

REGULAMENT DE PROCEDURĂ

versiune provizorie

Ianuarie 2007

RO

În atenția cititorilor:

Orice trimitere la o persoană de sex masculin se înțelege ca fiind făcută și la o persoană de sex feminin și invers, cu excepția cazului în care contextul indică în mod clar contrariul.

Textele cu caractere cursive corespund unor interpretări (în sensul articolului 201) ale unor dispoziții din prezentul regulament.

CUPRINS

TITLUL I DEPUTAȚI, ORGANE ALE PARLAMENTULUI ȘI GRUPURI POLITICE	12
CAPITOLUL 1 DEPUTAȚI ÎN PARLAMENTUL EUROPEAN	12
Articolul 1 Parlamentul European	12
Articolul 2 Independența mandatului	12
Articolul 3 Verificarea prerogativelor	13
Articolul 4 Durata mandatului parlamentar	14
Articolul 5 Privilegii și imunități	15
Articolul 6 Ridicarea imunității	15
Articolul 7 Proceduri privind imunitatea	16
Articolul 8 Rambursări și indemnizații	17
Articolul 9 Interese financiare ale deputaților, reguli de conduită și accesul în Parlament	17
Articolul 10 Anchete interne efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF)	18
CAPITOLUL 2 MANDATE	18
Articolul 11 Decanul de vârstă	18
Articolul 12 Candidaturi și dispoziții generale	18
Articolul 13 Alegerea Președintelui – Discursul inaugural	19
Articolul 14 Alegerea vicepreședinților	19
Articolul 15 Alegerea chestorilor	19
Articolul 16 Durata mandatelor	20
Articolul 17 Locuri vacante	20
Articolul 18 Încetarea exercitării funcțiilor înainte de termen	20
CAPITOLUL 3 ORGANE ȘI FUNCȚII	20
Articolul 19 Funcțiile Președintelui	20
Articolul 20 Funcțiile vicepreședinților	21
Articolul 21 Componenta Biroului	21
Articolul 22 Funcțiile Biroului	21
Articolul 23 Componenta Conferinței președinților	22
Articolul 24 Funcțiile Conferinței președinților	22
Articolul 25 Funcțiile chestorilor	23
Articolul 26 Conferința președinților de comisie	23
Articolul 27 Conferința președinților de delegație	23
Articolul 28 Accesul publicului la deciziile Biroului și Conferinței președinților	23
CAPITOLUL 4 GRUPURI POLITICE	23
Articolul 29 Constituirea grupurilor politice	23
Articolul 30 Activitățile și situația juridică ale grupurilor politice	24
Articolul 31 Deputații neafiliați	24
Articolul 32 Repartizarea locurilor în sala de ședințe	24
TITLUL II PROCEDURI LEGISLATIVE, BUGETARE ȘI DE ALT TIP	25
CAPITOLUL 1 PROCEDURI LEGISLATIVE – DISPOZIȚII GENERALE	25
Articolul 33 Programul legislativ și programul de lucru al Comisiei	25

Articolul 34 Examinarea respectării drepturilor fundamentale, a principiilor subsidiarității și proporționalității, a statului de drept și a implicațiilor financiare	25
Articolul 35 Verificarea temeiului juridic	25
Articolul 36 Verificarea compatibilității financiare	26
Articolul 37 Informarea și accesul Parlamentului la documente	26
Articolul 38 Reprezentarea Parlamentului la reuniunile Consiliului	26
Articolul 39 Inițiativa prevăzută la articolul 192 din Tratatul CE	26
Articolul 40 Examinarea documentelor legislative	27
Articolul 41 Consultarea privind inițiativele prezentate de un stat membru	27
CAPITOLUL 2 PROCEDURI ÎN CADRUL COMISIEI	28
Articolul 42 Rapoarte legislative	28
Articolul 43 Procedura simplificată	28
Articolul 44 Rapoarte fără caracter legislativ	29
Articolul 45 Rapoarte din proprie inițiativă	29
Articolul 46 Avizele comisiilor	29
Articolul 47 Cooperarea consolidată între comisii	30
Articolul 48 Modalități de elaborare a rapoartelor	30
CAPITOLUL 3 PRIMA LECTURĂ	31
Stadiul examinării în comisie	31
Articolul 49 Modificarea unei propuneri a Comisiei	31
Articolul 50 Poziția Comisiei și a Consiliului privind amendamentele	31
Stadiul examinării în plen	31
Articolul 51 Încheierea primei lecturi	31
Articolul 52 Respingerea unei propuneri a Comisiei	32
Articolul 53 Adoptarea de amendamente la o propunere a Comisiei	32
Procedura de urmărire	33
Articolul 54 Urmărirea avizului Parlamentului	33
Articolul 55 Sesizarea repetată a Parlamentului	34
Articolul 56 Procedura de concertare prevăzută în Declarația comună din 1975	34
CAPITOLUL 4 A DOUA LECTURĂ	35
Stadiul examinării în comisie	35
Articolul 57 Comunicarea poziției comune a Consiliului	35
Articolul 58 Prelungirea termenelor	35
Articolul 59 Trimiterea la comisia competentă și procedura de examinare în cadrul acesteia	35
Stadiul examinării în plen	36
Articolul 60 Încheierea celei de-a doua lecturi	36
Articolul 61 Respingerea poziției comune a Consiliului	36
Articolul 62 Amendamente la poziția comună a Consiliului	37
CAPITOLUL 5 A TREIA LECTURĂ	37
Concilierea	37
Articolul 63 Convocarea comitetului de conciliere	37
Articolul 64 Delegația la comitetul de conciliere	37
Stadiul examinării în plen	38
Articolul 65 Proiectul comun	38
CAPITOLUL 6 ÎNCHEIEREA PROCEDURII LEGISLATIVE	38
Articolul 66 Acordul în primă lectură	38

Articolul 67 Acordul în a doua lectură	39
Articolul 68 Semnarea actelor adoptate	39
CAPITOLUL 7 PROCEDURI BUGETARE	40
Articolul 69 Bugetul general	40
Articolul 70 Descărcarea de gestiune a Comisiei privind execuția bugetară	40
Articolul 71 Alte proceduri de descărcare de gestiune	40
Articolul 72 Controlul Parlamentului privind execuția bugetară	40
CAPITOLUL 8 PROCEDURI BUGETARE INTERNE	40
Articolul 73 Estimarea bugetului Parlamentului	40
Articolul 74 Competențele în domeniul angajării și lichidării cheltuielilor	41
CAPITOLUL 9 PROCEDURA DE AVIZ CONFORM	41
Articolul 75 Procedura de aviz conform	41
CAPITOLUL 10 COOPERAREA CONSOLIDATĂ	42
Articolul 76 Proceduri în cadrul Parlamentului	42
CAPITOLUL 11 ALTE PROCEDURI	42
Articolul 77 Procedura de avizare în sensul articolului 122 din Tratatul CE	42
Articolul 78 Proceduri privind dialogul social	42
Articolul 79 Proceduri privind examinarea acordurilor voluntare	42
Articolul 80 Codificarea	43
Articolul 81 Dispoziții de executare	43
CAPITOLUL 12 TRATATE ȘI ACORDURI INTERNAȚIONALE	44
Articolul 82 Tratat de aderare	44
Articolul 83 Acorduri internaționale	44
Articolul 84 Proceduri întemeiate pe articolul 300 din Tratatul CE în caz de aplicare provizorie sau de suspendare a acordurilor internaționale sau de stabilire a poziției comunitare în cadrul unui organism creat printr-un acord internațional	45
CAPITOLUL 13 REPREZENTAREA EXTERNĂ A UNIUNII ȘI POLITICA EXTERNĂ ȘI DE SECURITATE COMUNĂ	45
Articolul 85 Numirea Înalțului Reprezentant pentru politica externă și de securitate comună	45
Articolul 86 Numirea reprezentanților speciali în cadrul politicii externe și de securitate comună	45
Articolul 87 Declarațiile Înalțului Reprezentant pentru politica externă și de securitate comună și ale altor reprezentanți speciali	46
Articolul 88 Reprezentarea internațională	46
Articolul 89 Consultarea și informarea Parlamentului în cadrul politicii externe și de securitate comună	46
Articolul 90 Recomandări în cadrul politicii externe și de securitate comună	47
Articolul 91 Încălcarea drepturilor omului	47
CAPITOLUL 14 COOPERAREA POLIȚIENEASCĂ ȘI JUDICIARĂ ÎN MATERIE PENALĂ	47
Articolul 92 Informarea Parlamentului în domeniul cooperării polițienești și judiciare în materie penală	47

Articolul 93 Consultarea Parlamentului în domeniul cooperării polițienești și judiciare în materie penală	48
Articolul 94 Recomandări în domeniul cooperării polițienești și judiciare în materie penală	48
CAPITOLUL 15 ÎNCĂLCAREA PRINCIPILOR FUNDAMENTALE DE CĂTRE UN STAT MEMBRU	48
Articolul 95 Constatarea încălcării	48
TITLUL III TRANSPARENȚA LUCRĂRILOR	50
Articolul 96 Transparența activităților Parlamentului	50
Articolul 97 Accesul public la documente	50
TITLUL IV RELAȚIILE CU CELELALTE INSTITUȚII ȘI ORGANE	52
CAPITOLUL 1 NUMIRI	52
Articolul 98 Alegerea Președintelui Comisiei	52
Articolul 99 Alegerea Comisiei	52
Articolul 100 Moțiunea de cenzură la adresa Comisiei	52
Articolul 101 Numirea membrilor Curții de Conturi	53
Articolul 102 Numirea membrilor Comitetului Director al Băncii Centrale Europene	53
CAPITOLUL 2 DECLARAȚII	54
Articolul 103 Declarațiile Comisiei, Consiliului și Consiliului European	54
Articolul 104 Explicarea deciziilor Comisiei	54
Articolul 105 Declarațiile Curții de Conturi	54
Articolul 106 Declarațiile Băncii Centrale Europene	54
Articolul 107 Recomandarea privind orientările generale ale politicilor economice	55
CAPITOLUL 3 ÎNTREBĂRI ADRESATE CONSILIULUI, COMISIEI ȘI BĂNCII CENTRALE EUROPENE	55
Articolul 108 Întrebări cu solicitare de răspuns oral urmat de dezbateri	55
Articolul 109 Timpul afectat întrebărilor	55
Articolul 110 Întrebări cu solicitare de răspuns scris	56
Articolul 111 Întrebări adresate Băncii Centrale Europene cu solicitare de răspuns scris	56
CAPITOLUL 4 RAPOARTE ALE ALTOR INSTITUȚII	56
Articolul 112 Rapoarte anuale și alte rapoarte ale altor instituții	56
CAPITOLUL 5 REZOLUȚII ȘI RECOMANDĂRI	57
Articolul 113 Propuneri de rezoluție	57
Articolul 114 Recomandări adresate Consiliului	57
Articolul 115 Dezbateri privind cazurile de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept	58
Articolul 116 Declarații scrise	59
Articolul 117 Consultarea Comitetului Economic și Social European	59
Articolul 118 Consultarea Comitetului Regiunilor	60
Articolul 119 Cereri adresate agențiilor europene	60
CAPITOLUL 6 ACORDURI INTERINSTITUȚIONALE	60

Articolul 120 Acorduri interinstituționale	60
CAPITOLUL 7 SESIZAREA CURȚII DE JUSTIȚIE	61
Articolul 121 Acțiuni introduse la Curtea de Justiție	61
Articolul 122 Consecințele unei abțineri de a acționa a Consiliului după aprobarea poziției comune în cadrul procedurii de cooperare	61
TITLUL V RELAȚIILE CU PARLAMENTELE NAȚIONALE	62
Articolul 123 Schimbul de informații, contacte și facilități reciproce	62
Articolul 124 Conferința organelor specializate în afaceri comunitare (COSAC)	62
Articolul 125 Conferința parlamentelor	62
TITLUL VI SESIUNI	63
CAPITOLUL 1 SESIUNILE PARLAMENTULUI	63
Articolul 126 Legislaturi, sesiuni, perioade de sesiune, ședințe	63
Articolul 127 Convocarea Parlamentului	63
Articolul 128 Locul reuniunii	63
Articolul 129 Participarea la ședințe	63
CAPITOLUL 2 ORDINEA LUCRĂRILOR PARLAMENTULUI	64
Articolul 130 Proiectul de ordine de zi	64
Articolul 131 Procedura în plen fără amendamente și dezbateri	64
Articolul 132 Adoptarea și modificarea ordinii de zi	64
Articolul 133 Dezbaterea extraordinară	65
Articolul 134 Procedura de urgență	65
Articolul 135 Dezbaterea în comun	66
Articolul 136 Termene	66
CAPITOLUL 3 REGULI GENERALE PENTRU DESFĂȘURAREA ȘEDINȚELOR	66
Articolul 137 Accesul în sala de ședințe	66
Articolul 138 Regimul lingvistic	66
Articolul 139 Dispoziție tranzitorie	66
Articolul 140 Distribuirea documentelor	67
Articolul 141 Acordarea cuvântului și conținutul intervențiilor	67
Articolul 142 Repartizarea timpului afectat luărilor de cuvânt	67
Articolul 143 Lista vorbitorilor	68
Articolul 144 Intervenții cu durata de un minut	68
Articolul 145 Intervenții pentru chestiuni de ordin personal	68
CAPITOLUL 4 MĂSURI ÎN CAZ DE NERESPECTARE A REGULILOR DE CONDUITĂ	69
Articolul 146 Măsuri imediate	69
Articolul 147 Sancțiuni	69
Articolul 148 Căi de atac interne	70
CAPITOLUL 5 CVORUM ȘI VOT	70
Articolul 149 Cvorum	70
Articolul 150 Depunerea și prezentarea amendamentelor	71
Articolul 151 Admisibilitatea amendamentelor	71

Articolul 152 Procedura de vot	72
Articolul 153 Egalitatea de voturi	73
Articolul 154 Baza de votare	73
Articolul 155 Ordinea de votare a amendamentelor	73
Articolul 156 Examinarea de către comisii a amendamentelor depuse în plen	75
Articolul 157 Votul pe părți	75
Articolul 158 Dreptul de vot	75
Articolul 159 Votul	75
Articolul 160 Votul prin apel nominal	75
Articolul 161 Votul electronic	76
Articolul 162 Votul secret	76
Articolul 163 Explicații privind votul	77
Articolul 164 Contestarea votului	77
CAPITOLUL 6 INTERVENȚII PRIVIND PROCEDURA	77
Articolul 165 Moțiuni de procedură	77
Articolul 166 Solicitarea de respectare a Regulamentului de procedură	78
Articolul 167 Chestiunea preliminară	78
Articolul 168 Retrimiteră la comisie	78
Articolul 169 Închiderea dezbaterii	79
Articolul 170 Amânarea dezbaterii sau a votului	79
Articolul 171 Suspendarea sau ridicarea ședinței	79
CAPITOLUL 7 PUBLICAREA LUCRĂRILOR	80
Articolul 172 Procesul-verbal	80
Articolul 173 Stenograma	80
TITLUL VII COMISII ȘI DELEGAȚII	81
CAPITOLUL 1 COMISII – CONSTITUIRE ȘI ATRIBUȚII	81
Articolul 174 Constituirea comisiilor permanente	81
Articolul 175 Constituirea comisiilor temporare	81
Articolul 176 Comisiile de anchetă	81
Articolul 177 Componenta comisiilor	83
Articolul 178 Membrii supleanți	83
Articolul 179 Atribuțiile comisiilor	84
Articolul 180 Comisia competentă cu verificarea prerogativelor	85
Articolul 181 Subcomisiile	85
Articolul 182 Birourile comisiilor	85
CAPITOLUL 2 COMISII – FUNCȚIONARE	86
Articolul 183 Reuniunile comisiilor	86
Articolul 184 Procesele-verbale ale reuniunilor comisiilor	86
Articolul 185 Votul în comisie	86
Articolul 186 Dispoziții privind ședința plenară aplicabile în comisie	87
Articolul 187 Timpul afectat întrebărilor în comisie	87
CAPITOLUL 3 DELEGAȚII INTERPARLAMENTARE	87
Articolul 188 Constituirea și rolul delegațiilor interparlamentare	87
Articolul 189 Cooperarea cu Adunarea parlamentară a Consiliului Europei	87
Articolul 190 Comisiile parlamentare mixte	87

TITLUL VIII PETIȚII	89
Articolul 191 Dreptul de petiționare	89
Articolul 192 Examinarea petițiilor	89
Articolul 193 Accesul publicului la petiții	90
TITLUL IX OMBUDSMANUL	91
Articolul 194 Numirea Ombudsmanului	91
Articolul 195 Activitatea Ombudsmanului	91
Articolul 196 Destituirea Ombudsmanului	92
TITLUL X SECRETARIATUL GENERAL AL PARLAMENTULUI	93
Articolul 197 Secretariatul General	93
TITLUL XI COMPETENȚELE PRIVIND PARTIDELE POLITICE LA NIVEL EUROPEAN	94
Articolul 198 Competențele Președintelui	94
Articolul 199 Competențele Biroului	94
Articolul 200 Competențele comisiei competente și ale Parlamentului în ședința plenară	94
TITLUL XII APLICAREA ȘI MODIFICAREA REGULAMENTULUI DE PROCEDURĂ	96
Articolul 201 Aplicarea Regulamentului de procedură	96
Articolul 202 Modificarea Regulamentului de procedură	96
TITLUL XIII DISPOZIȚII DIVERSE	98
Articolul 203 Chestiuni pendinte	98
Articolul 204 Structura anexelor	98
ANEXA I Dispoziții de aplicare a articolului 9 alineatul (1) – transparența și interesele financiare ale deputaților	99
ANEXA II Desfășurarea timpului afectat întrebărilor, prevăzut la articolul 109	101
ANEXA III Orientări și criterii generale pentru alegerea subiectelor care urmează a fi înscrise pe ordinea de zi a dezbaterilor privind cazurile de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept, prevăzute la articolul 115	104
ANEXA IV Procedura care se aplică pentru examinarea bugetului general al Uniunii Europene și a bugetelor suplimentare	105
ANEXA V Procedura care se aplică pentru examinarea și adoptarea deciziilor privind acordarea descărcării de gestiune	110
ANEXA VI Atribuțiile comisiilor parlamentare permanente	113
ANEXA VII Documente și informații confidențiale și sensibile	121
ANEXA VIII Modalități de exercitare a dreptului de anchetă al Parlamentului European	128
ANEXA IX Dispoziții de aplicare a articolului 9 alineatul (2) – Grupuri de interese pe lângă Parlamentul European	131
ANEXA X Exercițarea funcțiilor Ombudsmanului	133

ANEXA XI Anchete interne în domeniul luptei împotriva fraudei, corupției și oricărei activități ilegale care ar putea aduce atingere intereselor Comunităților	144
ANEXA XII Exercițarea competențelor de executare conferite Comisiei	147
ANEXA XIII Acordul-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisie	149
Anexa 1 Transmiterea informațiilor confidențiale Parlamentului European	156
Anexa 2 Calendarul aferent programului legislativ și de lucru al Comisiei	159
ANEXA XIV (eliminată)	160
ANEXA XV Lista documentelor direct accesibile prin intermediul registrului	161
ANEXA XVI Regulamentul (ce) nr. 1049/2001 privind accesul public la documente	165
ANEXA XVIa Orientări privind interpretarea regulilor de conduită aplicabile deputaților	174

TITLUL I DEPUTAȚI, ORGANE ALE PARLAMENTULUI ȘI GRUPURI POLITICE

CAPITOLUL 1 DEPUTAȚI ÎN PARLAMENTUL EUROPEAN

Articolul 1 Parlamentul European

(1) Parlamentul European este adunarea aleasă în conformitate cu tratatele, cu Actul din 20 septembrie 1976 privind alegerea membrilor Parlamentului European prin vot universal direct și cu legislațiile naționale adoptate în aplicarea tratatelor.

(2) Denumirea reprezentanților aleși în Parlamentul European este următoarea:

- „Членове на Европейския парламент” în bulgară,
- „Diputados al Parlamento Europeo” în spaniolă,
- „Poslanci Evropského parlamentu” în cehă,
- „Medlemmer af Europa-Parlamentet” în daneză,
- „Mitglieder des Europäischen Parlaments” în germană,
- „Euroopa Parlamendi liikmed” în estoniană,
- „Βουλευτες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου” în greacă,
- „Members of the European Parliament” în engleză,
- „Députés au Parlement européen” în franceză,
- „Feisirí de Pharlaimint na hEorpa” în irlandeză,
- „Deputati al Parlamento europeo” în italiană,
- „Eiropas Parlamenta deputāti” în letonă,
- „Europos Parlamento nariai” în lituaniană,
- „Európai Parlamenti Képviselők” în maghiară,
- „Membru tal-Parlament Ewropew” în malteză,
- „Leden van het Europees Parlement” în olandeză,
- „Posłowie do Parlamentu Europejskiego” în poloneză,
- „Deputados ao Parlamento Europeu” în portugheză,
- „Deputați în Parlamentul European” în română,
- „Poslanci Európskeho parlamentu” în slovacă,
- „Poslanci Evropskega parlamenta” în slovenă,
- „Euroopan parlamentin jäsenet” în finlandeză,
- „Ledamöter av Europaparlamentet” în suedeză.

Articolul 2 Independența mandatului

Deputații în Parlamentul European își exercită mandatul în mod independent. Aceștia nu pot fi obligați prin instrucțiuni și nu pot primi mandat imperativ.

Articolul 3 Verificarea prerogativelor

(1) În urma alegerilor pentru Parlamentul European, Președintele invită autoritățile competente din statele membre să comunice Parlamentului, în cel mai scurt timp, numele deputaților aleși, pentru ca aceștia să poată participa la lucrările Parlamentului încă de la deschiderea primei ședințe de după alegeri.

În același timp, Președintele le atrage atenția acestor autorități cu privire la dispozițiile pertinente din Actul din 20 septembrie 1976 și le invită să ia măsurile necesare pentru a evita orice incompatibilitate cu mandatul de deputat în Parlamentul European.

(2) Orice deputat a cărui alegere este notificată Parlamentului trebuie să declare în scris, înainte de a participa la lucrările parlamentare, că nu deține o funcție incompatibilă cu cea de deputat în Parlamentul European, în conformitate cu articolul 7 alineatele (1) și (2) din Actul din 20 septembrie 1976. După alegerile generale, această declarație trebuie făcută, în măsura posibilului, cu cel mult șase zile înainte de ședința constitutivă a Parlamentului. Orice deputat participă la lucrările Parlamentului și se bucură de exercitarea deplină a drepturilor în Parlament și în organele acestuia atât timp cât prerogativele sale nu au fost verificate sau nu s-a luat o hotărâre în legătură cu o eventuală contestație, cu condiția să fi efectuat în prealabil declarația menționată anterior.

În cazul în care s-a stabilit, pe baza unor date verificabile și din surse accesibile publicului, că un deputat exercită o funcție incompatibilă cu calitatea de deputat în Parlamentul European, în sensul articolului 7 alineatele (1) și (2) din Actul din 20 septembrie 1976, Parlamentul, pe baza informațiilor furnizate de Președintele său, constată că locul este vacant.

(3) Pe baza unui raport al comisiei competente, Parlamentul procedează în cel mai scurt timp la verificarea prerogativelor și statuează asupra validității mandatului fiecărui membru nou ales, precum și în privința eventualelor contestații formulate în conformitate cu dispozițiile Actului din 20 septembrie 1976, cu excepția celor întemeiate pe legislația electorală națională.

(4) Raportul comisiei competente se întemeiază pe comunicarea oficială, de către fiecare stat membru, a rezultatelor electorale în ansamblul lor, cu precizarea numelui candidaților aleși, precum și a eventualelor supleanți în ordinea clasării rezultate în urma votului.

Mandatul unui deputat va putea fi validat numai după ce acesta prezintă declarațiile scrise prevăzute de prezentul articol, precum și de anexa I la prezentul regulament.

Pe baza unui raport al comisiei competente, Parlamentul se poate pronunța în orice moment asupra oricărei contestații referitoare la validitatea mandatului oricărui membru al său.

(5) În cazul în care numirea unui deputat are loc ca urmare a retragerii candidaților care figurează pe aceeași listă, comisia competentă cu verificarea prerogativelor se asigură că renunțarea se face în spiritul și în litera Actului din 20 septembrie 1976, precum și în conformitate cu articolul 4 alineatul (3) din prezentul regulament.

(6) Comisia competentă se asigură că orice informație care ar putea aduce atingere exercitării mandatului unui deputat în Parlamentul European sau ordinii de clasare a supleanților este comunicată în cel mai scurt timp Parlamentului de către autoritățile statelor membre sau ale Uniunii, cu menționarea datei de la care aceasta produce efecte în cazul unei numiri.

În cazul în care autoritățile competente ale statelor membre inițiază o procedură care ar putea conduce la invalidarea mandatului unui deputat, Președintele le solicită o informare periodică privind stadiul acesteia. Președintele sesizează în legătură cu aceasta comisia competentă, la propunerea căreia Parlamentul se poate pronunța.

Articolul 4 Durata mandatului parlamentar

- (1) Mandatul începe și expiră în conformitate cu dispozițiile Actului din 20 septembrie 1976. De asemenea, mandatul încetează în caz de deces sau demisie.
- (2) Orice deputat rămâne în funcție până la deschiderea primei ședințe a Parlamentului care urmează după alegeri.
- (3) Orice deputat demisionar notifică Președintelui demisia sa, precum și data la care aceasta își produce efectele, dată care nu trebuie să depășească trei luni de la notificare; această notificare îmbracă forma unui proces-verbal redactat în prezența Secretarului General ori a reprezentantului său, semnat de acesta și de deputatul demisionar și prezentat de îndată comisiei competente care îl înscrie pe ordinea de zi a primei reuniuni care urmează primirii documentului respectiv.

În cazul în care consideră că demisia este incompatibilă cu spiritul sau litera Actului din 20 septembrie 1976, comisia competentă informează Parlamentul, pentru ca acesta să hotărască constatarea sau nu a existenței locului vacant.

În caz contrar, constatarea existenței locului vacant intervine începând cu data menționată de deputatul demisionar în procesul-verbal de demisie. În acest caz, Parlamentul nu trebuie să voteze.

Se instituie o procedură simplificată pentru a remedia anumite situații excepționale, în special aceea în care una sau mai multe perioade de sesiune ar avea loc între data la care produce efecte demisia și prima reuniune a comisiei competente, situație care, în lipsa constatării existenței locului vacant, ar priva grupul politic căruia îi aparține membrul demisionar de posibilitatea de a obține suplینirea acestuia în timpul perioadelor de sesiune respective. Această procedură permite raportorului comisiei competente, responsabil cu dosarele respective, să examineze de îndată orice demisie corect notificată și, în cazurile în care o întârziere de orice natură în procesul de examinare a notificării ar putea avea efecte prejudiciabile, să sesizeze președintele comisiei cu privire la acest lucru, astfel încât, în conformitate cu dispozițiile alineatului (3), acesta:

fie să informeze Președintele Parlamentului, în numele acestei comisii, că poate fi constatată existența locului vacant

fie să convoace o reuniune extraordinară a comisiei pentru a examina orice dificultate deosebită menționată de raportor.

- (4) În cazul în care autoritatea competentă dintr-un stat membru notifică Președintelui încetarea mandatului unui deputat în Parlamentul European, fie din motive de incompatibilitate, în conformitate cu dispozițiile articolului 7 alineatul (3) din Actul din 20 septembrie 1976, fie ca urmare a invalidării mandatului în conformitate cu articolul 13 alineatul (3) din același act, Președintele informează Parlamentul cu privire la încetarea mandatului la data comunicată de către statul membru și îl invită pe acesta să ocupe în cel mai scurt timp locul vacant.

În cazul în care autoritățile competente ale statelor membre sau ale Uniunii sau deputatul în cauză notifică Președintelui o numire sau o alegere într-o funcție incompatibilă cu exercitarea mandatului de deputat în Parlamentul European, în conformitate cu articolul 7 alineatele (1) și (2) din Actul din 20 septembrie 1976, Președintele informează Parlamentul, care constată că locul este vacant.

- (5) Autoritățile statelor membre sau ale Uniunii informează Președintele în legătură cu orice misiune pe care intenționează să o încredințeze unui deputat. Președintele sesizează comisia competentă pentru a examina compatibilitatea misiunii preconizate cu spiritul și litera Actului din 20 septembrie 1976. Președintele aduce la cunoștința Parlamentului, a deputatului și a autorităților în cauză concluziile comisiei.

(6) Se consideră ca dată de încetare a unui mandat și ca dată de la care produce efecte faptul că locul este vacant:

în caz de demisie: data la care Parlamentul a constatat existența unui loc vacant, în conformitate cu procesul-verbal de demisie,

în cazul numirii sau alegerii în funcții incompatibile cu mandatul de deputat în Parlamentul European, în sensul articolului 7 alineatele (1) și (2) din Actul din 20 septembrie 1976: data notificată de autoritățile competente ale statelor membre sau ale Uniunii sau de către deputatul în cauză.

(7) În cazul în care Parlamentul constată că un loc este vacant, acesta informează statul membru interesat cu privire la aceasta și îl invită să atribuie în cel mai scurt timp locul vacant.

(8) Orice contestație privind validitatea mandatului unui deputat ale cărui prerogative au fost verificate se trimite comisiei competente care are sarcina de a prezenta de îndată Parlamentului un raport, cel târziu până la începutul perioadei următoare de sesiune.

(9) Parlamentul își rezervă dreptul de a declara invalid mandatul examinat sau de a refuza constatarea existenței locului vacant în cazul în care acceptarea sau încetarea mandatului ar putea fi bazată pe erori materiale sau pe vicii de consimțământ.

Articolul 5 Privilegiile și imunități

(1) Deputații se bucură de privilegiile și imunitățile prevăzute de Protocolul privind privilegiile și imunitățile Comunităților Europene.

(2) Legitimațiile care asigură deputaților libera circulație în statele membre sunt eliberate de Președintele Parlamentului, după ce acesta a primit notificarea privind alegerea acestora.

(3) Deputații au dreptul de a consulta orice dosar aflat în posesia Parlamentului sau a unei comisii, cu excepția dosarelor și conturilor personale pe care sunt autorizați să le consulte numai deputații în cauză. Excepțiile de la acest principiu în vederea tratării documentelor la care accesul publicului poate fi interzis în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei sunt prevăzute în anexa VII la prezentul regulament.

Articolul 6 Ridicarea imunității

(1) În exercitarea competențelor sale în ceea ce privește privilegiile și imunitățile, Parlamentul se preocupă în special de conservarea integrității sale ca adunare legislativă democratică și de asigurarea independenței deputaților în îndeplinirea atribuțiilor care le revin.

(2) Orice cerere adresată Președintelui de o autoritate competentă a unui stat membru în vederea ridicării imunității unui deputat este comunicată în ședință plenară și trimisă comisiei competente.

(3) Orice cerere adresată Președintelui de un deputat sau un fost deputat în vederea apărării imunității și privilegiilor este comunicată în ședință plenară și trimisă comisiei competente.

Deputatul sau fostul deputat poate fi reprezentat de un alt deputat. Cererea nu poate fi adresată de către un alt deputat fără acordul deputatului în cauză.

(4) În cazul în care un deputat este arestat sau privat de libertatea de circulație prin presupusa încălcare a privilegiilor și imunităților sale, Președintele Parlamentului poate lua de urgență, după consultarea președintelui și a raportorului comisiei competente, o inițiativă vizând

confirmarea privilegiilor și imunităților deputatului în cauză. Președintele Parlamentului comunică această inițiativă comisiei și informează Parlamentul cu privire la aceasta.

Articolul 7 Proceduri privind imunitatea

(1) Comisia competentă examinează fără întârziere și în ordinea în care i-au fost prezentate cererile de ridicare a imunității sau de apărare a imunității și privilegiilor.

(2) Comisia prezintă o propunere de decizie care se limitează la recomandarea adoptării sau respingerii cererii de ridicare a imunității sau de apărare a imunității și privilegiilor.

(3) Comisia poate solicita autorității interesate furnizarea tuturor informațiilor și precizărilor pe care le consideră necesare pentru a stabili dacă este cazul să se ridice sau să se apere imunitatea. Deputatul în cauză are posibilitatea să ofere explicații; acesta poate prezenta toate documentele și mijloacele de probă scrise pe care le consideră pertinente. Deputatul respectiv poate fi reprezentat de un alt deputat.

(4) În cazul în care cererea de ridicare a imunității conține mai multe capete de acuzare, fiecare dintre acestea poate face obiectul unei decizii distincte. În mod excepțional, raportul comisiei poate propune ca ridicarea imunității să vizeze exclusiv desfășurarea unei acțiuni penale, fără ca vreo măsură de arestare, o altă măsură privativă de libertate sau orice altă măsură care să împiedice deputatul în exercitarea funcțiilor inerente mandatului său să poată fi adoptată împotriva acestuia, până la pronunțarea unei hotărâri definitive.

(5) În cazul în care un deputat este obligat să compară în calitate de martor sau de expert, nu este necesar să se solicite ridicarea imunității acestuia, dacă deputatul:

nu este obligat să compară la o dată sau într-un moment care împiedică sau afectează exercitarea activității sale parlamentare sau poate să prezinte o declarație scrisă sau de orice altă natură care nu afectează îndeplinirea obligațiilor sale parlamentare,

nu este obligat să depună mărturie în legătură cu informații obținute în mod confidențial în timpul exercitării mandatului său pe care nu consideră necesar să le divulge.

(6) În cazurile de apărare a unui privilegiu sau a unei imunități, comisia precizează dacă circumstanțele constituie un obstacol de ordin administrativ sau de altă natură în ceea ce privește, pe de o parte, libertatea de circulație a deputaților care se deplasează către sau dinspre locul reuniunii Parlamentului sau, pe de altă parte, exprimarea unei opinii sau a unui vot în exercitarea mandatului, sau dacă se încadrează în aspectele prevăzute la articolul 10 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile care nu se află sub incidența dreptului intern și prezintă o propunere prin care invită autoritatea în cauză să tragă concluziile care se impun.

(7) Comisia poate emite un aviz motivat privind competența autorității în cauză și admisibilitatea cererii, dar nu se pronunță în nici un caz asupra vinovăției sau nevinovăției deputatului sau asupra oportunității sau inoportunității urmăririi penale a acestuia pentru opiniile sau actele care îi sunt imputate, chiar dacă examinarea solicitării îi permite comisiei să dobândească o cunoaștere aprofundată a cauzei.

(8) Raportul comisiei este înscris din oficiu la primul punct pe ordinea de zi a primei ședințe care urmează depunerii acestuia. Nu se admite nici un amendament la propunerea sau propunerile de decizie.

Dezbaterea are ca subiect doar motivele pro și contra fiecărei propuneri de ridicare, menținere sau apărare a unui privilegiu sau a imunității.

Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 145, deputatul ale cărui privilegii sau imunități fac obiectul unei examinări nu poate interveni în dezbateri.

Propunerea sau propunerile de decizie conținute în raport sunt supuse la vot în cursul votării care urmează dezbaterii.

După examinarea de către Parlament, se procedează la vot separat pentru fiecare propunere conținută în raport. În cazul respingerii unei propuneri, decizia contrară se consideră adoptată.

(9) Președintele comunică imediat decizia Parlamentului deputatului în cauză și autorității competente a statului membru interesat și solicită să fie informat în legătură cu derularea procedurii și cu hotărârile judecătorești care se pronunță. Imediat după ce Președintele a primit aceste informații, acesta le comunică Parlamentului în forma pe care o consideră cea mai adecvată, dacă este necesar, după consultarea comisiei competente.

(10) În cazul în care Președintele face uz de competențele care îi sunt conferite de articolul 6 alineatul (4), comisia competentă ia act de inițiativa Președintelui în cursul reuniunii următoare. Dacă este necesar, comisia poate întocmi un raport care să fie prezentat Parlamentului.

(11) Comisia tratează aceste chestiuni și examinează toate documentele pe care le primește cu cea mai mare confidențialitate.

(12) După consultarea statelor membre, comisia poate întocmi o listă orientativă a autorităților statelor membre abilitate să prezinte o solicitare de ridicare a imunității unui deputat.

(13) Orice cerere privind domeniul de aplicare a privilegiilor sau imunităților unui deputat, adresată de o autoritate competentă, este examinată în conformitate cu dispozițiile de mai sus.

Articolul 8 Rambursări și indemnizații

Biroul reglementează plata cheltuielilor și indemnizațiilor deputaților.

Articolul 9 Interese financiare ale deputaților, reguli de conduită și accesul în Parlament

(1) Parlamentul poate elabora norme în materie de transparență privind interesele financiare ale membrilor săi, care sunt anexate la prezentul regulament.¹

Aceste norme nu pot să împiedice sau să limiteze în nici un fel exercitarea mandatului și a activităților politice sau de altă natură pe care le presupune acesta.

(2) Comportamentul deputaților este inspirat de respect reciproc, se bazează pe valorile și principiile definite în textele fundamentale ale Uniunii Europene, păstrează demnitatea Parlamentului și nu trebuie să compromită buna desfășurare a lucrărilor parlamentare, nici liniștea în oricare dintre localurile Parlamentului.

Nerespectarea acestor principii poate conduce la aplicarea măsurilor prevăzute la articolele 146-148.

(3) Aplicarea prezentului articol nu aduce atingere în nici un fel vivacității dezbaterilor parlamentare, nici libertății de exprimare a deputaților.

Aceasta se întemeiază pe respectul deplin al prerogativelor deputaților, astfel cum sunt definite în dreptul primar și în statutul care se aplică acestora.

¹A se vedea anexa I.

Aceasta are drept bază principiul transparenței și garantează că orice dispoziție în materie este adusă la cunoștința deputaților, care sunt informați, în mod individual, cu privire la drepturile și obligațiile lor.

(4) Chestorii răspund de eliberarea legitimațiilor de acces nominale, cu o durată de valabilitate de cel mult un an, pentru persoanele care doresc să aibă acces frecvent în localurile Parlamentului în vederea furnizării de informații deputaților în cadrul mandatului lor parlamentar, în nume propriu sau în numele unor terți.

În schimb, aceste persoane trebuie:

să respecte codul de conduită anexat la prezentul regulament ²,

să se înscrie într-un registru ținut de chestori.

Acest registru este pus la dispoziția publicului, la cerere, în toate locurile în care Parlamentul își desfășoară activitatea, precum și în birourile de informații ale acestuia din statele membre, în forma stabilită de chestori.

Dispozițiile de aplicare a prezentului alineat sunt precizate în anexă ³.

(5) Regulile de conduită, drepturile și privilegiile foștilor deputați sunt stabilite printr-o decizie a Biroului. Între foștii deputați nu se stabilește nici o diferență de tratament.

Articolul 10 Anchete interne efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF)

Regimul comun prevăzut de Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 privind anchetele interne efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF), care cuprinde măsurile necesare pentru facilitarea bunei desfășurări a anchetelor efectuate de Oficiu, se aplică în cadrul Parlamentului, în conformitate cu decizia Parlamentului, anexată la prezentul regulament ⁴.

CAPITOLUL 2 MANDATE

Articolul 11 Decanul de vârstă

(1) În cadrul ședinței prevăzute la articolul 127 alineatul (2), precum și în orice altă ședință consacrată alegerii Președintelui și Biroului, cel mai în vârstă dintre deputații prezenți îndeplinește funcțiile de președinte, cu titlul de decan de vârstă, până la proclamarea alegerii Președintelui.

(2) Sub președinția decanului de vârstă nu se poate desfășura nici o altă dezbateră decât cea privind alegerea Președintelui sau verificarea prerogativelor.

Decanul de vârstă exercită competențele Președintelui menționate la articolul 3 alineatul (2) al doilea paragraf. Orice altă chestiune legată de verificarea prerogativelor care se ridică sub președinția decanului este trimisă comisiei competente cu verificarea prerogativelor.

Articolul 12 Candidaturi și dispoziții generale

(1) Președintele, vicepreședinții și chestorii sunt aleși prin vot secret, în conformitate cu dispozițiile articolului 162. Candidaturile trebuie să fie prezentate cu acordul celor interesați. Ele pot fi prezentate numai de un grup politic sau de un număr de cel puțin patruzeci de deputați. Cu

²A se vedea anexa IX.

³A se vedea anexa IX.

⁴A se vedea anexa XI.

toate acestea, în cazul în care numărul de candidaturi nu depășește numărul de locuri care urmează a fi atribuite, candidații pot fi aleși prin aclamare.

(2) La alegerea Președintelui, vicepreședinților și chestorilor, trebuie să se țină seama în mod global de o reprezentare echitabilă a statelor membre și a tendințelor politice.

Articolul 13 Alegerea Președintelui – Discursul inaugural

(1) Se procedează mai întâi la alegerea Președintelui. Înainte de fiecare tur de scrutin, candidaturile trebuie prezentate decanului de vârstă, care le aduce la cunoștința Parlamentului. În cazul în care, după trei tururi de scrutin, nici un candidat nu întrunește majoritatea absolută a voturilor exprimate, în al patrulea tur de scrutin, pot candida numai primii doi clasați, care au întrunit cel mai mare număr de voturi la al treilea tur de scrutin; în cazul în care numărul de voturi este egal, este proclamat ales candidatul cel mai în vârstă.

(2) Imediat după alegerea Președintelui, decanul de vârstă îi cedează acestuia locul. Numai Președintele ales poate pronunța un discurs inaugural.

Articolul 14 Alegerea vicepreședinților

(1) După alegerea Președintelui, se procedează la alegerea vicepreședinților pe un buletin comun. Sunt aleși în primul tur, în limita celor paisprezece locuri care urmează a fi atribuite și în ordinea numărului de voturi obținute, candidații care obțin majoritatea absolută a voturilor exprimate. În cazul în care numărul candidaților aleși este mai mic decât numărul de locuri care urmează a fi atribuite, se procedează la un al doilea tur de scrutin, în aceleași condiții, pentru atribuirea locurilor rămase. În cazul în care este necesar un al treilea tur de scrutin, pentru locurile care mai trebuie atribuite, alegerea se face cu majoritate relativă. În cazul egalității de voturi, se proclamă aleși candidații cei mai în vârstă.

Cu toate că, spre deosebire de articolul 13 alineatul (1), prezentarea de noi candidaturi între diferitele tururi de scrutin nu este prevăzută în mod expres pentru alegerea vicepreședinților, aceasta intervine de drept, în temeiul suveranității Parlamentului, care trebuie să hotărască în legătură cu orice posibilă candidatură, cu atât mai mult cu cât lipsa acestei posibilități ar putea împiedica buna desfășurare a alegerilor.

(2) Sub rezerva dispozițiilor articolului 17 alineatul (1), ordinea precedenței vicepreședinților se stabilește în funcție de ordinea în care au fost aleși și, în caz de egalitate de voturi, în funcție de vârstă.

În cazul în care alegerea nu are loc în urma unui vot secret, ordinea precedenței corespunde ordinii în care sunt prezentați de Președinte.

Articolul 15 Alegerea chestorilor

După alegerea vicepreședinților, Parlamentul procedează la alegerea a cinci chestori.

Această alegere se desfășoară în conformitate cu aceleași reguli care se aplică în cazul alegerii vicepreședinților.

Fără a aduce atingere dispozițiilor primului paragraf, pentru perioada ianuarie 2007- iulie 2009, Parlamentul alege șase chestori.

Articolul 16 Durata mandatelor

(1) Durata mandatului Președintelui, a vicepreședinților și a chestorilor este stabilită la doi ani și jumătate.

În cazul în care un deputat trece la alt grup politic, acesta își păstrează locul pe care îl ocupă eventual în cadrul Biroului sau al Colegiului chestorilor până la încheierea mandatului de doi ani și jumătate.

(2) În cazul în care, înainte de expirarea acestei perioade, un loc devine vacant, deputatul ales ca supleant asigură funcțiile numai pentru perioada rămasă din mandat.

Articolul 17 Locuri vacante

(1) În cazul în care trebuie înlocuiți Președintele, un vicepreședinte sau un chestor, se procedează la alegerea supleantului în conformitate cu dispozițiile de mai sus.

Noul vicepreședinte ocupă, în ordinea precedenței, locul ocupat de vicepreședintele suplinit.

(2) În cazul în care locul vacant este cel al Președintelui, primul vicepreședinte exercită funcțiile de Președinte până la alegerea noului Președinte.

Articolul 18 Încetarea exercitării funcțiilor înainte de termen

Hotărând cu o majoritate de trei cincimi din voturile exprimate, reprezentând cel puțin trei grupuri politice, Conferința președinților poate propune Parlamentului să pună capăt mandatului Președintelui, al unui vicepreședinte, al unui chestor, al președintelui sau vicepreședintelui unei comisii, al președintelui sau vicepreședintelui unei delegații interparlamentare sau al oricărui alt titular al unui mandat, ales în Parlament, în cazul în care consideră că deputatul în cauză a comis o abatere gravă. Parlamentul aprobă propunerea cu o majoritate de două treimi din voturile exprimate, reprezentând majoritatea membrilor care îl compun.

CAPITOLUL 3 ORGANE ȘI FUNCȚII

Articolul 19 Funcțiile Președintelui

(1) În condițiile prevăzute de prezentul regulament, Președintele conduce toate activitățile Parlamentului și ale organelor sale. Acesta dispune de toate competențele pentru a prezida dezbaterile Parlamentului și pentru a asigura buna desfășurare a acestora.

Printre aceste competențe este prevăzută și aceea de a supune la vot textele în altă ordine decât ordinea de vot stabilită în documentul care face obiectul votului. Prin analogie cu dispozițiile articolului 155 alineatul (7), Președintele poate solicita, în acest scop, asentimentul prealabil al Parlamentului.

(2) Președintele deschide, suspendă și închide ședințele. Acesta hotărăște asupra admisibilității amendamentelor, asupra întrebărilor adresate Consiliului și Comisiei și asupra conformității rapoartelor cu regulamentul. Președintele asigură respectarea regulamentului, menține ordinea, dă cuvântul, declară închise dezbaterile, supune la vot chestiunile și proclamă rezultatele votului. Președintele adresează comisiilor comunicările care sunt de resortul acestora.

(3) Președintele poate lua cuvântul în cadrul unei dezbateri numai pentru a prezenta situația chestiunii și a cere să se revină la subiect; în cazul în care dorește să participe la dezbateri,

Președintele părăsește fotoliul, pe care îl poate reocupa numai după încheierea dezbaterii privind chestiunea respectivă.

(4) În relațiile internaționale, la ceremonii, în chestiunile administrative, judiciare sau financiare, Parlamentul este reprezentat de Președinte, care poate delega aceste competențe.

Articolul 20 Funcțiile vicepreședinților

(1) În caz de absență, de imposibilitate de exercitare a funcției sau în cazul în care dorește să participe la dezbateri în conformitate cu articolul 19 alineatul (3), Președintele este înlocuit de unul dintre vicepreședinți, în conformitate cu articolul 14 alineatul (2).

(2) De asemenea, vicepreședinții exercită funcțiile care le sunt atribuite prin articolul 22, articolul 24 alineatul (3) și articolul 64 alineatul (3).

(3) Președintele poate delega vicepreședinților orice funcție, precum reprezentarea Parlamentului cu ocazia anumitor ceremonii sau acte determinate. În special, acesta poate desemna un vicepreședinte care să exercite responsabilitățile conferite Președintelui de articolul 109 alineatul (3) și articolul 110 alineatul (2).

Articolul 21 Componența Biroului

(1) Biroul este compus din Președinte și cei paisprezece vicepreședinți ai Parlamentului.

(2) Chestorii sunt membri ai Biroului cu funcție consultativă.

(3) În cadrul deliberărilor Biroului, în caz de egalitate de voturi, Președintele are votul decisiv.

Articolul 22 Funcțiile Biroului

(1) Biroul își îndeplinește sarcinile care îi revin prin regulament.

(2) Biroul reglementează chestiunile financiare, organizatorice și administrative privind deputații, organizarea internă a Parlamentului, Secretariatul și organele Parlamentului.

(3) Biroul reglementează chestiunile privind desfășurarea ședințelor.

Desfășurarea ședințelor include chestiunile privind comportamentul deputaților în interiorul tuturor localurilor Parlamentului.

(4) Biroul adoptă dispozițiile prevăzute la articolul 31 privind deputații neafiliați.

(5) Biroul stabilește organigrama Secretariatului General și regulamentele privind situația administrativă și financiară a funcționarilor și a altor agenți.

(6) Biroul stabilește un proiect preliminar de estimare bugetară a Parlamentului.

(7) Biroul adoptă orientările pentru chestorii în conformitate cu articolul 25.

(8) Biroul este organul competent pentru autorizarea reuniunilor comisiilor în afara locurilor obișnuite de desfășurare a activității, a audierilor, precum și a călătoriilor de studiu și de informare efectuate de raportori.

În cazul în care astfel de reuniuni sau întâlniri sunt autorizate, regimul lingvistic se stabilește în funcție de limbile oficiale utilizate și solicitate de membrii titulari și supleanți din comisia în cauză.

Această situație este valabilă și în cazul delegațiilor, cu excepția situației în care membrii titulari și supleanți în cauză ajung la un alt acord.

- (9) Biroul numește Secretarul General în conformitate cu articolul 197.
- (10) Biroul stabilește modalitățile de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 2004/2003 al Parlamentului European și al Consiliului privind statutul și finanțarea partidelor politice la nivel european și îndeplinește, în cadrul punerii în aplicare a regulamentului menționat, sarcinile care îi revin în temeiul Regulamentului de procedură al Parlamentului.
- (11) Președintele și/sau Biroul pot încredința unuia sau mai multor membri ai Biroului sarcini generale sau speciale care țin de competența Președintelui și/sau a Biroului. În același timp, se stabilesc modalitățile de executare a acestor sarcini.
- (12) Cu ocazia fiecărei noi alegeri a Parlamentului, Biroul aflat la sfârșit de mandat rămâne în funcție până la prima ședință a noului Parlament.

Articolul 23 Componența Conferinței președinților

- (1) Conferința președinților este compusă din Președintele Parlamentului și președinții grupurilor politice. Președintele unui grup politic poate fi reprezentat de un membru al grupului din care face parte.
- (2) Deputații neafiliați delegă doi reprezentanți la reuniunile Conferinței președinților, la care aceștia participă fără drept de vot.
- (3) Conferința președinților vizează realizarea consensului în ceea ce privește chestiunile asupra cărora este sesizată.

În cazul în care nu se realizează consensul, se procedează la un vot ponderat în funcție de efectivele fiecărui grup politic.

Articolul 24 Funcțiile Conferinței președinților

- (1) Conferința președinților își asumă sarcinile care îi revin în temeiul Regulamentului de procedură.
- (2) Conferința președinților hotărăște cu privire la organizarea lucrărilor Parlamentului și la chestiunile aferente programării legislative.
- (3) Conferința președinților este organul competent pentru chestiunile referitoare la relațiile cu alte organe și instituții ale Uniunii Europene, precum și cu parlamentele naționale ale statelor membre. Biroul desemnează doi vicepreședinți însărcinați cu dezvoltarea relațiilor cu parlamentele naționale. Aceștia prezintă periodic Conferinței președinților un raport privind activitățile desfășurate în acest domeniu.
- (4) Conferința președinților este organul competent pentru chestiunile aferente relațiilor cu țările terțe și cu instituțiile sau organizațiile din afara Uniunii.
- (5) Conferința președinților întocmește proiectul de ordine de zi pentru perioadele de sesiune ale Parlamentului.
- (6) Conferința președinților este organul competent în ceea ce privește componența și competențele comisiilor și ale comisiilor de anchetă, precum și ale comisiilor parlamentare mixte, ale delegațiilor permanente și ale delegațiilor ad hoc.

- (7) Conferința președinților hotărăște repartizarea locurilor în sala de ședințe în conformitate cu articolul 32.
- (8) Conferința președinților este organul competent pentru autorizarea rapoartelor din proprie inițiativă.
- (9) Conferința președinților prezintă propuneri Biroului în ceea ce privește chestiunile administrative și bugetare ale grupurilor politice.

Articolul 25 Funcțiile chestorilor

Chestorii sunt însărcinați cu îndeplinirea sarcinilor administrative și financiare care îi vizează în mod direct pe deputați, în conformitate cu orientările adoptate de Birou.

Articolul 26 Conferința președinților de comisie

- (1) Conferința președinților de comisie este compusă din președinții tuturor comisiilor permanente sau temporare; Conferința își alege președintele.
- (2) Conferința președinților de comisie poate adresa recomandări Conferinței președinților în legătură cu lucrările comisiilor și stabilirea ordinii de zi în perioadele de sesiune.
- (3) Biroul și Conferința președinților pot delega anumite sarcini Conferinței președinților de comisie.

Articolul 27 Conferința președinților de delegație

- (1) Conferința președinților de delegație este compusă din președinții tuturor delegațiilor interparlamentare permanente; Conferința își alege președintele.
- (2) Conferința președinților de delegație poate adresa recomandări Conferinței președinților în legătură cu lucrările delegațiilor.
- (3) Biroul și Conferința președinților pot delega anumite sarcini Conferinței președinților de delegație.

Articolul 28 Accesul publicului la deciziile Biroului și Conferinței președinților

- (1) Procesele-verbale ale Biroului și ale Conferinței președinților se traduc în limbile oficiale, se imprimă și se distribuie tuturor deputaților și sunt accesibile publicului, cu excepția cazului în care, cu titlu excepțional, Biroul sau Conferința președinților adoptă o decizie contrară privind anumite puncte din procesele-verbale, în vederea păstrării confidențialității, pentru motivele definite la articolul 4 alineatele (1) - (4) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului.
- (2) Orice deputat poate pune întrebări în legătură cu activitățile Biroului, ale Conferinței președinților și ale chestorilor. Aceste întrebări sunt prezentate în scris Președintelui; întrebările sunt publicate, însoțite de răspunsuri, în Buletinul Parlamentului în termen de treizeci de zile de la prezentare.

CAPITOLUL 4 GRUPURI POLITICE

Articolul 29 Constituirea grupurilor politice

- (1) Deputații se pot organiza în grupuri pe baza afinităților politice.

În mod normal, nu este necesar ca Parlamentul să evalueze afinitățile politice ale membrilor unui

grup. În cazul constituirii unui grup în aplicarea prezentului articol, deputații în cauză recunosc, prin definiție, că au aceleași afinități politice. Numai în cazul în care deputații în cauză neagă că au aceleași afinități politice este necesar ca Parlamentul să aprecieze dacă grupul a fost constituit în conformitate cu regulamentul.

- (2) Orice grup politic este constituit din deputați aleși în cel puțin o cincime din statele membre. Numărul minim necesar de deputați pentru a constitui un grup politic este de douăzeci.
- (3) Un deputat poate aparține unui singur grup politic.
- (4) Constituirea unui grup politic trebuie adusă la cunoștința Președintelui printr-o declarație. În această declarație trebuie menționată denumirea grupului, numele membrilor și componența biroului.
- (5) Declarația de constituire a unui grup politic se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Articolul 30 Activitățile și situația juridică ale grupurilor politice

- (1) Grupurile politice își exercită funcțiile în cadrul activităților Uniunii, inclusiv sarcinile care le revin în temeiul Regulamentului de procedură. În cadrul organigramei Secretariatului General, grupurile politice dispun de un secretariat, de facilități administrative și de creditele prevăzute în bugetul Parlamentului.
- (2) Biroul adoptă normele privind punerea la dispoziție, punerea în aplicare și controlul acestor facilități și credite, precum și cele privind delegarea competențelor de execuție bugetară aferente.
- (3) În aceste norme sunt prevăzute consecințele administrative și financiare ale dizolvării grupurilor politice.

Articolul 31 Deputații neafiliați

- (1) Deputații care nu aderă la un grup politic dispun de un secretariat. Modalitățile sunt stabilite de Birou la propunerea Secretarului General.
- (2) Statutul și drepturile parlamentare ale acestor deputați sunt reglementate de Birou.
- (3) De asemenea, Biroul adoptă normele privind punerea la dispoziție, executarea și controlul creditelor înscrise în bugetul Parlamentului pentru a acoperi cheltuielile de secretariat și facilitățile administrative ale deputaților neafiliați.

Articolul 32 Repartizarea locurilor în sala de ședințe

Conferința președinților decide în privința repartizării locurilor în sala de ședințe pentru grupurile politice, deputații neafiliați și instituțiile Uniunii Europene.

TITLUL II PROCEDURI LEGISLATIVE, BUGETARE ȘI DE ALT TIP

CAPITOLUL 1 PROCEDURI LEGISLATIVE – DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 33 Programul legislativ și programul de lucru al Comisiei

(1) Parlamentul alături de Comisie și Consiliu contribuie la definirea programării legislative a Uniunii Europene.

Parlamentul și Comisia cooperează la pregătirea programului legislativ și de lucru al Comisiei, pe baza calendarului și a modalităților convenite între cele două instituții și precizate în anexă⁵.

(2) În situații de urgență sau neprevăzute, o instituție poate propune, din proprie inițiativă și în conformitate cu procedurile stabilite de tratate, adăugarea unei măsuri legislative la cele propuse în programul legislativ.

(3) Președintele transmite rezoluția adoptată de Parlament celorlalte instituții care participă la procedura legislativă a Uniunii Europene, precum și parlamentelor statelor membre.

Președintele solicită Consiliului emiterea unui aviz privind programul legislativ anual al Comisiei și rezoluția Parlamentului.

(4) În cazul în care o instituție se află în imposibilitatea de a respecta calendarul stabilit, aceasta informează celelalte instituții în legătură cu motivele întârzierii și propune un nou calendar.

Articolul 34 Examinarea respectării drepturilor fundamentale, a principiilor subsidiarității și proporționalității, a statului de drept și a implicațiilor financiare

La examinarea unei propuneri legislative, Parlamentul acordă o atenție deosebită respectării drepturilor fundamentale și ia măsuri, în special, pentru ca actul legislativ să fie în conformitate cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, cu principiile subsidiarității și proporționalității și cu statul de drept. De asemenea, în cazul în care propunerea are implicații financiare, Parlamentul verifică dacă sunt prevăzute resurse financiare suficiente.

Articolul 35 Verificarea temeiului juridic

(1) Pentru orice propunere a Comisiei sau orice alt document cu caracter legislativ, comisia competentă verifică mai întâi temeiul juridic.

(2) În cazul în care comisia competentă contestă validitatea sau relevanța temeiului juridic — inclusiv verificarea criteriului prevăzut la articolul 5 din Tratatul CE — aceasta solicită avizul comisiei competente pentru chestiunile juridice.

(3) Comisia competentă pentru chestiunile juridice se poate, de asemenea, sesiza din proprie inițiativă referitor la chestiunile privind temeiul juridic al propunerilor prezentate de Comisie. În acest caz, aceasta informează corespunzător comisia competentă.

(4) În cazul în care comisia competentă pentru chestiunile juridice hotărăște să conteste validitatea sau relevanța temeiului juridic, aceasta își prezintă concluziile Parlamentului. Parlamentul supune la vot concluziile, înainte de a vota asupra fondului propunerii.

⁵A se vedea anexa XIV.

(5) Amendamentele care tind să modifice temeiul juridic, prezentate în plen, fără ca validitatea sau relevanța temeiului juridic să fi fost contestată de comisia competentă în fond sau de comisia competentă pentru chestiunile juridice, sunt inadmisibile.

(6) În cazul în care Comisia nu acceptă să-și modifice propunerea pentru a se conforma temeiului juridic aprobat de Parlament, raportorul sau președintele comisiei competente pentru chestiunile juridice sau al comisiei competente poate propune amânarea votului asupra fondului propunerii până la o ședință ulterioară.

Articolul 36 Verificarea compatibilității financiare

(1) Fără a aduce atingere articolului 40, comisia competentă verifică, pentru orice propunere a Comisiei sau orice alt document cu caracter legislativ, compatibilitatea financiară a actului cu perspectivele financiare.

(2) În cazul în care comisia competentă modifică resursele financiare atribuite actului examinat, aceasta solicită avizul comisiei competente pentru chestiunile bugetare.

(3) Comisia competentă pentru chestiunile bugetare se poate, de asemenea, sesiza, din proprie inițiativă, referitor la chestiunile privind compatibilitatea financiară a propunerilor prezentate de Comisie. În acest caz, aceasta informează corespunzător comisia competentă.

(4) În cazul în care comisia competentă pentru chestiunile bugetare hotărăște să conteste compatibilitatea financiară a actului, aceasta își prezintă concluziile Parlamentului, care le supune la vot.

(5) Un act declarat incompatibil poate fi adoptat de către Parlament sub rezerva deciziilor Autorității bugetare.

Articolul 37 Informarea și accesul Parlamentului la documente

(1) Pe durata întregii proceduri legislative, Parlamentul și comisiile acestuia solicită accesul la toate documentele privind propunerile Comisiei în aceleași condiții ca și Consiliul și grupurile de lucru ale acestuia.

(2) În timpul examinării unei propuneri specifice a Comisiei, comisia competentă invită Comisia și Consiliul să o informeze în legătură cu stadiul propunerii în cadrul Consiliului și al grupurilor sale de lucru, în special în legătură cu orice posibilitate de compromis care ar putea conduce la o modificare substanțială a propunerii inițiale a Comisiei sau în legătură cu intenția Comisiei de a-și retrage propunerea.

Articolul 38 Reprezentarea Parlamentului la reuniunile Consiliului

În cazul în care Consiliul invită Parlamentul să participe la o reuniune a Consiliului în cursul căreia acesta intervine în calitate de legislator, Președintele Parlamentului solicită președintelui sau raportorului comisiei competente sau altui deputat desemnat de comisie să reprezinte Parlamentul.

Articolul 39 Inițiativa prevăzută la articolul 192 din Tratatul CE

(1) Parlamentul poate solicita Comisiei, în conformitate cu articolul 192 paragraful (2) din Tratatul CE, să îi prezinte orice propunere adecvată în vederea adoptării unui act nou sau a modificării unui act existent, prin adoptarea unei rezoluții pe baza unui raport din proprie inițiativă al comisiei competente. Rezoluția se adoptă cu majoritatea membrilor care compun Parlamentul. În același timp, Parlamentul poate fixa un termen pentru prezentarea propunerii.

(2) Înainte de deschiderea procedurii definite la articolul 45, comisia competentă se asigură că nu mai este în pregătire nici o propunere de acest tip, și anume:

- a) fie nici o propunere de acest tip nu este prevăzută în programul legislativ anual,
- b) fie pregătirea unei astfel de propuneri nu a fost demarată sau a fost întârziată nejustificat,
- c) fie Comisia nu a răspuns pozitiv la cereri anterioare emanând de la comisia competentă sau conținute în rezoluții adoptate de Parlament cu majoritatea voturilor exprimate.

(3) Rezoluția Parlamentului indică temeiul juridic pertinent și cuprinde recomandări detaliate privind conținutul propunerii solicitate, care trebuie să respecte drepturile fundamentale și principiul subsidiarității.

(4) În cazul în care propunerea solicitată are implicații financiare, Parlamentul indică modalitățile de asigurare a unor resurse financiare suficiente.

(5) Comisia competentă urmărește parcursul fiecărei propuneri legislative elaborate în urma unei solicitări speciale a Parlamentului.

Articolul 40 Examinarea documentelor legislative

(1) Președintele trimite comisiei competente propunerile Comisiei sau alte documente cu caracter legislativ în vederea examinării.

În cazul în care există incertitudini, Președintele poate aplica articolul 179 alineatul (2) înainte de anunțul în Parlament privind trimiterea la comisia competentă.

În cazul în care o propunere este prevăzută în programul legislativ anual, comisia competentă poate decide numirea unui raportor responsabil cu urmărirea elaborării acesteia.

Pentru a examina propunerea în cauză, Președintele transmite comisiei competente rezultatele consultărilor emane de la Consiliu sau cererile de aviz prezentate de Comisie.

Dispozițiile articolelor 34-37, 49-56 și 66 privind prima lectură se aplică propunerilor legislative, indiferent dacă acestea necesită una, două sau trei lecturi.

(2) Pozițiile comune ale Consiliului sunt trimise, în vederea examinării, comisiei competente în primă lectură.

Dispozițiile articolelor 57-62 și 67 privind a doua lectură se aplică pozițiilor comune.

(3) Nu se pot efectua retrimiteri la comisie în cursul procedurii de conciliere dintre Parlament și Consiliu, ca urmare a celei de-a doua lecturi.

Dispozițiile articolelor 63, 64 și 65 privind a treia lectură se aplică procedurii de conciliere.

(4) Articolele 42, 43, 46, 51 alineatele (1) și (3) și articolele 52, 53 și 168 nu se aplică la a doua și a treia lectură.

(5) În caz de conflict între o dispoziție a regulamentului privind a doua și a treia lectură și orice altă dispoziție din regulament, dispoziția privind a doua și a treia lectură prevalează.

Articolul 41 Consultarea privind inițiativele prezentate de un stat membru

(1) Inițiativele prezentate de un stat membru în conformitate cu articolul 67 alineatul (1) din Tratatul CE sau cu articolul 34 alineatul (2) și articolul 42 din Tratatul UE sunt examinate în conformitate cu dispozițiile prezentului articol și ale articolelor 34-37, 40 și 51 din prezentul regulament.

- (2) Comisia competentă poate invita un reprezentant al statului membru inițiator să îi prezinte inițiativa respectivă. Reprezentantul poate fi însoțit de Președinția Consiliului.
- (3) Înainte de a se proceda la vot, comisia competentă întreabă Comisia dacă a luat poziție cu privire la inițiativă și, în cazul în care răspunsul este afirmativ, îi cere să o informeze în legătură cu poziția respectivă.
- (4) În cazul în care două sau mai multe propuneri inițiate de Comisie sau de către un stat membru, având același obiectiv legislativ, au fost prezentate Parlamentului simultan sau într-o perioadă scurtă de timp, acestea fac obiectul unui raport unic. Comisia competentă precizează în acest raport textul la care se referă amendamentele propuse și menționează toate celelalte texte în rezoluția legislativă.
- (5) Termenul prevăzut la articolul 39 alineatul (1) din Tratatul UE curge începând de la data la care Parlamentul anunță în plen primirea unei inițiative în limbile oficiale, însoțită de expunerea de motive, care atestă conformitatea inițiativei cu Protocolul privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat la Tratatul CE.

CAPITOLUL 2 PROCEDURI ÎN CADRUL COMISIEI

Articolul 42 Rapoarte legislative

- (1) Președintele comisiei la care a fost trimisă o propunere a Comisiei propune comisiei respective procedura de urmat.
- (2) După luarea deciziei privind procedura de urmat și în cazul în care articolul 43 nu se aplică, comisia desemnează dintre membrii titulari sau supleanți permanenți un raportor pentru propunerea Comisiei, cu excepția cazului în care a făcut deja acest lucru, pe baza programului legislativ anual convenit în conformitate cu articolul 33.
- (3) Raportul comisiei cuprinde:
- a) eventualele proiecte de amendamente la propunere, însoțite, dacă este necesar, de justificări succinte, care țin de responsabilitatea raportorului și nu sunt supuse la vot;
 - b) un proiect de rezoluție legislativă, în conformitate cu dispozițiile articolului 51 alineatul (2);
 - c) dacă este necesar, o expunere de motive incluzând o fișă financiară care stabilește amploarea efectelor financiare eventuale ale raportului și compatibilitatea cu perspectivele financiare.

Articolul 43 Procedura simplificată

- (1) La sfârșitul unei prime dezbateri pe marginea unei propuneri legislative, președintele poate propune aprobarea acesteia fără amendamente. Dacă nu există opoziție din partea a cel puțin o zecime dintre membrii comisiei, președintele acesteia prezintă Parlamentului un raport privind aprobarea propunerii. Se aplică articolul 131 alineatul (1) al doilea paragraf și alineatele (2) și (4).
- (2) Președintele poate propune, ca alternativă, ca el însuși sau raportorul să redacteze o serie de amendamente care să reflecte dezbaterile comisiei. În cazul în care comisia aprobă această propunere, amendamentele sunt transmise membrilor comisiei. În cazul în care, în termen de minimum 21 de zile de la transmitere, nu s-a formulat nici o obiecție de către cel puțin o zecime dintre membrii comisiei, raportul se consideră adoptat de comisie. În acest caz, proiectul de

rezoluție legislativă și amendamentele sunt supuse aprobării Parlamentului fără dezbateri, în conformitate cu articolul 131 alineatul (1) al doilea paragraf și alineatele (2) și (4).

(3) În cazul în care cel puțin o zecime dintre membrii comisiei se opun, amendamentele sunt supuse la vot în cursul următoarei reuniuni a comisiei.

(4) Alineatul (1) prima și a doua teză, alineatul (2) prima, a doua și a treia teză, precum și alineatul (3) se aplică mutatis mutandis avizelor comisiilor, în sensul articolului 46.

Articolul 44 Rapoarte fără caracter legislativ

(1) În cazul în care o comisie elaborează un raport fără caracter legislativ, aceasta desemnează un raportor dintre membrii săi titulari sau supleanți permanenți.

(2) Raportorul are sarcina de a pregăti raportul comisiei și de a-l prezenta în numele acesteia în ședință plenară.

(3) Raportul comisiei cuprinde:

- a) o propunere de rezoluție;
- b) o expunere de motive incluzând o fișă financiară care stabilește amploarea efectelor financiare eventuale ale raportului și compatibilitatea cu perspectivele financiare;
- c) textul propunerilor de rezoluție care trebuie prevăzute în aplicarea articolului 113 alineatul (4).

Articolul 45 Rapoarte din proprie inițiativă

(1) În cazul în care, fără a fi fost sesizată printr-o consultare sau printr-o cerere de avizare în temeiul articolului 179 alineatul (1), o comisie are intenția de a întocmi un raport asupra unui subiect care intră în competența sa și de a prezenta Parlamentului o propunere de rezoluție în domeniu, aceasta trebuie să solicite în prealabil autorizarea Conferinței președinților. Un eventual refuz al acesteia trebuie să fie întotdeauna motivat.

Conferința președinților hotărăște asupra solicitărilor privind autorizarea de a întocmi un raport în sensul alineatului (1) în conformitate cu dispozițiile de aplicare pe care le stabilește ea însăși. În cazul în care unei comisii care a solicitat autorizarea de a întocmi un raport îi este contestată competența, Conferința președinților hotărăște într-un termen de șase săptămâni în temeiul recomandării Conferinței președinților de comisii sau, în lipsă, a președintelui acesteia din urmă. În cazul în care, în acest termen, Conferința președinților nu a adoptat o decizie, recomandarea este considerată ca fiind adoptată.

(2) Dispozițiile prezentului articol se aplică, prin analogie, cazurilor în care tratatele atribuie dreptul de inițiativă Parlamentului.

În aceste cazuri, Conferința președinților ia o decizie în termen de două luni.

Articolul 46 Avizele comisiilor

(1) În cazul în care comisia sesizată inițial cu privire la o chestiune dorește să cunoască avizul unei alte comisii sau în cazul în care o altă comisie dorește să-și dea avizul cu privire la raportul comisiei sesizate inițial, acestea pot solicita Președintelui Parlamentului ca, în

conformitate cu articolul 179 alineatul (3), una dintre comisii să fie desemnată drept comisie competentă în fond, iar cealaltă să fie sesizată pentru avizare.

(2) În cazul documentelor cu caracter legislativ, în sensul articolului 40 alineatul (1), avizul constă în propuneri de modificare a textului pentru care a fost sesizată comisia, însoțite, dacă este necesar, de justificări succinte. Aceste justificări incumbă raportorului pentru aviz și nu se supun la vot. În cazul în care este necesar, comisia poate prezenta o justificare scrisă succintă pentru întregul aviz.

În cazul textelor fără caracter legislativ, avizul constă în sugestii pentru propunerea de rezoluție a comisiei competente în fond.

Comisia competentă în fond supune la vot propunerile de modificare sau sugestiile.

Avizele se referă numai la chestiunile care intră în competența comisiei sesizate pentru avizare.

(3) Comisia competentă în fond stabilește un termen în care comisia sesizată pentru avizare trebuie să se pronunțe astfel încât avizul să fie luat în considerare de comisia competentă în fond. Aceasta notifică imediat orice modificare a calendarului anunțat comisiei sau comisiilor sesizate pentru avizare. Comisia competentă în fond nu își prezintă concluziile înainte de expirarea acestui termen.

(4) Toate avizele adoptate se anexează raportului comisiei competente în fond.

(5) Comisia competentă în fond este singura abilitată să prezinte amendamentele în plen.

(6) Președintele și raportorul comisiei sesizate pentru avizare sunt invitați să participe la reuniunile comisiei competente în fond cu funcție consultativă în măsura în care aceste reuniuni dezbate chestiunea comună.

Articolul 47 Cooperarea consolidată între comisii

În cazul în care, în conformitate cu avizul Conferinței președinților, o chestiune intră într-o măsură aproape egală în competența celor două comisii sau în cazul în care diferite aspecte ale chestiunii intră în competența a două comisii distincte, se aplică articolul 46 și următoarele dispoziții complementare:

calendarul se stabilește de comun acord de către cele două comisii,

raportorul și raportorul pentru aviz încearcă să se pună de acord asupra textelor pe care le propun comisiilor respective, precum și asupra pozițiilor pe care le adoptă în cazul amendamentelor,

comisia competentă în fond acceptă fără a supune la vot amendamentele comisiei sesizate pentru avizare în cazul în care acestea se referă la aspecte pe care președintele comisiei competente în fond, în temeiul anexei VI și după consultarea președintelui comisiei sesizate pentru avizare, le consideră a fi de competența acesteia din urmă și care nu sunt în contradicție cu alte elemente ale raportului.

Textul acestui articol nu prevede nici o limitare privind domeniul său de aplicare. Sunt admisibile cererile de cooperare consolidată între comisiile parlamentare privind rapoartele fără caracter legislativ întemeiate pe articolul 45 alineatul (1) și pe articolul 112 alineatele (1) și (2).

Articolul 48 Modalități de elaborare a rapoartelor

(1) Expunerea de motive se redactează sub responsabilitatea raportorului și nu se supune la vot. Cu toate acestea, expunerea de motive trebuie să fie conformă cu textul propunerii de rezoluție

votate și cu eventualele amendamente propuse de comisie, în caz contrar președintele comisiei putând elimina expunerea de motive.

(2) Rezultatul votului privind ansamblul raportului se menționează în cuprinsul acestuia. De asemenea, în momentul votului, la solicitarea a cel puțin o treime dintre membrii prezenți, raportul indică votul fiecărui membru.

(3) În cazul în care avizul comisiei nu este unanim, raportul trebuie, de asemenea, să prezinte opiniile minoritare. Exprimate cu ocazia votului pentru textul în ansamblu, opiniile minoritare, la cererea autorilor, se pot constitui într-o declarație scrisă de cel mult 200 de cuvinte, anexată la expunerea de motive.

Președintele arbitrează litigiile cauzate de punerea în aplicare a acestor dispoziții.

(4) La propunerea propriului birou, comisia poate stabili un termen în care raportorul să prezinte proiectul de raport. Acest termen poate fi prorogată sau se poate numi un alt raportor.

(5) La expirarea termenului, comisia poate însărcina președintele să solicite înscrierea chestiunii pentru care a fost sesizată pe ordinea de zi a uneia dintre următoarele ședințe ale Parlamentului. În acest caz, dezbaterile se pot desfășura pe baza unui simplu raport oral al comisiei interesate.

CAPITOLUL 3 PRIMA LECTURĂ

Stadiul examinării în comisie

Articolul 49 Modificarea unei propuneri a Comisiei

(1) În cazul în care Comisia informează Parlamentul sau în cazul în care comisia competentă ia cunoștință pe orice altă cale despre intenția Comisiei de a-și modifica propunerea, comisia competentă suspendă examinarea chestiunii până la primirea noii propuneri sau a modificărilor Comisiei.

(2) În cazul în care Consiliul modifică substanțial propunerea Comisiei, se aplică dispozițiile articolului 55.

Articolul 50 Poziția Comisiei și a Consiliului privind amendamentele

(1) Înainte de a proceda la votul final privind o propunere a Comisiei, comisia competentă îi solicită acesteia să-și prezinte poziția privind toate amendamentele la propunerea prezentată, adoptate în comisie, iar Consiliului să-și prezinte comentariile.

(2) În cazul în care Comisia nu este în măsură să facă acest lucru sau declară că nu este dispusă să accepte toate amendamentele adoptate de comisia competentă, aceasta are posibilitatea să amâne votul final.

(3) Dacă este necesar, poziția Comisiei se înserează în raport.

Stadiul examinării în plen

Articolul 51 Încheierea primei lecturi

(1) Parlamentul examinează propunerea legislativă pe baza raportului elaborat de comisia competentă în conformitate cu articolul 42.

(2) Parlamentul votează mai întâi amendamentele la propunerea care servește drept bază pentru raportul comisiei competente, apoi propunerea eventual modificată, apoi amendamentele la proiectul de rezoluție legislativă și, în final, întregul proiect de rezoluție legislativă care conține numai o declarație prin care se indică dacă Parlamentul aprobă propunerea Comisiei, o respinge sau propune amendamente, precum și cereri de deschidere a unei proceduri.

Adoptarea proiectului de rezoluție legislativă încheie procedura de consultare. În cazul în care Parlamentul nu adoptă rezoluția legislativă, propunerea se retrimite comisiei competente.

Orice raport prezentat în cadrul procedurii legislative trebuie să fie conform cu dispozițiile articolelor 35, 40 și 42. Prezentarea unei rezoluții fără caracter legislativ de către o comisie trebuie să se facă în cadrul unei sesizări specifice, astfel cum este prevăzută la articolul 45 sau 179.

(3) Președintele transmite Consiliului și Comisiei, sub formă de aviz al Parlamentului, textul propunerii în versiunea adoptată de Parlament, însoțit de rezoluția aferentă.

Articolul 52 Respingerea unei propuneri a Comisiei

(1) În cazul în care o propunere a Comisiei nu întrunește majoritatea voturilor exprimate, Președintele invită Comisia să-și retragă propunerea înainte ca Parlamentul să voteze proiectul de rezoluție legislativă.

(2) În cazul în care Comisia își retrage propunerea, Președintele constată că procedura de consultare aferentă a rămas fără obiect și informează Consiliul cu privire la aceasta.

(3) În cazul în care Comisia nu își retrage propunerea, Parlamentul o retrimite comisiei competente fără a vota proiectul de rezoluție legislativă.

În acest caz, comisia prezintă un raport oral sau scris Parlamentului, în termenul stabilit de acesta, care nu poate să depășească două luni.

(4) În cazul în care comisia competentă nu este în măsură să respecte termenul, aceasta trebuie să solicite retrimiteră la comisie, în temeiul articolului 168 alineatul (1). Dacă este necesar, Parlamentul poate stabili un nou termen în temeiul articolului 168 alineatul (5). În cazul în care cererea de retrimiteră nu este acceptată, Parlamentul procedează la votarea proiectului de rezoluție legislativă.

Articolul 53 Adoptarea de amendamente la o propunere a Comisiei

(1) În cazul în care propunerea Comisiei este aprobată în ansamblu sub rezerva unor amendamente care au fost adoptate, votarea proiectului de rezoluție legislativă se amână până când Comisia își face cunoscută poziția privind fiecare dintre amendamentele Parlamentului.

În cazul în care Comisia nu este în măsură să facă o astfel de declarație după ce Parlamentul a votat asupra propunerii sale, aceasta informează Președintele sau comisia competentă cu privire la momentul în care va putea face declarația respectivă; propunerea se înscrie în proiectul de ordine de zi pentru perioada de sesiune următoare acestui moment.

(2) În cazul în care Comisia informează că nu intenționează să accepte toate amendamentele Parlamentului, raportorul comisiei competente sau, în lipsa acestuia, președintele comisiei face o propunere formală Parlamentului cu privire la oportunitatea de a se proceda la votarea proiectului de rezoluție legislativă. Înainte de a face propunerea formală, raportorul sau președintele comisiei competente pot solicita Președintelui să suspende deliberarea.

În cazul în care Parlamentul decide amânarea votului, chestiunea se consideră retrimisă spre reexaminare comisiei competente.

În acest caz, comisia competentă redactează un nou raport pe care îl prezintă oral sau în scris Parlamentului, în termenul stabilit de acesta, care nu poate să depășească două luni.

În cazul în care comisia competentă nu este în măsură să respecte termenul, se aplică procedura prevăzută la articolul 52 alineatul (4).

Sunt admisibile în acest stadiu numai amendamentele depuse de comisia competentă prin care se încearcă ajungerea la un compromis cu Comisia.

(3) Aplicarea alineatului (2) nu exclude posibilitatea ca orice alt deputat să prezinte o cerere de retrimiterie în conformitate cu articolul 168.

În cazul retrimiterii în temeiul alineatului (2), comisia competentă este obligată, înainte de toate, în conformitate cu termenii mandatului instituit prin această dispoziție, să întocmească un raport în termenul stabilit și, dacă este necesar, să depună amendamente prin care se încearcă ajungerea la un compromis cu Comisia, fără a fi necesară reexaminarea tuturor dispozițiilor aprobate de Parlament.

Cu toate acestea, ca urmare a efectului suspensiv al retrimiterii, comisia competentă beneficiază de cea mai mare libertate și, în cazul în care consideră necesar acest lucru pentru a se ajunge la un compromis, poate propune revenirea la dispozițiile care au obținut un vot favorabil în ședință plenară.

În acest caz, ținând seama că sunt admisibile numai amendamentele de compromis ale comisiei și cu scopul de a păstra suveranitatea Adunării, raportul prevăzut la alineatul (2) trebuie să prezinte clar dispozițiile deja adoptate care ar deveni caduce în cazul adoptării amendamentului sau amendamentelor propuse.

Procedura de urmărire

Articolul 54 Urmărirea avizului Parlamentului

(1) În cursul perioadei următoare adoptării de către Parlament a unui aviz privind o propunere a Comisiei, președintele și raportorul comisiei competente urmăresc derularea procedurii care conduce la adoptarea propunerii de către Consiliu, în special în scopul de a se asigura că angajamentele asumate de către Consiliu sau Comisie față de Parlament cu privire la amendamentele acestuia sunt respectate efectiv.

(2) Comisia competentă poate invita Comisia și Consiliul să examineze chestiunea în cadrul acesteia.

(3) În orice moment al procedurii în cauză, comisia competentă poate depune, în cazul în care consideră necesar, o propunere de rezoluție în conformitate cu prezentul articol, recomandând Parlamentului:

să invite Comisia să-și retragă propunerea, sau

să solicite Comisiei sau Consiliului să sesizeze din nou Parlamentul, în conformitate cu articolul 55, sau Comisiei să prezinte o nouă propunere, sau

să decidă luarea oricărei alte măsuri pe care o consideră utilă.

Această propunere se înscrie în proiectul de ordine de zi a perioadei de sesiune următoare luării deciziei de către comisie.

Articolul 55 Sesizarea repetată a Parlamentului

Procedura de codecizie

(1) La cererea comisiei competente, Președintele solicită Comisiei să sesizeze din nou Parlamentul cu propunerea sa:

în cazul în care, după ce Parlamentul și-a adoptat poziția, Comisia își retrage propunerea inițială și o înlocuiește cu un alt text, cu excepția cazului în care retragerea propunerii se face în scopul inserării amendamentelor Parlamentului, sau

în cazul în care Comisia își modifică sau intenționează să-și modifice substanțial propunerea inițială, cu excepția cazului în care modificarea se face în scopul inserării amendamentelor Parlamentului, sau

în cazul în care, în timp sau ca urmare a modificării împrejurărilor, natura problemei care face obiectul propunerii Comisiei suferă schimbări substanțiale, sau

în cazul în care au avut loc noi alegeri parlamentare după ce Parlamentul și-a adoptat poziția, iar Conferința președinților consideră oportună o nouă sesizare a acestuia.

(2) La cererea comisiei competente, Parlamentul solicită Consiliului să îl sesizeze din nou cu o propunere prezentată de Comisie în conformitate cu articolul 251 din Tratatul CE, în cazul în care Consiliul intenționează să modifice temeiul juridic al propunerii, astfel încât procedura prevăzută la articolul 251 din Tratatul CE nu ar mai fi aplicabilă.

Alte proceduri

(3) La cererea comisiei competente, Președintele invită Consiliul să consulte din nou Parlamentul în aceleași împrejurări și condiții ca cele prevăzute la alineatul (1) și, de asemenea, în cazul în care Consiliul își modifică sau intenționează să-și modifice substanțial propunerea inițială cu privire la care Parlamentul a emis un aviz, cu excepția cazului în care modificarea are ca obiect inserarea amendamentelor Parlamentului.

(4) Președintele solicită, de asemenea, ca Parlamentul să fie sesizat din nou cu o propunere de act, în circumstanțele prevăzute de prezentul articol, în cazul în care Parlamentul decide acest lucru la cererea unui grup politic sau a cel puțin patruzeci de deputați.

Articolul 56 Procedura de concertare prevăzută în Declarația comună din 1975

(1) Pentru anumite decizii comunitare importante, Parlamentul, prin emiterea avizului său, poate deschide, cu concursul activ al Comisiei, o procedură de concertare cu Consiliul, în cazul în care acesta intenționează să se îndepărteze de avizul Parlamentului.

(2) Parlamentul pune în aplicare această procedură din proprie inițiativă sau la inițiativa Consiliului.

(3) Componenta delegației la comitetul de concertare, procedura care trebuie urmată în cadrul acestuia și comunicarea rezultatelor către Parlament sunt reglementate de dispozițiile articolului 64.

(4) Comisia competentă elaborează un raport cu privire la rezultatele concertării; acest raport se supune dezbaterii și votului Parlamentului.

CAPITOLUL 4 A DOUA LECTURĂ

Stadiul examinării în comisie

Articolul 57 Comunicarea poziției comune a Consiliului

(1) Comunicarea poziției comune a Consiliului, în conformitate cu articolele 251 și 252 din Tratatul CE, este anunțată de Președinte în ședință plenară. Președintele anunță, după primirea documentelor care prezintă poziția comună propriu-zisă, toate declarațiile făcute în procesul-verbal al Consiliului atunci când acesta a adoptat poziția comună, motivele care au condus la adoptarea acesteia de către Consiliu și poziția Comisiei, traduse în mod corespunzător în limbile oficiale ale Uniunii Europene. Președintele face anunțul în cursul perioadei de sesiune care urmează primirii documentelor.

Înainte de a proceda la comunicarea poziției comune, Președintele verifică, consultându-se cu președintele comisiei competente și/sau cu raportorul, dacă natura textului care i-a fost trimis reprezintă efectiv o poziție comună și dacă nu subzistă vreunul din cazurile prevăzute la articolul 55. În caz contrar, Președintele, de comun acord cu comisia competentă și, dacă este posibil, de comun acord cu Consiliul, caută soluția adecvată.

(2) Lista acestor comunicări se publică în procesul-verbal al ședințelor Parlamentului, menționându-se denumirea comisiei competente.

Articolul 58 Prelungirea termenelor

(1) La cererea președintelui comisiei competente, în ceea ce privește termenele prevăzute pentru a doua lectură, sau la cererea delegației Parlamentului la comitetul de conciliere, în ceea ce privește termenele prevăzute pentru conciliere, Președintele prelungește termenele în cauză în conformitate cu articolul 251 alineatul (7) din Tratatul CE.

Pentru orice prelungire a termenelor în conformitate cu articolul 252 litera (g) din Tratatul CE sau cu articolul 39 alineatul (1) din Tratatul UE, Președintele solicită aprobarea Consiliului.

(2) Președintele notifică Parlamentului orice prelungire a termenelor stabilită, în conformitate cu articolul 251 alineatul (7) din Tratatul CE, la inițiativa Parlamentului sau a Consiliului.

(3) După consultarea președintelui comisiei competente, Președintele poate aproba o cerere a Consiliului de prelungire a termenelor în conformitate cu articolul 252 litera (g) din Tratatul CE.

Articolul 59 Trimiterea la comisia competentă și procedura de examinare în cadrul acesteia

(1) În ziua comunicării sale către Parlament în conformitate cu articolul 57 alineatul (1), poziția comună se consideră transmisă din oficiu comisiei competente în fond și comisiilor sesizate pentru avizare în primă lectură.

- (2) Poziția comună se înscrie la punctul întâi pe ordinea de zi a primei reuniuni a comisiei competente în fond de după data comunicării acesteia. Consiliul poate fi invitat să-și prezinte poziția comună.
- (3) Raportorul pentru a doua lectură este același cu raportorul pentru prima lectură, cu excepția unei decizii contrare.
- (4) Dispozițiile articolului 62 alineatele (2), (3) și (5) privind a doua lectură a Parlamentului se aplică în cazul deliberărilor comisiei competente; numai membrii titulari sau supleanți permanenți ai acestei comisii pot depune propuneri de respingere sau amendamente. Comisia hotărăște cu majoritatea voturilor exprimate.
- (5) Înainte de a se proceda la vot, comisia poate invita președintele și raportorul să examineze împreună cu Președintele Consiliului sau reprezentantul acestuia și împreună cu comisarul competent prezent amendamentele prezentate în comisie. După examinare, raportorul poate prezenta amendamente de compromis.
- (6) Comisia competentă prezintă o recomandare pentru a doua lectură, propunând aprobarea, modificarea sau respingerea poziției comune adoptate de Consiliu. Recomandarea cuprinde o justificare concisă a deciziei preconizate.

Stadiul examinării în plen

Articolul 60 Încheierea celei de-a doua lecturi

- (1) Poziția comună a Consiliului și, în cazul în care este disponibilă, recomandarea pentru a doua lectură a comisiei competente se înscriu din oficiu în proiectul de ordine de zi a perioadei de sesiune a cărei zi de miercuri precedă și este cea mai apropiată de data de expirare a termenului de trei luni sau, în cazul unei prelungiri a acestuia în conformitate cu articolul 58, de patru luni, cu excepția cazului în care chestiunea a fost dezbătută în cursul unei perioade de sesiune anterioare.

Întrucât recomandările pentru a doua lectură sunt texte care pot fi asimilate cu o expunere de motive prin care comisia parlamentară își justifică atitudinea cu privire la poziția comună a Consiliului, nu se procedează la vot în cazul acestora.

- (2) A doua lectură se încheie de îndată ce, în termenele prevăzute la articolele 251 și 252 din Tratatul CE și în conformitate cu dispozițiile acestora, Parlamentul aprobă, respinge sau modifică poziția comună.

Articolul 61 Respingerea poziției comune a Consiliului

- (1) Comisia competentă, un grup politic sau un număr de cel puțin patruzeci de deputați pot depune, în scris și în termenul stabilit de Președinte, o propunere de respingere a poziției comune a Consiliului. Pentru a fi adoptată, această propunere trebuie să întrunească votul majorității membrilor care compun Parlamentul. Propunerea de respingere se supune la vot înainte de amendamentele la poziția comună.
- (2) Votul defavorabil al Parlamentului cu privire la propunerea de respingere nu aduce atingere posibilității ca Parlamentul, la recomandarea raportorului, să examineze o nouă propunere de respingere, după votarea amendamentelor și audierea unei declarații a Comisiei, în conformitate cu articolul 62 alineatul (5).
- (3) În cazul în care poziția comună a Consiliului este respinsă, Președintele anunță în plen încheierea procedurii legislative.

(4) Prin derogare de la alineatul (3), în cazul în care Parlamentul ia o decizie de respingere care intră sub incidența dispozițiilor articolului 252 din Tratatul CE, Președintele invită Comisia să-și retragă propunerea. În cazul în care Comisia își retrage propunerea, Președintele anunță în plen încheierea procedurii legislative.

Articolul 62 Amendamente la poziția comună a Consiliului

(1) Comisia competentă în fond, un grup politic sau un număr de cel puțin patruzeci de deputați pot depune amendamente la poziția comună a Consiliului, în vederea examinării în plen.

(2) Amendamentele la poziția comună sunt admisibile numai în cazul în care sunt în conformitate cu dispozițiile articolelor 150 și 151 și dacă au drept scop:

- a) restabilirea totală sau parțială a poziției adoptate de Parlament în primă lectură, sau
- b) ajungerea la un compromis între Consiliu și Parlament, sau
- c) modificarea elementelor poziției comune care nu erau prevăzute de propunerea prezentată în primă lectură sau al căror conținut era diferit și care nu reprezintă o modificare semnificativă, în conformitate cu articolul 55;
- d) luarea în considerare a unui fapt sau situații juridice noi, apărute după prima lectură.

Decizia Președintelui privind admisibilitatea amendamentelor nu poate fi atacată.

(3) În cazul în care, după prima lectură, au loc noi alegeri, fără a fi fost invocat articolul 55, Președintele poate hotărî derogarea de la restricțiile privind admisibilitatea, enunțate la alineatul (2).

(4) Amendamentele sunt adoptate numai dacă întrunesc majoritatea voturilor membrilor care compun Parlamentul.

(5) Înainte de votarea amendamentelor, Președintele poate solicita Comisiei să-și facă cunoscută poziția și Consiliului să-și prezinte comentariile.

CAPITOLUL 5 A TREIA LECTURĂ

Concilierea

Articolul 63 Convocarea comitetului de conciliere

În cazul în care Consiliul informează Parlamentul că nu este în măsură să aprobe toate amendamentele acestuia la poziția comună, Președintele convine împreună cu Consiliul asupra unei date și a unui loc pentru prima reuniune a comitetului de conciliere. Termenul de șase săptămâni sau, în cazul în care a fost prelungit, de opt săptămâni, prevăzut la articolul 251 alineatul (5) din Tratatul CE, curge de la data primei reuniuni a comitetului de conciliere.

Articolul 64 Delegația la comitetul de conciliere

(1) Delegația Parlamentului la comitetul de conciliere este formată dintr-un număr de membri egal cu numărul membrilor delegației Consiliului.

(2) Componenta politică a delegației corespunde împărțirii Parlamentului pe grupuri politice. Conferința președinților stabilește numărul exact de membri ai diferitelor grupuri politice care intră în componența acesteia.

(3) Membrii delegației sunt numiți de grupurile politice pentru fiecare caz de conciliere, de preferință dintre membrii comisiilor competente, cu excepția a trei membri desemnați ca membri permanenți în delegațiile succesive pentru o perioadă de douăsprezece luni. Grupurile politice desemnează cei trei membri permanenți dintre vicepreședinți, aceștia reprezentând cel puțin două grupuri politice diferite. Președintele și raportorul comisiei competente sunt membri ai delegației în fiecare caz.

(4) Grupurile politice reprezentate în cadrul delegației își desemnează membrii supleanți.

(5) Grupurile politice și deputații neafiliați care nu sunt reprezentați în cadrul delegației pot trimite fiecare câte un reprezentant la orice reuniune internă pregătitoare a delegației.

(6) Delegația este condusă de Președinte sau de unul dintre cei trei membri permanenți.

(7) Delegația hotărăște cu majoritatea voturilor membrilor care o compun. Dezbaterile nu sunt publice.

Conferința președinților stabilește orientările de procedură complementare privind activitatea delegației la comitetul de conciliere.

(8) Delegația comunică Parlamentului rezultatele concilierii.

Stadiul examinării în plen

Articolul 65 Proiectul comun

(1) În cazul în care comitetul de conciliere a căzut de acord asupra unui proiect comun, punctul se înscrie pe ordinea de zi a unei ședințe plenare care urmează să aibă loc în termen de șase săptămâni sau, în cazul în care termenul a fost prelungit, în termen de opt săptămâni de la data aprobării proiectului comun de către comitetul de conciliere.

(2) Președintele delegației sau un alt membru desemnat al delegației la comitetul de conciliere face o declarație privind proiectul comun, care este însoțit de un raport.

(3) Nu se pot depune amendamente la proiectul comun.

(4) Proiectul comun în ansamblu face obiectul unui singur vot. În cazul în care întrunește majoritatea voturilor exprimate, proiectul este aprobat.

(5) În cazul în care nu se ajunge la un acord asupra unui proiect comun în cadrul comitetului de conciliere, președintele sau un alt membru desemnat din delegația Parlamentului la comitetul de conciliere face o declarație. Declarația este urmată de o dezbatere.

CAPITOLUL 6 ÎNCHEIEREA PROCEDURII LEGISLATIVE

Articolul 66 Acordul în primă lectură

(1) În cazul în care, în conformitate cu articolul 251 alineatul (2) din Tratatul CE, Consiliul informează Parlamentul că a aprobat amendamentele acestuia, dar nu a adus nici o altă modificare propunerii Comisiei sau dacă nici una dintre cele două instituții nu a modificat propunerea Comisiei, Președintele anunță în plen că propunerea este definitiv adoptată.

(2) Înainte de a anunța acest lucru, Președintele verifică dacă eventualele adaptări tehnice aduse propunerii de către Consiliu nu aduc atingere fondului acesteia. În cazul în care există îndoieli, Președintele consultă comisia competentă. În cazul în care rezultă că anumite modificări

aduc atingere fondului, Președintele informează Consiliul despre faptul că Parlamentul va proceda la o a doua lectură de îndată ce vor fi îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 57.

(3) După anunțul prevăzut la alineatul (1), Președintele, împreună cu Președintele Consiliului, procedează la semnarea actului propus și asigură publicarea lui în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, în conformitate cu articolul 68.

Articolul 67 Acordul în a doua lectură

În cazul în care nu se adoptă nici o propunere de respingere a poziției comune și nici un amendament la aceasta, în temeiul articolelor 61 și 62, în termenele stabilite pentru depunerea și votarea amendamentelor sau a propunerilor de respingere, Președintele anunță în plen adoptarea definitivă a actului propus. Împreună cu Președintele Consiliului, acesta procedează la semnarea actului și asigură publicarea acestuia în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, în conformitate cu articolul 68.

Articolul 68 Semnarea actelor adoptate

(1) Textul actelor adoptate în comun de către Parlament și Consiliu poartă semnătura Președintelui și a Secretarului General, după verificarea îndeplinirii tuturor procedurilor.

(2) Actele adoptate în comun de către Parlament și Consiliu, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din Tratatul CE, menționează tipul de act urmat de numărul de ordine, data adoptării și obiectul acestuia.

(3) Actele adoptate în comun de Parlament și Consiliu conțin:

- a) formula „Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene”;
- b) indicarea dispozițiilor în temeiul cărora actul a fost adoptat, precedate de formula „având în vedere”;
- c) referirea la propunerile prezentate, precum și avizele primite și consultările care au avut loc;
- d) considerentele actului, începând cu cuvântul „întrucât”;
- e) o formulă de tipul „adoptă prezentul regulament” sau „adoptă prezenta directivă” sau „adoptă prezenta decizie” sau „decid”, urmată de corpul actului.

(4) Actele sunt divizate în articole, eventual grupate în capitole și secțiuni.

(5) În ultimul articol al unui act se stabilește data intrării în vigoare în cazul în care aceasta este anterioară sau ulterioară celei de-a douăzecea zi de la data publicării.

(6) Ultimul articol al unui act este urmat de:

formula adecvată, în conformitate cu dispozițiile pertinente ale tratatului, în ceea ce privește aplicabilitatea acestuia,

formula „Adoptat la...”, urmată de data adoptării actului,

formula „Pentru Parlamentul European, Președintele”, „Pentru Consiliu, Președintele”, urmată de numele Președintelui Parlamentului European și al Președintelui în exercițiu al Consiliului în funcție la momentul adoptării actului.

(7) Actele menționate se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene prin grija Secretarilor Generali ai Parlamentului și Consiliului.

CAPITOLUL 7 PROCEDURI BUGETARE

Articolul 69 Bugetul general

Procedurile de aplicare pentru examinarea bugetului general al Uniunii Europene și a bugetelor suplimentare, în conformitate cu dispozițiile financiare ale Tratatelor de instituire a Comunităților Europene, se adoptă printr-o rezoluție a Parlamentului și se anexează la prezentul regulament ⁶.

Articolul 70 Descărcarea de gestiune a Comisiei privind execuția bugetară

Dispozițiile referitoare la procedura care trebuie aplicată pentru decizia privind descărcarea de gestiune a Comisiei pentru execuția bugetară, în conformitate cu dispozițiile financiare ale Tratatelor de instituire a Comunităților Europene și cu Regulamentul financiar, se anexează la prezentul regulament ⁷. Această anexă se adoptă în conformitate cu articolul 202 alineatul (2).

Articolul 71 Alte proceduri de descărcare de gestiune

Dispozițiile privind procedura care trebuie aplicată în cazul deciziei privind descărcarea de gestiune a Comisiei pentru execuția bugetară se aplică în același mod:

- procedurii privind descărcarea de gestiune a Președintelui Parlamentului European privind execuția bugetului Parlamentului European;
- procedurii privind descărcarea de gestiune a persoanelor răspunzătoare de execuția bugetelor altor instituții și organe ale Uniunii Europene, cum ar fi Consiliul (în calitatea sa de executiv), Curtea de Justiție, Curtea de Conturi, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor;
- procedurii privind descărcarea de gestiune a Comisiei pentru execuția bugetului Fondului European de Dezvoltare;
- procedurii privind descărcarea de gestiune a organelor responsabile cu execuția bugetului entităților juridic independente care efectuează misiuni comunitare, în măsura în care activitățile acestora se desfășoară în conformitate cu dispozițiile statutare care impun descărcarea de gestiune din partea Parlamentului European.

Articolul 72 Controlul Parlamentului privind execuția bugetară

- (1) Parlamentul procedează la controlul execuției bugetare în curs. El încredințează această sarcină comisiilor competente pentru buget și control bugetar, precum și altor comisii interesate.
- (2) Parlamentul examinează în fiecare an, înainte de prima lectură a proiectului de buget referitor la exercițiul următor, problemele privind execuția bugetară în curs, dacă este necesar, pe baza unei propuneri de rezoluție prezentate de comisia competentă.

CAPITOLUL 8 PROCEDURI BUGETARE INTERNE

Articolul 73 Estimarea bugetului Parlamentului

- (1) Pe baza unui raport pregătit de Secretarul General, Biroul stabilește proiectul preliminar de estimare a bugetului Parlamentului.

⁶A se vedea anexa IV.

⁷A se vedea anexa V.

(2) Președintele transmite acest proiect preliminar comisiei competente care stabilește proiectul de estimare a bugetului și raportează Parlamentului.

(3) Președintele stabilește un termen pentru depunerea amendamentelor la proiectul de estimare a bugetului.

Comisia competentă își dă avizul cu privire la aceste amendamente.

(4) Parlamentul adoptă estimarea bugetului.

(5) Președintele transmite estimarea bugetului Comisiei și Consiliului.

(6) Dispozițiile anterioare se aplică estimărilor de buget suplimentare.

(7) Dispozițiile de aplicare pentru procedura de întocmire a estimării bugetului Parlamentului se adoptă cu majoritatea voturilor exprimate și se anexează la regulament ⁸.

Articolul 74 Competențele în domeniul angajării și lichidării cheltuielilor

(1) Președintele procedează la sau determină angajarea și lichidarea cheltuielilor, în cadrul regulamentului financiar intern adoptat de Birou, după consultarea comisiei competente.

(2) Președintele transmite comisiei competente proiectul de conturi anuale.

(3) Pe baza raportului comisiei competente, Parlamentul își aprobă conturile și se pronunță cu privire la descărcarea de gestiune.

CAPITOLUL 9 PROCEDURA DE AVIZ CONFORM

Articolul 75 Procedura de aviz conform

(1) În cazul în care este invitat să își dea avizul conform cu privire la un act propus, Parlamentul își adoptă decizia pe baza unei recomandări a comisiei competente pentru adoptarea sau respingerea actului respectiv.

Parlamentul se pronunță ulterior printr-un singur vot cu privire la actul care, în temeiul Tratatelor CE sau UE, necesită avizul său conform, fără posibilitatea depunerii vreunui amendament. Majoritatea necesară pentru adoptarea avizului conform este cea prevăzută de articolul corespunzător din Tratatul CE sau din Tratatul UE care constituie temeiul juridic al actului propus.

(2) Pentru tratatele de aderare, acordurile internaționale și constatarea unei încălcări grave și persistente a principiilor comune de către un stat membru, se aplică articolele 82, 83 și, respectiv, 95. Pentru procedura de cooperare consolidată într-un domeniu care se află sub incidența procedurii prevăzute la articolul 251 din Tratatul CE, se aplică articolul 76 din regulament.

(3) În cazul în care, pentru o propunere legislativă, este necesar avizul conform al Parlamentului, comisia competentă poate decide, în vederea ajungerii la un rezultat pozitiv în urma procedurii, să prezinte Parlamentului un raport interimar privind propunerea Comisiei, care conține o propunere de rezoluție cuprinzând recomandările privind modificarea sau punerea în aplicare a propunerii respective.

În cazul în care Parlamentul adoptă cel puțin o recomandare, Președintele solicită continuarea examinării împreună cu Consiliul.

⁸A se vedea anexa IV.

Pe baza rezultatelor obținute în urma examinării împreună cu Consiliul, comisia competentă elaborează o recomandare finală privind avizul conform al Parlamentului.

CAPITOLUL 10 COOPERAREA CONSOLIDATĂ

Articolul 76 Proceduri în cadrul Parlamentului

(1) Președintele trimite comisiei competente, spre examinare, cererile statelor membre sau propunerile Comisiei privind instituirea unei cooperări consolidate între statele membre și consultarea Parlamentului în conformitate cu articolul 40a alineatul (2) din Tratatul UE. Dacă este cazul, se aplică articolele 35, 36, 37, 40, 49-56 și 75 din prezentul regulament.

(2) Comisia competentă verifică respectarea articolului 11 din Tratatul CE și a articolelor 27a, 27b, 40, 43, 44 și 44a din Tratatul UE.

(3) Actele ulterioare propuse în cadrul cooperării consolidate, după ce aceasta a fost stabilită, sunt tratate în cadrul Parlamentului în conformitate cu procedurile aplicabile în cazul în care cooperarea consolidată nu se aplică.

CAPITOLUL 11 ALTE PROCEDURI

Articolul 77 Procedura de avizare în sensul articolului 122 din Tratatul CE

(1) În cazul în care este invitat să își dea avizul cu privire la recomandările formulate de Consiliu, în conformitate cu articolul 122 alineatul (2) din Tratatul CE, după prezentarea acestora de către Consiliu în plen, Parlamentul deliberază pe baza unei propuneri prezentate în scris sau oral de către comisia competentă, pentru adoptarea sau respingerea recomandărilor care fac obiectul consultării.

(2) Parlamentul votează apoi în bloc aceste recomandări și nu se mai poate depune nici un amendament.

Articolul 78 Proceduri privind dialogul social

(1) Președintele trimite comisiei competente, spre examinare, orice document elaborat de Comisie în conformitate cu articolul 138 din Tratatul CE sau orice acord încheiat de partenerii sociali în conformitate cu articolul 139 alineatul (1) din Tratatul CE, precum și propunerile prezentate de Comisie în conformitate cu articolul 139 alineatul (2) din Tratatul CE.

(2) În cazul în care partenerii sociali informează Comisia cu privire la intenția lor de a iniția procedura prevăzută la articolul 139 din Tratatul CE, comisia competentă poate elabora un raport privind fondul problemei.

(3) În cazul în care partenerii sociali au încheiat un acord și solicită în comun ca acesta să fie pus în aplicare printr-o decizie a Consiliului la propunerea Comisiei, în conformitate cu articolul 139 alineatul (2) din Tratatul CE, comisia competentă prezintă o propunere de rezoluție prin care se recomandă adoptarea sau respingerea solicitării.

Articolul 79 Proceduri privind examinarea acordurilor voluntare

(1) În cazul în care Comisia informează Parlamentul cu privire la intenția sa de a examina posibilitatea de a recurge la acorduri voluntare ca alternativă la legiferare, comisia competentă poate întocmi un raport privind problema de fond în cauză, în conformitate cu articolul 45.

(2) În cazul în care Comisia își anunță intenția de a încheia un acord voluntar, comisia competentă poate prezenta o propunere de rezoluție prin care recomandă adoptarea sau respingerea propunerii și precizează condițiile care trebuie îndeplinite în vederea adoptării sau respingerii.

Articolul 80 Codificarea

(1) În cazul în care Comisia sesizează Parlamentul cu o propunere privind codificarea oficială a legislației comunitare, propunerea se trimite la comisia competentă pentru chestiunile juridice. În cazul în care rezultă că propunerea nu implică nici o modificare de fond a legislației comunitare în vigoare, se aplică procedura prevăzută la articolul 43.

(2) Președintele comisiei competente în fond sau raportorul desemnat de aceasta pot participa la examinarea și elaborarea propunerii de codificare. Dacă este necesar, comisia competentă în fond poate să-și dea, în prealabil, avizul.

(3) Prin derogare de la dispozițiile prevăzute la articolul 43 alineatul (3), procedura simplificată nu se poate aplica în cazul unei propuneri de codificare oficiale în cazul în care majoritatea membrilor comisiei competente pentru chestiunile juridice sau ai comisiei competente în fond se opun.

Articolul 81 Dispoziții de executare

(1) În cazul în care Comisia transmite Parlamentului un proiect de măsuri de executare, Președintele trimite proiectul de măsuri comisiei competente pentru actul din care derivă măsurile de executare. Atunci când între comisii a fost instituită o cooperare consolidată privind actul de bază, comisia competentă invită cealaltă comisie să-și expună opiniile oral sau în scris.

(2) Președintele comisiei competente stabilește un termen limită pentru a permite deputaților să propună comisiei să aducă obiecții la proiectul de măsuri. În cazul în care comisia consideră adecvat, poate hotărî numirea unui raportor dintre membrii săi sau membrii supleanți permanenți. În cazul în care comisia aduce obiecții la proiectul de măsuri, aceasta depune o propunere de rezoluție prin care se opune adoptării proiectului de măsuri care poate, de asemenea, indica modificări care ar trebui aduse proiectului de măsuri.

În cazul în care, în cadrul termenului limită calculat de la data primirii proiectului de măsuri, Parlamentul adoptă o astfel de rezoluție, Președintele solicită Comisiei retragerea sau modificarea proiectului de măsuri sau prezentarea unei propuneri în cadrul procedurii legislative adecvate.

(3) În cazul în care nu a existat o perioadă de sesiune înainte de expirarea termenului, dreptul de reacție se consideră delegat comisiei competente. Această procedură se prezintă sub forma unei scrisori a președintelui comisiei adresate comisarului competent, notificate tuturor deputaților în Parlament.

(4) În cazul în care măsurile de executare preconizate de Comisie intră sub incidența procedurii de reglementare cu control, alineatul (3) nu se aplică, iar la alineatele (1) și (2) se adaugă următoarele:

- a) termenul pentru control începe să curgă în momentul în care proiectul de măsuri a fost prezentat Parlamentului în toate limbile oficiale;
- b) Parlamentul, hotărând cu majoritatea membrilor care îl compun, se poate opune adoptării proiectului de măsuri, justificându-și opoziția prin indicarea faptului că proiectul de măsuri depășește competențele de executare prevăzute de instrumentul de bază, nu este compatibil cu obiectivul sau conținutul instrumentului de bază sau nu respectă principiile subsidiarității sau proporționalității;

- c) dacă proiectul de măsuri se întemeiază pe articolul 5a alineatele (5) și (6) din Decizia 1999/468/CE, care prevede termene mai scurte în care Parlamentul se poate opune, președintele comisiei competente poate prezenta o propunere de rezoluție prin care se opune adoptării proiectului de măsuri, în cazul în care comisia nu a putut să se întrunească în timpul avut la dispoziție.

CAPITOLUL 12 TRATATE ȘI ACORDURI INTERNAȚIONALE

Articolul 82 Tratat de aderare

- (1) Orice cerere a unui stat european de a deveni membru al Uniunii Europene se trimite, spre examinare, comisiei competente.
- (2) La propunerea comisiei competente, a unui grup politic sau a unui număr de cel puțin patruzeci de deputați, Parlamentul poate decide să invite Comisia sau Consiliul să participe la o dezbatere înainte de începerea negocierilor cu statul candidat.
- (3) Pe întreg parcursul negocierilor, comisia competentă este informată periodic și complet de către Comisie și Consiliu, în mod confidențial dacă este necesar, cu privire la stadiul negocierilor.
- (4) În orice moment al negocierilor, pe baza unui raport al comisiei competente, Parlamentul poate adopta recomandări solicitând ca acestea să fie luate în considerare înainte de încheierea tratatului de aderare a unui stat candidat la Uniunea Europeană. Aceste recomandări necesită aceeași majoritate de voturi ca și avizul conform.
- (5) La încheierea negocierilor, dar înainte de semnarea oricărui acord, proiectul de acord se prezintă Parlamentului pentru avizul conform.
- (6) Parlamentul își dă avizul conform cu privire la cererea unui stat european de a deveni membru al Uniunii Europene, pronunțându-se cu majoritatea membrilor care îl compun, pe baza unui raport al comisiei competente.

Articolul 83 Acorduri internaționale

- (1) În cazul în care se intenționează deschiderea negocierilor privind încheierea, reînnoirea sau modificarea unui acord internațional, care poate fi un acord într-un domeniu specific, cum ar fi chestiunile monetare sau comerțul, comisia competentă ia măsuri pentru ca Parlamentul să fie complet informat de către Comisie, în mod confidențial, dacă este necesar, cu privire la recomandările sale privind mandatul de negociere.
- (2) La propunerea comisiei competente, a unui grup politic sau a unui număr de cel puțin patruzeci de deputați, Parlamentul poate solicita Consiliului să nu autorizeze deschiderea negocierilor înainte ca Parlamentul să se pronunțe, pe baza unui raport al comisiei competente, asupra mandatului de negociere.
- (3) În momentul în care se intenționează deschiderea negocierilor, comisia competentă solicită Comisiei informații cu privire la temeiul juridic avut în vedere pentru încheierea acordului internațional de tipul prevăzut la alineatul (1). Comisia competentă verifică, în conformitate cu articolul 35, temeiul juridic ales. În cazul în care Comisia nu precizează nici un temei juridic sau dacă validitatea temeiului este pusă la îndoială, se aplică dispozițiile articolului 35.
- (4) Pe parcursul negocierilor, comisia competentă este informată periodic și complet de către Comisie și Consiliu, în mod confidențial, dacă este necesar, despre stadiul negocierilor.

(5) În orice moment al negocierilor, pe baza unui raport al comisiei competente și după examinarea oricărei propuneri relevante depuse în conformitate cu articolul 114, Parlamentul poate adopta recomandări, solicitând ca acestea să fie luate în considerare înainte de încheierea acordului internațional examinat.

(6) La încheierea negocierilor, dar înainte de semnarea oricărui acord, proiectul de acord se prezintă Parlamentului pentru aviz sau aviz conform. Pentru procedura avizului conform, se aplică articolul 75.

(7) Parlamentul își dă avizul sau avizul conform cu privire la încheierea, reînnoirea sau modificarea unui acord internațional sau a unui protocol financiar încheiat de Comunitatea Europeană, pronunțându-se prin vot unic cu majoritatea voturilor exprimate, nefiind admisibile amendamente la textul acordului sau protocolului.

(8) În cazul în care avizul Parlamentului este negativ, Președintele solicită Consiliului să nu încheie acordul.

(9) În cazul în care Parlamentul nu își dă avizul conform cu privire la un acord internațional, Președintele informează Consiliul că acordul în cauză nu poate fi încheiat.

Articolul 84 Proceduri întemeiate pe articolul 300 din Tratatul CE în caz de aplicare provizorie sau de suspendare a acordurilor internaționale sau de stabilire a poziției comunitare în cadrul unui organism creat printr-un acord internațional

În cazul în care Comisia și/sau Consiliul au obligația de a informa imediat și complet Parlamentul, în conformitate cu articolul 300 alineatul (2) din Tratatul CE, se face o declarație și se organizează o dezbatere în plen. Parlamentul poate formula recomandări în conformitate cu articolul 83 sau cu articolul 90.

CAPITOLUL 13 REPREZENTAREA EXTERNĂ A UNIUNII ȘI POLITICA EXTERNĂ ȘI DE SECURITATE COMUNĂ

Articolul 85 Numirea Înaltului Reprezentant pentru politica externă și de securitate comună

(1) Înainte de numirea Înaltului Reprezentant pentru politica externă și de securitate comună, Președintele îl invită pe Președintele în exercițiu al Consiliului să facă o declarație în fața Parlamentului în conformitate cu articolul 21 din Tratatul UE. De asemenea, Președintele îl invită pe Președintele Comisiei să facă o declarație cu aceeași ocazie.

(2) La numirea noului Înalt Reprezentant pentru politica externă și de securitate comună, în conformitate cu articolul 207 alineatul (2) din Tratatul CE și înainte ca acesta să-și preia oficial funcțiile, Președintele îl invită pe Înaltul Reprezentant să facă o declarație în fața comisiei competente și să răspundă la întrebările acesteia.

(3) După declarația și răspunsurile prevăzute la alineatele (1) și (2) și la inițiativa comisiei competente sau în conformitate cu articolul 114, Parlamentul poate face o recomandare.

Articolul 86 Numirea reprezentanților speciali în cadrul politicii externe și de securitate comună

(1) În cazul în care Consiliul are intenția de a numi un reprezentant special, prevăzut la articolul 18 alineatul (5) din Tratatul UE, Președintele, la cererea comisiei competente, invită Consiliul să facă o declarație și să răspundă la întrebările privind mandatul, obiectivele și celelalte aspecte pertinente ale misiunii și rolului pe care trebuie să îl îndeplinească un reprezentant special.

- (2) După numire, dar înainte de a-și prelua funcția, reprezentantul special poate fi invitat să facă o declarație în fața comisiei competente și să răspundă la întrebările acesteia.
- (3) În termen de trei luni de la această audiere, comisia competentă poate propune, în conformitate cu articolul 114, o recomandare care se referă direct la declarația reprezentantului special și la răspunsurile acestuia.
- (4) Reprezentantul special este invitat să informeze Parlamentul la intervale regulate cu privire la executarea practică a mandatului său.

Articolul 87 Declarațiile Înaltului Reprezentant pentru politica externă și de securitate comună și ale altor reprezentanți speciali

- (1) Înaltul Reprezentant pentru politica externă și de securitate comună este invitat să facă o declarație în fața Parlamentului de cel puțin patru ori pe an. Se aplică dispozițiile articolului 103.
- (2) Înaltul Reprezentant este invitat de cel puțin patru ori pe an să asiste la reuniunile comisiei competente, să facă o declarație și să răspundă la întrebări. De asemenea, Înaltul Reprezentant poate fi invitat și cu alte ocazii, în cazul în care comisia consideră necesar acest lucru sau din propria sa inițiativă.
- (3) În cazul în care Consiliul numește un reprezentant special pe care îl mandatează să se ocupe de chestiuni politice speciale, acesta poate fi invitat să facă o declarație în fața comisiei competente, din proprie inițiativă sau la solicitarea Parlamentului.

Articolul 88 Reprezentarea internațională

- (1) În cazul numirii unui șef al unei delegații externe a Comisiei, candidatul poate fi invitat să se prezinte în fața organului competent al Parlamentului pentru a face o declarație și a răspunde la întrebări.
- (2) În termen de trei luni de la data audierii prevăzute la alineatul (1), comisia competentă poate adopta o rezoluție sau emite o recomandare care se referă direct la declarația și răspunsurile la întrebări.

Articolul 89 Consultarea și informarea Parlamentului în cadrul politicii externe și de securitate comună

- (1) În cazul în care Parlamentul este consultat în conformitate cu articolul 21 din Tratatul UE, chestiunea este trimisă comisiei competente, care poate prezenta recomandări în conformitate cu articolul 90 din prezentul regulament.
- (2) Comisiile în cauză fac tot posibilul pentru ca Înaltul Reprezentant pentru politica externă și de securitate comună, Consiliul și Comisia să le furnizeze periodic și în timp util informații cu privire la evoluția și punerea în aplicare a politicii externe și de securitate comună a Uniunii, cu privire la costul prevăzut, de fiecare dată când se adoptă, în domeniul acestei politici, o decizie cu implicații financiare, precum și cu privire la toate celelalte aspecte financiare privind derularea acțiunilor din domeniul acestei politici. În mod excepțional, la cererea Comisiei, a Consiliului sau a Înaltului Reprezentant, o comisie poate organiza dezbateri cu ușile închise.
- (3) Anual, are loc o dezbatere cu privire la documentul consultativ adoptat de Consiliu, în care sunt prezentate principalele aspecte și orientările fundamentale ale politicii externe și de securitate comună, inclusiv implicațiile financiare ale acestora pentru bugetul Uniunii. Se aplică procedurile prevăzute la articolul 103.

(A se vedea de asemenea interpretarea de la articolul 114.)

(4) Consiliul și/sau Înaltul Reprezentant, precum și Comisia sunt invitați la fiecare dezbateră în plen privind aspectele de politică externă, de securitate și de apărare.

Articolul 90 Recomandări în cadrul politicii externe și de securitate comună

(1) După autorizarea de către Conferința președinților sau ca urmare a unei propuneri în sensul articolului 114, comisia competentă în domeniul politicii externe și de securitate comună poate formula recomandări adresate Consiliului în cadrul domeniului său de competență.

(2) În caz de urgență, autorizarea prevăzută la alineatul (1) poate fi acordată de către Președinte, care poate autoriza și întrunirea de urgență a comisiei în cauză.

(3) În cadrul procesului de adoptare a recomandărilor, care trebuie supuse la vot sub formă de text scris, nu se aplică dispozițiile articolului 138 și pot fi prezentate amendamente orale.

Neaplicarea articolului 138 este posibilă numai în comisie și în caz de urgență. Nu se admit derogări de la dispozițiile articolului 138 nici în reuniunile comisiei care nu sunt declarate urgente, nici în plen.

Dispoziția de autorizare a prezentării de amendamente orale înseamnă că un membru nu se poate opune supunerii la vot a amendamentelor orale în comisie.

(4) Recomandările astfel formulate se înscriu pe ordinea de zi a perioadei de sesiune imediat următoare prezentării acestora. În caz de urgență hotărâtă de Președinte, recomandările se pot înscrie pe ordinea de zi a perioadei de sesiune în curs. Recomandările sunt considerate adoptate, cu excepția cazului în care un număr de cel puțin patruzeci de deputați s-au opus, în scris, înainte de începerea perioadei de sesiune, caz în care recomandările comisiei sunt înscrise pentru dezbateră și vot pe ordinea de zi a perioadei de sesiune menționate. Pot depune amendamente un grup politic sau un număr de cel puțin patruzeci de deputați.

Articolul 91 Încălcarea drepturilor omului

În fiecare perioadă de sesiune, fiecare comisie competentă poate depune o propunere de rezoluție, fără a solicita autorizarea, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 90 alineatul (4), privind cazurile de încălcare a drepturilor omului.

CAPITOLUL 14 COOPERAREA POLIȚIENEASCĂ ȘI JUDICIARĂ ÎN MATERIE PENALĂ

Articolul 92 Informarea Parlamentului în domeniul cooperării polițienești și judiciare în materie penală

(1) Comisia competentă se asigură că Parlamentul este informat complet și periodic cu privire la activitățile care țin de această cooperare și că avizele acestuia sunt luate în considerare în mod corespunzător atunci când Consiliul adoptă poziții comune care definesc abordarea Uniunii cu privire la o chestiune precisă, în conformitate cu articolul 34 alineatul (2) litera (a) din Tratatul UE.

(2) În mod excepțional, la cererea Comisiei sau a Consiliului, o comisie poate impune organizarea dezbaterilor cu ușile închise.

(3) Dezbaterea prevăzută la articolul 39 alineatul (3) din Tratatul UE se desfășoară în conformitate cu modalitățile stabilite la articolul 103 alineatele (2), (3) și (4) din prezentul regulament.

Articolul 93 Consultarea Parlamentului în domeniul cooperării polițienești și judiciare în materie penală

Consultarea Parlamentului, prevăzută la articolul 34 alineatul (2) literele (b), (c) și (d) din Tratatul UE se efectuează în conformitate cu articolele 34-37, 40, 41 și 51 din prezentul regulament.

Dacă este necesar, examinarea propunerii se înscrie cel târziu pe ordinea de zi a ședinței plenare care precedă imediat data expirării termenului stabilit în conformitate cu articolul 39 alineatul (1) din Tratatul UE.

În cazul în care Parlamentul este consultat cu privire la proiectul de decizie a Consiliului privind numirea directorului și a consiliului de administrație al Europol, dispozițiile articolului 101 din prezentul regulament se aplică mutatis mutandis.

Articolul 94 Recomandări în domeniul cooperării polițienești și judiciare în materie penală

(1) Comisia competentă privind diversele aspecte ale cooperării polițienești și judiciare în materie penală, după autorizarea de către Conferința președinților sau ca urmare a unei propuneri în sensul articolului 114, poate formula recomandări adresate Consiliului în domeniul aflat sub incidența titlului VI din Tratatul UE.

(2) În caz de urgență, autorizarea prevăzută la alineatul (1) poate fi acordată de către Președinte, care poate, de asemenea, autoriza întrunirea de urgență a comisiei în cauză.

(3) Recomandările astfel formulate se înscriu pe ordinea de zi a perioadei de sesiune imediat următoare prezentării acestora. Dispozițiile articolului 90 alineatul (4) se aplică mutatis mutandis.

(A se vedea de asemenea interpretarea de la articolul 114.)

CAPITOLUL 15 ÎNCĂLCAREA PRINCIPILOR FUNDAMENTALE DE CĂTRE UN STAT MEMBRU

Articolul 95 Constatarea încălcării

(1) Parlamentul poate, pe baza unui raport specific al comisiei competente, întocmit în temeiul articolului 45:

- a) supune la vot o propunere motivată prin care invită Consiliul să acționeze în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din Tratatul UE;
- b) supune la vot o propunere prin care invită Comisia sau statele membre să prezinte o propunere în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din Tratatul UE;
- c) supune la vot o propunere prin care invită Consiliul să acționeze în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) sau, apoi, cu articolul 7 alineatul (4) din Tratatul UE.

(2) Orice cerere de aviz conform introdusă de Consiliu cu privire la o propunere, prezentată în conformitate cu articolul 7 alineatele (1) și (2) din Tratatul UE, se comunică

Parlamentului, însoțită de observațiile transmise de statul membru în cauză. Parlamentul se pronunță, cu excepția cazurilor urgente și justificate, la propunerea comisiei competente.

(3) Deciziile prevăzute la alineatele (1) și (2) necesită o majoritate de două treimi din voturile exprimate, reprezentând majoritatea membrilor care compun Parlamentul.

(4) Comisia competentă poate prezenta o propunere de rezoluție complementară în cazul în care Parlamentul este invitat să-și dea avizul conform în temeiul alineatului (2). O astfel de propunere de rezoluție reflectă opinia Parlamentului cu privire la o încălcare gravă de către un stat membru, precum și cu privire la sancțiunile adecvate și la modificarea sau ridicarea acestora.

(5) Comisia competentă se asigură că Parlamentul este informat în detaliu și, dacă este necesar, consultat cu privire la toate măsurile de urmărire ulterioare avizului său conform, prezentat în conformitate cu alineatul (3). Consiliul este invitat să semnaleze orice evoluție a chestiunii. La propunerea comisiei competente, elaborată cu autorizarea Conferinței președinților, Parlamentul poate adopta recomandări adresate Consiliului.

TITLUL III TRANSPARENȚA LUCRĂRILOR

Articolul 96 Transparența activităților Parlamentului

- (1) Parlamentul asigură o transparență maximă a activităților sale, în conformitate cu dispozițiile articolului 1, ale articolului 3 al doilea paragraf, ale articolului 28 alineatul (1) și articolului 41 alineatul (1) din Tratatul UE, ale articolului 255 din Tratatul CE și ale articolului 42 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- (2) Dezbaterile Parlamentului sunt publice.
- (3) Reuniunile comisiilor Parlamentului sunt, în mod normal, publice. Cu toate acestea, comisiile pot decide, cel târziu la momentul adoptării ordinii de zi a reuniunii respective, să împartă ordinea de zi a unei reuniuni în puncte la care accesul publicului este permis și în puncte la care accesul acestuia nu este permis. Cu toate acestea, în cazul în care o reuniune are loc cu ușile închise, comisia poate permite accesul public la documentele și la procesul-verbal al reuniunii, sub rezerva articolului 4 alineatele (1)-(4) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului. În caz de încălcare a normelor în materie de confidențialitate, se aplică articolul 147.
- (4) Examinarea de către comisia competentă, în conformitate cu articolul 7, a cererilor cu privire la procedurile privind imunitatea, se desfășoară întotdeauna cu ușile închise.

Articolul 97 Accesul public la documente

- (1) Orice cetățean al Uniunii și orice persoană fizică sau juridică având reședința sau sediul într-un stat membru are drept de acces la documentele Parlamentului, în conformitate cu articolul 255 din Tratatul CE, sub rezerva principiilor, condițiilor și limitelor definite de Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului și în conformitate cu dispozițiile specifice conținute în prezentul regulament.

Accesul la documentele Parlamentului este, în măsura posibilului, acordat în mod similar și altor persoane fizice sau juridice.

Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 se publică în scop informativ în același mod ca și Regulamentul de procedură al Parlamentului.

- (2) În scopul accesului la documente, se înțelege prin document al Parlamentului orice conținut în sensul articolului 3 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, întocmit sau primit de titularii unui mandat din partea Parlamentului în sensul titlului 1 capitolul 2, de organele Parlamentului, de comisiile și delegațiile interparlamentare, precum și de Secretariatul Parlamentului.

Documentele întocmite de deputați sau grupuri politice sunt documente ale Parlamentului în sensul accesului la documente, în cazul în care sunt depuse în conformitate cu prezentul regulament.

Biroul stabilește normele care garantează înregistrarea tuturor documentelor Parlamentului.

- (3) Parlamentul întocmește un registru de documente ale Parlamentului. Documentele legislative și de altă natură menționate în anexă⁹ sunt, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, direct accesibile prin intermediul registrului Parlamentului. Trimiterile la alte documente ale Parlamentului sunt, în măsura posibilului, menționate în registru.

⁹A se vedea anexa XV.

Categoriile de documente direct accesibile sunt enumerate într-o listă adoptată de Parlament și prevăzută în anexă ¹⁰. Această listă nu limitează dreptul de acces la documentele care nu se înscriu în categoriile enumerate.

Documentele Parlamentului care nu sunt direct accesibile prin intermediul registrului sunt disponibile pe bază de cerere scrisă.

Biroul poate adopta dispoziții de reglementare a modalităților de acces, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, care sunt publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

(4) Biroul desemnează autoritățile responsabile cu soluționarea cererilor inițiale [articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001] și adoptă deciziile privind cererile de confirmare (articolul 8 din regulamentul menționat) și cererile de acces la documentele sensibile (articolul 9 din regulamentul menționat).

(5) Conferința președinților numește reprezentanții Parlamentului în comisia interinstituțională creată în temeiul articolului 15 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001.

(6) Unul dintre vicepreședinți este răspunzător de supravegherea soluționării cererilor de acces la documente.

(7) Comisia competentă a Parlamentului elaborează, pe baza informațiilor furnizate de Birou și alte surse, raportul anual prevăzut la articolul 17 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, pe care îl prezintă în plen.

De asemenea, comisia competentă examinează și evaluează rapoartele adoptate de celelalte instituții și agenții în conformitate cu articolul 17 din regulamentul menționat.

¹⁰ A se vedea anexa XV.

TITLUL IV RELAȚIILE CU CELELALTE INSTITUȚII ȘI ORGANE

CAPITOLUL 1 NUMIRI

Articolul 98 Alegerea Președintelui Comisiei

(1) După ce Consiliul a convenit asupra unei propuneri în vederea desemnării Președintelui Comisiei, Președintele îl invită pe candidatul propus să facă o declarație și să-și prezinte orientările politice în fața Parlamentului. Această declarație este urmată de o dezbatere.

Consiliul este invitat să participe la dezbatere.

(2) Parlamentul aprobă sau respinge persoana propusă cu majoritatea voturilor exprimate.

Votul este secret.

(3) În cazul în care candidatul este ales, Președintele informează Consiliul cu privire la aceasta, invitându-l să propună, de comun acord cu președintele ales, candidații pentru diferitele posturi de comisari.

(4) În cazul în care Parlamentul nu aprobă persoana desemnată, Președintele invită Consiliul să desemneze un nou candidat.

Articolul 99 Alegerea Comisiei

(1) Președintele, după consultarea Președintelui ales al Comisiei, invită candidații propuși de Președintele ales al Comisiei și de Consiliu pentru diferitele posturi de comisar să se prezinte în fața diferitelor comisii parlamentare, în funcție de domeniul lor probabil de activitate. Aceste audieri sunt publice.

(2) Fiecare comisie invită candidatul desemnat să facă o declarație și să răspundă la întrebări.

(3) Președintele ales prezintă colegiul comisarilor și programul acestuia în cursul unei ședințe a Parlamentului la care sunt invitați toți membrii Consiliului. Această declarație este urmată de o dezbatere.

(4) La încheierea dezbaterii, orice grup politic sau un număr de cel puțin patruzeci de deputați poate depune o propunere de rezoluție. Se aplică articolul 103 alineatele (3), (4) și (5).

După votarea propunerii de rezoluție, Parlamentul alege sau respinge Comisia cu majoritatea voturilor exprimate.

Se votează prin apel nominal.

Parlamentul poate amâna votul până la următoarea ședință.

(5) Președintele informează Consiliul cu privire la alegerea sau respingerea Comisiei.

(6) În cazul în care, în cadrul Comisiei, portofoliile se schimbă în cursul mandatului, comisarii vizați sunt invitați să se prezinte în fața comisiilor responsabile de domeniile de competență ale acestora.

Articolul 100 Moțiunea de cenzură la adresa Comisiei

(1) O zecime dintre membrii care compun Parlamentul poate depune la Președintele Parlamentului o moțiune de cenzură la adresa Comisiei.

- (2) Motiunea de cenzură trebuie să poarte mențiunea „motiune de cenzură” și să fie motivată. Aceasta se transmite Comisiei.
- (3) Președintele anunță deputaților depunerea unei motiuni de cenzură de îndată ce o primește.
- (4) Dezbaterea motiunii are loc la cel puțin douăzeci și patru de ore după anunțarea deputaților cu privire la depunerea unei motiuni de cenzură.
- (5) Votarea motiunii de cenzură se face prin apel nominal, la cel puțin 48 de ore după începerea dezbaterii.
- (6) Dezbaterea și votul au loc cel târziu în timpul perioadei de sesiune care urmează depunerii motiunii.
- (7) Motiunea de cenzură se adoptă cu o majoritate de două treimi din totalul voturilor exprimate, reprezentând majoritatea membrilor care compun Parlamentul. Rezultatul votului este notificat Președintelui Consiliului și Președintelui Comisiei.

Articolul 101 Numirea membrilor Curții de Conturi

- (1) Personalitățile desemnate ca membri ai Curții de Conturi sunt invitate să facă o declarație în fața comisiei competente și să răspundă la întrebările puse de membri. Comisia votează separat asupra fiecărei candidaturi prin vot secret.
- (2) Comisia competentă face o recomandare Parlamentului cu privire la numirea candidaților propuși sub forma unui raport care cuprinde o propunere de decizie distinctă pentru fiecare candidat.
- (3) Votul în plen are loc în termen de două luni de la primirea candidaturilor, cu excepția cazului în care, la cererea comisiei competente, a unui grup politic sau a unui număr de cel puțin patruzeci de deputați, Parlamentul ia o altă decizie. Parlamentul votează separat asupra fiecărei candidaturi, prin vot secret, și se pronunță cu majoritatea voturilor exprimate.
- (4) În cazul în care Parlamentul dă un aviz negativ cu privire la o candidatură individuală, Președintele solicită Consiliului să retragă această candidatură și să prezinte Parlamentului o nouă candidatură.

Articolul 102 Numirea membrilor Comitetului Director al Băncii Centrale Europene

- (1) Candidatul propus pentru președinția Băncii Centrale Europene este invitat să facă o declarație în fața comisiei parlamentare competente și să răspundă la întrebările puse de membri.
- (2) Comisia competentă face o recomandare Parlamentului privind aprobarea sau respingerea candidaturii propuse.
- (3) Votul are loc în termen de două luni de la primirea propunerii, cu excepția cazului în care, la cererea comisiei competente, a unui grup politic sau a unui număr de cel puțin patruzeci de deputați, Parlamentul ia o altă decizie.
- (4) În cazul în care Parlamentul dă un aviz negativ, Președintele solicită Consiliului să retragă această propunere și să prezinte o nouă propunere Parlamentului.
- (5) Aceași procedură se aplică în cazul candidaților propuși pentru posturile de vicepreședinte și de membri ai Comitetului Director al Băncii Centrale Europene.

CAPITOLUL 2 DECLARAȚII

Articolul 103 Declarațiile Comisiei, Consiliului și Consiliului European

- (1) Membrii Comisiei, ai Consiliului și ai Consiliului European pot solicita Președintelui, în orice moment, să le fie dat cuvântul pentru a prezenta o declarație. Președintele hotărăște când poate fi prezentată declarația și dacă aceasta poate fi urmată de o dezbateră aprofundată sau de treizeci de minute de întrebări scurte și precise din partea deputaților.
- (2) În cazul în care se înscrie pe ordinea de zi o declarație urmată de o dezbateră, Parlamentul hotărăște dacă dezbateră se încheie sau nu printr-o rezoluție. Acest lucru nu este posibil în cazul în care un raport privind același subiect este prevăzut pentru perioada de sesiune în curs sau următoare, cu excepția cazului în care Președintele formulează, din motive excepționale, alte propuneri. În cazul în care Parlamentul hotărăște încheierea unei debateri printr-o rezoluție, o comisie, un grup politic sau un număr de cel puțin patruzeci de deputați pot depune o propunere de rezoluție.
- (3) Propunerile de rezoluție sunt supuse la vot în aceeași zi. Președintele hotărăște eventualele excepții de la această regulă. Se admit explicații ale votului.
- (4) O propunere comună de rezoluție înlocuiește propunerile depuse anterior de semnatari, dar nu și pe acelea depuse de alte comisii, grupuri politice sau deputați.
- (5) După adoptarea unei propuneri de rezoluție, nici o altă propunere nu se supune la vot, cu excepția cazului în care Președintele, în mod excepțional, decide altfel.

Articolul 104 Explicarea deciziilor Comisiei

După consultarea Conferinței președinților, Președintele Parlamentului poate invita Președintele Comisiei, comisarul responsabil cu relațiile cu Parlamentul sau, în urma unui acord, un alt membru al Comisiei să prezinte o declarație în fața Parlamentului după fiecare reuniune a Comisiei, pentru a expune principalele decizii adoptate. Declarația este urmată de o dezbateră cu o durată de cel puțin treizeci de minute, în cursul căreia deputații pot pune întrebări scurte și precise.

Articolul 105 Declarațiile Curții de Conturi

- (1) Președintele Curții de Conturi poate fi invitat, în cadrul procedurii de descărcare de gestiune sau în cadrul activităților Parlamentului privind domeniul controlului bugetar, să ia cuvântul pentru a prezenta observațiile conținute în raportul anual, în rapoartele speciale sau în avizele Curții, precum și pentru a explica programul de activitate al Curții.
- (2) Parlamentul poate hotărî să procedeze, cu participarea Comisiei și a Consiliului, la o dezbateră separată privind orice chestiune ridicată de astfel de declarații, în special în cazul semnalării unor nereguli în gestiunea financiară.

Articolul 106 Declarațiile Băncii Centrale Europene

- (1) Președintele Băncii Centrale Europene prezintă Parlamentului raportul anual al Băncii privind activitățile Sistemului European al Băncilor Centrale și politica monetară pentru anul precedent și anul în curs.
- (2) Această prezentare este urmată de o dezbateră generală.
- (3) Președintele Băncii Centrale Europene este invitat să participe la reuniunile comisiei competente cel puțin de patru ori pe an pentru a prezenta o declarație și a răspunde la întrebări.

(4) La cererea lor sau la cererea Parlamentului, Președintele, vicepreședintele sau alți membri ai Comitetului Director al Băncii Centrale Europene sunt invitați să participe la alte reuniuni.

(5) Stenogramele lucrărilor prevăzute la alineatele (3) și (4) se redactează în limbile oficiale.

Articolul 107 Recomandarea privind orientările generale ale politicilor economice

(1) Recomandarea Comisiei privind orientările generale ale politicilor economice ale statelor membre și ale Comunității este prezentată comisiei competente care, la rândul ei, prezintă un raport în plen.

(2) Consiliul este invitat să informeze Parlamentul cu privire la conținutul recomandării și la poziția adoptată de către Consiliul European.

CAPITOLUL 3 ÎNTREBĂRI ADRESATE CONSILIULUI, COMISIEI ȘI BĂNCII CENTRALE EUROPENE

Articolul 108 Întrebări cu solicitare de răspuns oral urmat de dezbateri

(1) O comisie, un grup politic sau un număr de cel puțin patruzeci de deputați pot adresa întrebări Consiliului sau Comisiei și pot solicita ca întrebările să fie înscrise pe ordinea de zi a Parlamentului.

Întrebările sunt prezentate în scris Președintelui, care le trimite de îndată Conferinței președinților.

Conferința președinților hotărăște dacă și în ce ordine se înscriu întrebările pe ordinea de zi. Întrebările care nu sunt înscrise pe ordinea de zi a Parlamentului în termen de trei luni de la data depunerii lor devin caduce.

(2) Întrebările adresate Comisiei trebuie transmise instituției interesate cu cel puțin o săptămână înainte, iar întrebările adresate Consiliului cu cel puțin trei săptămâni înainte de ședința pe a cărei ordine de zi sunt înscrise.

(3) Întrebările care se referă la domeniile prevăzute la articolele 17 și 34 din Tratatul UE nu trebuie să respecte termenul prevăzut la alineatul (2) din prezentul articol. Consiliul este obligat să răspundă la aceste întrebări într-un termen adecvat, astfel încât Parlamentul să poată fi informat corespunzător.

(4) Unul dintre autorii întrebării are la dispoziție cinci minute pentru a o dezvolta. Răspunsul este dat de un membru al instituției în cauză.

Autorul întrebării are dreptul să folosească întregul timp afectat luării de cuvânt, menționat mai sus.

(5) Articolul 103 alineatele (2)-(5) se aplică mutatis mutandis.

Articolul 109 Timpul afectat întrebărilor

(1) În fiecare perioadă de sesiune este inclus un timp afectat întrebărilor adresate Consiliului și Comisiei, în momente pe care Parlamentul le fixează la propunerea Conferinței președinților. Se poate rezerva un interval de timp pentru întrebările adresate Președintelui și, individual, membrilor Comisiei.

- (2) În cursul perioadei de sesiune, fiecare deputat poate adresa o singură întrebare Consiliului și Comisiei.
- (3) Întrebările sunt prezentate în scris Președintelui, care hotărăște cu privire la admisibilitatea lor și la ordinea în care urmează a fi adresate. Această decizie se notifică de îndată autorilor întrebărilor.
- (4) Procedura care trebuie urmată pentru organizarea timpului afectat întrebărilor face obiectul unor orientări ¹¹.

Articolul 110 Întrebări cu solicitare de răspuns scris

- (1) Orice deputat poate adresa Consiliului sau Comisiei întrebări cu solicitare de răspuns scris. Responsabilitatea pentru conținutul întrebărilor revine în totalitate autorului acestora.
- (2) Întrebările sunt prezentate în scris Președintelui, care le comunică instituției interesate.
- (3) În cazul în care nu s-a putut răspunde la o întrebare în termenul stabilit, aceasta se înscrie, la cererea autorului, pe ordinea de zi a următoarei reuniuni a comisiei competente.

Articolul 109 se aplică prin analogie.

- (4) La întrebările care necesită un răspuns imediat, dar nu necesită nici o cercetare aprofundată (întrebări prioritare), trebuie să se răspundă în termen de trei săptămâni de la transmiterea acestora la instituția în cauză.

Orice deputat poate pune o dată pe lună o întrebare prioritară. La celelalte întrebări (întrebări fără caracter prioritar) trebuie să se răspundă în termen de șase săptămâni de la transmiterea acestora la instituția în cauză.

Deputații precizează tipul de întrebare. Decizia în acest domeniu aparține Președintelui.

- (5) Întrebările se publică, însoțite de răspuns, în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Articolul 111 Întrebări adresate Băncii Centrale Europene cu solicitare de răspuns scris

- (1) Orice deputat poate adresa întrebări cu solicitare de răspuns scris Băncii Centrale Europene.
- (2) Întrebările sunt prezentate în scris președintelui comisiei competente care le comunică Băncii Centrale Europene.
- (3) Întrebările se publică, însoțite de răspuns, în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.
- (4) În cazul în care o întrebare nu a primit răspuns în termenul stabilit, aceasta se înscrie, la cererea autorului, pe ordinea de zi a următoarei reuniuni a comisiei competente cu Președintele Băncii Centrale Europene.

CAPITOLUL 4 RAPOARTE ALE ALTOR INSTITUȚII

Articolul 112 Rapoarte anuale și alte rapoarte ale altor instituții

- (1) Rapoartele anuale și celelalte rapoarte ale altor instituții pentru care tratatele prevăd consultarea Parlamentului sau pentru care alte dispoziții juridice prevăd avizul acestuia fac obiectul unui raport prezentat în plen.

¹¹A se vedea anexa II.

(2) Rapoartele anuale și celelalte rapoarte ale altor instituții care nu intră sub incidența alineatului (1) se trimit comisiei competente care poate propune elaborarea unui raport în conformitate cu articolul 45.

CAPITOLUL 5 REZOLUȚII ȘI RECOMANDĂRI

Articolul 113 Propuneri de rezoluție

(1) Orice deputat poate depune o propunere de rezoluție privind un subiect care se înscrie în activitățile Uniunii Europene.

Propunerea nu poate depăși 200 de cuvinte.

(2) Comisia competentă hotărăște procedura.

Comisia competentă poate atașa propunerea de rezoluție altor propuneri de rezoluție sau rapoarte.

Comisia competentă poate hotărî să emită un aviz, eventual sub forma unei scrisori.

Comisia competentă poate hotărî să elaboreze un raport în temeiul articolului 45.

(3) Autorii unei propuneri de rezoluție sunt informați cu privire la deciziile comisiei și ale Conferinței președinților.

(4) Raportul conține textul propunerii de rezoluție depuse.

(5) Avizele sub formă de scrisoare adresată altor instituții ale Uniunii Europene se transmit de către Președinte.

(6) Autorul sau autorii unei propuneri de rezoluție depuse în temeiul articolului 103 alineatul (2), al articolului 108 alineatul (5) sau al articolului 115 alineatul (2) pot retrage propunerea înainte de votul final asupra acesteia.

(7) O propunere de rezoluție depusă în temeiul alineatului (1) poate fi retrasă de autor sau autori sau de primul semnatar înainte ca, în temeiul alineatului (2), comisia competentă să fi hotărât elaborarea unui raport cu privire la aceasta.

În cazul în care propunerea a fost preluată sub această formă de către comisie, comisia este singura care o poate retrage înainte de începerea votului final.

(8) O propunere de rezoluție retrasă poate fi imediat preluată și depusă din nou de un grup politic, o comisie sau un număr de deputați egal cu cel necesar pentru depunerea acesteia.

Comisiilor le revine rolul de a se asigura ca propunerile de rezoluție depuse în conformitate cu prezentul articol și care respectă condițiile stabilite să fie analizate și să fie menționate în documentele publicate în urma analizei.

Articolul 114 Recomandări adresate Consiliului

(1) Un grup politic sau un număr de cel puțin patruzeci de deputați pot prezenta o propunere de recomandare adresată Consiliului privind domeniile tratate în titlurile V și VI din Tratatul UE sau în cazul în care Parlamentul nu a fost consultat cu privire la un acord internațional în conformitate cu articolele 83 sau 84.

(2) Aceste propuneri se trimit comisiei competente în vederea examinării.

Dacă este necesar, comisia competentă sesizează Parlamentul în cadrul procedurilor prevăzute de prezentul regulament.

(3) Atunci când elaborează un raport, comisia competentă adresează Parlamentului o propunere de recomandare adresată Consiliului, însoțită de o scurtă expunere de motive și, dacă este necesar, de avizul comisiilor consultate.

Aplicarea prezentului alineat nu necesită autorizarea prealabilă a Conferinței președinților.

(4) Se aplică dispozițiile articolelor 90 și 94.

Articolul 115 Dezbateri privind cazurile de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept

(1) La cererea prezentată în scris Președintelui de către o comisie, o delegație interparlamentară, un grup politic sau un număr de cel puțin patruzeci de deputați, se poate iniția o dezbatere privind un caz urgent de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept [articolul 130 alineatul (3)].

(2) Conferința președinților stabilește, pe baza cererilor prevăzute la alineatul (1) și în conformitate cu modalitățile prevăzute la anexa III, o listă de subiecte care se înscriu în proiectul definitiv de ordine de zi pentru următoarea dezbatere privind cazurile de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept. Numărul total al subiectelor înscrise pe ordinea de zi nu poate fi mai mare de trei, inclusiv subpunctele.

În conformitate cu dispozițiile articolului 132, Parlamentul poate hotărî eliminarea unui subiect prevăzut pentru dezbatere și înlocuirea lui cu un subiect care nu era prevăzut. Propunerile de rezoluție privind subiectele alese se depun până în seara adoptării ordinii de zi, iar Președintele stabilește termenul exact de depunere a propunerilor de rezoluție în cauză.

(3) În cadrul timpului global afectat dezbaterilor, adică cel mult șaiszeci de minute în fiecare perioadă de sesiune, timpul global afectat luărilor de cuvânt ale grupurilor politice și ale deputaților neafiliați se repartizează în conformitate cu articolul 142 alineatele (2) și (3).

Timpul afectat luărilor de cuvânt care rămâne după ce se scade timpul afectat prezentării propunerilor de rezoluție, a votului, precum și timpul afectat eventualelor intervenții ale Comisiei și ale Consiliului, se împarte între grupurile politice și deputații neafiliați.

(4) La încheierea dezbaterii, se procedează imediat la vot. Dispozițiile articolului 163 nu se aplică.

Votările efectuate în aplicarea prezentului articol pot fi organizate în comun, în cadrul responsabilităților Președintelui și Conferinței președinților.

(5) În cazul în care două sau mai multe propuneri de rezoluție se depun pentru același subiect, se aplică procedura prevăzută la articolul 103 alineatul (4).

(6) Președintele și președinții grupurilor politice pot hotărî supunerea la vot a unei propuneri fără dezbatere. Această hotărâre necesită acordul unanim al președinților tuturor grupurilor politice.

Dispozițiile articolelor 167, 168 și 170 nu se aplică în cazul propunerilor de rezoluție înscrise pe ordinea de zi a unei dezbateri privind încălcarea drepturilor omului, a democrației sau a statului

de drept.

Propunerile de rezoluție în vederea unei dezbateri privind cazurile de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept se depun numai după adoptarea listei subiectelor. Propunerile de rezoluție care nu pot fi discutate în intervalul de timp prevăzut pentru această dezbatere devin caduce. Acest lucru este valabil și pentru propunerile de rezoluție pentru care s-a constatat neîntrunirea cvorumului, ca urmare a unei cereri prezentate în conformitate cu articolul 149 alineatul (3). Deputații au dreptul să depună din nou aceste propuneri de rezoluție în vederea retrimiterii spre examinare în comisie, în conformitate cu articolul 113, sau a înscrierii în dezbaterile privind cazurile de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept din perioada următoare de sesiune.

Un subiect nu se poate înscrie pe ordinea de zi în cadrul unei dezbateri privind cazurile de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept, dacă acesta figurează deja pe ordinea de zi a perioadei de sesiune.

Nici o dispoziție a regulamentului nu autorizează discutarea în comun a unei propuneri de rezoluție depuse în conformitate cu alineatul (2) al doilea paragraf și a unui raport întocmit de o comisie privind același subiect.

În cazul în care se solicită constatarea cvorumului, în conformitate cu articolul 149 alineatul (3), această solicitare este valabilă numai pentru propunerea de rezoluție care trebuie supusă la vot, nu și pentru următoarele.

Articolul 116 Declarații scrise

(1) Cel mult cinci deputați pot prezenta o declarație scrisă de cel mult 200 de cuvinte, privind un subiect care se înscrie în cadrul activităților Uniunii Europene. Declarațiile scrise se tipăresc în limbile oficiale și se distribuie. Ele sunt înscrise într-un registru împreună cu numele semnatarilor. Acest registru este public și se păstrează în exteriorul intrării în hemiciclu în perioadele de sesiune, iar între perioadele de sesiune într-un loc adecvat, care urmează a fi stabilit de Colegiul chestorilor.

(2) Orice deputat poate semna o declarație consemnată în registru.

(3) În cazul în care o declarație este semnată de majoritatea membrilor care compun Parlamentul, Președintele informează Parlamentul cu privire la aceasta și înscrie numele semnatarilor în procesul-verbal.

(4) O astfel de declarație se trimite, la sfârșitul perioadei de sesiune, instituțiilor pe care le menționează, indicând numele semnatarilor. Declarația se înscrie în procesul-verbal al ședinței în cursul căreia este anunțată. Această publicare marchează încheierea procedurii.

(5) O declarație scrisă înscrisă în registru de peste trei luni și care nu a fost semnată de cel puțin jumătate dintre membrii care compun Parlamentul devine caducă.

Articolul 117 Consultarea Comitetului Economic și Social European

(1) O comisie poate cere consultarea Comitetului Economic și Social European pentru chestiuni de ordin general sau pentru aspecte precise.

Comisia este obligată să indice termenul în care Comitetul Economic și Social European va emite avizul.

(2) Cererile de consultare a Comitetului Economic și Social European se supun aprobării Adunării plenare fără dezbateri.

Articolul 118 Consultarea Comitetului Regiunilor

(1) O comisie poate cere consultarea Comitetului Regiunilor pentru chestiuni de ordin general sau pentru aspecte precise.

Comisia este obligată să indice termenul până la care Comitetul Regiunilor va emite avizul.

(2) Cererile de consultare a Comitetului Regiunilor se supun aprobării Adunării plenare fără dezbateri.

Articolul 119 Cereri adresate agențiilor europene

(1) În cazurile în care Parlamentul are dreptul să înainteze o cerere unei agenții europene, orice deputat poate prezenta o astfel de cerere, în scris, Președintelui Parlamentului. Cererile trebuie să se refere la chestiuni legate de misiunea agenției respective și să fie însoțite de informații cu caracter general prin care să se explice natura chestiunii care trebuie dezbătută, precum și interesul acesteia pentru Comunitate.

(2) După consultarea comisiei competente, Președintele transmite cererea agenției sau adoptă o altă măsură adecvată. Deputatul care a prezentat cererea este informat de îndată cu privire la aceasta. Orice cerere transmisă unei agenții de către Președinte are prevăzut un termen de răspuns.

(3) În cazul în care agenția consideră că nu este în măsură să dea curs cererii astfel formulate sau încearcă să o modifice, aceasta informează de îndată Președintele, care ia o măsură adecvată, dacă este necesar, după consultarea comisiei competente.

CAPITOLUL 6 ACORDURI INTERINSTITUȚIONALE

Articolul 120 Acorduri interinstituționale

(1) Parlamentul poate încheia acorduri cu alte instituții în contextul aplicării tratatelor sau în scopul îmbunătățirii sau clarificării procedurilor.

Aceste acorduri se pot prezenta sub formă de declarații comune, de schimburi de scrisori sau de coduri de conduită, sau de alte instrumente adecvate. Acordurile se semnează de către Președinte, după examinarea de către comisia competentă pentru afaceri constituționale și după aprobarea Parlamentului. Acordurile se pot anexa la regulamentul în scop informativ.

(2) În cazul în care aceste acorduri conduc la modificări ale drepturilor și obligațiilor regulamentare, creează noi drepturi și obligații regulamentare pentru deputați sau organele Parlamentului sau conduc la modificări sau interpretări ale Regulamentului de procedură al Parlamentului, chestiunea se retrimite spre examinare comisiei competente, în conformitate cu articolul 201 alineatele (2)-(6), înainte de semnarea acordului.

CAPITOLUL 7 SESIZAREA CURȚII DE JUSTIȚIE

Articolul 121 Acțiuni introduse la Curtea de Justiție

(1) În termenele stabilite de tratate și de statutul Curții de Justiție pentru acțiunile introduse de instituții ale Uniunii Europene sau de persoane fizice sau juridice, Parlamentul examinează legislația comunitară și măsurile de executare pentru a se asigura că tratatele, în special în ceea ce privește drepturile Parlamentului, au fost respectate în totalitate.

(2) Comisia competentă prezintă un raport Parlamentului, dacă este necesar oral, în cazul în care presupune existența unei încălcări a dreptului comunitar.

(3) Președintele introduce o acțiune la Curtea de Justiție în numele Parlamentului, în conformitate cu recomandarea comisiei competente.

Președintele poate sesiza Adunarea plenară cu privire la decizia de menținere a acțiunii la începutul următoarei perioade de sesiune. În cazul în care Adunarea plenară se pronunță cu majoritatea voturilor exprimate împotriva acțiunii, Președintele retrage acțiunea.

În cazul în care Președintele introduce o acțiune împotriva recomandării comisiei competente, acesta sesizează Adunarea plenară cu privire la decizia de menținere a acțiunii la începutul următoarei perioade de sesiune.

Articolul 122 Consecințele unei abțineri de a acționa a Consiliului după aprobarea poziției comune în cadrul procedurii de cooperare

În cazul în care, în termen de trei luni sau, cu acordul Consiliului, de cel mult patru luni de la comunicarea poziției comune în conformitate cu articolul 252 din Tratatul CE, Parlamentul nu a respins sau modificat poziția comună a Consiliului, iar Consiliul nu adoptă legislația propusă în conformitate cu poziția comună, Președintele, acționând în numele Parlamentului, după consultarea comisiei competente pentru chestiunile juridice, poate introduce o acțiune împotriva Consiliului înaintea Curții de Justiție, în conformitate cu articolul 232 din Tratatul CE.

TITLUL V RELAȚIILE CU PARLAMENTELE NAȚIONALE

Articolul 123 Schimbul de informații, contacte și facilități reciproce

- (1) Parlamentele naționale ale statelor membre sunt informate periodic de către Parlament cu privire la activitățile sale.
- (2) Conferința președinților poate acorda Președintelui mandatul de a negocia facilități pentru parlamentele naționale ale statelor membre pe bază de reciprocitate și poate propune orice altă măsură care ar facilita contactele cu parlamentele naționale.

Articolul 124 Conferința organelor specializate în afaceri comunitare (COSAC)

- (1) La propunerea Președintelui, Conferința președinților desemnează membrii delegației la COSAC și le poate conferi acestora un mandat. Unul dintre vicepreședinții însărcinați cu dezvoltarea relațiilor cu parlamentele naționale conduce delegația.
- (2) Ceilalți membri ai delegației sunt aleși în funcție de subiectele care trebuie examinate cu ocazia reuniunii COSAC, ținând cont de echilibrul politic global în cadrul Parlamentului. Delegația transmite un raport după fiecare reuniune.

Articolul 125 Conferința parlamentelor

Conferința președinților desemnează membrii delegației Parlamentului la orice convenție, conferință sau organism echivalent la care participă reprezentanți ai parlamentelor și îi conferă acesteia un mandat în conformitate cu rezoluțiile pertinente ale Parlamentului. Delegația își alege președintele și, dacă este necesar, unul sau mai mulți vicepreședinți.

TITLUL VI SESIUNI

CAPITOLUL 1 SESIUNILE PARLAMENTULUI

Articolul 126 Legislaturi, sesiuni, perioade de sesiune, ședințe

- (1) Legislatura coincide cu durata mandatului deputaților prevăzută de Actul din 20 septembrie 1976.
- (2) Sesiunea corespunde unei perioade de un an, în conformitate cu dispozițiile actului menționat și ale tratatelor.
- (3) Perioada de sesiune reprezintă reuniunea pe care Parlamentul o organizează lunar, ca regulă generală. Aceasta se împarte în ședințe.

Ședințele plenare ale Parlamentului care au loc în aceeași zi se consideră o singură ședință.

Articolul 127 Convocarea Parlamentului

- (1) Parlamentul se reunește de plin drept în a doua zi de marți a lunii martie în fiecare an și hotărăște în mod suveran cu privire la durata întreruperilor sesiunii.
- (2) De asemenea, Parlamentul se reunește de drept în prima zi de marți după expirarea unui termen de o lună de la încheierea perioadei prevăzute la articolul 10 alineatul (1) din Actul din 20 septembrie 1976.
- (3) Conferința președinților poate modifica durata întreruperilor stabilite în conformitate cu alineatul (1) printr-o decizie motivată luată cu cel puțin cincisprezece zile înainte de data stabilită anterior de Parlament pentru reluarea sesiunii, fără ca această dată să poată fi amânată cu mai mult de cincisprezece zile.
- (4) La cererea majorității membrilor care compun Parlamentul sau la cererea Comisiei sau a Consiliului, Președintele, după consultarea Conferinței președinților, convoacă Parlamentul cu titlu excepțional.

De asemenea, Președintele poate convoca cu titlu excepțional Parlamentul, cu acordul Conferinței președinților, în caz de urgență.

Articolul 128 Locul reuniunii

- (1) Parlamentul organizează ședințele plenare și reuniunile comisiilor în conformitate cu condițiile prevăzute de tratate.

Propunerile de perioade de sesiune suplimentare la Bruxelles, precum și orice modificare a acestora, se aprobă cu majoritatea voturilor exprimate.

- (2) Fiecare comisie poate decide să solicite ca una sau mai multe reuniuni să fie organizate în alt loc. Cererea motivată se transmite Președintelui Parlamentului, care o înaintează Biroului. În caz de urgență, Președintele poate decide singur. În cazul în care deciziile Biroului și ale Președintelui sunt nefavorabile, acestea trebuie motivate.

Articolul 129 Participarea la ședințe

- (1) Cu ocazia fiecărei ședințe, deputații trebuie să semneze o foaie de prezență.

(2) Numele deputaților a căror prezență este atestată de foaia de prezență sunt înscrise în procesul-verbal al fiecărei ședințe.

CAPITOLUL 2 ORDINEA LUCRĂRILOR PARLAMENTULUI

Articolul 130 Proiectul de ordine de zi

(1) Înainte de fiecare perioadă de sesiune, proiectul de ordine de zi se întocmește de către Conferința președinților pe baza recomandărilor Conferinței președinților de comisie și ținând seama de programul legislativ anual convenit, prevăzut la articolul 33.

La invitația Președintelui, Comisia și Consiliul pot asista la deliberările Conferinței președinților asupra proiectului de ordine de zi.

(2) Proiectul de ordine de zi poate indica momentul la care vor fi supuse votului anumite puncte care trebuie examinate.

(3) Proiectul de ordine de zi poate prevedea una sau două perioade cu o durată totală de cel mult șaizeci de minute pentru dezbaterile cazurilor de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept, în conformitate cu articolul 115.

(4) Proiectul definitiv de ordine de zi se distribuie deputaților cu cel puțin trei ore înainte de începerea perioadei de sesiune.

Articolul 131 Procedura în plen fără amendamente și dezbateri

(1) Orice propunere legislativă (în primă lectură), precum și orice propunere de rezoluție fără caracter legislativ adoptate în comisie, în cazul în care mai puțin de o zecime din membrii comisiei votează împotriva textelor, se înscriu în proiectul de ordine de zi a Parlamentului pentru adoptarea fără amendamente.

Acest punct face obiectul unui vot unic, cu excepția cazului în care, înainte de întocmirea proiectului definitiv de ordine de zi, grupuri politice sau deputați în nume individual, reprezentând împreună o zecime dintre membrii Parlamentului, au cerut în scris autorizația de a depune amendamente, caz în care Președintele stabilește termenul de depunere.

(2) Punctele înscrise în proiectul definitiv de ordine de zi în vederea votării fără amendamente nu mai formează obiectul unei dezbateri, cu excepția cazului în care Parlamentul hotărăște altfel, cu ocazia adoptării ordinii de zi la începutul perioadei de sesiune, la propunerea Conferinței președinților sau la cererea unui grup politic sau a unui număr de cel puțin patruzeci de deputați.

(3) În momentul întocmirii proiectului definitiv de ordine de zi a perioadei de sesiune, Conferința președinților poate propune înscrierea altor puncte fără amendamente sau dezbateri. La adoptarea ordinii de zi, Parlamentul nu poate reține astfel de propuneri în cazul în care un grup politic sau un număr de cel puțin patruzeci de deputați și-au manifestat în scris opoziția cu cel puțin o oră înainte de deschiderea perioadei de sesiune.

(4) În cazul în care un punct se examinează fără dezbateri, raportorul sau președintele comisiei competente poate face o declarație cu o durată de cel mult două minute imediat înainte de vot.

Articolul 132 Adoptarea și modificarea ordinii de zi

(1) Parlamentul se pronunță, la începutul fiecărei perioade de sesiune, cu privire la proiectul definitiv de ordine de zi. Propunerile de modificare pot fi prezentate de o comisie, un

grup politic sau un număr de cel puțin patruzeci de deputați. Președintele trebuie să fie sesizat cu privire la aceste propuneri cu cel puțin o oră înainte de deschiderea perioadei de sesiune. Pentru fiecare propunere, Președintele poate da cuvântul autorului, unui vorbitor pentru și unui vorbitor împotriva propunerii. Timpul afectat luării de cuvânt este limitat la un minut.

(2) După adoptare, ordinea de zi nu poate fi modificată, cu excepția cazului în care se aplică dispozițiile articolelor 134 și 167-171 sau la propunerea Președintelui.

În cazul în care se respinge o moțiune de procedură având ca obiect modificarea ordinii de zi, aceasta nu poate fi reintrodusă în aceeași perioadă de sesiune.

(3) Înainte de încheierea ședinței, Președintele comunică Parlamentului data, ora și ordinea de zi a următoarei ședințe.

Articolul 133 Dezbateră extraordinară

(1) Un grup politic sau un număr de cel puțin patruzeci de deputați pot cere înscrierea pe ordinea de zi a Parlamentului a unei dezbateri extraordinare pe o temă de interes major privind politica Uniunii Europene. În mod normal, nu se organizează mai mult de o dezbateră extraordinară în cursul unei perioade de sesiune.

(2) Cererea trebuie prezentată în scris Președintelui cu cel puțin trei ore înainte de începerea perioadei de sesiune în cursul căreia trebuie să aibă loc dezbateră extraordinară. Votul asupra cererii are loc la începutul perioadei de sesiune, când Parlamentul adoptă ordinea de zi.

(3) Ca răspuns la evenimentele care au loc după adoptarea ordinii de zi a unei perioade de sesiune, Președintele, după consultarea președinților grupurilor politice, poate propune o dezbateră extraordinară. Orice propunere în acest sens se supune la vot la începutul unei ședințe sau în timpul normal afectat votului, după ce a fost comunicată deputaților cu cel puțin o oră înainte.

(4) Președintele stabilește momentul în care va avea loc dezbateră. Durata totală a dezbaterii nu depășește șaiszeci de minute. Timpul afectat luărilor de cuvânt pentru grupurile politice și deputații neafiliați se repartizează în conformitate cu articolul 142 alineatele (2) și (3).

(5) Dezbateră se încheie fără adoptarea unei rezoluții.

Articolul 134 Procedura de urgență

(1) Președintele, o comisie, un grup politic, un număr de cel puțin patruzeci de deputați, Comisia sau Consiliul pot propune Parlamentului dezbateră în regim de urgență a unei propuneri care face obiectul consultării Parlamentului, în conformitate cu articolul 40 alineatul (1). În acest scop, trebuie prezentată o cerere motivată, în scris.

(2) De îndată ce Președintele este sesizat cu o cerere de dezbateră în regim de urgență, acesta informează Parlamentul. Votul asupra cererii are loc la începutul ședinței care urmează celei în cursul căreia cererea a fost anunțată, cu condiția ca propunerea pentru care este făcută cererea să fi fost distribuită în limbile oficiale. În cazul în care există mai multe cereri pentru același subiect, adoptarea sau respingerea cererii de dezbateră în regim de urgență se referă la toate cererile legate de acest subiect.

(3) Înainte de a se proceda la vot, pot fi audiați timp de cel mult trei minute fiecare, numai autorul cererii, un vorbitor pentru, un vorbitor împotriva și președintele și/sau raportorul comisiei competente.

(4) Punctele pentru care s-a hotărât procedura de urgență au prioritate față de celelalte puncte de pe ordinea de zi. Președintele stabilește momentul dezbaterii și al votării acestora.

(5) Dezbateră în regim de urgență poate avea loc și în absența unui raport sau, în mod excepțional, pe baza unui simplu raport oral al comisiei competente.

Articolul 135 Dezbateră în comun

În orice moment, se poate decide dezbateră în comun a unor puncte de aceeași natură sau între care există un raport de fapt.

Articolul 136 Termene

Cu excepția cazurilor de urgență prevăzute la articolele 115 și 134, dezbateră și votarea unui text pot avea loc numai dacă acesta a fost distribuit cu cel puțin douăzeci și patru de ore înainte.

CAPITOLUL 3 REGULI GENERALE PENTRU DESFĂȘURAREA ȘEDINTELOR

Articolul 137 Accesul în sala de ședințe

- (1) Cu excepția deputaților Parlamentului, membrilor Comisiei și ai Consiliului, Secretarului General al Parlamentului, membrilor personalului care îi deservește pe aceștia, experților sau funcționarilor Uniunii, nici o persoană nu poate intra în sala de ședințe.
- (2) Numai persoanele care dețin o legitimație de acces eliberată periodic în acest scop de către Președinte sau Secretarul General sunt admise în tribune.
- (3) Publicul admis în tribune rămâne așezat și păstrează liniștea. Orice persoană care își exprimă aprobarea sau dezaprobarea este imediat scoasă afară de aprozi.

Articolul 138 Regimul lingvistic

- (1) Toate documentele Parlamentului se redactează în limbile oficiale.
- (2) În Parlament, toți deputații au dreptul să se exprime în limba oficială pe care o aleg. Intervențiile în una dintre limbile oficiale se interpretează simultan în fiecare dintre celelalte limbi oficiale și în orice altă limbă pe care Biroul o consideră necesară.
- (3) Interpretarea se asigură în cursul reuniunilor comisiilor și delegațiilor din și în limbile oficiale utilizate și solicitate de membrii titulari și supleanți ai comisiei sau ai delegației în cauză.
- (4) În cursul reuniunilor comisiilor sau delegațiilor în afara locurilor obișnuite de desfășurare a activității, interpretarea se asigură din și în limbile membrilor care și-au confirmat participarea la reuniune. Acest regim poate fi simplificat în mod excepțional, cu acordul membrilor comisiilor sau ai delegațiilor. În caz de dezacord, Biroul este cel care hotărăște.

În cazul în care se constată, după anunțarea rezultatelor unui vot, că textele redactate în diferitele limbi nu sunt perfect echivalente, Președintele hotărăște asupra validității rezultatului anunțat în temeiul articolului 164 alineatul (5). În cazul validării rezultatului, Președintele stabilește versiunea care trebuie considerată adoptată. Cu toate acestea, versiunea originală nu poate fi întotdeauna considerată text oficial, întrucât se poate întâmpla ca toate textele redactate în celelalte limbi să fie diferite de textul original.

Articolul 139 Dispoziție tranzitorie

- (1) În cursul unei perioade de tranziție, care se va încheia la sfârșitul celei de-a șasea legislaturi, se poate deroga de la dispozițiile articolului 138 dacă și în măsura în care, deși s-au luat toate măsurile necesare în acest sens, nu se poate dispune de un număr suficient de interpreți și traducători pentru o anumită limbă oficială.

(2) La propunerea Secretarului General, Biroul stabilește, pentru fiecare din limbile oficiale în cauză, dacă sunt îndeplinite condițiile definite la alineatul (1) și își revizuieste decizia la fiecare șase luni pe baza unui raport al Secretarului General privind progresele realizate. Biroul adoptă normele de aplicare necesare.

(3) Se aplică derogările temporare, stabilite de Consiliu în temeiul tratatelor, în ceea ce privește redactarea actelor legislative, cu excepția regulamentelor adoptate în comun de Parlamentul European și de Consiliu.

(4) Parlamentul, la recomandarea motivată a Biroului, poate hotărî în orice moment abrogarea anticipată a prezentului articol sau, la împlinirea termenului indicat la alineatul (1), prelungirea acestuia.

Articolul 140 Distribuirea documentelor

Documentele folosite ca bază a dezbaterilor și deciziilor Parlamentului se tipăresc și se distribuie deputaților. Lista acestora se publică în procesul-verbal al ședințelor Parlamentului.

Fără a aduce atingere aplicării primului paragraf, deputații și grupurile politice au acces direct la sistemul informatic intern al Parlamentului pentru consultarea oricărui document pregătitor fără caracter confidențial (proiect de raport, proiect de recomandare, proiect de aviz, document de lucru, amendamente depuse în comisie).

Articolul 141 Acordarea cuvântului și conținutul intervențiilor

(1) Nici un deputat nu poate lua cuvântul dacă nu a fost invitat de Președinte. Vorbitorul ia cuvântul de la locul său și se adresează Președintelui; Președintele îl poate invita să urce la tribună.

(2) În cazul în care un vorbitor se îndepărtează de la subiect, Președintele îi atrage atenția cu privire la aceasta. În cazul în care unui vorbitor i se atrage atenția de două ori în cadrul aceleiași discuții, Președintele poate, la a treia atenționare, să-i retragă cuvântul pentru tot restul dezbaterii subiectului respectiv.

(3) Fără a aduce atingere celorlalte competențe disciplinare de care dispune, Președintele poate hotărî să suprimă, din rapoartele de ședință, intervențiile deputaților care nu au obținut în prealabil cuvântul sau care depășesc timpul atribuit.

(4) Un vorbitor poate fi întrerupt numai de Președinte. Cu toate acestea, el poate, cu autorizarea Președintelui, să-și întrerupă expunerea pentru a permite unui alt deputat, Comisiei sau Consiliului, să-i pună o întrebare cu privire la un anumit punct al intervenției sale.

Articolul 142 Repartizarea timpului afectat luărilor de cuvânt

(1) Conferința Președinților poate propune, în vederea derulării unei dezbateri, repartizarea timpului afectat luărilor de cuvânt. Parlamentul hotărăște fără dezbateri asupra acestei propuneri.

(2) Timpul afectat luărilor de cuvânt se repartizează în funcție de următoarele criterii:

- a) o primă fracțiune din timpul afectat luărilor de cuvânt se repartizează în mod egal între toate grupurile politice,
- b) o a doua fracțiune se repartizează între grupurile politice proporțional cu numărul lor total de membri,
- c) deputaților neafiliați li se atribuie global un timp afectat luărilor de cuvânt calculat în funcție de fracțiunile de timp atribuite fiecărui grup politic, în conformitate cu literele (a) și (b).

(3) În cazul în care, pentru mai multe puncte de pe ordinea de zi, se stabilește o repartizare globală a timpului afectat luărilor de cuvânt, Președintele este informat de către grupurile politice cu privire la fracțiunea de timp pe care au intenția să o consacre fiecăruia dintre aceste puncte. Președintele asigură respectarea timpului afectat luărilor de cuvânt astfel repartizat.

(4) Timpul afectat luărilor de cuvânt se limitează la un minut pentru intervențiile privind procesul-verbal, moțiunile de procedură, intervențiile privind modificările proiectului definitiv de ordine de zi sau ale ordinii de zi.

(5) În cursul dezbaterii unui raport, Comisia și Consiliul sunt audiate, în general, imediat după prezentarea raportului de către raportor. Cu toate acestea, în cazul în care dezbaterea se referă la o propunere a Comisiei, Președintele invită Comisia să ia prima cuvântul, pentru a prezenta pe scurt propunerea, iar în cazul unui text provenind de la Consiliu, Președintele poate invita Consiliul să ia primul cuvântul; raportorul este cel care urmează în ambele cazuri. Consiliul și Comisia pot lua din nou cuvântul, în special pentru a răspunde la intervențiile deputaților.

(6) Fără a aduce atingere articolului 197 din Tratatul CE, Președintele încearcă să ajungă la un acord cu Comisia și Consiliul privind repartizarea adecvată a timpului afectat acestora pentru luările de cuvânt.

(7) Deputații care nu au luat cuvântul în cursul unei dezbateri pot preda, cel mult o dată în timpul unei perioade de sesiune, o declarație scrisă de cel mult 200 de cuvinte, care va fi anexată la stenograma dezbaterii.

Articolul 143 Lista vorbitorilor

(1) Deputații care solicită cuvântul sunt înscrși pe o listă a vorbitorilor în ordinea solicitărilor.

(2) Președintele acordă cuvântul astfel încât, în măsura posibilului, să poată interveni alternativ vorbitori aparținând unor tendințe politice diferite și în limbi diferite.

(3) Cu toate acestea, se poate acorda prioritar cuvântul, la cerere, raportorului comisiei competente și președinților grupurilor politice care se exprimă în numele grupului lor sau vorbitorilor care îi înlocuiesc.

(4) Nimănui nu i se poate acorda cuvântul mai mult de două ori pentru același subiect decât cu autorizația Președintelui.

Cu toate acestea, președintele și raportorul comisiilor interesate pot lua cuvântul, la cerere, într-un interval stabilit de Președinte.

Articolul 144 Intervenții cu durata de un minut

În timpul primei ședințe a fiecărei perioade de sesiune, Președintele poate acorda cuvântul, pentru cel mult treizeci de minute, deputaților care doresc să atragă atenția Parlamentului cu privire la o chestiune politică importantă. Timpul acordat fiecărui deputat pentru a lua cuvântul nu trebuie să depășească un minut. Președintele poate autoriza o altă perioadă similară în alt moment al aceleiași perioade de sesiune.

Articolul 145 Intervenții pentru chestiuni de ordin personal

(1) Orice deputat care solicită să intervină pentru o chestiune de ordin personal intervine la încheierea dezbaterii punctului de pe ordinea de zi examinat sau în momentul adoptării procesului-verbal de ședință la care se referă solicitarea de intervenție.

Vorbitorul nu are dreptul să se exprime asupra fondului dezbaterii, acesta având doar dreptul de a respinge fie remarcile din cursul dezbaterii care îl privesc personal, fie opiniile care îi sunt atribuite sau de a-și rectifica propriile declarații.

(2) Nici o intervenție pentru o chestiune de ordin personal nu poate depăși trei minute, cu excepția cazului în care Parlamentul ia o altă decizie.

CAPITOLUL 4 MĂSURI ÎN CAZ DE NERESPECTARE A REGULILOR DE CONDUITĂ

Articolul 146 Măsuri imediate

(1) Președintele cheamă la ordine orice deputat care aduce atingere bunei desfășurări a ședinței sau al cărui comportament nu este compatibil cu dispozițiile pertinente prevăzute la articolul 9.

(2) În caz de recidivă, Președintele îl cheamă din nou la ordine, iar acest fapt se consemnează în procesul-verbal.

(3) Dacă perturbarea continuă, sau în cazul unei noi recidive, Președintele poate retrage dreptul la cuvânt deputatului respectiv și îl poate exclude din sală pentru restul ședinței. De asemenea, în cazuri deosebit de grave, Președintele poate să recurgă la această ultimă măsură imediat, fără o a doua chemare la ordine. Secretarul General ia, fără întârziere, măsuri pentru punerea în aplicare a unei astfel de măsuri disciplinare cu ajutorul aprozilor și, dacă este necesar, al personalului de securitate al Parlamentului.

(4) În cazul în care se produce agitație, iar aceasta compromite continuarea dezbaterilor, Președintele, în vederea restabilirii ordinii, suspendă ședința pentru o perioadă de timp determinată sau o închide. În cazul în care nu se poate face auzit, Președintele părăsește fotoliul prezidențial, fapt ce atrage suspendarea ședinței. Aceasta se reia la convocarea Președintelui.

(5) Competențele prevăzute la alineatele (1)-(4) sunt atribuite, *mutatis mutandis*, președintelui de ședință al organelor, comisiilor și delegațiilor, astfel cum sunt definite în prezentul regulament.

(6) Dacă este cazul, luând în considerare gravitatea încălcării regulilor de conduită, președintele de ședință poate adresa Președintelui o cerere de aplicare a articolului 147, cel târziu până la următoarea perioadă de sesiune sau până la următoarea reuniune a organului, comisiei sau delegației în cauză.

Articolul 147 Sancțiuni

(1) În cazul în care un deputat tulbură ședința într-un mod excepțional de grav sau perturbă lucrările Parlamentului încălcând principiile stabilite la articolul 9, Președintele, după audierea deputatului respectiv, adoptă o decizie motivată prin care pronunță sancțiunea corespunzătoare, pe care o notifică deputatului în cauză și președinților organelor, comisiilor și delegațiilor din care acesta face parte înainte de a o aduce la cunoștința plenului.

(2) La aprecierea comportamentelor manifestate, trebuie luat în considerare caracterul punctual, recurent sau permanent, precum și gradul de gravitate al acestora, pe baza orientărilor anexate la prezentul regulament ¹².

¹²A se vedea anexa XVIa

- (3) Sancțiunea pronunțată poate să consistă în una sau mai multe dintre următoarele măsuri:
- a) muștrare;
 - b) pierderea dreptului la indemnizația de sejur pentru o perioadă care poate să dureze între două și zece zile;
 - c) fără a aduce atingere dreptului de vot în sesiunea plenară și sub rezerva, în acest caz, a respectării stricte a regulilor de conduită, suspendarea temporară, pentru o perioadă care poate să dureze între două și zece zile consecutive în care Parlamentul sau oricare din organele, comisiile sau delegațiile sale se reunesc, a participării la toate sau la o parte din activitățile Parlamentului;
 - d) supunerea în atenția Conferinței președinților, în conformitate cu articolul 18, a unei propuneri de suspendare sau de retragere a mandatului sau a mandatelor electiv deținute în Parlament.

Articolul 148 Căi de atac interne

Deputatul interesat poate să introducă o cale de atac internă în fața Biroului în termen de două săptămâni de la notificarea sancțiunii impuse de către Președinte. Această cale de atac suspendă aplicarea sancțiunii. Biroul poate, în cel mult patru săptămâni de la introducerea căii de atac, să anuleze, să confirme sau să reducă sancțiunea impusă, fără a aduce atingere căilor de atac externe aflate la dispoziția celui interesat. În cazul în care Biroul nu decide în termenul prevăzut, sancțiunea este declarată nulă și neavenită.

CAPITOLUL 5 CVORUM ȘI VOT

Articolul 149 Cvorum

- (1) Parlamentul poate delibera, stabili ordinea de zi și adopta procesul-verbal, indiferent de numărul de deputați prezenți.
- (2) Cvorumul este întrunit în cazul în care în sala de ședințe se află o treime dintre membrii care compun Parlamentul.
- (3) Orice vot este valabil, indiferent de numărul de votanți, în cazul în care, în momentul votării, Președintele nu constată, la cererea prealabilă a unui număr de cel puțin patruzeci de deputați, că nu este întrunit cvorumul. În cazul în care, în urma votului, se constată că nu este întrunit cvorumul, votul se înscrie pe ordinea de zi a ședinței următoare.

O cerere de constatare a cvorumului poate fi prezentată numai de un număr de cel puțin patruzeci de deputați. O cerere prezentată în numele unui grup politic nu se admite.

Pentru a se stabili rezultatul votului, trebuie luați în calcul, în conformitate cu alineatul (2), toți deputații prezenți în sala de ședințe, și, în conformitate cu alineatul (4), toți deputații care au cerut constatarea cvorumului. În acest caz, nu se utilizează sistemul electronic de vot. Nu se admite închiderea ușilor sălii de ședințe.

În cazul în care numărul deputaților prezenți necesar întrunirii cvorumului nu este atins, Președintele nu pronunță rezultatul votului, ci constată neîntrunirea cvorumului.

Alineatul (3) ultima teză nu se aplică pentru voturile privind moțiunile de procedură, ci se aplică doar în cazul voturilor privind chestiuni de fond.

(4) Deputații care au solicitat constatarea cvorumului sunt luați în calcul la numărarea celor prezenți, în conformitate cu alineatul (2), chiar dacă nu se mai află în sala de ședințe.

(5) În cazul în care sunt prezenți mai puțin de patruzeci de deputați, Președintele poate constata că nu este întrunit cvorumul.

Articolul 150 Depunerea și prezentarea amendamentelor

(1) Comisia competentă în fond, un grup politic sau un număr de cel puțin patruzeci de deputați pot depune amendamente pentru examinare în plen.

Amendamentele trebuie depuse în scris și semnate de autori.

Amendamentele la documentele cu caracter legislativ în sensul articolului 40 alineatul (1) pot fi însoțite de justificări succinte. Autorul are responsabilitatea acestor justificări care nu se supun la vot.

(2) Fără a aduce atingere restricțiilor prevăzute la articolul 151, un amendament poate viza modificarea oricărei părți a unui text, precum și eliminarea, adăugarea sau înlocuirea unor cuvinte sau cifre.

În sensul prezentului articol și al articolului următor, prin „text” se înțelege ansamblul unei propuneri de rezoluție, al unui proiect de rezoluție legislativă, al unei propuneri de decizie sau al unei propuneri a Comisiei.

(3) Președintele stabilește un termen pentru depunerea amendamentelor.

(4) Un amendament poate fi prezentat în cursul dezbaterii de către autorul său sau de către orice alt deputat desemnat ca înlocuitor de autorul amendamentului.

(5) În cazul retragerii unui amendament de către autorul său, acesta devine caduc dacă nu este preluat imediat de un alt deputat.

(6) Cu excepția cazului în care Parlamentul adoptă o decizie contrară, amendamentele pot fi supuse la vot numai după ce au fost tipărite și distribuite în toate limbile oficiale. O decizie de acest tip nu poate fi adoptată dacă un număr de cel puțin patruzeci de deputați se opun.

Articolul 139 se aplică mutatis mutandis prezentului alineat.

Amendamentele orale prezentate în comisie pot fi supuse la vot, cu excepția cazului în care un membru al comisiei se opune.

Articolul 151 Admisibilitatea amendamentelor

(1) Un amendament este inadmisibil în cazul în care:

- a) conținutul acestuia nu se referă în mod direct la textul vizat spre a fi modificat;
- b) are drept scop eliminarea sau înlocuirea unui text în ansamblu;

- c) are drept scop modificarea a mai mult de un articol sau un alineat din textul căruia i se aplică. Această dispoziție nu se aplică în cazul amendamentelor de compromis sau al amendamentelor care conduc la modificări identice ale unei formulări speciale în ansamblul textului;
- d) se constată că, în cel puțin una dintre limbile oficiale, redactarea textului vizat de amendament nu implică modificări; în acest caz, Președintele, împreună cu persoanele interesate, caută o soluție lingvistică adecvată.

(2) Orice amendament devine caduc în cazul în care este incompatibil cu deciziile luate anterior pentru același text în timpul aceluiași vot.

(3) Președintele hotărăște admisibilitatea amendamentelor.

Decizia Președintelui, luată în temeiul alineatului (3) privind admisibilitatea amendamentelor, nu se ia doar în temeiul dispozițiilor alineatelor (1) și (2) ale prezentului articol, ci în temeiul dispozițiilor regulamentului în general.

(4) Un grup politic poate depune o propunere de rezoluție pentru înlocuirea unei propuneri de rezoluție fără caracter legislativ conținută într-un raport al unei comisii.

În acest caz, grupul nu poate prezenta amendamente la propunerea de rezoluție a comisiei competente. Propunerea de rezoluție a grupului nu poate fi mai lungă decât cea a comisiei competente. Propunerea se supune fără amendamente aprobării Parlamentului printr-un vot unic.

Articolul 152 Procedura de vot

(1) Pentru votarea rapoartelor, Parlamentul aplică procedura următoare:

- a) se votează mai întâi eventualele amendamente la textul la care se referă raportul comisiei competente;
- b) ulterior, se votează textul în ansamblu, eventual modificat;
- c) ulterior, se votează amendamentele la propunerea de rezoluție sau la proiectul de rezoluție legislativă;
- d) în final, se votează propunerea de rezoluție sau proiectul de rezoluție legislativă în ansamblul lor (vot final).

Parlamentul nu votează expunerea de motive conținută în raport.

(2) Procedura care se aplică în a doua lectură este următoarea:

- a) în absența unei propuneri de respingere sau de modificare a poziției comune a Consiliului, aceasta se consideră adoptată în conformitate cu articolul 67;
- b) o propunere de respingere a poziției comune se supune la vot înainte de orice amendament [articolul 61 alineatul (1)];
- c) în cazul în care au fost depuse mai multe amendamente la poziția comună, acestea se supun la vot în ordinea indicată la articolul 155;

- d) în cazul în care Parlamentul a supus la vot modificarea poziției comune, un vot suplimentar privind textul în ansamblu poate avea loc numai în conformitate cu articolul 61 alineatul (2).

(3) Procedura enunțată la articolul 65 se aplică în a treia lectură.

(4) În momentul supunerii la vot a textelor legislative și a propunerilor de rezoluție fără caracter legislativ, într-o primă etapă se supune la vot partea dispozitivă, apoi, în etapa următoare, referirile și considerentele. Amendamentele aflate în contradicție cu un vot anterior devin caduce.

(5) În momentul votului mai sunt autorizate doar scurte intervenții ale raportorului pentru a expune poziția comisiei pe care o reprezintă cu privire la amendamentele supuse la vot.

Articolul 153 Egalitatea de voturi

(1) În cazul egalității de voturi într-o votare desfășurată în conformitate cu articolul 152 alineatul (1) litera (b) sau litera (d), textul în ansamblu este retrimis comisiei. Această procedură se aplică, de asemenea, în cazul votărilor desfășurate în conformitate cu articolele 3 și 7 și al voturilor finale desfășurate în conformitate cu articolele 177 și 188, iar pentru aceste ultime două articole textul se retrimite Conferinței președinților.

(2) În caz de egalitate de voturi într-o votare privind ordinea de zi în ansamblu (articolul 132), procesul-verbal în ansamblu (articolul 172) sau un text supus votului pe părți în conformitate cu articolul 157, textul supus la vot se consideră adoptat.

(3) În toate celelalte cazuri de egalitate de voturi, fără a aduce atingere articolelor care impun majoritatea calificată, textul sau propunerea care se supun la vot se consideră respinse.

Articolul 154 Baza de votare

(1) Votul privind rapoartele se bazează pe o recomandare a comisiei competente în fond. Această comisie poate încredința această sarcină președintelui și raportorului său.

(2) Comisia competentă în fond poate recomanda votarea în bloc a tuturor amendamentelor sau a unora dintre acestea, adoptarea, respingerea sau anularea acestora.

De asemenea, această comisie poate propune amendamente de compromis.

(3) În cazul în care comisia competentă în fond recomandă votarea în bloc, amendamentele respective sunt supuse votării primele și se votează în bloc.

(4) În cazul în care comisia competentă în fond propune un amendament de compromis, acesta face obiectul unui vot prioritar.

(5) Un amendament pentru care se solicită votul prin apel nominal face obiectul unui vot separat.

(6) Votul pe părți nu se admite în cazul supunerii la vot în bloc sau în cazul supunerii la vot a unui amendament de compromis.

Articolul 155 Ordinea de votare a amendamentelor

(1) Amendamentele au prioritate asupra textului la care se aplică și se supun la vot înaintea acestuia.

(2) În cazul în care două sau mai multe amendamente, care se exclud reciproc, se aplică aceleași părți de text, cel care se îndepărtează cel mai mult de textul inițial are prioritate și trebuie votat primul. Adoptarea acestuia conduce la respingerea celorlalte amendamente. În cazul respingerii acestuia, următorul amendament devine prioritar și se supune la vot, continuându-se în același mod pentru fiecare dintre amendamentele care urmează. În cazul în care există îndoieli cu privire la priorități, Președintele hotărăște. În cazul în care toate amendamentele sunt respinse, textul inițial se consideră adoptat, cu excepția cazului în care se solicită un vot separat în termenul stabilit.

(3) Președintele poate supune la vot în primul rând textul inițial sau, înainte de amendamentul care se îndepărtează cel mai mult de text, un amendament care se îndepărtează mai puțin de acesta.

În cazul în care unul sau celălalt obține majoritatea, toate celelalte amendamente referitoare la același text devin caduce.

(4) În mod excepțional, la propunerea Președintelui, amendamentele depuse după încheierea dezbaterii pot fi supuse la vot în cazul în care este vorba despre amendamente de compromis sau în cazul în care au apărut probleme tehnice. Președintele trebuie să primească acordul Parlamentului pentru a le supune la vot.

În conformitate cu articolul 151 alineatul (3), Președintele hotărăște admisibilitatea amendamentelor. Pentru amendamentele de compromis depuse după încheierea dezbaterii, în conformitate cu prezentul alineat, Președintele hotărăște admisibilitatea de la caz la caz, asigurându-se de caracterul de compromis al amendamentului.

Cu titlu de criterii generale de admisibilitate, se poate reține că, în mod normal:

amendamentele de compromis nu se pot referi la părți de text care nu au făcut obiectul unor amendamente înainte de expirarea termenului de depunere a amendamentelor,

amendamentele de compromis provin de la grupurile politice, de la președinții sau raportorii comisiilor interesate sau de la autorii altor amendamente,

în general, amendamentele de compromis duc la retragerea altor amendamente privind același punct.

Numai Președintele poate propune luarea în considerare a amendamentelor de compromis. Pentru a supune amendamentul la vot, Președintele trebuie să primească acordul Parlamentului și să întrebe dacă există obiecții cu privire la supunerea la vot a unui amendament de compromis. În cazul în care există obiecții, Parlamentul hotărăște cu majoritatea voturilor exprimate.

(5) În cazul în care comisia competentă a depus o serie de amendamente la un text care face obiectul raportului, Președintele le supune la vot în bloc, cu excepția cazului în care a fost solicitat un vot separat de către un grup politic sau un număr de cel puțin patruzeci de deputați sau în cazul în care au fost depuse alte amendamente.

(6) Președintele poate supune la vot în bloc alte amendamente în cazul în care acestea sunt complementare. În acest caz, Președintele urmează procedura prevăzută la alineatul (5). Autorii amendamentelor de acest tip pot propune votarea în bloc, în cazul în care acestea sunt complementare.

(7) După adoptarea sau respingerea unui anumit amendament, Președintele poate hotărî supunerea la vot în bloc a altor amendamente cu un conținut sau cu obiective similare. Președintele poate primi, în acest scop, acordul prealabil al Parlamentului.

O astfel de serie de amendamente se poate raporta la diferite părți din textul inițial.

(8) Două sau mai multe amendamente identice depuse de autori diferiți se supun la vot ca un singur amendament.

Articolul 156 Examinarea de către comisii a amendamentelor depuse în plen

În cazul în care au fost depuse peste cincizeci de amendamente pentru un raport în vederea examinării în plen, Președintele poate invita comisia competentă, după consultarea președintelui acesteia, să se reunească în vederea examinării. Amendamentul care în această etapă nu întrunește votul favorabil al unei zecimi dintre membrii comisiei nu se supune la vot în plen.

Articolul 157 Votul pe părți

(1) Votul pe părți poate fi solicitat de un grup politic sau de un număr de cel puțin patruzeci de deputați în cazul în care textul care trebuie supus la vot conține mai multe dispoziții, se referă la mai multe chestiuni sau poate fi divizat în mai multe părți, fiecare având un sens logic sau o valoare normativă proprie.

(2) Cererea trebuie prezentată în cursul serii care precedă votul, cu excepția cazului în care Președintele stabilește un alt termen. Președintele hotărăște ulterior cu privire la cerere.

Articolul 158 Dreptul de vot

Dreptul de vot este un drept personal.

Deputații votează individual și personal.

Orice încălcare a prezentului articol se va considera drept o perturbare gravă a ședinței, în sensul articolului 147 alineatul (1) și va avea consecințele juridice menționate de acest articol.

Articolul 159 Votul

(1) Parlamentul votează în mod normal prin ridicarea mâinii.

(2) În cazul în care Președintele hotărăște că rezultatul nu este clar, Parlamentul este consultat prin vot electronic. În caz de pană a sistemului de vot electronic, Parlamentul este consultat prin „ridicare în picioare”.

(3) Rezultatul votului se înregistrează.

Articolul 160 Votul prin apel nominal

(1) În plus față de cazurile prevăzute la articolul 99 alineatul (4) și articolul 100 alineatul (5), se procedează la vot prin apel nominal în cazul în care un grup politic sau un număr de cel puțin patruzeci de deputați au cerut în scris acest lucru în seara precedentă votului, cu excepția cazului în care Președintele a hotărât un alt termen.

(2) Apelul nominal se face în ordine alfabetică și începe cu numele deputatului tras la sorti. Președintele votează ultimul.

Se votează pronunțând cu voce tare „da”, „nu” sau „abținere”. Pentru adoptarea sau respingerea textului, se iau în calcul, la numărul de voturi exprimate, numai voturile „pentru” și „împotriva”. Președintele stabilește și pronunță rezultatul votului.

Rezultatul votului este consemnat în procesul-verbal al ședinței. Lista votanților se stabilește pe grupuri politice, în ordinea alfabetică a numelor deputaților și precizează, în cazul fiecărui deputat, sensul în care a fost dat votul.

Articolul 161 Votul electronic

(1) În orice moment, Președintele poate hotărî utilizarea unui sistem electronic de votare pentru voturile prevăzute la articolele 159, 160 și 162.

În cazul în care sistemul electronic nu se poate folosi din motive tehnice, votul se desfășoară în conformitate cu articolul 159, articolul 160 alineatul (2) sau articolul 162.

Modalitățile tehnice de utilizare a acestui sistem sunt reglementate de instrucțiunile Biroului.

(2) În cazul votului electronic se înregistrează numai rezultatul numeric al votului.

Cu toate acestea, în cazul în care un vot prin apel nominal a fost solicitat în conformitate cu articolul 160 alineatul (1), rezultatul votului se înregistrează nominal și se consemnează în procesul-verbal de ședință, lista votanților fiind stabilită pe grupuri politice, în ordinea alfabetică a numelor deputaților.

(3) Votul prin apel nominal se desfășoară în conformitate cu articolul 160 alineatul (2), în cazul în care majoritatea deputaților prezenți solicită acest lucru. Pentru a constata îndeplinirea acestei condiții, se poate utiliza sistemul prevăzut la alineatul (1) din prezentul articol.

Articolul 162 Votul secret

(1) În cazul numirilor, fără a aduce atingere aplicării articolului 12 alineatul (1), articolului 177 alineatul (1) și articolului 182 alineatul (2) al doilea paragraf, votul este secret.

La calculul voturilor exprimate, se iau în considerare numai buletinele de vot care au menționate numele deputaților a căror candidatură a fost prezentată.

(2) Votul poate fi secret în cazul în care cel puțin o cincime dintre membrii care compun Parlamentul solicită acest lucru. Cererea trebuie prezentată înainte de deschiderea votării.

În cazul în care cel puțin o cincime din numărul membrilor care compun Parlamentul prezintă o cerere de vot secret înainte de deschiderea votului, Parlamentul are obligația de a proceda la un astfel de vot.

(3) O cerere de vot secret are prioritate față de o cerere de vot prin apel nominal.

(4) Numărarea voturilor exprimate în cazul votului secret se face de către doi până la șase observatori trași la sorți dintre deputați.

În cazul votării care se desfășoară în conformitate cu alineatul (1), candidații nu pot fi observatori.

Numele deputaților care au luat parte la votul secret sunt înregistrate în procesul-verbal al ședinței în cursul căreia s-a desfășurat votul.

Articolul 163 Explicații privind votul

(1) Atunci când dezbaterea generală este încheiată, orice deputat poate face o declarație orală privind votul final cu durată de cel mult un minut sau o declarație scrisă de cel mult 200 de cuvinte, care se reia în stenogramele ședințelor.

Un grup politic poate prezenta o explicație privind votul cu o durată de cel mult două minute.

Nu se mai admite nici o altă cerere de explicație privind votul din momentul începerii primei explicații.

Explicații privind votul final se admit pentru orice subiect prezentat Parlamentului. Expresia „vot final” nu se referă la tipul de vot, ci înseamnă ultima votare a unui subiect.

(2) Nu se admit explicații privind votul asupra chestiunilor de procedură.

(3) În cazul în care o propunere a Comisiei sau un raport sunt înscrise pe ordinea de zi a Parlamentului în conformitate cu articolul 131, deputații pot prezenta în scris explicații privind votul, în conformitate cu alineatul (1).

Explicațiile orale sau în scris privind votul trebuie să aibă o legătură directă cu textul care face obiectul votului.

Articolul 164 Contestarea votului

(1) Pentru fiecare vot în parte, Președintele declară votul deschis și, ulterior, închis.

(2) Din momentul în care Președintele a declarat votul deschis, nu se mai admite nici o intervenție, cu excepția unei intervenții a Președintelui, până în momentul în care acesta declară votul închis.

(3) Se poate solicita respectarea Regulamentului de procedură în ceea ce privește validitatea unui vot după ce Președintele a declarat votul închis.

(4) După anunțarea rezultatelor unui vot prin ridicarea mâinii, se poate cere o verificare a acestora prin sistemul electronic de vot .

(5) Președintele hotărăște validitatea rezultatului anunțat. Decizia Președintelui nu poate fi contestată.

CAPITOLUL 6 INTERVENȚII PRIVIND PROCEDURA

Articolul 165 Moțiuni de procedură

(1) Se acordă prioritar cuvântul pentru oricare dintre moțiunile de procedură următoare:

- a) prezentarea chestiunii preliminare (articolul 167);
- b) cererea de retrimiteră la comisie (articolul 168);
- c) cererea de închidere a dezbaterii (articolul 169);
- d) cererea de amânare a dezbaterii sau a votului (articolul 170);
- e) cererea de suspendare sau de ridicare a ședinței (articolul 171).

Numai autorul moțiunii, un vorbitor pentru și un vorbitor împotriva, precum și președintele sau raportorul comisiei competente pot fi audiați cu privire la aceste moțiuni.

(2) Timpul afectat fiecărei luări de cuvânt se limitează la un minut.

Articolul 166 Solicitarea de respectare a Regulamentului de procedură

(1) Se poate acorda cuvântul unui deputat pentru a-i atrage atenția Președintelui cu privire la nerespectarea Regulamentului de procedură. La începutul intervenției sale, deputatul trebuie să precizeze la ce articol se referă.

(2) Cererile de luare de cuvânt pentru a solicita respectarea Regulamentului de procedură au prioritate față de orice altă cerere de luare de cuvânt.

(3) Timpul afectat luării de cuvânt se limitează la un minut.

(4) Președintele hotărăște imediat cu privire la solicitarea de respectare a Regulamentului de procedură, în conformitate cu dispozițiile acestuia, și comunică această hotărâre imediat după solicitarea de respectare a Regulamentului de procedură. Hotărârea nu se supune la vot.

(5) În mod excepțional, Președintele poate declara că decizia sa va fi comunicată ulterior, dar, în orice caz, în termen de 24 de ore de la solicitarea de respectare a Regulamentului de procedură. Amânarea deciziei nu provoacă amânarea dezbaterii în curs. Președintele poate înainta chestiunea comisiei competente.

Cererile de luare de cuvânt pentru a solicita respectarea Regulamentului de procedură trebuie să se refere la punctul de pe ordinea de zi supus examinării. Președintele poate chema, în timp oportun, autorul unei cereri de luare de cuvânt pentru a solicita respectarea Regulamentului de procedură având un alt obiect, să intervină, de exemplu după închiderea unui punct de pe ordinea de zi în cauză sau înainte de suspendarea ședinței.

Articolul 167 Chestiunea preliminară

(1) Înainte de începerea unei dezbateri cu privire la un punct înscris pe ordinea de zi, se poate prezenta o moțiune având ca obiect refuzul dezbaterii punctului respectiv pe motiv de inadmisibilitate (chestiune preliminară). Această moțiune se supune imediat la vot.

Intenția de a prezenta chestiunea preliminară trebuie notificată cu cel puțin douăzeci și patru de ore înainte Președintelui, care o comunică de îndată Parlamentului.

(2) În cazul în care moțiunea este adoptată, Parlamentul trece imediat la punctul următor de pe ordinea de zi.

Articolul 168 Retrimiteria la comisie

(1) Retrimiteria la comisie poate fi cerută de un grup politic sau de un număr de cel puțin patruzeci de deputați în momentul stabilirii ordinii de zi sau înainte de începerea dezbaterii.

Intenția de a cere retrimiterea la comisie se notifică cu cel puțin douăzeci și patru de ore înainte Președintelui, iar acesta informează de îndată Parlamentul.

(2) Retrimiteria la comisie poate fi solicitată, de asemenea, de un grup politic sau de un număr de cel puțin patruzeci de deputați înainte sau în timpul votării. O astfel de cerere se supune imediat la vot.

- (3) O cerere de retrimiteră la comisie poate fi prezentată numai o singură dată în cadrul fiecăreia dintre diferitele faze ale procedurii.
- (4) Retrimiteră la comisie suspendă dezbateră asupra punctului examinat.
- (5) Parlamentul poate acorda comisiei un termen pentru prezentarea concluziilor.

Articolul 169 Închiderea dezbaterii

- (1) Închiderea dezbaterii înainte de epuizarea listei vorbitorilor poate fi propusă de Președinte sau solicitată de un grup politic sau de un număr de cel puțin patruzeci de deputați. Această propunere sau moțiune se supune imediat la vot.
- (2) În cazul în care propunerea sau moțiunea este adoptată, mai poate lua cuvântul numai un membru al fiecărui grup care nu a intervenit încă în dezbateră.
- (3) După intervențiile prevăzute la alineatul (2), dezbateră este închisă, iar Parlamentul votează punctul aflat în dezbateră, cu excepția cazului în care votul a fost stabilit, în prealabil, la un moment precis.
- (4) În cazul în care propunerea sau moțiunea este respinsă, aceasta poate fi prezentată din nou în timpul aceleiași dezbateri numai de către Președinte.

Articolul 170 Amânarea dezbaterii sau a votului

- (1) Un grup politic sau un număr de cel puțin patruzeci de deputați poate prezenta, la deschiderea dezbaterii cu privire la un punct de pe ordinea de zi, o moțiune privind amânarea dezbaterii până la un moment precis. Această moțiune se supune imediat la vot.

Intenția de a cere amânarea dezbaterii trebuie notificată cu cel puțin douăzeci și patru de ore înainte Președintelui, care o comunică de îndată Parlamentului.

- (2) În cazul în care moțiunea este adoptată, Parlamentul trece la punctul următor de pe ordinea de zi. Dezbateră amânată se reia la momentul stabilit.
- (3) În cazul în care moțiunea este respinsă, aceasta nu poate fi prezentată din nou în cursul aceleiași perioade de sesiune.
- (4) Înainte sau în timpul unui vot, un grup politic sau un număr de cel puțin patruzeci de deputați pot prezenta o moțiune având ca obiect amânarea votului. Această moțiune se supune imediat la vot.

Decizia Parlamentului de amânare a dezbaterii pentru o perioadă de sesiune ulterioară trebuie să specifice în ce perioadă de sesiune trebuie înscrisă dezbateră, dat fiind că ordinea de zi a perioadei de sesiune se stabilește în conformitate cu articolele 130 și 132 din regulament.

Articolul 171 Suspendarea sau ridicarea ședinței

Ședința poate fi suspendată sau ridicată în cursul unei dezbateri sau al unui vot în cazul în care Parlamentul ia această hotărâre la propunerea Președintelui sau la cererea unui grup politic sau a unui număr de cel puțin patruzeci de deputați. Propunerea sau moțiunea se supune imediat la vot.

CAPITOLUL 7 PUBLICAREA LUCRĂRILOR

Articolul 172 Procesul-verbal

(1) Procesul-verbal al fiecărei ședințe, cuprinzând deciziile Parlamentului și numele vorbitorilor, se distribuie cu cel puțin o jumătate de oră înainte de începutul următoarei ședințe de după-amiază.

Se consideră, de asemenea, „decizii”, în cadrul procedurilor legislative, toate amendamentele adoptate de Parlament, chiar și în cazul respingerii finale a propunerii Comisiei, în conformitate cu articolul 52 alineatul (1), sau a poziției comune a Consiliului, în conformitate cu articolul 61 alineatul (3).

Textele adoptate de către Parlament se distribuie separat. În cazul în care textele cu caracter legislativ adoptate de către Parlament conțin amendamente, acestea se publică în versiunea consolidată.

(2) La începutul după-amiezii fiecărei ședințe, Președintele supune aprobării Parlamentului procesul-verbal al ședinței precedente.

(3) În cazul în care procesul-verbal este contestat, Parlamentul hotărăște, dacă este necesar, asupra luării în considerare a modificărilor cerute. Nici un deputat nu poate interveni mai mult de un minut asupra procesului-verbal.

(4) Procesul-verbal poartă semnătura Președintelui și a Secretarului General și se păstrează în arhivele Parlamentului. Procesul-verbal trebuie publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene în termen de o lună.

Articolul 173 Stenograma

(1) Pentru fiecare ședință se întocmește, în limbile oficiale, stenograma dezbaterilor.

(2) Vorbitorii au obligația de a retrimite textul discursurilor lor Secretariatului cel târziu în ziua următoare celei în care l-au primit.

(3) Stenogramele se publică sub formă de anexă în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

TITLUL VII COMISII ȘI DELEGAȚII

CAPITOLUL 1 COMISII – CONSTITUIRE ȘI ATRIBUȚII

Articolul 174 Constituirea comisiilor permanente

La propunerea Conferinței președinților, Parlamentul constituie comisii permanente ale căror atribuții sunt prevăzute în anexă la regulament ¹³. Alegerea membrilor acestor comisii are loc în timpul primei perioade de sesiune a Parlamentului nou ales și din nou la încheierea unei perioade de doi ani și jumătate.

Atribuțiile comisiilor permanente se pot stabili la o dată diferită de data constituirii acestora.

Articolul 175 Constituirea comisiilor temporare

La propunerea Conferinței președinților, Parlamentul poate constitui, în orice moment, comisii temporare, ale căror atribuții, componență și mandat sunt stabilite în același timp cu decizia de constituire a acestora; mandatul acestor comisii este de cel mult douăsprezece luni, cu excepția cazului în care, la sfârșitul acestei perioade, Parlamentul hotărăște prelungirea mandatului.

Întrucât atribuțiile, componența și mandatul comisiilor temporare sunt stabilite în același timp cu decizia de constituire a acestora, Parlamentul nu poate decide ulterior modificarea atribuțiilor, nici în sensul restrângerii, nici în sensul extinderii acestora.

Articolul 176 Comisiile de anchetă

(1) Parlamentul poate constitui, la cererea unui sfert dintre membrii săi, o comisie de anchetă pentru examinarea presupuselor încălcări ale dreptului comunitar sau administrării defectuoase în aplicarea acestuia, care ar reprezenta fapta fie a unei instituții sau a unui organ al Comunităților Europene, fie a administrației publice a unui stat membru, fie a unor persoane mandatate prin dreptul comunitar să îl pună în aplicare.

Decizia de constituire a unei comisii de anchetă se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene în termen de o lună. Parlamentul ia, de asemenea, toate măsurile necesare pentru a asigura o difuzare optimă a acestei decizii.

(2) Modalitățile de funcționare a unei comisii de anchetă sunt reglementate de dispozițiile prezentului regulament aplicabile comisiilor, sub rezerva dispozițiilor speciale prevăzute de prezentul articol și de Decizia Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei din 19 aprilie 1995 privind modalitățile de exercitare a dreptului de anchetă al Parlamentului European, anexată la prezentul regulament ¹⁴.

(3) Cererea de constituire a unei comisii de anchetă trebuie să definească obiectul anchetei și să expună detaliat motivele care o justifică. Parlamentul, la propunerea Conferinței președinților, ia o decizie cu privire la constituirea comisiei și, în cazul unei decizii favorabile, la componența acesteia, în conformitate cu dispozițiile articolului 177.

(4) Comisia de anchetă își încheie activitatea prin depunerea unui raport în termen de cel mult douăsprezece luni. Parlamentul poate prelungi de două ori termenul cu încă trei luni.

¹³A se vedea anexa VI.

¹⁴A se vedea anexa VIII.

În cadrul comisiei, au drept de vot numai membrii titulari sau, în cazul în care aceștia sunt absenți, membrii supleanți permanenți.

(5) Comisia de anchetă își alege președintele și doi vicepreședinți și numește unul sau mai mulți raportori. De asemenea, comisia poate încredința membrilor săi misiuni și sarcini specifice sau le poate delega competențe, aceștia fiind obligați să îi prezinte un raport detaliat.

În perioada dintre reuniuni, biroul exercită, în caz de urgență sau de necesitate, competențele comisiei, sub rezerva ratificării în timpul reuniunii următoare.

(6) În cazul în care o comisie de anchetă consideră că unul dintre drepturile sale nu a fost respectat, aceasta propune Președintelui Parlamentului întreprinderea demersurilor necesare.

(7) Comisia de anchetă se poate adresa instituțiilor sau persoanelor prevăzute la articolul 3 din decizia menționată la alineatul (2), în vederea unei audieri sau a primirii de documente.

Cheltuielile de deplasare și de ședere a membrilor și funcționarilor instituțiilor și organelor comunitare sunt suportate de către acestea. Cheltuielile de deplasare și de ședere a altor persoane care compar în fața unei comisii de anchetă sunt rambursate de către Parlamentul European în conformitate cu modalitățile aplicabile în cazul audierii experților.

Orice persoană chemată pentru a depune mărturie în fața unei comisii de anchetă poate invoca drepturile de care ar beneficia în calitate de martor în fața unei instanțe din țara de origine. Aceste drepturi trebuie să i se aducă la cunoștință înainte de a compărea în fața comisiei.

În ceea ce privește limbile utilizate, comisia de anchetă aplică dispozițiile articolului 138. Cu toate acestea, biroul comisiei:

poate limita serviciile de interpretare la limbile oficiale ale participanților la lucrări, în cazul în care consideră necesar acest lucru din motive de confidențialitate;

decide traducerea documentelor primite, astfel încât comisia să se poată achita de sarcina sa cu eficiență și rapiditate, respectând secretul și confidențialitatea impuse.

(8) Președintele comisiei de anchetă, împreună cu biroul, adoptă măsuri astfel încât secretul sau confidențialitatea lucrărilor să fie respectate și informează în timp util membrii comisiei cu privire la aceasta.

De asemenea, președintele reamintește în mod expres dispozițiile articolului 2 alineatul (2) din decizia menționată anterior. Se aplică dispozițiile anexei VII partea A la regulamentul.

(9) Examinarea documentelor transmise sub rezerva secretului sau a confidențialității se efectuează prin intermediul unor dispozitive tehnice care garantează accesul personal și exclusiv la aceste documente al membrilor însărcinați cu examinarea lor. Membrii în cauză își iau angajamentul solemn de a nu permite accesul nici unei alte persoane la informațiile secrete sau confidențiale în sensul prezentului articol și de a le utiliza numai pentru elaborarea raportului pe care trebuie să-l prezinte comisiei de anchetă. Reuniunile se desfășoară în săli dotate cu echipamente care nu permit ascultarea de către persoane neautorizate.

(10) La închiderea lucrărilor, comisia de anchetă prezintă Parlamentului un raport privind rezultatele acestora, menționând, dacă este cazul, opiniile minoritare, în condițiile prevăzute la articolul 148. Acest raport se publică.

La cererea comisiei de anchetă, Parlamentul organizează o dezbatere a raportului în perioada de sesiune următoare prezentării acestuia.

De asemenea, comisia de anchetă poate prezenta Parlamentului un proiect de recomandare adresată instituțiilor sau organelor Comunităților Europene sau statelor membre.

(11) Președintele Parlamentului însărcinează comisia competentă, în conformitate cu dispozițiile anexei VI, să verifice măsurile luate ca urmare a rezultatelor obținute de comisia de anchetă și, dacă este necesar, să prezinte un raport cu privire la aceasta. Președintele adoptă toate celelalte dispoziții necesare în vederea aplicării concrete a concluziilor anchetelor.

Numai propunerii Conferinței președinților privind componența unei comisii de anchetă [alineatul (3)] i se pot aduce amendamente în conformitate cu articolul 177 alineatul (2).

Obiectul anchetei, astfel cum a fost definit de un sfert dintre membrii Parlamentului [alineatul (3)], sau perioada stabilită la alineatul (4), nu pot fi amendate.

Articolul 177 Componența comisiilor

(1) Alegerea membrilor comisiilor și ai comisiilor de anchetă are loc după desemnarea candidaților de către grupurile politice și deputații neafiliați. Conferința președinților prezintă Parlamentului o serie de propuneri. Componența comisiilor reflectă, în măsura posibilului, componența Parlamentului.

În cazul în care un membru trece la un alt grup politic, acesta își păstrează pentru restul mandatului de doi ani și jumătate locurile ocupate în cadrul comisiilor parlamentare. Cu toate acestea, în cazul în care schimbarea grupului de către un membru perturbă reprezentarea echitabilă a diferitelor tendințe politice în cadrul unei comisii, Conferința președinților trebuie, în conformitate cu procedura prevăzută la alineatul (1) a doua teză, să prezinte noi propuneri cu privire la componența comisiei, sub rezerva garantării drepturilor individuale ale membrului în cauză.

(2) Se admit amendamente la propunerile Conferinței președinților, cu condiția ca acestea să fie depuse de un număr de cel puțin patruzeci de deputați. Parlamentul se pronunță prin vot secret cu privire la aceste amendamente.

(3) Se consideră aleși deputații ale căror nume apar în propunerile Conferinței președinților, eventual modificate în conformitate cu alineatul (2).

(4) În cazul în care un grup politic omite să prezinte, în conformitate cu alineatul (1), candidați la o comisie de anchetă în termenul stabilit de Conferința Președinților, aceasta prezintă Parlamentului numai candidaturile care i-au fost notificate în acest termen.

(5) Înlocuirea membrilor comisiilor ca urmare a existenței unor locuri vacante poate fi decisă provizoriu de Conferința președinților cu acordul deputaților care urmează a fi numiți și ținând seama de dispozițiile alineatului (1).

(6) Aceste modificări se supun ratificării Parlamentului în ședința următoare.

Articolul 178 Membrii supleanți

(1) Grupurile politice și deputații neafiliați pot desemna pentru fiecare comisie un număr de supleanți permanenți, egal cu numărul membrilor titulari reprezentanți ai diferitelor grupuri și ai membrilor neafiliați din cadrul comisiei. Președintele trebuie informat cu privire la aceasta. Supleanții permanenți sunt abilitați să participe la reuniunile comisiei, să ia cuvântul în cadrul acestora și, în cazul absenței unui membru titular, să participe la vot.

(2) De asemenea, în cazul absenței unui membru titular și în cazul în care nu au fost numiți supleanți permanenți sau în cazul absenței acestora din urmă, membrul titular al comisiei poate fi

înlocuit la reuniuni de un alt membru cu drept de vot din același grup politic. Numele supleantului trebuie comunicat președintelui comisiei înainte de începerea votului.

Dispozițiile alineatului (2) se aplică mutatis mutandis în cazul deputaților neafiliați.

Comunicarea prealabilă prevăzută la alineatul (2) ultima teză trebuie făcută înainte de închiderea dezbaterii sau înainte de începerea votului asupra punctului (punctelor) pentru care titularul este suplinit.

Aceste dispoziții conțin două elemente clar stabilite în acest text:

un grup politic nu poate avea mai mulți membri supleanți permanenți decât membrii titulari ai unei comisii;

numai grupurile politice pot numi membri supleanți permanenți și singura condiție este de a informa Președintele cu privire la aceasta.

În concluzie:

calitatea de supleant permanent depinde doar de apartenența la un grup politic determinat;

în cazul modificării numărului de membri titulari de care dispune un grup politic în cadrul unei comisii, numărul maxim de membri supleanți permanenți pe care acesta îi poate numi suferă aceeași modificare;

în cazul în care un membru trece la alt grup politic, acesta nu-și poate păstra mandatul de supleant permanent pe care îl deținea în cadrul grupului de origine;

în nici un caz, un membru al unei comisii nu poate fi supleant al unui coleg aparținând unui alt grup politic.

Articolul 179 Atribuțiile comisiilor

(1) Comisiile permanente au misiunea de a examina chestiunile în legătură cu care au fost sesizate de Parlament sau, în timpul unei întreruperi a sesiunii, de Președinte, în numele Conferinței președinților. Misiunile comisiilor temporare și ale comisiilor de anchetă sunt stabilite în momentul constituirii acestora; aceste comisii nu pot emite avize adresate altor comisii.

(A se vedea interpretarea de la articolul 175)

(2) În cazul în care o comisie permanentă declară că nu are competență pentru examinarea unei chestiuni sau în cazul conflictului de competență între două sau mai multe comisii permanente, Conferința președinților este sesizată cu privire la chestiunea competenței în termen de patru săptămâni de activitate de la anunțarea în plen a sesizării comisiei. Conferința președinților de comisii este informată cu privire la aceasta și poate emite o recomandare la adresa Conferinței președinților. Aceasta hotărăște în termen de șase săptămâni de activitate de la sesizarea cu privire la chestiunea competenței. În caz contrar, chestiunea se înscrie, în vederea luării unei decizii, pe ordinea de zi a perioadei de sesiune următoare.

(3) În cazul în care mai multe comisii permanente sunt competente într-o chestiune, se desemnează o comisie competentă în fond și comisii sesizate pentru avizare.

Cu toate acestea, numărul comisiilor sesizate simultan cu privire la o chestiune nu poate fi mai mare de trei, cu excepția cazului în care, pentru motive justificate, s-a decis o derogare de la această regulă, în condițiile prevăzute la alineatul (1).

(4) Două sau mai multe comisii sau subcomisii pot proceda la examinarea în comun a chestiunilor care intră în competența acestora, însă fără a putea lua nici o decizie.

(5) Orice comisie poate însărcina, cu acordul Biroului, unul sau mai mulți membri să efectueze o misiune de studiu sau de informare.

Articolul 180 Comisia competentă cu verificarea prerogativelor

Una dintre comisiile constituite în condițiile prevăzute de prezentul regulament este competentă să verifice prerogativele și să pregătească deciziile privind contestarea alegerilor.

Articolul 181 Subcomisiile

(1) Sub rezerva acordului prealabil al Conferinței președinților, orice comisie permanentă sau temporară poate desemna, în cadrul său, în interesul lucrărilor sale, una sau mai multe subcomisii a căror componență o determină în sensul articolului 177 și careia îi stabilește competența. Subcomisiile raportează comisiei care le-a creat.

(2) Procedura adoptată pentru comisii se aplică și în cazul subcomisiilor.

(3) Supleanții sunt admiși să facă parte din subcomisii în aceleași condiții cu cele stabilite în cazul comisiilor.

(4) Aplicarea acestor dispoziții trebuie să garanteze dependența unei subcomisii de comisia în cadrul căreia a fost constituită. În acest scop, toți membrii titulari ai unei subcomisii sunt aleși dintre membrii comisiei principale.

Articolul 182 Birourile comisiilor

(1) La prima reuniune a comisiei după alegerea membrilor comisiilor în conformitate cu articolul 177, comisia alege un președinte și, în tururi de scrutin diferite, unul, doi sau trei vicepreședinți care formează biroul comisiei.

Fără a aduce atingere dispozițiilor primului paragraf, în perioada ianuarie 2007-iulie 2009, fiecare birou al comisiilor este alcătuit din patru vicepreședinți.

(2) În cazul în care numărul de candidați corespunde numărului de locuri care urmează a fi completate, alegerile se pot desfășura prin aclamare.

În caz contrar sau la cererea unei șesimi dintre membrii comisiei, alegerile se desfășoară prin vot secret.

În cazul unei singure candidaturi, candidatul este ales cu majoritatea absolută a voturilor exprimate, însumând atât voturile pentru cât și cele împotriva.

În cazul mai multor candidaturi la primul tur de scrutin, este ales candidatul care obține majoritatea absolută a voturilor exprimate, astfel cum este definit la paragraful precedent. În al doilea tur, este ales candidatul care obține cel mai mare număr de voturi. În caz de egalitate a numărului de voturi, este ales candidatul cel mai vârstnic.

În cazul în care este necesar un al doilea tur de scrutin, se pot prezenta noi candidaturi.

CAPITOLUL 2 COMISII – FUNCȚIONARE

Articolul 183 Reuniunile comisiilor

(1) Comisiile se reunesc la convocarea președinților acestora sau la inițiativa Președintelui Parlamentului.

(2) Comisia și Consiliul pot participa la reuniunile comisiilor la invitația președintelui comisiei, făcută în numele acesteia.

Printr-o decizie specială a comisiei, orice altă persoană poate fi invitată să asiste la o reuniune și să ia cuvântul.

Prin analogie, decizia privind prezența asistenților personali ai membrilor la reuniunile comisiilor este lăsată la aprecierea fiecărei comisii.

O comisie sesizată în fond poate organiza, sub rezerva aprobării Biroului, o audiere a experților în cazul în care consideră că această audiere este indispensabilă pentru buna desfășurare a lucrărilor sale privind o chestiune determinată.

Dacă doresc, comisiile sesizate pentru avizare pot participa la audiere.

(3) Fără a aduce atingere aplicării articolului 46 alineatul (6), cu excepția unei decizii contrare a comisiei, deputații pot asista la reuniunile comisiilor din care nu fac parte, fără a putea participa la deliberări.

Cu toate acestea, deputații respectivi pot fi autorizați de către comisie să participe la lucrări cu funcție consultativă.

Articolul 184 Procesele-verbale ale reuniunilor comisiilor

Procesul-verbal al fiecărei reuniuni a comisiei se distribuie tuturor membrilor comisiei și se supune aprobării acesteia la următoarea reuniune.

Articolul 185 Votul în comisie

(1) Orice deputat poate depune amendamente în vederea examinării în comisie.

(2) O comisie poate vota în mod valabil în cazul în care un sfert dintre membrii care o compun sunt efectiv prezenți. Cu toate acestea, în cazul în care o șesime dintre membrii care o compun solicită acest lucru înainte de începerea votării, votul este valabil numai cu participarea majorității membrilor comisiei.

(3) Votul în comisie se face prin ridicarea mâinii, cu excepția cazului în care un sfert dintre membrii comisiei solicită votul prin apel nominal. În acest caz se procedează la vot în conformitate cu articolul 160 alineatul (2).

(4) Președintele comisiei participă la dezbateri și la vot, fără a avea, însă, un vot decisiv.

(5) Având în vedere amendamentele depuse, comisia poate, în loc să procedeze la vot, să solicite raportorului să prezinte un nou proiect care să ia în considerare cel mai mare număr posibil de amendamente. În acest caz, se stabilește un nou termen pentru depunerea amendamentelor la respectivul proiect.

Articolul 186 Dispoziții privind ședința plenară aplicabile în comisie

Articolele 11, 12, 13, 16, 17, 140, 141, 143 alineatul (1), articolele 146, 148, 150-153, 155, 157 alineatul (1), articolele 158, 159, 161, 162, 164-167, 170 și 171 se aplică mutatis mutandis reuniunilor comisiilor.

Articolul 187 Timpul afectat întrebărilor în comisie

În cazul în care comisia decide astfel, un interval de timp afectat întrebărilor poate fi instituit în cadrul acesteia. Fiecare comisie își fixează procedura de urmat pentru desfășurarea respectivului interval de timp afectat întrebărilor.

CAPITOLUL 3 DELEGAȚII INTERPARLAMENTARE

Articolul 188 Constituirea și rolul delegațiilor interparlamentare

- (1) La propunerea Conferinței președinților, Parlamentul constituie delegații interparlamentare permanente și stabilește natura acestora și numărul de membri în funcție de atribuțiile fiecăreia. Alegerea membrilor delegațiilor are loc în cursul celei dintâi sau celei de-a doua perioade de sesiune a Parlamentului nou ales pentru întreaga durată a legislaturii.
- (2) Alegerea membrilor delegațiilor are loc după prezentarea candidaților în fața Conferinței președinților de către grupurile politice și deputații neafiliați. Conferința Președinților prezintă Parlamentului propuneri care țin seama, în măsura posibilului, de o reprezentare echitabilă a statelor membre și a tendințelor politice. Se aplică articolul 177 alineatele (2), (3), (5) și (6).
- (3) Birourile delegațiilor se constituie în aplicarea procedurii stabilite pentru comisiile permanente, în conformitate cu articolul 182.
- (4) Competențele generale ale diferitelor delegații sunt definite de către Parlament. Acesta poate, în orice moment, să le extindă sau să le restrângă.
- (5) Dispozițiile de executare privind activitatea delegațiilor se stabilesc de către Conferința președinților, la propunerea Conferinței președinților de delegație.
- (6) Președintele delegației prezintă un raport de activitate comisiei competente pentru afaceri externe și securitate.

Articolul 189 Cooperarea cu Adunarea parlamentară a Consiliului Europei

- (1) Organele Parlamentului, în special comisiile, cooperează cu organele corespondente din Adunarea parlamentară a Consiliului Europei în domeniile de interes comun, în special în vederea îmbunătățirii eficacității lucrărilor și pentru a evita suprapunerile.
- (2) Conferința președinților, de comun acord cu autoritățile competente ale Adunării parlamentare a Consiliului Europei, definește modalitățile de punere în aplicare a acestor dispoziții.

Articolul 190 Comisiile parlamentare mixte

- (1) Parlamentul European poate constitui comisii parlamentare mixte împreună cu parlamentele statelor asociate la Comunitate sau ale statelor cu care au fost angajate negocieri în vederea aderării.

Aceste comisii pot formula recomandări adresate parlamentelor participante. În ceea ce privește Parlamentul European, recomandările adresate acestuia se trimit comisiei competente, care prezintă propuneri în legătură cu modul în care li se va da curs acestora.

- (2) Competențele generale ale diferitelor comisii parlamentare mixte sunt definite de Parlamentul European și prin acordurile încheiate cu țările terțe.
- (3) Comisiile parlamentare mixte sunt reglementate de normele de procedură prevăzute de acordul în cauză. Acestea se bazează pe paritatea dintre delegația Parlamentului European și cea a parlamentului partener.
- (4) Comisiile parlamentare mixte adoptă regulamentul propriu pe care îl supun aprobării Biroului Parlamentului European și al parlamentului partener.
- (5) Alegerea membrilor delegațiilor Parlamentului European în comisii parlamentare mixte, precum și constituirea birourilor acestor delegații se desfășoară în conformitate cu procedura stabilită pentru delegațiile interparlamentare.

TITLUL VIII PETIȚII

Articolul 191 Dreptul de petiționare

(1) Orice cetățean al Uniunii Europene, precum și orice persoană fizică sau juridică având reședința sau sediul social într-un stat membru are dreptul de a înainta cu titlu individual sau în asociere cu alți cetățeni sau persoane, o petiție Parlamentului European, privind un subiect care face parte din domeniile de activitate ale Uniunii Europene și care îl sau o privește în mod direct.

(2) Petițiile adresate Parlamentului trebuie să menționeze numele, cetățenia și domiciliul fiecăruia dintre petiționari.

(3) Petițiile trebuie redactate într-una dintre limbile oficiale ale Uniunii Europene.

Petițiile redactate într-o altă limbă sunt examinate numai dacă petiționarul a anexat o traducere sau un rezumat într-o limbă oficială a Uniunii Europene, acestea servind Parlamentului ca bază de lucru. În corespondența sa cu petiționarul, Parlamentul utilizează limba oficială în care sunt redactate traducerea sau rezumatul.

(4) Petițiile se înscriu într-un registru general în ordinea primirii, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatul (2); în caz contrar, petițiile se arhivează. Petiționarului i se aduce la cunoștință motivul arhivării.

(5) Președintele trimite petițiile înscrise în registrul general comisiei competente care examinează dacă acestea intră în domeniile de activitate ale Uniunii Europene.

(6) Petițiile declarate inadmisibile de către comisie se arhivează. Decizia motivată se notifică petiționarului.

(7) În cazul prevăzut la alineatul precedent, comisia poate sugera petiționarului să se adreseze autorității competente a statului membru interesat sau autorității competente a Uniunii Europene.

(8) Petiția se înscrie într-un registru public, cu excepția cazului în care petiționarul dorește examinarea confidențială a petiției sale.

(9) În cazul în care comisia consideră necesar, aceasta poate prezenta chestiunea Ombudsmanului.

(10) Petițiile adresate Parlamentului de către persoane fizice sau juridice care nu sunt cetățeni ai Uniunii Europene, nu au reședința și nici sediul social într-un stat membru se înregistrează și se arhivează separat. Președintele adresează lunar comisiei competente pentru examinarea petițiilor o situație cu înregistrările petițiilor primite în cursul lunii precedente și menționează obiectul acestora, iar comisia competentă poate solicita comunicarea petițiilor pe care consideră oportun să le examineze.

Articolul 192 Examinarea petițiilor

(1) Comisia competentă poate decide elaborarea unor rapoarte sau se poate pronunța în orice alt mod cu privire la petițiile pe care le-a declarat admisibile.

Comisia poate solicita avizul unei alte comisii, în conformitate cu articolul 46, în special în cazul petițiilor care vizează modificarea dispozițiilor legislative în vigoare.

(2) Se stabilește un registru electronic în care cetățenii se pot asocia cu petiționarul, punându-și semnătura electronică la sfârșitul petiției declarate admisibilă și înscrise în registru.

(3) În cadrul examinării petițiilor sau al constatării faptelor, comisia poate să audieze petiționarii, să organizeze audieri generale sau să trimită membri la fața locului pentru constatarea faptelor.

(4) În vederea pregătirii avizului, comisia poate solicita Comisiei să-i prezinte documente, să-i comunice informații sau să-i permită accesul la serviciile sale.

(5) Dacă este necesar, comisia supune votului Parlamentului propunerile de rezoluție privind petițiile pe care le-a examinat.

De asemenea, comisia poate solicita ca avizul său să fie transmis de către Președintele Parlamentului, Comisiei sau Consiliului.

(6) Comisia informează semestrial Parlamentul cu privire la deliberările sale.

Comisia informează în special Parlamentul cu privire la măsurile luate de către Consiliu sau de către Comisie în cazul petițiilor transmise de Parlament.

(7) Petiționarii sunt informați de către Președintele Parlamentului cu privire la deciziile luate și la motivele acestora.

Articolul 193 Accesul publicului la petiții

(1) Petițiile înscrise în registrul general prevăzut la articolul 191 alineatul (4), precum și deciziile cele mai importante privind procedura de examinare a acestora se anunță în plen. Aceste comunicări sunt menționate în procesul-verbal al ședinței.

(2) Titlul și textul rezumat al petițiilor înscrise în registrul general, precum și avizele care însoțesc examinarea petiției și deciziile esențiale se depun într-o bază de date accesibilă publicului, cu condiția ca petiționarul să își fi exprimat acordul cu privire la aceasta. Petițiile care necesită un tratament confidențial se depun la arhivele Parlamentului, unde pot fi consultate de orice deputat.

TITLUL IX OMBUDSMANUL

Articolul 194 Numirea Ombudsmanului

(1) La începutul fiecărei legislaturi, imediat după alegerea sa sau în cazurile prevăzute la alineatul (8), Președintele lansează un apel de prezentare de candidaturi în vederea numirii Ombudsmanului și stabilește termenul de prezentare a acestora. Apelul se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

(2) Candidaturile trebuie să fie susținute de un număr de cel puțin patruzeci de deputați, resortisanți ai cel puțin două state membre.

Fiecare deputat poate susține o singură candidatură.

Candidaturile trebuie să cuprindă toate documentele justificative care permit stabilirea cu certitudine a capacității candidatului de a îndeplini condițiile necesare statutului de Ombudsman.

(3) Candidaturile se transmit comisiei competente care poate cere audierea celor interesați.

La aceste audieri poate participa orice deputat.

(4) Lista alfabetică a candidaturilor admisibile se supune ulterior votului Parlamentului.

(5) Votul este secret, iar decizia se adoptă cu majoritatea voturilor exprimate.

În cazul în care nici unul dintre candidați nu este ales la sfârșitul primelor două tururi, numai cei doi candidați care au obținut cel mai mare număr de voturi în cel de-al doilea tur se pot menține.

În toate cazurile de egalitate de voturi, candidatul cel mai vârstnic câștigă.

(6) Înainte de deschiderea votului, Președintele se asigură că cel puțin o jumătate dintre membrii care compun Parlamentul sunt prezenți.

(7) Candidatul numit este invitat imediat să depună jurământul în fața Curții de Justiție.

(8) Cu excepția cazurilor de deces sau destituire, Ombudsmanul rămâne în funcție până la preluarea acesteia de către succesorul său.

Articolul 195 Activitatea Ombudsmanului

(1) Decizia privind statutul și condițiile generale de exercitare a funcțiilor Ombudsmanului, precum și dispozițiile de executare aferente, astfel cum au fost adoptate de Ombudsman, sunt anexate la regulament în scop informativ¹⁵.

(2) Ombudsmanul informează Parlamentul cu privire la cazurile de administrare defectuoasă pe care le descoperă, în conformitate cu articolul 3 alineatele (6) și (7) din decizia menționată anterior, iar comisia competentă poate întocmi un raport în legătură cu acestea. La sfârșitul fiecărei sesiuni anuale, Ombudsmanul prezintă Parlamentului un raport cu privire la rezultatele anchetelor întreprinse, în conformitate cu articolul 3 alineatul (8) din decizia menționată anterior. Comisia competentă întocmește un raport care se prezintă Parlamentului în scopul dezbaterii.

(3) Ombudsmanul poate, de asemenea, să furnizeze informații comisiei competente, la cererea acesteia, sau să fie audiat de către aceasta, din proprie inițiativă.

¹⁵A se vedea anexa X.

Articolul 196 Destituirea Ombudsmanului

(1) O zecime dintre deputații Parlamentului pot solicita destituirea Ombudsmanului pe motiv că nu mai îndeplinește condițiile necesare exercitării funcțiilor sale sau pentru că a comis o abatere gravă.

(2) Cererea se trimite Ombudsmanului și comisiei competente care, în cazul în care majoritatea membrilor săi consideră că motivele invocate sunt întemeiate, prezintă un raport Parlamentului. La cererea sa, Ombudsmanul este audiat înainte de supunerea la vot a raportului. Parlamentul, după dezbateri, hotărăște prin vot secret.

(3) Înainte de începerea votului, Președintele se asigură de prezența a cel puțin jumătate dintre membrii care compun Parlamentul.

(4) În cazul unui vot favorabil destituirii Ombudsmanului și în cazul în care acesta nu i-a dat curs, Președintele sesizează Curtea de Justiție cel mai târziu în perioada de sesiune următoare votului, solicitându-i să se pronunțe în cel mai scurt timp asupra cererii vizând declararea destituirii Ombudsmanului.

Demisia voluntară a Ombudsmanului întrerupe această procedură.

TITLUL X SECRETARIATUL GENERAL AL PARLAMENTULUI

Articolul 197 Secretariatul General

(1) Parlamentul este asistat de un Secretar General numit de Birou.

Secretarul General își ia angajamentul solemn, în fața Biroului, de a-și exercita funcțiile în deplină imparțialitate și cu corectitudine.

(2) Secretarul General al Parlamentului conduce un secretariat ale cărui componență și organizare sunt stabilite de Birou.

(3) Biroul stabilește organigrama Secretariatului General și reglementările privind situația administrativ-financiară a funcționarilor și a altor agenți.

De asemenea, Biroul stabilește categoriile de funcționari și agenți în cazul cărora se aplică, total sau parțial, articolele 12-14 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Comunităților Europene.

Președintele Parlamentului transmite instituțiilor competente ale Uniunii Europene comunicările necesare.

TITLUL XI COMPETENȚELE PRIVIND PARTIDELE POLITICE LA NIVEL EUROPEAN

Articolul 198 Competențele Președintelui

Președintele reprezintă Parlamentul în relațiile acestuia cu partidele politice la nivel european, în conformitate cu articolul 19 alineatul (4).

Articolul 199 Competențele Biroului

- (1) Biroul hotărăște cu privire la cererea de finanțare introdusă de un partid politic la nivel european, precum și cu privire la repartizarea creditelor între partidele politice beneficiare. Biroul stabilește lista de beneficiari și sumele alocate.
- (2) Biroul hotărăște cu privire la eventuala suspendare sau reducere a unei finanțări și eventuala recuperare a sumelor acordate necorespunzător.
- (3) La sfârșitul exercițiului bugetar, Biroul aprobă raportul de activitate final și situația financiară finală a partidului politic beneficiar.
- (4) În condițiile prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 2004/2003 al Parlamentului European și al Consiliului, Biroul poate acorda asistență tehnică partidelor politice la nivel european în conformitate cu propunerile acestora. Biroul poate delega Secretarului General anumite tipuri de decizii privind acordarea asistenței tehnice.
- (5) În toate cazurile prevăzute la alineatele precedente, Biroul acționează pe baza unei propuneri a Secretarului General. Cu excepția cazurilor prevăzute la alineatele (1) și (4), Biroul, înainte de a lua o decizie, audiază reprezentanții partidului politic în cauză. Biroul poate, în orice moment, solicita avizul Conferinței președinților.
- (6) În cazul în care Parlamentul constată, în urma unei verificări, că un partid politic la nivel european nu mai respectă principiile libertății, democrației, respectării drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și a statului de drept, Biroul hotărăște excluderea partidului politic respectiv de la finanțare.

Articolul 200 Competențele comisiei competente și ale Parlamentului în ședința plenară

- (1) La cererea unui sfert dintre membrii Parlamentului, reprezentând cel puțin trei grupuri politice, Președintele, după un schimb de opinii în cadrul Conferinței președinților, solicită comisiei competente să verifice dacă un partid politic la nivel european continuă să respecte, în special în programul și acțiunile sale, principiile care stau la baza Uniunii Europene, și anume principiile libertății, democrației, respectării drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și al statului de drept.
- (2) Comisia competentă, înainte de a prezenta o propunere de decizie Parlamentului, audiază reprezentanții partidului politic în cauză, solicită și examinează avizul comitetului compus din personalități independente, prevăzut de Regulamentul (CE) nr. 2004/2003 al Parlamentului European și al Consiliului.
- (3) Parlamentul hotărăște cu majoritatea voturilor exprimate asupra propunerii de decizie prin care se constată că partidul politic în cauză respectă sau nu principiile enunțate la alineatul (1). Nu se pot depune amendamente. În ambele cazuri, dacă propunerea de decizie nu obține majoritatea, decizia contrară se consideră adoptată.
- (4) Decizia Parlamentului produce efecte din ziua depunerii cererii prevăzute la alineatul (1).

(5) Președintele reprezintă Parlamentul în cadrul comitetului format din personalități independente.

(6) Comisia competentă elaborează raportul prevăzut de Regulamentul (CE) nr. 2004/2003 al Parlamentului European și al Consiliului privind aplicarea acestui regulament și activitățile finanțate, pe care îl prezintă în plen.

TITLUL XII APLICAREA ȘI MODIFICAREA REGULAMENTULUI DE PROCEDURĂ

Articolul 201 Aplicarea Regulamentului de procedură

(1) În cazul unor îndoieli cu privire la aplicarea sau interpretarea prezentului regulament, Președintele, fără a aduce atingere deciziilor adoptate anterior în materie, poate trimite chestiunea spre examinare comisiei competente.

De asemenea, în cazul solicitării de respectare a regulamentului, în conformitate cu articolul 166, Președintele poate trimite chestiunea comisiei competente.

(2) Comisia competentă hotărăște cu privire la necesitatea de a propune o modificare a regulamentului. În acest caz, comisia respectă procedura prevăzută la articolul 202.

(3) În cazul în care comisia competentă hotărăște că este suficientă o interpretare a regulamentului în vigoare, aceasta transmite interpretarea Președintelui, care informează Parlamentul în cursul perioadei de sesiune următoare.

(4) În cazul în care un grup politic sau un număr de cel puțin patruzeci de deputați se opun interpretării comisiei competente, chestiunea este înaintată Parlamentului care se pronunță cu majoritatea voturilor exprimate în prezența a cel puțin o treime dintre membrii săi. În caz de respingere, chestiunea este trimisă din nou comisiei.

(5) Interpretările care nu au făcut obiectul unei opoziții, precum și cele adoptate de Parlament, se notează cu caractere cursive, sub formă de observații la articolul sau articolele corespunzătoare din regulament.

(6) Aceste interpretări constituie precedente pentru aplicarea și interpretarea viitoare a articolelor în cauză.

(7) Regulamentul și interpretările se revizuiesc periodic de către comisia competentă.

(8) În cazul în care dispozițiile regulamentului conferă anumite drepturi unui număr determinat de deputați, acesta se va înlocui, din oficiu, cu numărul întreg cel mai apropiat, reprezentând același procentaj de membri ai Parlamentului, în cazul creșterii numărului total al acestora din urmă, în special ca urmare a procesului de extindere a Uniunii Europene.

Articolul 202 Modificarea Regulamentului de procedură

(1) Orice deputat poate propune modificări la prezentul regulament și la anexele acestuia, însoțite, dacă este necesar, de justificări succinte.

Aceste propuneri de modificare se traduc, se tipăresc, se distribuie și se trimit comisiei competente, care le examinează și hotărăște cu privire la prezentarea sau neprezentarea acestora în fața Parlamentului.

Pentru aplicarea articolelor 150, 151 și 155 la examinarea propunerilor în plen, trimiterile făcute în cuprinsul acestor articole la „textul inițial” sau la „propunerea Comisiei” se consideră a fi trimiteri la dispoziția în vigoare.

(2) Amendamentele la prezentul regulament se adoptă numai în cazul în care acestea obțin voturile majorității membrilor care compun Parlamentul.

(3) Modificările la prezentul regulament și la anexele acestuia intră în vigoare în prima zi din perioada de sesiune care urmează adoptării acestora, cu excepția unor dispoziții contrare prevăzute în momentul votului.

TITLUL XIII DISPOZIȚII DIVERSE

Articolul 203 Chestiuni pendinte

La sfârșitul perioadei de sesiune care precedă alegerile, toate chestiunile pendinte în fața Parlamentului sunt considerate a fi devenit caduce, sub rezerva dispozițiilor celui de-al doilea paragraf al prezentului articol.

La începutul fiecărei legislaturi, Conferința președinților hotărăște cu privire la cererile motivate ale comisiilor parlamentare și ale altor instituții cu privire la reluarea sau continuarea examinării acestor chestiuni.

Aceste dispoziții nu se aplică în cazul petițiilor și textelor care nu necesită luarea unei decizii.

Articolul 204 Structura anexelor

Anexele la prezentul regulament sunt dispuse în funcție de următoarele trei rubrici:

- a) dispoziții de aplicare a procedurilor regulamentare adoptate cu majoritatea voturilor exprimate (anexa VI);
- b) dispoziții adoptate în aplicarea normelor specifice prevăzute de regulament și în conformitate cu procedurile și regulile privind majoritatea prevăzute de acestea (anexele I, II, III, IV, V, VII părțile A și C, IX și XV);
- c) acorduri interinstituționale sau alte dispoziții adoptate în conformitate cu tratatele și aplicabile în cadrul Parlamentului sau care prezintă interes pentru funcționarea acestuia. Înscrierea în anexă a acestor dispoziții se hotărăște de către Parlament cu majoritatea voturilor exprimate, la propunerea comisiei competente (anexele VII partea B, VIII, X, XI, XII, XIII, XIV și XVI).

ANEXA I Dispoziții de aplicare a articolului 9 alineatul (1) – transparența și interesele financiare ale deputaților

Articolul 1

(1) În momentul luării cuvântului în fața Parlamentului sau a unuia dintre organismele acestuia sau dacă este propus raportor, orice deputat care are un interes financiar direct în cazul aflat în discuție trebuie să semnaleze oral acest lucru.

(2) Înainte de a putea fi desemnat în mod valabil drept titular al unui mandat al Parlamentului sau al unuia dintre organismele acestuia, în conformitate cu articolele 12, 182 sau 188 alineatul (2) din regulament, sau înainte de a lua parte la o delegație oficială în conformitate cu articolele 64 sau 188 alineatul (2) din regulament, orice deputat trebuie să completeze în mod corespunzător declarația prevăzută la alineatul (2).

Articolul 2

Chestorii țin un registru în care orice deputat declară personal și cu exactitate:

- a) activitățile profesionale și orice altă funcție sau activitate remunerată;
- b) susținerea financiară, în personal sau materiale, care se adaugă mijloacelor furnizate de Parlament și care sunt alocate deputatului în cadrul activităților sale politice de către terți, cu menționarea identității acestora.

În timpul exercitării mandatului, deputaților le este interzis să primească orice altă donație sau liberalitate.

Declarațiile în registru se fac pe propria răspundere a deputatului și trebuie actualizate anual.

Biroul poate formula periodic o listă cu elementele care, în viziunea sa, trebuie declarate în registru.

În cazul în care un deputat, după ce i s-a solicitat în mod corespunzător, nu respectă obligația de declarare în sensul literelor (a) și (b), Președintele îl invită din nou să furnizeze declarația respectivă în termen de două luni. În cazul în care termenul este depășit fără ca deputatul să fi furnizat declarația respectivă, numele i se publică, împreună cu menționarea încălcării, în procesul-verbal al primei zile din fiecare perioadă de sesiune de la depășirea termenului. În cazul în care deputatul refuză, chiar și după publicarea încălcării, să furnizeze declarația, Președintele aplică dispozițiile articolului 147 din regulament în scopul suspendării deputatului în cauză.

Președinții grupurilor de deputați, fie că este vorba despre intergrupuri sau despre alte grupuri neoficiale de deputați, sunt obligați să declare orice sprijin, în bani sau în natură (de exemplu, asistență în materie de secretariat) care, în cazul în care ar fi fost oferit deputaților în mod individual, ar fi trebuit declarat în temeiul prezentului articol.

Chestorii au obligația păstrării registrului și a elaborării modalităților privind declararea oricărui sprijin extern de către grupurile respective.

Articolul 3

Registru este public.

Registru poate fi consultat electronic de către public.

Articolul 4

În așteptarea unui statut al deputatului în Parlamentul European care să înlocuiască diversitatea normelor naționale, deputații respectă, în ceea ce privește declarația de avere, obligațiile care le sunt impuse de legislația statului membru în care au fost aleși.

ANEXA II Desfășurarea timpului afectat întrebărilor, prevăzut la articolul 109

A.Orientări

- (1) Întrebările se admit, cu condiția:
 - să fie concise și redactate astfel încât să permită un răspuns scurt;
 - să intre în competența și să țină de responsabilitatea Comisiei și a Consiliului și să fie de interes general;
 - să nu necesite în prealabil nici un studiu sau cercetare aprofundată din partea instituției interesate;
 - să fie formulate precis și să se refere la un punct concret;
 - să nu conțină nici o afirmație sau apreciere;
 - să nu se refere la o chestiune strict personală;
 - să nu aibă drept scop obținerea de documente sau informații statistice;
 - să fie prezentate sub formă interogativă.
- (2) Nu poate fi acceptată o întrebare privind un subiect care figurează deja pe ordinea de zi și pentru a cărui dezbatere este prevăzută participarea instituției interesate.
- (3) Nu se admite o întrebare în cazul în care o întrebare identică sau echivalentă a fost deja prezentată și a primit un răspuns în cursul ultimelor trei luni, cu excepția cazului în care intervin elemente noi sau autorul acesteia vizează obținerea de informații suplimentare. În primul caz, se trimite autorului o copie a întrebării și a răspunsului.

Întrebări suplimentare

- (4) După primirea răspunsului, orice deputat poate adresa o întrebare suplimentară la o altă întrebare. Acesta poate adresa cel mult două întrebări suplimentare.
- (5) Întrebările suplimentare fac obiectul condițiilor de admisibilitate menționate de prezentele orientări.
- (6) Președintele hotărăște admisibilitatea întrebărilor suplimentare și limitează numărul acestora astfel încât fiecare deputat să poată primi răspuns la întrebarea adresată.

Președintele nu este obligat să declare admisibilă o întrebare suplimentară, chiar dacă aceasta îndeplinește condițiile de admisibilitate menționate anterior

- a) în cazul în care aceasta este de natură să perturbe derularea normală a timpului afectat întrebărilor;
- b) în cazul în care întrebarea principală la care face trimitere a fost suficient explicitată de alte întrebări suplimentare;
- c) în cazul în care nu are o legătură directă cu întrebarea principală.

Răspunsuri la întrebări

- (7) Instituția interesată se asigură că răspunsurile sale sunt concise și pertinente.
- (8) În cazul în care conținutul întrebărilor permite acest lucru, Președintele poate hotărî, după consultarea autorilor întrebărilor, ca instituția interesată să dea un răspuns simultan.

(9) Se poate răspunde la întrebări numai în prezența autorului acestora, cu excepția cazului în care, înainte de începerea timpului afectat întrebărilor, acesta a adus la cunoștința Președintelui, în scris, numele supleantului său.

(10) În cazul absenței autorului întrebării și a supleantului acestuia, întrebarea devine caducă.

(11) În cazul în care un deputat a adresat o întrebare, dar nici el, nici supleantul său nu sunt prezenți în timpul afectat întrebărilor, Președintele îi reamintește printr-o scrisoare că este obligat să fie prezent sau suplinit. În cazul în care Președintele trebuie să trimită de trei ori această scrisoare în interval de douăsprezece luni, deputatul în cauză pierde, pentru o perioadă de șase luni, dreptul de a adresa întrebări în timpul afectat întrebărilor.

(12) Întrebările care nu au primit nici un răspuns din lipsă de timp primesc răspuns în conformitate cu articolul 110 alineatul (4) primul paragraf, cu excepția cazului în care autorul solicită aplicarea articolului 110 alineatul (3).

(13) Procedura privind răspunsurile scrise este reglementată de dispozițiile articolului 110 alineatele (3) și (5).

Termene

(14) Întrebările trebuie adresate cu cel puțin o săptămână înaintea începerii timpului afectat întrebărilor. Întrebările care nu au fost adresate în acest termen pot fi dezbătute în intervalul de timp afectat întrebărilor, cu condiția ca instituția interesată să fie de acord.

Întrebările declarate admisibile se distribuie deputaților și se transmit instituțiilor interesate.

Modalități

(15) Timpul afectat întrebărilor adresate Comisiei, cu acordul acesteia, poate fi divizat în intervale de timp distincte afectate întrebărilor adresate diferiților membri ai Comisiei.

Timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, cu acordul acestuia, poate fi divizat în intervale de timp afectate întrebărilor adresate Președinției, Înaltului Reprezentant pentru politică externă și de securitate comună sau Președintelui Eurogrupului. De asemenea, acest timp poate fi divizat în funcție de teme.

B.Recomandări

(extras din Rezoluția Parlamentului din 13 noiembrie 1986)

Parlamentul European,

(1) dorește o aplicare mai strictă a orientărilor privind desfășurarea timpului afectat întrebărilor prevăzut la articolul 43¹⁶ din regulament, în special a punctului 1 din aceste orientări, privind admisibilitatea;

(2) recomandă să se recurgă mai frecvent la posibilitatea conferită de articolul 43 alineatul (3)¹⁷ din regulament Președintelui Parlamentului European de a grupa tematic întrebările pentru timpul afectat întrebărilor; consideră că numai întrebările prevăzute în prima jumătate a listei de întrebări adresate pentru o anumită perioadă de sesiune ar trebui să facă obiectul unei grupări de acest tip;

¹⁶Noul articol 109.

¹⁷Noul articol 109 alineatul (3).

(3) recomandă, în ceea ce privește întrebările suplimentare, ca Președintele să autorizeze, ca regulă generală, o întrebare suplimentară din partea autorului întrebării principale și una sau cel mult două întrebări suplimentare din partea membrilor aparținând, de preferință, unui grup politic și/sau unui stat membru diferit de cel al autorului întrebării principale; reamintește că întrebările suplimentare trebuie să fie concise și prezentate sub formă interogativă și sugerează ca acestea să nu depășească 30 de secunde;

(4) invită Comisia și Consiliul să facă tot posibilul, în conformitate cu punctul (7) din orientări, pentru ca răspunsurile să fie concise și pertinente.

ANEXA III Orientări și criterii generale pentru alegerea subiectelor care urmează a fi înscrise pe ordinea de zi a dezbaterilor privind cazurile de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept, prevăzute la articolul 115

Principii fundamentale

- (1) Se consideră prioritară orice propunere de rezoluție prin care i se permite Parlamentului să se pronunțe prin vot, la adresa Consiliului, a Comisiei, a statelor membre, a altor state sau organizații internaționale, asupra unui eveniment prevăzut, înainte ca acesta să se producă, în cazul în care singura perioadă de sesiune a Parlamentului European în cursul căreia poate avea loc votul în timp util este perioada de sesiune în curs.
- (2) Propunerile de rezoluție nu pot depăși 500 de cuvinte.
- (3) Subiectele privind competențele Uniunii Europene prevăzute de tratat trebuie considerate prioritare, cu condiția să aibă o importanță majoră.
- (4) Numărul de subiecte alese, care ar trebui să se limiteze la trei, inclusiv subpunctele, trebuie să permită o dezbatere adaptată la importanța subiectelor selectate în prealabil.

Modalități de aplicare

- (5) Criteriile de prioritate urmate pentru întocmirea listei de subiecte care trebuie înscrise pe ordinea de zi a dezbaterilor privind cazurile de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept se comunică Parlamentului și grupurilor politice.

Limitarea și repartizarea timpului afectat luărilor de cuvânt

- (6) Pentru o mai bună utilizare a timpului disponibil, Președintele Parlamentului European, după consultarea președinților grupurilor politice, convine, împreună cu Consiliul și Comisia, cu privire la limitarea timpului afectat luărilor de cuvânt, rezervat eventualelor intervenții ale acestor două instituții în dezbaterile privind cazurile de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept.

Termenul pentru depunerea amendamentelor

- (7) Termenul pentru depunerea amendamentelor la propunerile de rezoluție trebuie stabilit astfel încât, între distribuirea textelor amendamentelor în limbile oficiale și dezbaterile propunerilor de rezoluție, să existe un interval de timp suficient pentru a se permite o examinare adecvată a acestor amendamente de către deputați și grupurile politice.

ANEXA IV Procedura care se aplică pentru examinarea bugetului general al Uniunii Europene și a bugetelor suplimentare

Articolul 1 Documente de ședință

- (1) Se tipăresc și se distribuie:
 - a) comunicarea Comisiei privind rata maximă prevăzută la articolul 78 alineatul (9) din Tratatul CECO, articolul 272 alineatul (9) din Tratatul CE și articolul 177 alineatul (9) din Tratatul CEEA;
 - b) propunerea Comisiei sau a Consiliului privind stabilirea unei noi rate;
 - c) expunerea Consiliului privind deliberările cu privire la amendamentele și propunerile de modificare a proiectului de buget adoptate de Parlament;
 - d) modificările Consiliului la amendamentele proiectului de buget adoptate de Parlament;
 - e) poziția Consiliului privind stabilirea unei noi rate maxime;
 - f) noul proiect de buget stabilit în aplicarea articolului 78 alineatul (8) din Tratatul CECO, a articolului 272 alineatul (8) din Tratatul CE și a articolului 177 alineatul (8) din Tratatul CEEA;
 - g) proiectele de decizie privind douăsprezecimile provizorii prevăzute la articolele 78b din Tratatul CECO, 273 din Tratatul CE și 178 din Tratatul CEEA.
- (2) Aceste documente se trimit comisiei competente în fond. Orice comisie interesată poate emite un aviz cu privire la acestea.
- (3) Președintele stabilește termenul până la care comisiile care ar putea emite un aviz trebuie să îl comunice comisiei competente în fond.

Articolul 2 Rata

- (1) Orice deputat poate prezenta și dezvolta propuneri de decizie pentru fixarea unei noi rate maxime în limita modalităților stabilite în cele ce urmează.
- (2) Pentru a fi admisibile, propunerile trebuie să fie prezentate în scris și semnate de un număr de cel puțin patruzeci de deputați sau depuse în numele unui grup politic sau al unei comisii.
- (3) Președintele stabilește termenul de depunere a propunerilor.
- (4) Comisia competentă în fond prezintă un raport privind aceste propuneri înainte de dezbaterile lor în plen.
- (5) Parlamentul se pronunță ulterior cu privire la aceste propuneri.

Parlamentul hotărăște cu majoritatea membrilor care îl compun și cu 3/5 din voturile exprimate.

În cazul în care Consiliul a comunicat Parlamentului acordul privind stabilirea unei noi rate, Președintele anunță în plen modificarea ratei.

În caz contrar, comisia competentă în fond este sesizată cu privire la poziția Consiliului.

Articolul 3 Examinarea proiectului de buget – prima etapă

(1) Orice deputat poate prezenta și dezvolta, în limita modalităților stabilite în cele ce urmează:

proiecte de amendament la proiectul de buget;

propuneri de modificare a proiectului de buget.

(2) Pentru a fi admisibile, proiectele de amendament trebuie depuse în scris și semnate de un număr de cel puțin patruzeci de deputați sau depuse în numele unui grup politic sau al unei comisii, trebuie să indice dispoziția bugetară la care se referă și să asigure respectarea principiului echilibrului între venituri și cheltuieli. Proiectele de amendament furnizează toate indicațiile utile pentru comentariul privind dispoziția bugetară în cauză.

Același lucru este valabil și pentru propunerile de modificare.

Toate proiectele de amendament și toate propunerile de modificare a proiectului de buget sunt însoțite de o motivație scrisă.

(3) Președintele stabilește termenul de depunere a proiectelor de amendament și a propunerilor de modificare.

Președintele stabilește două termene pentru depunerea proiectelor de amendament și a propunerilor de modificare, unul înainte, celălalt după adoptarea raportului de către comisia competentă în fond.

(4) Comisia competentă în fond își dă avizul cu privire la textele depuse, înainte de dezbateră acestora în ședința plenară.

Proiectele de amendament și propunerile de modificare care au fost respinse în cadrul comisiei competente în fond se supun la vot în ședința plenară numai în cazul în care o comisie sau un număr de cel puțin patruzeci de deputați solicită în scris acest lucru într-un termen stabilit de Președinte; acest termen trebuie să fie de cel puțin 24 de ore înainte de începerea votului.

(5) Proiectele de amendament la estimarea bugetului Parlamentului European care ar relua proiecte asemănătoare cu cele deja respinse de Parlament la întocmirea estimării bugetului se dezbate numai în cazul în care avizul comisiei competente în fond este favorabil.

(6) Prin derogare de la dispozițiile articolului 51 alineatul (2) din regulament, Parlamentul se pronunță prin voturi distincte și succesive cu privire la:

fiecare proiect de amendament și fiecare propunere de modificare,

fiecare secțiune a proiectului de buget,

o propunere de rezoluție privind proiectul de buget.

Dispozițiile articolului 155 alineatele (4)-(8) din regulament sunt, totuși, aplicabile.

(7) Articolele, capitolele, titlurile și secțiunile proiectului de buget pentru care nu s-au depus proiecte de amendament sau propuneri de modificare se consideră aprobate.

(8) În vederea adoptării, proiectele de amendament trebuie să întrunească voturile majorității membrilor care compun Parlamentul.

În vederea adoptării, propunerile de modificare trebuie să întrunească majoritatea voturilor exprimate.

(9) În cazul în care amendamentele adoptate de Parlament conduc la creșterea cheltuielilor din proiectul de buget peste rata maximă prevăzută, comisia competentă în fond trebuie să prezinte Parlamentului o propunere de stabilire a noii rate maxime în conformitate cu articolul 78 alineatul (9) ultimul paragraf din Tratatul CECO, articolul 272 alineatul (9) ultimul paragraf din Tratatul CE și articolul 177 alineatul (9) ultimul paragraf din Tratatul CEEA. Această propunere se votează după votarea diferitelor secțiuni ale proiectului de buget.

Parlamentul hotărăște cu majoritatea membrilor care îl compun și cu 3/5 din voturile exprimate. În cazul respingerii acestei propuneri, întregul proiect de buget se trimite comisiei competente în fond.

(10) În cazul în care Parlamentul nu a amendat proiectul de buget, nu a adoptat propuneri de modificare și nici o propunere de respingere a proiectului de buget, Președintele anunță în plen adoptarea definitivă a bugetului.

În cazul în care Parlamentul a amendat proiectul de buget sau a adoptat propuneri de modificare, proiectul de buget astfel amendat sau împreună cu propunerile de modificare se trimite Consiliului și Comisiei însoțit de justificări.

(11) Procesul-verbal al ședinței în cursul căreia Parlamentul s-a pronunțat cu privire la proiectul de buget se trimite Consiliului și Comisiei.

Articolul 4 Adoptarea definitivă a bugetului după prima lectură

În cazul în care Consiliul a informat Parlamentul că nu a modificat amendamentele acestuia și că a acceptat sau nu a respins propunerile acestuia de modificare, Președintele anunță în plen adoptarea definitivă a bugetului. Președintele asigură publicarea acestuia în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Articolul 5 Examinarea deliberărilor Consiliului – a doua etapă

(1) În cazul în care Consiliul a modificat unul sau mai multe amendamente adoptate de Parlament, textul astfel modificat de Consiliu se trimite comisiei competente în fond.

(2) Orice deputat poate depune și prezenta, în limitele modalităților stabilite în continuare, proiecte de amendament la text, astfel cum a fost modificat de Consiliu.

(3) Pentru a fi admisibile, aceste proiecte trebuie depuse în scris și semnate de un număr de cel puțin patruzeci de deputați sau depuse în numele unei comisii și trebuie să asigure respectarea principiului echilibrului între venituri și cheltuieli. Nu se aplică articolul 46 alineatul (5) din regulament.

Sunt admisibile doar proiectele de amendament care se referă la textul modificat de Consiliu.

(4) Președintele stabilește termenul de depunere a proiectelor de amendament.

(5) Comisia competentă în fond se pronunță cu privire la textele modificate de Consiliu și își dă avizul cu privire la proiectele de amendament la aceste texte.

(6) Proiectele de amendament privind textele modificate de Consiliu se supun la vot în ședință plenară, fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 3 alineatul (4) al doilea paragraf. Parlamentul hotărăște cu majoritatea membrilor care îl compun și cu 3/5 din voturile exprimate. Adoptarea acestor proiecte atrage respingerea textelor modificate de către Consiliu. Respingerea acestora echivalează cu adoptarea textului modificat de Consiliu.

(7) Expunerea Consiliului privind rezultatul deliberărilor sale cu privire la propunerile de modificare adoptate de Parlament face obiectul unei dezbateri care se poate încheia cu votarea unei propuneri de rezoluție.

(8) În cazul în care procedura prevăzută de prezentul articol este încheiată – și sub rezerva dispozițiilor articolului 6 – Președintele anunță în plen adoptarea definitivă a bugetului. Președintele asigură publicarea acestuia în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Articolul 6 Respingerea globală

(1) O comisie sau un număr de cel puțin patruzeci de deputați pot depune, din motive importante, o propunere de respingere a proiectului de buget în ansamblu. Pentru a fi admisibilă, o astfel de propunere trebuie motivată în scris și depusă în termenul stabilit de Președinte. Motivele respingerii nu pot fi contradictorii.

(2) Comisia competentă în fond își dă avizul cu privire la această propunere înainte de votarea ei în plen.

Parlamentul hotărăște cu majoritatea membrilor care îl compun și cu 2/3 din voturile exprimate. Adoptarea acestei propuneri conduce la retrimiteria la Consiliu a proiectului de buget în ansamblu.

Articolul 7 Regimul douăsprezecimilor provizorii

(1) Orice deputat poate depune, în limita modalităților stabilite în cele ce urmează, o propunere de decizie diferită de cea adoptată de Consiliu, prin care se autorizează, pentru alte cheltuieli decât cele care decurg obligatoriu din tratat sau din actele adoptate în temeiul acestuia, cheltuieli care depășesc douăsprezecimea provizorie.

(2) Pentru a fi admisibile, propunerile de decizie trebuie depuse în scris, semnate de un număr de cel puțin patruzeci de deputați sau depuse de un grup politic sau o comisie, și motivate.

(3) Comisia competentă în fond își dă avizul cu privire la textele astfel depuse înainte de dezbateria lor în plen.

(4) Parlamentul hotărăște cu majoritatea membrilor care îl compun și cu 3/5 din voturile exprimate.

Articolul 8 Procedura care se aplică pentru întocmirea estimării bugetului Parlamentului

(1) În ceea ce privește chestiunile referitoare la bugetul Parlamentului, Biroul și comisia competentă pentru buget hotărăsc în etape succesive:

- a) organigrama;
- b) proiectul preliminar și proiectul de estimare a bugetului.

(2) Deciziile privind organigrama se adoptă în conformitate cu procedura următoare:

- a) Biroul stabilește organigrama fiecărui exercițiu;

- b) între Birou și comisia competentă pentru buget se inițiază eventual o procedură de concertare, în cazul în care avizul comisiei diferă de primele decizii ale Biroului;
- c) la sfârșitul procedurii, decizia finală privind estimarea bugetară a organigramei revine Biroului, în conformitate cu articolul 197 alineatul (3) din regulament, fără a aduce atingere deciziilor luate în conformitate cu articolul 272 din Tratatul CE.

(3) În ceea ce privește estimarea propriu-zisă a bugetului, procedura de pregătire începe imediat după ce Biroul a hotărât definitiv cu privire la organigramă. Etapele acestei proceduri sunt cele descrise la articolul 73 din regulament, și anume:

- a) Biroul întocmește proiectul preliminar de estimare a bugetului de venituri și cheltuieli [alineatul (1)];
- b) comisia competentă pentru buget întocmește proiectul de estimare a bugetului de venituri și cheltuieli [alineatul (2)];
- c) se inițiază o procedură de concertare în cazul în care comisia competentă pentru buget și Biroul au poziții foarte diferite.

ANEXA V Procedura care se aplică pentru examinarea și adoptarea deciziilor privind acordarea descărcării de gestiune

Articolul 1 Documente

- (1) Se tipăresc și se distribuie:
 - a) contul de gestiune, analiza gestiunii financiare și bilanțul financiar furnizate de Comisie;
 - b) raportul anual și rapoartele speciale ale Curții de Conturi, însoțite de răspunsurile instituțiilor;
 - c) declarația de asigurare privind fiabilitatea conturilor, precum și legalitatea și regularitatea operațiunilor subiacente, furnizată de Curtea de Conturi în temeiul articolului 248 din Tratatul CE;
 - d) recomandarea Consiliului.

- (2) Aceste documente se trimit comisiei competente în fond. Orice comisie interesată poate emite un aviz.

- (3) Președintele stabilește termenul până la care comisiile care pot emite un aviz trebuie să-l comunice comisiei competente în fond.

Articolul 2 Examinarea raportului

- (1) Parlamentul examinează raportul comisiei competente în fond privind descărcarea de gestiune până la data de 30 aprilie a anului următor adoptării raportului anual al Curții de Conturi, în conformitate cu Regulamentul financiar.

- (2) Cu excepția cazului în care prezenta anexă prevede altfel, se aplică articolele Regulamentului de procedură al Parlamentului privind amendamentele și votarea.

Articolul 3 Conținutul raportului

- (1) Raportul privind descărcarea de gestiune, întocmit de comisia competentă în fond trebuie să cuprindă:
 - a) o propunere de decizie de acordare a descărcării de gestiune sau de amânare a deciziei de descărcare de gestiune (se votează în cursul perioadei de sesiune din luna aprilie) sau o propunere de decizie de acordare sau refuzare a descărcării de gestiune (se votează în cursul perioadei de sesiune din luna octombrie);
 - b) o propunere de decizie de închidere a conturilor pentru toate veniturile și cheltuielile, precum și pentru activul și pasivul Comunității;
 - c) o propunere de rezoluție cu observațiile care însoțesc propunerea de decizie prevăzută la litera (a), precum și o evaluare a gestiunii bugetare a Comisiei în cursul exercițiului și observații privind execuția cheltuielilor în exercițiile următoare;
 - d) în anexă, o listă a documentelor primite de la Comisie, precum și o listă a documentelor solicitate, dar nefurnizate;
 - e) avizele comisiilor interesate.

(2) În cazul în care comisia competentă în fond propune amânarea deciziei de descărcare de gestiune, propunerea de rezoluție referitoare la aceasta va mai preciza, printre altele:

- a) motivele amânării;
- b) acțiunile suplimentare pe care le așteaptă de la Comisie și termenele acestora;
- c) documentele de care trebuie să dispună Parlamentul în vederea luării unei decizii în cunoștință de cauză.

Articolul 4 Examinare și voturi în Parlament

(1) Orice raport al comisiei competente în fond privind descărcarea de gestiune se înscrie pe ordinea de zi a primei perioade de sesiune de după depunerea acestuia.

(2) Sunt admisibile numai amendamentele la propunerea de rezoluție depusă în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) litera (c).

(3) Propunerile de decizie și propunerea de rezoluție se supun la vot în ordinea indicată la articolul 3, cu excepția unor dispoziții contrare prevăzute la articolul 5.

(4) Parlamentul hotărăște cu majoritatea voturilor exprimate, în conformitate cu articolul 198 din Tratatul CE.

Articolul 5 Variante de procedură

(1) Votul în cursul perioadei de sesiune din luna aprilie

Într-o primă etapă, raportul privind descărcarea de gestiune propune fie aprobarea descărcării de gestiune, fie amânarea deciziei de descărcare.

- a) În cazul în care o propunere de acordare a descărcării de gestiune obține majoritatea voturilor, se acordă descărcarea de gestiune. Aceasta constituie, de asemenea, închiderea conturilor.
- b) În cazul în care o propunere de acordare a descărcării de gestiune nu obține majoritatea voturilor, descărcarea de gestiune se consideră amânată, iar comisia competentă în fond prezintă, în termen de șase luni, un nou raport conținând o nouă propunere de acordare sau refuzare a descărcării de gestiune.
- c) În cazul în care se adoptă o propunere de amânare a deciziei de descărcare de gestiune, comisia competentă în fond prezintă, în termen de șase luni, un nou raport conținând o nouă propunere de acordare sau refuzare a descărcării de gestiune. În acest caz, închiderea conturilor se amână, de asemenea, și este propusă din nou în noul raport.
- d) În cazul în care o propunere de amânare a deciziei de descărcare de gestiune nu obține majoritatea voturilor, descărcarea de gestiune se consideră aprobată. În acest caz, decizia constituie, de asemenea, închiderea conturilor. Cu toate acestea, propunerea de rezoluție poate fi supusă la vot.

(2) Votul în cursul perioadei de sesiune din luna octombrie

În această a doua etapă, raportul de descărcare de gestiune propune fie acordarea, fie refuzarea descărcării de gestiune.

- a) În cazul în care o propunere de acordare a descărcării de gestiune obține majoritatea voturilor, se acordă descărcarea de gestiune. Aceasta constituie, de asemenea, închiderea conturilor.

- b) În cazul în care o propunere de acordare a descărcării de gestiune nu obține majoritatea voturilor, acest lucru constituie refuzarea descărcării de gestiune. În cadrul unei perioade ulterioare de sesiune, în cursul căreia Comisia este invitată să facă o declarație, se prezintă o propunere formală de închidere a conturilor pentru exercițiul financiar în cauză.
- c) În cazul în care o propunere de refuzare a descărcării de gestiune obține majoritatea voturilor, în cadrul unei perioade ulterioare de sesiune, în cursul căreia Comisia este invitată să facă o declarație, se prezintă o propunere formală de închidere a conturilor pentru exercițiul financiar în cauză.
- d) În cazul în care o propunere de refuzare a descărcării de gestiune nu obține majoritatea voturilor, descărcarea de gestiune se consideră acordată. În acest caz, decizia constituie, de asemenea, închiderea conturilor. Cu toate acestea, propunerea de rezoluție poate fi supusă la vot.

(3) În cazul în care propunerea de rezoluție sau propunerea privind încheierea conturilor conțin dispoziții care se află în contradicție cu votul Parlamentului privind descărcarea de gestiune, Președintele, după consultarea președintelui comisiei competente în fond, poate amâna votul și poate stabili un nou termen pentru depunerea de amendamente.

Articolul 6 Aplicarea deciziilor privind descărcarea de gestiune

- (1) Președintele transmite Comisiei și fiecăreia dintre celelalte instituții orice decizie și orice rezoluție a Parlamentului adoptată în conformitate cu articolul 3. Președintele asigură publicarea acestora în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria „Legislație”.
- (2) Comisia competentă în fond prezintă Parlamentului, cel puțin o dată pe an, un raport privind măsurile luate de instituții ca urmare a observațiilor care însoțesc deciziile de descărcare de gestiune și celelalte observații conținute în rezoluțiile Parlamentului privind execuția cheltuielilor.
- (3) Președintele, acționând în numele Parlamentului, pe baza unui raport al comisiei competente în domeniul controlului bugetar, poate introduce o acțiune la Curtea de Justiție împotriva instituției în cauză, în conformitate cu articolul 232 din Tratatul CE, pentru neexecutarea obligațiilor care decurg din observațiile care însoțesc decizia de descărcare de gestiune sau celelalte rezoluții privind executarea cheltuielilor.

ANEXA VI Atribuțiile comisiilor parlamentare permanente¹⁸

I.Comisia pentru afaceri externe

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

- (1) politica externă și de securitate comună (PESC) și politica europeană de securitate și de apărare (PESA). În acest context, comisia este asistată de subcomisia pentru securitate și apărare;
- (2) relațiile cu celelalte instituții și organe ale Uniunii Europene, cu Organizația Națiunilor Unite și cu celelalte organizații internaționale și adunări interparlamentare pentru domeniile sale de competență;
- (3) consolidarea relațiilor politice cu țările terțe, în special cu cele situate în imediata vecinătate a Uniunii, prin programe de cooperare și asistență sau prin acorduri internaționale cum ar fi acordurile de asociere și de parteneriat;
- (4) deschiderea, monitorizarea și încheierea negocierilor privind aderarea statelor europene la Uniune;
- (5) drepturile omului, protecția minorităților și promovarea valorilor democratice în țările terțe. În acest context, comisia este asistată de subcomisia pentru drepturile omului. Fără a aduce atingere normelor aplicabile, membrii altor comisii și organe care exercită responsabilități în acest domeniu sunt invitați să asiste la reuniunile subcomisiei.

Comisia asigură coordonarea lucrărilor comisiilor parlamentare mixte și de cooperare, precum și ale delegațiilor interparlamentare, ale delegațiilor ad hoc și ale misiunilor de observare electorală care intră în domeniul său de competență.

II.Comisia pentru dezvoltare

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

- (1) promovarea, punerea în aplicare și controlul politicii de dezvoltare și de cooperare a Uniunii Europene, inclusiv în ceea ce privește:
 - a) dialogul politic cu țările în curs de dezvoltare, atât la nivel bilateral, cât și în cadrul organizațiilor și organismelor interparlamentare internaționale pertinente;
 - b) ajutorul acordat țărilor în curs de dezvoltare și acordurile de cooperare cu acestea;
 - c) promovarea valorilor democratice, a bunei guvernări și a drepturilor omului în țările în curs de dezvoltare.
- (2) Acordul de parteneriat ACP-UE și relațiile cu organismele competente;
- (3) participarea Parlamentului la misiuni de observare electorală, dacă este necesar, în cooperare cu alte comisii și delegații pertinente.

Comisia asigură coordonarea lucrărilor delegațiilor interparlamentare și ad hoc care intră în atribuțiile sale.

III.Comisia pentru comerț internațional

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

definirea și punerea în aplicare a politicii comerciale comune a Uniunii și a relațiilor sale economice externe, în special:

- (2) relațiile financiare, economice și comerciale cu țări terțe și cu organizații regionale;

¹⁸Adoptată prin Decizia Parlamentului din 29 ianuarie 2004.

- (3) măsurile de armonizare sau de standardizare tehnică în domeniile reglementate de instrumentele de drept internațional;
- (4) relațiile cu organizațiile internaționale pertinente și cu organizațiile de promovare a integrării economice și comerciale regionale în afara granițelor Uniunii;
- (5) relațiile cu Organizația Mondială a Comerțului, inclusiv cu dimensiunea sa parlamentară.
- (6) Comisia asigură legătura cu delegațiile interparlamentare și ad hoc competente în ceea ce privește aspectele economice și comerciale în relațiile cu țările terțe.

IV.Comisia pentru bugete

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

- (1) cadrul financiar multianual de venituri și cheltuieli al Uniunii și sistemul resurselor proprii ale Uniunii;
- (2) competențele bugetare ale Parlamentului, adică bugetul Uniunii, precum și negocierea și aplicarea acordurilor interinstituționale în acest domeniu;
- (3) estimarea bugetului Parlamentului, în conformitate cu procedura prevăzută de regulament;
- (4) bugetul organelor descentralizate;
- (5) activitățile financiare ale Băncii Europene de Investiții;
- (6) includerea în buget a Fondului European de Dezvoltare, fără a aduce atingere competențelor comisiei competente pentru Acordul de parteneriat ACP-UE;
- (7) implicațiile financiare ale tuturor actelor comunitare și compatibilitatea acestora cu cadrul financiar multianual, fără a aduce atingere competențelor comisiilor pertinente;
- (8) monitorizarea și evaluarea regulamentului de aplicare a bugetului pentru exercițiul financiar, sub rezerva articolului 72 alineatul (1), a regulamentului privind transferurile de credite, procedurile privind organigramele, creditele de funcționare și avizele cu privire la proiecte imobiliare cu implicații financiare importante;
- (9) Regulamentul financiar, cu excepția chestiunilor privind executarea, gestiunea și controlul bugetar.

V.Comisia pentru control bugetar

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

- (1) controlul execuției bugetului Uniunii și al Fondului European de Dezvoltare, precum și deciziile de descărcare de gestiune care trebuie luate de Parlament, inclusiv procedura internă de descărcare de gestiune, și orice altă măsură de însoțire sau de executare a acestor decizii;
- (2) închiderea, prezentarea și controlul conturilor și bilanțurilor Uniunii, ale instituțiilor acesteia și ale oricărui organism care beneficiază de finanțarea acesteia, inclusiv stabilirea creditelor care urmează a fi reportate și fixarea soldurilor;
- (3) controlul activităților financiare ale Băncii Europene de Investiții;
- (4) evaluarea raportului costuri-beneficii pentru diferitele finanțări comunitare de executare a politicilor Uniunii;
- (5) examinarea fraudelor și neregulilor care aduc atingere execuției bugetului Uniunii, acțiunile care vizează prevenirea acestor acte și declanșarea procedurii judiciare, precum și protecția intereselor financiare ale Uniunii în general;
- (6) relațiile cu Curtea de Conturi, numirea membrilor și analizarea rapoartelor acesteia;

- (7) Regulamentul financiar pentru chestiunile privind executarea, gestiunea și controlul bugetar.

VI.Comisia pentru afaceri economice și monetare

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

- (1) politicile economice și monetare ale Uniunii, funcționarea Uniunii Economice și Monetare și Sistemul Monetar și Financiar European, inclusiv relațiile cu instituțiile sau organizațiile pertinente;
- (2) libera circulație a capitalurilor și plăților (plăți transfrontaliere, Spațiul Unic de Plăți, balanța de plăți, fluxurile de capital și politicile de împrumut și creditare, controlul fluxurilor de capital provenite din țări terțe, măsuri de încurajare a exporturilor de capital din Uniunea Europeană);
- (3) sistemul monetar și financiar internațional, inclusiv relațiile cu instituțiile și organizațiile financiare și monetare;
- (4) regulile privind concurența, ajutoarele de stat sau ajutoarele publice;
- (5) reglementarea în domeniul fiscal;
- (6) reglementarea și supravegherea serviciilor, instituțiilor și piețelor financiare, inclusiv rapoartele financiare, verificările contabile, regulile de contabilitate, conducerea întreprinderilor și alte chestiuni din domeniul dreptului societăților comerciale privind în special serviciile financiare.

VII.Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

- (1) politica ocupării forței de muncă și toate aspectele de politică socială, cum ar fi condițiile de muncă, securitatea socială și protecția socială;
- (2) măsurile de garantare a sănătății și securității la locul de muncă;
- (3) Fondul Social European;
- (4) politica de formare profesională, inclusiv calificările profesionale;
- (5) libera circulație a lucrătorilor și pensionarilor;
- (6) dialogul social;
- (7) toate formele de discriminare la locul de muncă și pe piața ocupării forței de muncă, altele decât cele fondate pe sex;
- (8) relațiile cu:
- (9) Centrul European pentru Dezvoltarea Formării Profesionale (Cedefop),
- (10) Fundația Europeană pentru Îmbunătățirea Condițiilor de Viață și de Muncă,
- (11) Fundația Europeană de Formare,
- (12) Agenția Europeană pentru Siguranță și Sănătate în Muncă,
- (13) precum și relațiile cu alte organisme ale Uniunii Europene și organizații internaționale pertinente.

VIII.Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

- (1) politica de mediu și măsurile de protecție a mediului, privind în special:

- a) poluarea aerului, a solului și a apei, gestionarea și reciclarea deșeurilor, substanțele și preparatele periculoase, nivelul sonor, schimbarea climatică și protecția biodiversității;
 - b) dezvoltarea durabilă;
 - c) măsurile și convențiile internaționale și regionale în vederea conservării mediului;
 - d) repararea prejudiciilor cauzate mediului;
 - e) protecția civilă;
 - f) Agenția Europeană de Mediu.
- (2) sănătatea publică, privind în special:
- a) programele și acțiunile specifice în domeniul sănătății publice;
 - b) produsele farmaceutice și cosmetice;
 - c) aspectele sanitare ale terorismului biologic;
 - d) Agenția Europeană pentru Medicamente și Centrul European pentru Prevenirea și Controlul Bolilor.
- (3) aspectele privind siguranța alimentară, în special:
- a) etichetarea și siguranța produselor alimentare;
 - b) legislația veterinară privind protecția împotriva riscurilor pentru sănătatea umană, controalele de sănătate publică ale produselor alimentare și sistemele de producție alimentară;
 - c) Agenția Europeană pentru Siguranța Alimentară și Oficiul Alimentar și Veterinar European.

IX.Comisia pentru industrie, cercetare și energie

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

- (1) politica industrială a Uniunii și aplicarea noilor tehnologii, în special în ceea ce privește măsurile privind întreprinderile mici și mijlocii;
- (2) politica de cercetare a Uniunii, inclusiv difuzarea și exploatarea rezultatelor cercetării;
- (3) politica spațială;
- (4) activitățile Centrului comun de cercetare și ale Biroului central de măsurări nucleare, JET, ITER și celelalte proiecte aparținând aceluiași domeniu;
- (5) măsurile comunitare în domeniul politicii energetice în general, securitatea aprovizionării cu energie și eficiența energetică, în special stabilirea și dezvoltarea de rețele transeuropene în sectorul infrastructurilor energetice;
- (6) Tratatul Euratom și Agenția de Aprovizionare a Euratom (AAE), securitatea nucleară, scoaterea din funcțiune a instalațiilor și eliminarea deșeurilor în domeniul nuclear;
- (7) societatea informațională și tehnologiile informației, inclusiv stabilirea și dezvoltarea de rețele transeuropene în sectorul infrastructurilor de telecomunicații.

X.Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

- (1) coordonarea, în plan comunitar, a legislațiilor naționale în domeniul pieței interne și a Uniunii vamale, în special în ceea ce privește:

- a) libera circulație a mărfurilor, inclusiv armonizarea standardelor tehnice;
 - b) libertatea de stabilire;
 - c) libertatea de a presta servicii, cu excepția sectorului financiar și poștal.
- (2) măsurile de identificare și eliminare a potențialelor obstacole în funcționarea pieței interne;
- (3) promovarea și protecția intereselor economice ale consumatorilor, cu excepția chestiunilor privind sănătatea publică și siguranța alimentară, în cadrul creării pieței interne.

XI.Comisia pentru transport și turism

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

- (1) dezvoltarea unei politici comune privind transportul feroviar, rutier și pe cale navigabilă, precum și pe cale maritimă și aeriană, în special:
- a) normele comune aplicabile transporturilor pe teritoriul Uniunii Europene;
 - b) stabilirea și dezvoltarea de rețele transeuropene în sectorul infrastructurilor de transport;
 - c) furnizarea serviciilor de transport și relațiile cu țările terțe în domeniul transporturilor;
 - d) securitatea transporturilor;
 - e) relațiile cu organizațiile internaționale de transport.
- (2) serviciile poștale;
- (3) turismul.

XII.Comisia pentru dezvoltare regională

Această comisie este competentă în chestiuni privind:
politica regională și de coeziune, în special:

- a) Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul de Coeziune și celelalte instrumente de politică regională ale Uniunii;
- b) evaluarea efectelor celorlalte politici ale Uniunii privind coeziunea economică și socială;
- c) coordonarea instrumentelor structurale ale Uniunii;
- d) regiunile ultraperiferice și insulele, precum și cooperarea transfrontalieră și interregională;
- e) relațiile cu Comitetul Regiunilor, organizațiile de cooperare interregională și autoritățile locale și regionale.

XIII.Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

- (1) funcționarea și dezvoltarea politicii agricole comune;
- (2) dezvoltarea rurală, inclusiv activitățile instrumentelor financiare pertinente;
- (3) legislația în domeniile:
- a) veterinar și fitosanitar, alimentația animalelor, cu condiția ca aceste măsuri să nu aibă drept scop protecția împotriva riscurilor pentru sănătatea umană;
 - b) creșterea și bunăstarea animalelor.
- (4) îmbunătățirea calității produselor agricole;

- (5) aprovizionarea cu materii prime agricole;
- (6) Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante;
- (7) silvicultura.

XIV.Comisia pentru pescuit

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

- (1) funcționarea și dezvoltarea politicii comune în domeniul pescuitului și gestionarea acesteia;
- (2) conservarea resurselor de pescuit;
- (3) organizarea comună a pieței produselor pescărești;
- (4) politica structurală în sectoarele pescuitului și acvaculturii, inclusiv instrumentele financiare de orientare în domeniul pescuitului;
- (5) acordurile internaționale privind pescuitul.

XV.Comisia pentru cultură și educație

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

- (1) aspectele culturale ale Uniunii Europene, în special:
 - a) îmbunătățirea cunoașterii și difuzării culturii;
 - b) apărarea și promovarea diversității culturale și lingvistice;
 - c) conservarea și protejarea patrimoniului cultural, schimburile culturale și creația artistică.
- (2) politica educațională a Uniunii Europene, inclusiv domeniul învățământului superior în Europa și promovarea sistemului de școli europene și de formare pe tot parcursul vieții;
- (3) politica în domeniul audiovizual și aspectele culturale și educative ale societății informaționale;
- (4) politica în domeniul tineretului și dezvoltarea unei politici în domeniul sportului și al activităților recreative;
- (5) politica informațională și politica în domeniul mass-media;
- (6) cooperarea cu țările terțe în domeniile culturii și al educației și relațiile cu organizațiile și instituțiile internaționale pertinente.

XVI.Comisia pentru afaceri juridice

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

- (1) interpretarea și aplicarea dreptului Uniunii Europene, conformitatea actelor Uniunii Europene cu legislația primară, inclusiv alegerea temeiurilor juridice și respectarea principiilor subsidiarității și proporționalității;
- (2) interpretarea și aplicarea dreptului internațional, cu condiția ca Uniunea Europeană să fie vizată;
- (3) simplificarea dreptului comunitar, în special a propunerilor legislative în vederea codificării oficiale;
- (4) protecția juridică a drepturilor și competențelor Parlamentului, în special participarea Parlamentului la acțiunile introduse înaintea Curții de Justiție și Tribunalului de Primă Instanță;

- (5) actele comunitare care influențează ordinele juridice ale statelor membre, în special în domeniile următoare:
 - a) dreptul civil și comercial;
 - b) dreptul societăților comerciale;
 - c) dreptul de proprietate intelectuală;
 - d) dreptul procedural;
- (6) răspunderea pentru prejudiciul cauzat mediului și sancțiunile care se aplică în contextul infracțiunilor împotriva mediului;
- (7) chestiunile etice privind noile tehnologii, în cadrul unei cooperări consolidate cu comisiile competente;
- (8) statutul deputaților și statutul personalului Comunităților Europene;
- (9) privilegiile și imunități, precum și verificarea prerogativelor deputaților;
- (10) organizarea și statutul Curții de Justiție;
- (11) Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne.

XVII.Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

- (1) protecția, pe teritoriul Uniunii Europene, a drepturilor cetățenilor, a drepturilor omului și a drepturilor fundamentale, inclusiv protecția minorităților, astfel cum sunt enunțate în Tratatul și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;
- (2) măsurile necesare pentru combaterea oricăror forme de discriminare, altele decât cele pe fondate pe sex, sau cele care se produc la locul de muncă și pe piața forței de muncă;
- (3) legislația în domeniul transparenței și protecției persoanelor fizice în cazul prelucrării datelor cu caracter personal;
- (4) aplicarea și dezvoltarea unui spațiu de libertate, securitate și justiție, în special:
 - a) prin măsuri privind intrarea și circulația persoanelor, politica privind azilul și migrația, precum și prin cooperarea judiciară și administrativă în materie civilă;
 - b) prin măsuri privind gestionarea integrată a frontierelor externe;
 - c) prin măsuri privind cooperarea polițienească și judiciară în materie penală.
- (5) Observatorul European pentru Droguri și Toxicomanie și Observatorul European al Fenomenelor Rasiste și Xenofobe, Europol, Eurojust, CEPOL, precum și alte organe și agenții care operează în aceste domenii;
- (6) constatarea unui risc evident de încălcare gravă, de către un stat membru, a principiilor comune statelor membre.

XVIII.Comisia pentru afaceri constituționale

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

- (1) aspectele instituționale ale procesului de integrare europeană, în special în cadrul pregătirii și desfășurării convențiilor și conferințelor interguvernamentale;
- (2) aplicarea Tratatului UE și evaluarea funcționării acestuia;
- (3) consecințele instituționale ale negocierilor privind extinderea Uniunii Europene;

- (4) relațiile interinstituționale, inclusiv examinarea acordurilor interinstituționale prevăzute la articolul 120 alineatul (2) din regulament, în vederea aprobării acestora de către Parlament;
- (5) procedura electorală uniformă;
- (6) partidele politice la nivel european, fără a aduce atingere competențelor Biroului;
- (7) constatarea existenței unei încălcări grave și persistente, de către un stat membru a principiilor comune statelor membre;
- (8) interpretarea și aplicarea regulamentului Parlamentului, precum și propunerile de modificare a regulamentului.

XIX.Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea între sexe

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

- (1) definirea, promovarea și apărarea drepturilor femeii în Uniune și măsurile luate în acest scop de către Comunitate;
- (2) promovarea drepturilor femeii în țările terțe;
- (3) politica de egalitate de șanse, inclusiv egalitatea între femei și bărbați în ceea ce privește șansele pe piața forței de muncă și tratamentul la locul de muncă;
- (4) eliminarea oricărei forme de discriminare fondate pe sex;
- (5) punerea în aplicare și continuarea integrării dimensiunii privind egalitatea de șanse în toate sectoarele;
- (6) controlul și aplicarea acordurilor și convențiilor internaționale privind drepturile femeii;
- (7) politica de informare cu privire la femei.

XX.Comisia pentru petiții

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

- (1) petițiile;
- (2) relațiile cu Ombudsmanul European.

ANEXA VII Documente și informații confidențiale și sensibile

A.Examinarea documentelor confidențiale transmise Parlamentului

Procedura care se aplică pentru examinarea documentelor confidențiale transmise Parlamentului European ¹⁹

(1) Prin documente confidențiale se înțeleg documentele și informațiile care pot fi refuzate accesului public în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului și care conțin documente sensibile, astfel cum acestea au fost definite la articolul 9 din regulamentul menționat.

În cazul în care caracterul confidențial al documentelor primite de Parlament este pus la îndoială de către una dintre instituții, chestiunea se prezintă comisiei interinstituționale, creată în temeiul articolului 15 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001.

În cazul în care documentele confidențiale se transmit Parlamentului sub rezerva confidențialității, președintele comisiei competente a Parlamentului aplică din oficiu procedura de confidențialitate, astfel cum aceasta este prevăzută la punctul (3) următor.

Alte dispoziții privind protecția documentelor confidențiale, adoptate în ședință plenară, pe baza unei propuneri a Biroului, se anexează prezentului regulament. Aceste dispoziții țin seama de acordurile încheiate cu Comisia și Consiliul.

(2) Orice comisie a Parlamentului European este abilitată, pe baza unei cereri scrise sau orale a unuia dintre membrii acesteia, să aplice procedura de confidențialitate pentru o informație sau un document pe care îl precizează membrul în cauză. Este necesară o majoritate de două treimi dintre membrii prezenți pentru a decide aplicarea procedurii de confidențialitate.

(3) În cazul în care președintele comisiei a declarat aplicarea procedurii de confidențialitate, la dezbatere mai pot asista numai membrii comisiei, funcționarii și experții desemnați în prealabil de către președinte în limita strictului necesar.

Documentele se numerotează și se distribuie la începutul reuniunii și sunt adunate la sfârșitul acesteia. Se interzice luarea de notițe și, a fortiori, fotocopierea documentelor respective. Procesul-verbal al reuniunii nu menționează nici un detaliu cu privire la punctul examinat în conformitate cu procedura de confidențialitate. Numai decizia, în cazul în care aceasta există, poate fi prevăzută în procesul-verbal.

(4) Examinarea cazurilor de violare a secretului poate fi cerută de un număr de trei membri ai comisiei care a deschis procedura și se înscrie pe ordinea de zi. Majoritatea membrilor comisiei poate decide ca examinarea violării secretului să figureze pe ordinea de zi a primei reuniuni de după depunerea cererii la președintele comisiei.

(5) Sancțiuni: în cazul unei încălcări, președintele comisiei, după consultarea vicepreședinților, hotărăște prin decizie motivată sancțiunile care se impun (muștrare, excludere temporară, prelungită sau definitivă din comisie).

Deputatul în cauză se poate opune acestei decizii printr-o cale de atac nesuspensivă. Calea de atac este examinată de Conferința președinților din Parlamentul European împreună cu biroul comisiei în cauză. Decizia se adoptă cu majoritate de voturi și este definitivă.

În cazul în care există dovada că un funcționar nu a respectat secretul, se aplică sancțiunile prevăzute de Statutul funcționarilor.

¹⁹Adoptată prin Decizia Parlamentului din 15 februarie 1989 și modificată de Decizia din 13 noiembrie 2001.

B. Accesul Parlamentului la informații sensibile din domeniul politicii de securitate și de apărare

Acord interinstituțional din 20 noiembrie 2002 dintre Parlamentul European și Consiliu privind accesul Parlamentului European la informații sensibile ale Consiliului din domeniul politicii de securitate și de apărare ²⁰.

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL,
întrucât:

(1) Articolul 21 din Tratatul privind Uniunea Europeană prevede că Președinția Consiliului consultă Parlamentul European cu privire la principalele aspecte și opțiuni fundamentale de politică externă și de securitate comună și ia măsuri pentru a se ține seama în mod corespunzător de punctele de vedere ale Parlamentului European. Același articol prevede că Parlamentul European este informat periodic de către Președinția Consiliului și Comisie cu privire la evoluția politicii externe și de securitate comună. Este necesară instituirea unui dispozitiv de garantare a aplicării acestor principii în domeniu.

(2) Ținând seama de natura specifică și de conținutul extrem de sensibil al anumitor informații cu un grad ridicat de confidențialitate în domeniul politicii de securitate și de apărare, se recomandă stabilirea unui regim special pentru tratarea documentelor care conțin informații de acest tip.

(3) În conformitate cu articolul 9 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei ²¹, Consiliul are obligația de a informa Parlamentul European cu privire la documentele sensibile, astfel cum acestea sunt definite la articolul 9 alineatul (1) din regulament, în conformitate cu dispozițiile convenite între aceste instituții.

(4) În majoritatea statelor membre există mecanisme specifice pentru transmiterea și tratarea informațiilor clasificate între guvernele și parlamentele naționale. Prezentul acord interinstituțional ar trebui să asigure Parlamentului European un tratament inspirat din cele mai bune practici în vigoare în statele membre.

ADOPTĂ PREZENTUL ACORD INTERINSTITUȚIONAL:

1. Domeniul de aplicare

1.1 Prezentul acord interinstituțional reglementează accesul Parlamentului European la informații sensibile, adică la informații clasificate „TRÈS SECRET/TOP SECRET”, „SECRET” sau „CONFIDENTIEL” oricare ar fi originea, suportul sau gradul de finalizare, deținute de Consiliu în domeniul politicii de securitate și de apărare, precum și al tratării documentelor astfel clasificate.

1.2 Informațiile provenite de la un stat terț sau de la o organizație internațională se transmit cu acordul acestora.

În cazul în care informațiile provenite de la un stat membru sunt transmise Consiliului fără mențiunea explicită de difuzare restrânsă către alte instituții, cu excepția celei privind clasificarea, se aplică regulile prevăzute la secțiunile 2 și 3 din prezentul acord interinstituțional. În caz contrar, aceste informații se transmit cu acordul statului membru în cauză.

În cazul în care refuză transmiterea informațiilor provenite de la un stat terț, de la o organizație internațională sau de la un stat membru, Consiliul își motivează refuzul.

²⁰JO C 298, 30.11.2002, p. 1.

²¹JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

1.3 Dispozițiile prezentului acord interinstituțional se aplică în conformitate cu legislația aplicabilă, fără a aduce atingere Deciziei 95/167/CE, Euratom, CECO a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei din 19 aprilie 1995 privind modalitățile de exercitare a dreptului de anchetă al Parlamentului European²² și fără a aduce atingere aranjamentelor existente, în special Acordului interinstituțional din 6 mai 1999 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și îmbunătățirea procedurii bugetare²³.

2.Reguli generale

2.1 Cele două instituții acționează în conformitate cu sarcinile reciproce de cooperare loială și în spirit de încredere reciprocă, precum și cu respectarea dispozițiilor pertinente din tratate. Transmiterea și tratarea informațiilor prevăzute de prezentul acord interinstituțional se efectuează cu respectarea intereselor protejate de clasificare, în special interesul public privind securitatea și apărarea Uniunii Europene sau a unuia sau mai multor state membre sau gestionarea militară și nemilitară a crizelor.

2.2 La cererea uneia dintre personalitățile prevăzute la punctul 3.1., Președinția Consiliului sau Secretarul General/Înaltul Reprezentant le informează, cu promptitudinea necesară, cu privire la conținutul oricărei informații sensibile necesare pentru a permite Parlamentului European să-și exercite atribuțiile care îi sunt conferite de Tratatul privind Uniunea Europeană în domeniul reglementat de prezentul acord interinstituțional, ținând seama de interesul public în ceea ce privește securitatea și apărarea Uniunii Europene sau a unuia sau mai multor state membre sau gestionarea militară și nemilitară a crizelor, în conformitate cu modalitățile definite în secțiunea 3.

3.Modalități privind accesul la informațiile sensibile și tratarea acestora

3.1 În cadrul prezentului acord interinstituțional, Președintele Parlamentului European sau președintele comisiei pentru afaceri externe, drepturile omului, securitate comună și politica de apărare a Parlamentului European poate cere ca Președinția Consiliului sau Secretarul General/Înaltul Reprezentant să furnizeze acestei comisii informații privind evoluția în materie de politică europeană de securitate și de apărare, inclusiv informațiile sensibile în cazul cărora se aplică punctul 3.3.

3.2 În caz de criză sau la cererea Președintelui Parlamentului European sau a președintelui comisiei pentru afaceri externe, drepturile omului, securitate comună și politica de apărare a Parlamentului European, informațiile de acest tip se furnizează în cel mai scurt timp.

3.3 În acest cadru, Președintele Parlamentului European, precum și un comitet special prezidat de președintele comisiei pentru afaceri externe, drepturile omului, securitate comună și politica de apărare și compus din patru membri desemnați de Conferința președinților sunt informați de către Președinția Consiliului sau de către Secretarul General/Înaltul Reprezentant cu privire la conținutul informațiilor sensibile în cazul în care acestea sunt necesare pentru a permite Parlamentului European să-și exercite atribuțiile care îi sunt conferite de Tratatul privind Uniunea Europeană în domeniul reglementat de prezentul acord interinstituțional. Președintele Parlamentului European și comitetul special pot cere consultarea documentelor în cauză la sediul Consiliului.

În cazul în care este posibil și adecvat, date fiind natura și conținutul informațiilor sau ale documentelor în cauză, acestea se pun la dispoziția Președintelui Parlamentului European, care va alege una dintre posibilitățile următoare:

- a) informații destinate președintelui comisiei pentru afaceri externe, drepturile omului, securitate comună și politica de apărare;

²²JO L 113, 19.5.1995, p. 2.

²³JO C 172, 18.6.1999, p. 1.

- b) limitarea accesului la informații numai la membrii comisiei pentru afaceri externe, drepturile omului, securitate comună și politica de apărare;
- c) examinarea în cadrul comisiei pentru afaceri externe, drepturile omului, securitate comună și politica de apărare, întrunită cu ușile închise, în conformitate cu modalități care pot varia în funcție de gradul de confidențialitate avut în vedere;
- d) comunicarea documentelor filtrate în funcție de gradul de confidențialitate necesar.

Aceste posibilități sunt excluse în cazul informațiilor sensibile clasificate „TRÈS SECRET/TOP SECRET”.

În ceea ce privește informațiile sau documentele clasificate „SECRET” sau „CONFIDENTIEL”, Președintele Parlamentului European, înainte de a opta pentru una dintre aceste posibilități, se pune de acord cu Consiliul.

Informațiile sau documentele în cauză nu se publică și nu se transmit altor destinatari.

4. Dispoziții finale

4.1 Parlamentul European și Consiliul iau, fiecare în domeniul său de competență, măsurile necesare pentru a asigura aplicarea prezentului acord interinstituțional, inclusiv cele necesare pentru anchetele de securitate privind persoanele în cauză.

4.2 Cele două instituții sunt dispuse să discute acorduri interinstituționale comparabile care ar putea reglementa informațiile clasificate în alte sectoare de activitate ale Consiliului, cu condiția ca dispozițiile prezentului acord interinstituțional să nu constituie un precedent pentru alte domenii de activitate ale Uniunii sau ale Comunității și nu aduce atingere conținutului altor eventuale acorduri interinstituționale.

4.3 Prezentul acord interinstituțional se reexaminează după doi ani, la cererea uneia dintre cele două instituții, în conformitate cu experiența dobândită în aplicarea acestuia.

Anexă

Prezentul acord interinstituțional se aplică în conformitate cu regulamentele pertinente în vigoare și, în special, cu principiul în conformitate cu care acordul autorității de origine este o condiție necesară pentru transmiterea de informații clasificate, prevăzută la punctul 1.2.

Consultarea documentelor sensibile de către membrii comitetului special al Parlamentului European se face într-o sală securizată, situată în localurile Consiliului.

Prezentul acord interinstituțional intră în vigoare după adoptarea de către Parlamentul European a măsurilor de securitate interne în conformitate cu principiile prevăzute la punctul 2.1 și comparabile cu cele ale altor instituții, în vederea garantării unui nivel de protecție echivalent pentru informațiile sensibile în cauză.

C. Aplicarea Acordului interinstituțional privind accesul Parlamentului la informații sensibile din domeniul politicii de securitate și de apărare

Decizia Parlamentului European din 23 octombrie 2002 privind aplicarea Acordului interinstituțional privind accesul Parlamentului European la informații sensibile ale Consiliului din domeniul politicii de securitate și de apărare ²⁴.

PARLAMENTUL EUROPEAN,

având în vedere articolul 9, în special alineatele (6) și (7) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei ²⁵,

având în vedere anexa VII partea A punctul 1 din Regulamentul de procedură,

²⁴JO C 298, 30.11.2002, p. 4.

²⁵JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

având în vedere articolul 20 din Decizia Biroului din 28 noiembrie 2001 privind accesul publicului la documentele Parlamentului European ²⁶,
având în vedere Acordul interinstituțional dintre Parlamentul European și Consiliu privind accesul Parlamentului la informații sensibile ale Consiliului din domeniul politicii de securitate și de apărare,
având în vedere propunerea Biroului,
având în vedere natura specifică și conținutul extrem de sensibil al anumitor informații cu un grad ridicat de confidențialitate în domeniul politicii de securitate și de apărare,
întrucât Consiliul este obligat să furnizeze Parlamentului European informații cu privire la documentele sensibile, în conformitate cu dispozițiile convenite între instituții,
întrucât membrii Parlamentului European care fac parte din comitetul special, constituit în temeiul Acordului interinstituțional, trebuie să fie abilitați pentru a avea acces la informațiile sensibile în aplicarea principiului „necesității de a cunoaște”,
având în vedere necesitatea de a stabili mecanisme specifice pentru primirea, tratarea și controlul informațiilor sensibile furnizate de Consiliu, de state membre, de țări terțe sau de organizații internaționale,
DECIDE:

Articolul 1

Prezenta decizie vizează adoptarea de măsuri suplimentare necesare aplicării Acordului interinstituțional privind accesul Parlamentului European la informațiile sensibile ale Consiliului din domeniul politicii de securitate și de apărare.

Articolul 2

Consiliul tratează cererile Parlamentului European de acces la informațiile sale sensibile în conformitate cu propriile reglementări. În cazul în care documentele solicitate au fost întocmite de alte instituții, state membre, țări terțe sau organizații internaționale, ele se transmit cu acordul acestora.

Articolul 3

Președintele Parlamentului European răspunde de aplicarea, în cadrul acestei instituții, a Acordului interinstituțional.
În acest sens, Președintele ia toate măsurile care se impun pentru a garanta tratarea confidențială a informațiilor primite direct de la Președintele Consiliului sau de la Secretarul General/Înaltul Reprezentant, sau a informațiilor obținute cu ocazia consultării documentelor sensibile în localurile Consiliului.

Articolul 4

În cazul în care, la cererea Președintelui Parlamentului European sau a președintelui comisiei pentru afaceri externe, drepturile omului, securitate comună și politica de apărare, Președinția Consiliului sau Secretarul General/Înaltul Reprezentant sunt invitați să furnizeze informații sensibile comitetului special creat prin Acordul interinstituțional, acestea se vor furniza în cel mai scurt termen. În acest scop, Parlamentul European echipează o sală special concepută pentru aceasta. Alegerea sălii se face în vederea asigurării unui nivel de protecție echivalent cu cel prevăzut de Decizia 2001/264/CE a Consiliului din 19 martie 2001 de adoptare a regulamentului de securitate al Consiliului ²⁷ pentru organizarea reuniunilor de acest tip.

²⁶JO C 374, 29.12.2001, p. 1.

²⁷JO L 101, 11.4.2001, p. 1.

Articolul 5

Reuniunea de informare prezidată de Președintele Parlamentului European sau de președintele comisiei menționate anterior are loc cu ușile închise.

Cu excepția celor 4 membri desemnați de Conferința președinților, numai funcționarii care, date fiind funcțiile lor sau necesitățile serviciului, au fost abilitați și autorizați să intre în sală sub rezerva „necesității de a cunoaște”, au acces în sala de reuniune.

Articolul 6

În aplicarea alineatului 3.3 din Acordul interinstituțional deja menționat, în cazul în care Președintele Parlamentului European sau președintele comisiei menționate anterior decide să solicite consultarea documentelor care conțin informații sensibile, consultarea se efectuează în localurile Consiliului.

Consultarea documentelor la fața locului se efectuează în versiunea sau versiunile disponibile.

Articolul 7

Membrii Parlamentului European care urmează să asiste la reuniunile de informare sau să ia cunoștință de documentele sensibile, fac obiectul unei proceduri de abilitare, asemeni membrilor Consiliului și membrilor Comisiei. În acest sens, Președintele Parlamentului European inițiază demersurile necesare pe lângă autoritățile naționale competente.

Articolul 8

Funcționarii care trebuie să aibă acces la informațiile sensibile sunt abilitați în conformitate cu dispozițiile stabilite pentru celelalte instituții. Funcționarii astfel abilitați, sub rezerva „necesității de a cunoaște”, sunt chemați să asiste la reuniunile de informare menționate anterior sau să ia cunoștință de conținutul acestora. În acest sens, Secretarul General acordă autorizația, după ce a primit avizul autorităților naționale competente ale statelor membre, pe baza anchetei de securitate întreprinse de aceste autorități.

Articolul 9

Informațiile obținute cu ocazia acestor reuniuni sau cu ocazia consultării documentelor în localurile Consiliului nu fac obiectul divulgării, difuzării și reproducerii, totale sau parțiale, indiferent de suportul pe care se prezintă. De asemenea, nu se autorizează nici înregistrarea informațiilor sensibile furnizate de către Consiliu.

Articolul 10

Membrii Parlamentului European desemnați de Conferința președinților pentru a avea acces la informații sensibile sunt obligați să păstreze confidențialitatea. Cei care nu respectă această obligație sunt înlocuiți în cadrul comitetului special de un alt membru desemnat de Conferința președinților. În acest scop, membrul care nu respectă această obligație poate fi audiat, înainte de excluderea sa din comitetul special, de Conferința președinților, întrunită în reuniune extraordinară cu ușile închise. În afară de excluderea sa din comitetul special, membrul responsabil de scurgerea de informații poate face obiectul, dacă este cazul, unei proceduri judiciare în aplicarea legislației în vigoare.

Articolul 11

Funcționarii abilitați în mod corespunzător pentru a avea acces la informațiile sensibile, în aplicarea principiului „necesității de a cunoaște”, sunt obligați să păstreze confidențialitatea. Orice funcționar care nu respectă această obligație face obiectul unei anchete întreprinse sub autoritatea Președintelui Parlamentului European și, dacă este cazul, al unei proceduri disciplinare, în

conformitate cu Statutul funcționarilor. În cazul unei proceduri judiciare, Președintele ia toate măsurile care se impun pentru a permite autorităților naționale competente să declanșeze procedurile adecvate.

Articolul 12

Biroul este competent pentru a proceda la eventuale adaptări, modificări sau interpretări necesare pentru aplicarea acestei decizii.

Articolul 13

Prezenta decizie se va anexa la Regulamentul de procedură al Parlamentului European și va intra în vigoare la data publicării în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene.

ANEXA VIII Modalități de exercitare a dreptului de anchetă al Parlamentului European

Decizia Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei din 19 aprilie 1995 privind modalitățile de exercitare a dreptului de anchetă al Parlamentului European ²⁸

Parlamentul European, Consiliul și Comisia, având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului, în special articolul 20b, având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 193, având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, în special articolul 107b, întrucât este necesar să se definească modalitățile de exercitare a dreptului de anchetă al Parlamentului European, în conformitate cu dispozițiile prevăzute de tratatele de instituire a Comunităților Europene; întrucât comisiile temporare de anchetă trebuie să poată dispune de mijloacele necesare pentru îndeplinirea funcțiilor lor; întrucât, este necesar ca, în acest scop, statele membre, precum și instituțiile și organele Comunităților Europene, să ia toate măsurile pentru facilitarea îndeplinirii acestor funcții; întrucât secretul și confidențialitatea lucrărilor comisiilor temporare de anchetă trebuie să fie protejate; întrucât, la cererea uneia dintre cele trei instituții în cauză, modalitățile de exercitare a dreptului de anchetă vor putea fi revizuite, după încheierea prezentei legislaturi a Parlamentului European, în conformitate cu experiența dobândită,

ADOPTĂ DE COMUN ACORD PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Modalitățile de exercitare a dreptului de anchetă al Parlamentului European sunt definite de prezenta decizie, în conformitate cu articolul 20b din Tratatul CECO, cu articolul 193 din Tratatul CE și cu articolul 107b din Tratatul CEEA.

Articolul 2

(1) În condițiile și limitele stabilite de tratatele prevăzute la articolul 1 și în cadrul îndeplinirii misiunilor care îi revin, Parlamentul European poate constitui, la cererea unui sfert dintre membrii săi, o comisie temporară de anchetă pentru a examina pretinsele încălcări sau administrări defectuoase în aplicarea dreptului comunitar care ar fi imputabile fie unei instituții, fie unui organ al Comunităților Europene, fie unei administrații publice a unui stat membru, fie unor persoane mandatate de dreptul comunitar pentru aplicarea acestuia.

Parlamentul European stabilește componența și regulile interne de funcționare a comisiilor temporare de anchetă.

Decizia privind constituirea unei comisii temporare de anchetă, prin care se precizează în special obiectul de activitate al acesteia și termenul de depunere a raportului acesteia, se publică în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene.

(2) Comisia temporară de anchetă își îndeplinește funcțiile respectând atribuțiile conferite de tratate instituțiilor și organelor Comunităților Europene.

Membrii comisiei temporare de anchetă, precum și orice altă persoană care, prin funcția pe care o deține a luat cunoștință cu privire la faptele, informațiile, cunoștințele, documentele sau obiectele

²⁸JO L 113, 19.5.1995, p. 2.

asupra cărora trebuie păstrat secretul în temeiul dispozițiilor adoptate de un stat membru sau de o instituție a Comunității, sunt obligați, chiar și după încetarea funcțiilor, să păstreze secretul față de orice persoană neautorizată sau față de public.

Audierile și depozițiile au loc în cadrul unei ședințe publice. La cererea unui sfert dintre membrii comisiei de anchetă sau a autorităților comunitare sau naționale sau în cazul în care comisia temporară de anchetă este sesizată asupra unor informații secrete, ședința se desfășoară de drept cu ușile închise. Orice martor și orice expert au dreptul să facă depoziții sau să depună mărturie cu ușile închise.

(3) O comisie temporară de anchetă nu poate examina chestiuni pendinte în fața unei instanțe naționale sau comunitare atât timp cât procedura jurisdicțională nu s-a încheiat.

În termen de două luni, fie de la publicarea efectuată în conformitate cu alineatul (1), fie după ce Comisia a luat cunoștință de o acuzație, făcută în fața unei comisii temporare de anchetă, privind o încălcare a dreptului comunitar, comisă de un stat membru, Comisia poate notifica Parlamentului European că un fapt vizat de o comisie temporară de anchetă face obiectul unei proceduri comunitare precontencioase; în acest caz, comisia temporară de anchetă ia toate măsurile necesare pentru a permite Comisiei să își exercite pe deplin atribuțiile în conformitate cu tratatele.

(4) Existența unei comisii temporare de anchetă se încheie la depunerea raportului, în termenul stabilit la constituirea acesteia, sau, cel târziu, la expirarea unui termen de cel mult douăsprezece luni de la data constituirii acesteia și, în orice caz, la încheierea legislaturii.

Printr-o decizie motivată, Parlamentul poate proroga, de două ori, termenul de douăsprezece luni cu câte o perioadă de trei luni. Această decizie se publică în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene.

(5) O comisie temporară de anchetă nu poate fi constituită sau reconstituită, pentru fapte care au făcut deja obiectul unei anchete a unei comisii temporare de anchetă, înainte de expirarea unui termen minim de douăsprezece luni după depunerea raportului privind această anchetă sau de la sfârșitul misiunii acesteia, cu excepția cazului în care apar fapte noi.

Articolul 3

(1) Comisia temporară de anchetă procedează la anchetele necesare pentru a verifica pretense încălcări sau administrări defectuoase în aplicarea dreptului comunitar, în condițiile prevăzute în continuare.

(2) Comisia temporară de anchetă poate adresa o invitație unei instituții sau unui organ al Comunităților Europene sau guvernului unui stat membru în vederea desemnării de către aceștia a unui membru care să participe la lucrările sale.

(3) La cererea motivată a comisiei temporare de anchetă, statele membre în cauză și instituțiile sau organele Comunităților Europene desemnează funcționarul sau agentul pe care îl autorizează să se înfățișeze înaintea comisiei temporare de anchetă, dacă nu se opun rațiuni care țin de secret sau de siguranța publică sau națională, în conformitate cu legislația națională sau cea comunitară.

Funcționarii sau agenții în cauză se exprimă în numele și pe baza instrucțiunilor guvernului sau instituției care i-a desemnat. Aceștia trebuie să respecte, în continuare, obligațiile care decurg din statutul lor.

(4) Autoritățile statelor membre și instituțiile sau organele Comunităților Europene furnizează unei comisii temporare de anchetă, la invitația acesteia sau din proprie inițiativă, documentele necesare pentru îndeplinirea îndatoririlor sale, cu excepția cazului în care sunt

împiedicate să facă acest lucru de rațiuni care țin de secret sau de siguranța publică sau națională, în conformitate cu actele cu putere de lege sau normele administrative interne sau comunitare.

(5) Alineatele (3) și (4) nu aduc atingere celorlalte dispoziții proprii statelor membre care se opun înfățișării funcționarilor sau transmiterii documentelor.

Orice dificultate determinată de rațiunile ce țin de secret sau de siguranța publică sau națională sau de dispozițiile prevăzute la primul paragraf este notificată Parlamentului European de către un reprezentant abilitat să angajeze guvernul statului membru în cauză sau instituția.

(6) Instituțiile sau organele Comunităților Europene furnizează comisiei temporare de anchetă documentele provenite de la un stat membru numai după informarea acestuia.

Acestea comunică comisiei temporare de anchetă documentele cărora li se aplică alineatul (5) numai după exprimarea acordului de către statul membru în cauză.

(7) Dispozițiile alineatelor (3), (4) și (5) se aplică în cazul persoanelor fizice sau juridice mandatate de dreptul comunitar pentru aplicarea acestuia.

(8) În măsura necesară îndeplinirii îndatoririlor care îi revin, comisia temporară de anchetă poate cere oricărei alte persoane să depună mărturie în fața ei. În cazul în care introducerea în cauză a unei persoane în cursul unei anchete poate cauza prejudicii acesteia, persoanei respective i se aduce la cunoștință acest lucru de către comisia temporară de anchetă care o audiază, în cazul în care aceasta solicită audierea.

Articolul 4

(1) Informațiile adunate de comisia temporară de anchetă sunt destinate exclusiv îndeplinirii îndatoririlor acesteia. Aceste informații pot fi făcute publice numai în cazul în care nu conțin elemente de natură secretă sau confidențială sau în cazul în care introduc în cauză persoane în mod nominal.

Parlamentul European adoptă actele cu putere de lege și normele administrative necesare pentru a proteja secretul și confidențialitatea lucrărilor comisiilor temporare de anchetă.

(2) Raportul comisiei temporare de anchetă se prezintă Parlamentului European, care poate decide să-l facă public, în conformitate cu dispozițiile alineatului (1).

(3) Parlamentul European poate transmite instituțiilor sau organelor Comunităților Europene sau statelor membre recomandările adoptate pe baza raportului comisiei temporare de anchetă. Acestea vor trage concluziile pe care le consideră adecvate.

Articolul 5

Orice comunicare la adresa autorităților naționale ale statelor membre în scopul aplicării prezentei decizii se face prin intermediul reprezentanțelor permanente ale acestora pe lângă Uniunea Europeană.

Articolul 6

La cererea Parlamentului European, a Consiliului sau a Comisiei, modalitățile menționate anterior pot fi revizuite, după încheierea prezentei legislaturi a Parlamentului European, pe baza experienței dobândite.

Articolul 7

Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene.

ANEXA IX Dispoziții de aplicare a articolului 9 alineatul (2) – Grupuri de interese pe lângă Parlamentul European

Articolul 1 Legitimația de acces

(1) Legitimația de acces este o cartelă plastifiată conținând o fotografie de identitate a titularului, numele și prenumele acestuia, precum și denumirea întreprinderii, a organizației sau numele persoanei pentru care acesta lucrează.

Legitimația de acces trebuie purtată de titular în permanență, într-un mod vizibil și în orice local al Parlamentului. Nerespectarea acestei obligații poate conduce la retragerea legitimației.

Legitimațiile de acces diferă, prin formă și culoare, de ecusoanele eliberate pentru vizitatorii ocazionali.

(2) Legitimațiile de acces se reînnoiesc numai în cazul în care titularii au respectat obligațiile prevăzute la articolul 9 alineatul (2) din regulament.

Orice contestare, de către un deputat, a activității unui reprezentant sau a unui grup de interese se trimite chestorilor, care examinează cazul și pot decide menținerea sau retragerea legitimației de acces.

(3) Legitimațiile de acces nu autorizează în nici un caz accesul titularilor la reuniunile Parlamentului sau ale organelor sale, altele decât cele declarate publice și, în acest caz, nu le acordă nici o derogare de la regulile de acces care se aplică oricărui alt cetățean al Uniunii.

Articolul 2 Asistenții

(1) La începutul fiecărei legislaturi, chestorii stabilesc numărul maxim de asistenți pe care îi poate acredita un deputat.

În momentul preluării funcțiilor, asistenții acreditați dau o declarație scrisă în care enumeră activitățile profesionale și orice altă funcție sau activitate remunerată pe care o exercită.

(2) Asistenții au acces în Parlament în aceleași condiții ca și personalul Secretariatului General sau al grupurilor politice.

(3) Orice altă persoană, inclusiv cele care lucrează direct cu deputații, poate avea acces în Parlament numai în condițiile prevăzute la articolul 9 alineatul (2) din regulament.

Articolul 3 Codul de conduită

(1) În cadrul relațiilor pe care le au cu Parlamentul, persoanele înscrise în registrul prevăzut la articolul 9 alineatul (2):

- a) trebuie să respecte dispozițiile articolului 9 din regulament și din prezenta anexă;
- b) trebuie să declare deputaților, personalului acestora sau funcționarilor instituției ce interes sau interese reprezintă;
- c) trebuie să se abțină de la orice demers în vederea obținerii de informații pe căi necinstite;
- d) nu pot să invoce nici o relație oficială cu Parlamentul, indiferent de raportul în care se află cu terții;
- e) nu pot să distribuie unor terți, în scopuri lucrative, copii ale documentelor obținute la Parlament;
- f) trebuie să se conformeze strict dispozițiilor de la anexa I articolul 2 al doilea paragraf;

- g) trebuie să se asigure că orice asistență furnizată în cadrul dispozițiilor de la anexa I articolul 2 este declarată în registrul prevăzut în acest scop;
- h) trebuie să se conformeze, în cazul recrutării de foști funcționari ai instituțiilor, dispozițiilor prevăzute de statutul funcționarilor;
- i) trebuie să se conformeze oricărei reguli stabilite de Parlament privind drepturile și responsabilitățile foștilor deputați;
- j) trebuie să obțină acordul prealabil al deputatului sau deputaților interesați în ceea ce privește legătura contractuală cu un asistent sau angajarea unui asistent și să se asigure că aceasta este declarată în registrul prevăzut la articolul 9 alineatul (2) din regulament, pentru evitarea unor eventuale conflicte de interese.

(2) Orice abatere de la prezentul cod de conduită poate conduce la retragerea legitimației de acces eliberate persoanelor interesate și, dacă este cazul, întreprinderii pentru care lucrează acestea.

ANEXA X Exercițarea funcțiilor Ombudsmanului

A. Decizia Parlamentului European privind statutul și condițiile generale pentru exercițarea funcțiilor Ombudsmanului²⁹

Parlamentul European,
având în vedere Tratatul de instituire a Comunităților Europene, în special articolul 195 alineatul (4) din Tratatul de instituire a Comunității Europene, articolul 20d alineatul (4) din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului și articolul 107d alineatul (4) din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice,
având în vedere avizul Comisiei,
având în vedere aprobarea Consiliului,
întrucât este necesar să se stabilească statutul și condițiile generale de exercițare a funcțiilor Ombudsmanului, în conformitate cu dispozițiile prevăzute de Tratatul de instituire a Comunităților Europene;
întrucât este necesară determinarea condițiilor în care Ombudsmanul poate fi sesizat printr-o plângere, precum și a relațiilor dintre exercițarea funcțiilor Ombudsmanului și procedurile jurisdicționale sau administrative;
întrucât Ombudsmanul, care poate acționa și din proprie inițiativă, trebuie să poată dispune de toate elementele necesare exercițării funcțiilor sale; întrucât, în acest scop, instituțiile și organele comunitare sunt obligate să furnizeze Ombudsmanului, la cererea acestuia, informațiile pe care le solicită, cu excepția cazurilor în care există motive justificate în mod corespunzător ce impun păstrarea secretului și fără a aduce atingere obligației Ombudsmanului de a nu le divulga; întrucât autoritățile statelor membre sunt obligate să furnizeze Ombudsmanului toate informațiile necesare, cu excepția cazului în care aceste informații sunt reglementate fie de acte cu putere de lege sau norme administrative privind secretul, fie de acte care împiedică transmiterea acestora; întrucât, în cazul în care nu i se acordă asistența dorită, Ombudsmanul informează Parlamentul European cu privire la aceasta, iar Parlamentul European îi revine sarcina de a întreprinde demersurile adecvate;
întrucât este necesar să se prevadă procedurile de urmat în cazul în care rezultatele anchetelor Ombudsmanului conduc la descoperirea unor cazuri de administrare defectuoasă; întrucât ar trebui să se prevadă, de asemenea, prezentarea unui raport global al Ombudsmanului în fața Parlamentului European, la sfârșitul fiecărei sesiuni anuale;
întrucât Ombudsmanul și personalul acestuia sunt obligați să păstreze confidențialitatea cu privire la informațiile de care au luat cunoștință în timpul exercițării funcțiilor lor; întrucât Ombudsmanul are, în schimb, obligația de a informa autoritățile competente cu privire la faptele pe care le consideră aflate sub incidența dreptului penal și de care a luat cunoștință în timpul unei anchete; întrucât este necesar să se prevadă posibilitatea unei cooperări între Ombudsman și autoritățile similare din anumite state membre, cu respectarea legislațiilor naționale aplicabile;
întrucât este de datoria Parlamentului European să numească Ombudsmanul la începutul și pe durata fiecărei legislaturi dintre personalitățile care sunt cetățeni ai Uniunii și prezintă toate garanțiile de independență și de competență necesare;
întrucât ar trebui să se prevadă condițiile de încetare a funcțiilor Ombudsmanului;
întrucât Ombudsmanul trebuie să-și exercite funcțiile în deplină independență, în conformitate cu angajamentul solemn pe care îl ia în fața Curții de Justiție a Comunităților Europene încă de la intrarea în funcție; întrucât este necesar să se determine incompatibilitățile cu funcția de Ombudsman, precum și retribuiția, privilegiile și imunitățile acordate acestuia;
întrucât ar trebui să se prevadă dispoziții privind funcționarii și agenții secretariatului care asistă Ombudsmanul și bugetul acestuia; întrucât sediul Ombudsmanului este cel al Parlamentului European;

²⁹ Adoptată la 9 martie 1994 (JO L 113, 4.5.1994, p. 15) și modificată de Decizia Parlamentului din 14 martie 2002 (JO L 92, 9.4.2002, p. 13) privind eliminarea articolelor 12 și 16.

întrucât este de datoria Ombudsmanului să adopte dispozițiile de aplicare a prezentei decizii; întrucât este, de asemenea, necesar să se stabilească anumite dispoziții tranzitorii care se aplică primului Ombudsman numit după intrarea în vigoare a Tratatului privind Uniunea Europeană,
DECIDE:

Articolul 1

- (1) Statutul și condițiile generale de exercitare a funcțiilor de Ombudsman se stabilesc prin prezenta decizie, în conformitate cu articolul 195 alineatul (4) din Tratatul de instituire a Comunității Europene, articolul 20d alineatul (4) din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului și articolul 107d alineatul (4) din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice.
- (2) Ombudsmanul își îndeplinește funcțiile cu respectarea competențelor conferite de tratate instituțiilor și organelor comunitare.
- (3) Ombudsmanul nu poate interveni într-o procedură în curs în fața unei instanțe și nici nu poate pune la îndoială temeinicia unei hotărâri judiciare.

Articolul 2

- (1) În condițiile și limitele stabilite de tratatele menționate anterior, Ombudsmanul contribuie la identificarea cazurilor de administrare defectuoasă în acțiunea instituțiilor și organelor comunitare, cu excepția Curții de Justiție și a Tribunalului de Primă Instanță în exercitarea competențelor jurisdicționale ale acestora, și la formularea de recomandări în vederea remedierii situației. Acțiunea oricărei alte autorități sau persoane nu poate face obiectul unei plângeri adresate Ombudsmanului.
- (2) Orice cetățean al Uniunii și orice persoană fizică sau juridică având reședința sau sediul social într-un stat membru al Uniunii poate sesiza Ombudsmanul, direct sau prin intermediul unui membru al Parlamentului European, printr-o plângere referitoare la un caz de administrare defectuoasă în acțiunea instituțiilor sau organelor comunitare, cu excepția Curții de Justiție și a Tribunalului de Primă Instanță în exercitarea competențelor jurisdicționale ale acestora. Ombudsmanul informează instituția sau organul în cauză de îndată ce a fost sesizat printr-o plângere.
- (3) Plângerea trebuie să precizeze obiectul acesteia, precum și identitatea persoanei căreia îi aparține; această persoană poate cere ca plângerea să rămână confidențială.
- (4) Plângerea trebuie să fie introdusă în termen de doi ani de la data la care faptele care o justifică sunt aduse la cunoștința autorului acesteia și să fi fost precedată de demersurile administrative corespunzătoare pe lângă instituțiile și organele în cauză.
- (5) Ombudsmanul poate recomanda autorului plângerii să se adreseze altei autorități.
- (6) Plângerile prezentate Ombudsmanului nu întrerup termenele căilor de atac în procedurile jurisdicționale sau administrative.
- (7) În cazul în care Ombudsmanul, în conformitate cu o procedură jurisdicțională în curs sau încheiată cu privire la faptele reclamate, trebuie să declare inadmisibilă o plângere sau să pună capăt examinării acesteia, rezultatele eventualelor anchete pe care le-a întreprins înainte se arhivează.
- (8) Ombudsmanul poate fi sesizat printr-o plângere cu privire la raporturile de muncă între instituțiile și organele comunitare și funcționarii acestora sau alți agenți numai în cazul în care posibilitățile privind cererile sau reclamațiile administrative interne, în special procedurile

prevăzute la articolul 90 alineatele (1) și (2) din Statutul funcționarilor au fost epuizate de persoana interesată și după expirarea termenelor de răspuns din partea autorității sesizate în acest mod.

(9) Ombudsmanul informează autorul plângerii în cel mai scurt timp cu privire la cursul dat plângerii.

Articolul 3

(1) Ombudsmanul efectuează, din proprie inițiativă sau ca urmare a unei plângeri, toate anchetele pe care le consideră justificate pentru a clarifica orice posibil caz de administrare defectuoasă în activitatea instituțiilor și organelor comunitare. Ombudsmanul informează, cu privire la aceasta, instituția sau organul în cauză, care poate să-i transmită orice observație utilă.

(2) Instituțiile și organele comunitare sunt obligate să furnizeze Ombudsmanului informațiile pe care acesta le solicită și îi permit accesul la dosarele în cauză. Acestea pot refuza furnizarea informațiilor și a accesului la dosarele în cauză numai pentru motive ce țin de păstrarea secretului, justificate în mod corespunzător.

Instituțiile și organele comunitare acordă accesul la documentele care emană de la un stat membru, clasificate secrete în temeiul unui act cu putere de lege sau al unei norme administrative, numai după obținerea acordului prealabil al statului membru respectiv.

Acestea acordă accesul la alte documente care emană de la un stat membru după informarea statului membru în cauză.

În ambele cazuri, în conformitate cu articolul 4, Ombudsmanul nu poate divulga conținutul documentelor.

Funcționarii și alți agenți ai instituțiilor și organelor comunitare sunt obligați să depună mărturie la cererea Ombudsmanului; aceștia se exprimă în numele și în conformitate cu instrucțiunile administrației de care aparțin și sunt obligați să păstreze secretul profesional.

(3) La cererea Ombudsmanului, autoritățile statelor membre sunt obligate să-i furnizeze, prin intermediul reprezentanțelor permanente ale statelor membre pe lângă Comunitățile Europene, toate informațiile care ar putea contribui la clarificarea cazurilor de administrare defectuoasă din partea instituțiilor sau organelor comunitare, cu excepția cazului în care aceste informații sunt reglementate fie de acte cu putere de lege sau norme administrative privind secretul, fie de acte care împiedică transmiterea acestora. Cu toate acestea, în ultimul caz menționat, statul membru interesat poate permite Ombudsmanului consultarea informațiilor, cu condiția ca acesta să-și ia angajamentul de a nu le divulga conținutul.

(4) În cazul în care Ombudsmanului nu i se acordă asistența pe care o solicită, acesta informează Parlamentul European care întreprinde demersurile adecvate.

(5) În măsura posibilului, Ombudsmanul încearcă să găsească, împreună cu instituția sau organul în cauză, o soluție care să elimine cazurile de administrare defectuoasă și să rezolve în mod satisfăcător plângerea.

(6) În cazul în care Ombudsmanul descoperă un caz de administrare defectuoasă, acesta sesizează instituția sau organul în cauză și, dacă este necesar, îi prezintă mai multe proiecte de recomandări. Instituția sau organul sesizat îi transmite un aviz detaliat în termen de trei luni.

(7) Ombudsmanul transmite apoi un raport Parlamentului European și instituției sau organului în cauză. De asemenea, acesta poate include în respectivul raport o serie de recomandări. Autorul plângerii este informat, prin grija Ombudsmanului, cu privire la rezultatul anchetei, la

avizul emis de instituția sau organul în cauză și la eventualele recomandări prezentate de Ombudsman.

(8) La încheierea fiecărei sesiuni anuale, Ombudsmanul prezintă Parlamentului European un raport privind rezultatele anchetelor întreprinse.

Articolul 4

(1) Ombudsmanul și personalul acestuia – căruia i se aplică dispozițiile articolului 287 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, ale articolului 47 alineatul (2) din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului și ale articolului 194 din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice – sunt obligați să nu divulge informațiile și documentele care le-au fost aduse la cunoștință în timpul anchetelor efectuate. De asemenea, Ombudsmanul și personalul acestuia au obligația de confidențialitate cu privire la orice informație care ar putea cauza prejudicii autorului plângerii sau oricărei alte persoane în cauză, fără a aduce atingere dispozițiilor alineatului (2).

(2) În cazul în care, în cadrul unei anchete, Ombudsmanul ia cunoștință de fapte pe care le consideră aflate sub incidența dreptului penal, acesta informează imediat autoritățile naționale competente prin intermediul reprezentanțelor permanente ale statelor membre pe lângă Comunitățile Europene, precum și, dacă este necesar, instituția comunitară de care depinde funcționarul sau agentul în cauză, aceasta putând pune în aplicare articolul 18 al doilea paragraf din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Comunităților Europene. De asemenea, Ombudsmanul poate informa instituția sau organul comunitar în cauză cu privire la faptele care pun în discuție, din punct de vedere disciplinar, comportamentul unuia dintre funcționarii sau agenții acestora.

Articolul 5

În măsura în care această cooperare poate contribui la întărirea eficienței anchetelor și la mai buna protejare a drepturilor și intereselor persoanelor care îi adresează plângeri, Ombudsmanul poate coopera cu autoritățile de același tip, existente în anumite state membre, cu respectarea legislațiilor naționale aplicabile. Ombudsmanul nu poate solicita, pe această cale, documente la care nu ar avea acces în conformitate cu dispozițiile articolului 3.

Articolul 6

(1) Ombudsmanul este numit de Parlamentul European după fiecare alegere a acestuia și pe durata întregii legislaturi. Mandatul acestuia se poate reînnoi.

(2) Ombudsmanul este ales dintre personalitățile care sunt cetățeni ai Uniunii, se bucură de toate drepturile civile și politice, prezintă toate garanțiile de independență și îndeplinesc condițiile necesare în țara de origine pentru exercitarea celor mai înalte funcții jurisdicționale sau posedă o experiență și o competență recunoscute pentru îndeplinirea funcțiilor de Ombudsman.

Articolul 7

(1) Funcțiile Ombudsmanului încetează fie la încheierea mandatului acestuia, fie în cazul demisiei sau destituirii.

(2) Cu excepția cazului destituirii, Ombudsmanul rămâne în funcție până la înlocuirea sa.

(3) În cazul încetării anticipate a exercitării funcțiilor de Ombudsman, succesorul acestuia este numit în termen de trei luni de la momentul în care locul a devenit vacant, pentru restul perioadei rămase până la încheierea legislaturii.

Articolul 8

La cererea Parlamentului European, Curtea de Justiție a Comunităților Europene îl poate destitui pe acel Ombudsman care nu mai îndeplinește condițiile necesare exercitării funcțiilor sau care a comis o abatere gravă.

Articolul 9

(1) Ombudsmanul își exercită funcțiile în condiții de independență totală, în interesul general al Comunităților Europene și al cetățenilor Uniunii. În vederea îndeplinirii acestor funcții, acesta nu solicită și nu acceptă instrucțiuni de la nici un guvern și de la nici un organism. Ombudsmanul se abține de la orice act incompatibil cu caracterul funcțiilor sale.

(2) La preluarea funcției, Ombudsmanul își ia angajamentul solemn, în fața Curții de Justiție a Comunităților Europene, să își exercite funcțiile în deplină independență și imparțialitate și să respecte, pe toată durata exercitării mandatului și după încheierea acestuia, obligațiile care decurg din funcția sa, în special obligația de onestitate și de discreție în cazul acceptării anumitor funcții sau avantaje după încetarea funcției de Ombudsman.

Articolul 10

(1) Pe durata exercitării funcțiilor, Ombudsmanul nu poate exercita nici o altă funcție politică sau administrativă sau o activitate profesională, indiferent dacă este remunerată sau nu.

(2) În ceea ce privește remunerația, indemnizațiile și pensia pentru vechime în muncă, Ombudsmanul este asimilat unui judecător de la Curtea de Justiție a Comunităților Europene.

(3) Articolele 12-15 și articolul 18 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Comunităților Europene se aplică în cazul Ombudsmanului, funcționarilor și agenților care compun secretariatul acestuia.

Articolul 11

(1) Ombudsmanul este asistat de un secretariat, al cărui responsabil principal este numit de acesta.

(2) Funcționarii și agenții din secretariatul Ombudsmanului se supun regulamentelor și normelor care se aplică în cazul funcționarilor și al celorlalți agenți ai Comunităților Europene. Numărul acestora se stabilește anual în cadrul procedurii bugetare.

(3) Funcționarii Comunităților Europene și ai statelor membre, care sunt numiți agenți în cadrul secretariatului Ombudsmanului sunt detașați în interes de serviciu, cu garanția reintegrării cu drepturi depline în instituția de origine.

(4) Pentru chestiuni privind personalul de care dispune, Ombudsmanul este asimilat instituțiilor în sensul articolului 1 din Statutul funcționarilor Comunităților Europene.

Articolul 12 (Eliminat)

Articolul 13

Sediul Ombudsmanului este cel al Parlamentului European.

Articolul 14

Ombudsmanul adoptă dispozițiile de executare a prezentei decizii.

Articolul 15

Primul Ombudsman numit după intrarea în vigoare a Tratatului privind Uniunea Europeană este numit pentru perioada care rămâne până la încheierea legislaturii.

Articolul 16 (Eliminat)

Articolul 17

Prezenta decizie se publică în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene. Aceasta intră în vigoare la data publicării.

B.Decizia Ombudsmanului European privind adoptarea dispozițiilor de executare ³⁰.

Articolul 1 Definiții

În sensul prezentelor dispoziții de executare,

- a) expresia „instituție în cauză” desemnează instituția sau organul comunitar care face obiectul unei plângeri sau al unei anchete din proprie inițiativă;
- b) termenul „statut” desemnează statutul și condițiile generale de exercitare a funcțiilor de către Ombudsman.

Articolul 2 Primirea plângerilor

2.1 Plângerile primite sunt identificate, înregistrate și numerotate.

2.2 Autorului plângerii i se trimite o confirmare de primire în care sunt indicate numărul de înregistrare a plângerii și coordonatele juristului responsabil cu soluționarea cauzei.

2.3 O petiție trimisă Ombudsmanului de către Parlamentul European cu acordul petiționarului se tratează ca o plângere.

2.4 Dacă este necesar, Ombudsmanul poate trimite plângerea, cu acordul autorului acesteia, la Parlamentul European pentru a fi tratată ca o petiție.

2.5 Dacă este necesar, Ombudsmanul poate trimite plângerea, cu acordul autorului acesteia, unei alte autorități competente.

Articolul 3 Admisibilitatea plângerilor

3.1 Pe baza criteriilor enunțate de tratat și de statut, Ombudsmanul stabilește dacă o plângere este de competența sa și, în caz afirmativ, dacă este admisibilă; înainte de a lua decizia, Ombudsmanul poate cere autorului acesteia să furnizeze informații sau documente suplimentare.

3.2 În cazul în care plângerea nu este de competența sa sau nu este admisibilă, Ombudsmanul închide dosarul consacrat acesteia. Ombudsmanul informează autorul acesteia cu privire la decizia adoptată și o motivează. De asemenea, Ombudsmanul poate recomanda autorului acesteia să se adreseze unei alte autorități.

Articolul 4 Anchete efectuate pe baza plângerilor admisibile

4.1 Ombudsmanul hotărăște dacă există suficiente elemente care să justifice începerea unei anchete pe baza unei plângeri admisibile.

³⁰Adoptată la 8 iulie 2002 și modificată prin Decizia Ombudsmanului din 5 aprilie 2004.

4.2 În cazul în care Ombudsmanul consideră că elementele sunt insuficiente pentru a justifica începerea unei anchete, acesta încheie dosarul aferent plângerii și informează autorul plângerii cu privire la aceasta.

4.3 În cazul în care Ombudsmanul consideră că elementele sunt suficiente pentru a justifica începerea unei anchete, acesta informează autorul plângerii și instituția în cauză cu privire la aceasta. Ombudsmanul transmite instituției în cauză o copie a plângerii și îi cere să emită un aviz într-un termen dat, care, în mod normal, nu poate depăși trei luni. Cererea adresată instituției în cauză poate specifica anumite aspecte ale plângerii sau considerente speciale, care vor trebui tratate în aviz.

4.4 Ombudsmanul trimite avizul instituției în cauză autorului plângerii. Acesta are posibilitatea de a prezenta observații Ombudsmanului într-un termen dat care, în mod normal, nu poate depăși o lună.

4.5 După examinarea avizului și a eventualelor observații făcute de autorul plângerii, Ombudsmanul poate decide clasarea cauzei printr-o decizie motivată sau continuarea anchetei. Ombudsmanul informează autorul plângerii și instituția în cauză cu privire la aceasta.

Articolul 5 Competențe de investigare

5.1 Sub rezerva condițiilor enunțate de statut, Ombudsmanul poate solicita instituțiilor și organelor comunitare, precum și autorităților statelor membre să furnizeze, într-un termen rezonabil, informațiile și documentele necesare anchetei.

5.2 Ombudsmanul poate consulta arhivele instituției comunitare în cauză, cu scopul de a se asigura că aceasta a furnizat răspunsuri exacte și complete. Ombudsmanul poate face copii ale tuturor actelor relevante sau doar ale unora. Acesta informează autorul plângerii cu privire la consultarea arhivelor.

5.3 Ombudsmanul poate solicita funcționarilor sau agenților instituțiilor sau organelor comunitare să depună mărturie în condițiile prevăzute de statut.

5.4 Ombudsmanul poate solicita instituțiilor și organelor comunitare să ia măsurile necesare pentru ca acesta să poată cerceta la fața locului.

5.5 Ombudsmanul poate dispune efectuarea studiilor sau expertizelor pe care le consideră necesare pentru finalizarea unei anchete.

Articolul 6 Soluții amiabile

6.1 În cazul în care Ombudsmanul constată un caz de administrare defectuoasă, acesta cooperează cât mai îndeaproape cu instituția în cauză pentru a găsi o soluție amiabilă, cu scopul de a elimina cazul de administrare defectuoasă și de a da o soluție favorabilă autorului plângerii.

6.2 În cazul în care Ombudsmanul consideră că o astfel de cooperare a reușit, acesta clasează cauza printr-o decizie motivată. Autorul plângerii și instituția în cauză sunt informați de către Ombudsman cu privire la decizia luată.

6.3 În cazul în care Ombudsmanul consideră că o soluție amiabilă este imposibilă sau în cazul în care căutarea acestei soluții nu a dat nici un rezultat, acesta clasează cauza printr-o decizie motivată care poate cuprinde un comentariu critic sau întocmește un raport conținând proiectele de recomandări.

Articolul 7 Comentarii critice

7.1 Ombudsmanul formulează un comentariu critic în cazul în care consideră că:

- a) instituția în cauză nu mai poate elimina cazul de administrare defectuoasă și
- b) nu există implicații generale ale cazului de administrare defectuoasă.

7.2 În cazul în care clasează cauza formulând un comentariu critic, Ombudsmanul informează autorul plângerii cu privire la aceasta.

Articolul 8 Rapoarte și recomandări

8.1 Ombudsmanul întocmește un raport conținând proiecte de recomandări la adresa instituției în cauză în cazul în care consideră că:

- a) instituția în cauză poate elimina cazul de administrare defectuoasă sau
- b) există implicații generale ale cazului de administrare defectuoasă.

8.2 Ombudsmanul trimite instituției în cauză și autorului plângerii câte un exemplar al raportului și al proiectelor de recomandări.

8.3 Instituția în cauză trimite Ombudsmanului un aviz detaliat în termen de trei luni. Avizul detaliat poate conține acceptarea deciziei Ombudsmanului și poate prezenta în detaliu măsurile luate în vederea aplicării proiectelor de recomandări.

8.4 În cazul în care Ombudsmanul consideră că avizul detaliat nu este satisfăcător, acesta poate întocmi și trimite Parlamentului European un raport special privind cazul de administrare defectuoasă. Acest raport poate conține recomandări. Ombudsmanul trimite instituției în cauză și autorului plângerii câte un exemplar al raportului.

Articolul 9 Anchete din proprie inițiativă

9.1 Ombudsmanul poate hotărî începerea unei anchete din proprie inițiativă.

9.2 Ombudsmanul dispune de aceleași competențe de investigare pentru anchetele din proprie inițiativă ca și pentru anchetele inițiate în baza unei plângeri.

9.3 Procedura privind anchetele inițiate în baza unei plângeri se aplică, în mod analog, în cazul anchetelor din proprie inițiativă.

Articolul 10 Elemente de procedură

10.1 O plângere este clasificată confidențială de către Ombudsman la cererea autorului acesteia. O plângere poate fi clasificată confidențială de către Ombudsman din proprie inițiativă, în cazul în care consideră acest lucru necesar pentru protecția intereselor autorului plângerii sau ale unei terțe părți.

10.2 Ombudsmanul poate lua măsuri de tratare prioritară a unei plângeri în cazul în care consideră oportun acest lucru.

10.3 În cazul în care este începută o procedură jurisdicțională cu privire la faptele supuse examinării Ombudsmanului, acesta clasează cauza. Rezultatele eventualelor investigații efectuate în prealabil se clasează fără a li se da curs.

10.4 Ombudsmanul informează autoritățile naționale competente și, dacă este necesar, o instituție sau un organ comunitar cu privire la faptele care intră sub incidența dreptului penal de care poate avea cunoștință în timpul unei anchete. De asemenea, Ombudsmanul poate informa o

instituție sau un organ comunitar cu privire la faptele care, în opinia sa, ar putea justifica demararea unei proceduri disciplinare.

Articolul 11 Rapoartele prezentate Parlamentului European

11.1 Ombudsmanul prezintă Parlamentului European un raport anual privind ansamblul activităților sale și, în special, rezultatele anchetelor efectuate.

11.2 În afară de rapoartele speciale prevăzute la articolul 8.4, Ombudsmanul poate adresa Parlamentului European orice alt raport special pe care îl consideră oportun pentru îndeplinirea mandatului în conformitate cu tratatele și cu statutul.

11.3 Raportul anual și rapoartele speciale ale Ombudsmanului pot conține toate recomandările pe care acesta le consideră oportune pentru îndeplinirea mandatului în conformitate cu tratatele și cu statutul.

Articolul 12 Cooperarea cu ombudsmanii și organele similare din statele membre

Ombudsmanul poate coopera cu ombudsmanii și organele similare stabilite în statele membre în scopul de a eficientiza atât propriile sale anchete, cât și anchetele acestor ombudsmeni și organe și de a organiza mai eficient protejarea drepturilor și intereselor care decurg din dreptul Comunității Europene și al Uniunii Europene.

Articolul 13 Dreptul autorului plângerii de a-și consulta dosarul

13.1 Autorul plângerii are dreptul de a consulta dosarul constituit de Ombudsman pe baza plângerii sale, sub rezerva dispozițiilor articolului 13.3.

13.2 Autorul plângerii își poate exercita pe loc dreptul de a consulta dosarul. Autorul plângerii poate solicita Ombudsmanului să-i furnizeze o copie a întregului dosar sau a anumitor acte conținute de acesta.

13.3 În cazul în care Ombudsmanul, în aplicarea articolelor 5.2 și 5.3, a consultat arhivele instituției în cauză sau a înregistrat o mărturie, autorul plângerii nu are acces la documentele sau la informațiile confidențiale de orice natură obținute prin consultarea arhivelor sau audierea unui martor.

Articolul 14 Accesul public la documentele deținute de Ombudsman

14.1 Publicul are acces la documentele nepublicate deținute de Ombudsman, sub rezerva aceluiași condiții și limite ca și cele enunțate de Regulamentul (CE) nr. 1049/2001³¹ pentru accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei, precum și a dispozițiilor articolului 14.2

14.2 În cazul în care Ombudsmanul, în aplicarea articolelor 5.2 și 5.3, a consultat arhivele instituției în cauză sau a înregistrat o mărturie, publicul nu are acces la documentele sau la informațiile confidențiale obținute prin consultarea arhivelor sau audierea unui martor.

14.3 Cererile de acces la documente se formulează în scris (corespondență obișnuită, fotocopie sau poșta electronică) și într-un mod suficient de precis pentru a permite identificarea documentelor în cauză.

³¹Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, 31.5.2001, p. 43).

14.4 Cu excepția cazurilor în care documentele se referă la plângeri clasificate confidențiale în conformitate cu articolul 10.1, se acordă automat dreptul de acces la următoarele documente:

- a) registrul general al plângerilor;
- b) plângerile și documentele anexate la acestea de către autorul plângerii;
- c) avizele și avizele detaliate emise de instituțiile în cauză, precum și eventualele observații ale autorului plângerii;
- d) deciziile Ombudsmanului privind clasarea cauzelor;
- e) rapoartele și proiectele de recomandări prevăzute la articolul 8.

14.5 Se acordă acces la documente pe loc sau prin eliberarea unei copii. Ombudsmanul poate condiționa eliberarea copiilor de plata unei redevențe rezonabile. Se furnizează explicații cu privire la metoda de calcul a oricărei redevențe.

14.6 Se acordă acces imediat la documentele prevăzute la articolul 14.4. Deciziile privind cererile de acces al publicului la alte documente se iau în termen de cincisprezece zile lucrătoare de la primirea cererilor.

14.7 Respingerea totală sau parțială a unei cereri de acces la un document se motivează.

Articolul 15 Regimul lingvistic

15.1 O plângere poate fi prezentată Ombudsmanului în oricare dintre limbile tratatului. Ombudsmanul nu are obligația de a examina plângerile care îi sunt prezentate într-o altă limbă.

15.2 Limba de procedură a Ombudsmanului este una dintre limbile tratatului; în cazul unei plângeri, limba de procedură este limba în care a fost redactată aceasta.

15.3 Ombudsmanul hotărăște care sunt documentele care trebuie redactate în limba de procedură.

15.4 Corespondența cu autoritățile statelor membre se desfășoară în limba oficială a statului în cauză.

15.5 Raportul anual, rapoartele speciale și, în măsura posibilului, celelalte documente publicate de Ombudsman se întocmesc în toate limbile oficiale.

Articolul 16 Publicarea rapoartelor

16.1 Ombudsmanul European publică în Jurnalul Oficial avizele prin care anunță adoptarea rapoartelor anuale și a rapoartelor speciale și indică mijloacele prin care orice persoană interesată poate avea acces la textele integrale ale acestor documente.

16.2 Orice raport al Ombudsmanului și orice rezumat ale deciziilor sale privind o plângere confidențială se publică sub o formă care să nu permită identificarea autorului plângerii.

Articolul 17 Intrarea în vigoare

17.1 Dispozițiile de executare adoptate la 16 octombrie 1997 se abrogă.

17.2 Prezenta decizie intră în vigoare la 1 ianuarie 2003.

17.3 Președintele Parlamentului European este informat cu privire la adoptarea prezentei decizii. De asemenea, se publică un aviz în Jurnalul Oficial.

ANEXA XI Anchete interne în domeniul luptei împotriva fraudei, corupției și oricărei activități ilegale care ar putea aduce atingere intereselor Comunităților

Decizia Parlamentului European privind condițiile și modalitățile de anchetă internă în materie de luptă împotriva fraudei, corupției și oricărei activități ilegale care ar putea aduce atingere intereselor Comunităților³²

Parlamentul European,
având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 199,
având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului, în special articolul 25,
având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, în special articolul 112,
având în vedere Regulamentul de procedură și, în special, articolul 186 litera (c)³³ din Regulamentul de procedură,
întrucât Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului³⁴, precum și Regulamentul (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului³⁵ privind anchetele efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă prevăd că Oficiul inițiază și conduce anchetele administrative în cadrul instituțiilor, organelor și organismelor create de Tratatul CE și Euratom sau instituite pe baza acestora;
întrucât responsabilitatea Oficiului European de Luptă Antifraudă, astfel cum a fost acesta instituit de către Comisie, pe lângă protecția intereselor financiare, cuprinde și ansamblul activităților legate de protejarea intereselor comunitare împotriva comportamentelor ilegale care ar putea face obiectul unor proceduri administrative sau penale;
întrucât este necesar să se extindă domeniul de aplicare și să sporească eficacitatea luptei împotriva fraudei folosind expertiza existentă în domeniul anchetelor administrative;
întrucât, în consecință, ar trebui ca toate instituțiile, toate organele și organismele, în temeiul autonomiei administrative de care dispun, să încredințeze Oficiului misiunea de a efectua în cadrul lor anchetele administrative destinate să descopere fapte grave, legate de exercitarea activităților profesionale, care ar putea constitui o neîndeplinire a obligațiilor funcționarilor și agenților Comunităților, cum ar fi cele menționate la articolul 11, articolul 12 alineatele (2) și (3), articolele 13, 14, 16 și articolul 17 alineatul (1) din Statutul funcționarilor Comunităților Europene și regimul aplicabil altor agenți ai Comunităților Europene (denumit în continuare „statut”), fapte care ar putea aduce atingere intereselor Comunităților Europene și care ar putea face obiectul unor proceduri disciplinare, iar, dacă este necesar, penale, sau o abatere personală gravă prevăzută la articolul 22 din statut, sau o neîndeplinire a obligațiilor analoage ale deputaților sau ale personalului Parlamentului European care nu se află sub incidența acestui statut;
întrucât aceste anchete trebuie efectuate cu respectarea deplină a dispozițiilor pertinente din Tratatul de instituire a Comunităților Europene, în special Protocolul privind privilegiile și imunitățile, a textelor adoptate pentru aplicarea acestora, precum și a statutului;
întrucât aceste anchete trebuie efectuate în condiții echivalente în toate instituțiile, toate organele și toate organismele comunitare, fără ca atribuirea acestei sarcini Oficiului să afecteze responsabilitatea proprie a instituțiilor, organelor sau organismelor și fără să diminueze cu nimic protecția juridică a persoanelor în cauză;
întrucât, până la modificarea statutului, ar trebui determinate modalitățile practice de colaborare între membrii instituțiilor și organelor, conducătorii organismelor și funcționarii și agenții acestora în vederea bunei desfășurări a anchetelor interne,
DECIDE:

³² Adoptată la 18 noiembrie 1999.

³³ Noul articol 204 litera (c).

³⁴ JO L 136, 31.5.1999, p. 1.

³⁵ JO L 136, 31.5.1999, p. 8.

Articolul 1 Obligativitatea cooperării cu Oficiul

Secretarul General, serviciile, precum și orice funcționar sau agent al Parlamentului European sunt obligați să coopereze strâns cu agenții Oficiului și să le acorde toată asistența necesară pe parcursul anchetei. În acest scop, aceștia furnizează agenților Oficiului toate elementele de informație și toate explicațiile utile.

Fără a aduce atingere dispozițiilor pertinente din Tratatul de instituire a Comunităților Europene, în special Protocolului privind privilegiile și imunitățile, precum și textelor adoptate în vederea aplicării acestora, deputații cooperează pe deplin cu Oficiul.

Articolul 2 Obligativitatea informării

Orice funcționar sau agent al Parlamentului European care ajunge să cunoască elemente de fapt care conduc la prezumția că există eventuale cazuri de fraudă, de corupție sau orice altă activitate ilegală care aduce atingere intereselor Comunităților sau fapte grave, legate de exercitarea unor activități profesionale, care ar putea constitui o neîndeplinire a obligațiilor funcționarilor și agenților Comunităților sau ale personalului care nu se află sub incidența statutului, susceptibile de a face obiectul unor proceduri disciplinare și, dacă este necesar, penale, își informează fără întârziere cu privire la aceasta șeful de serviciu sau directorul general sau, dacă i se pare util, Secretarul General sau direct Oficiul, în cazul în care este vorba despre un funcționar, un agent sau un membru al personalului care nu se află sub incidența acestui statut sau, în cazul neîndeplinirii obligațiilor analoge ale deputaților, Președintele Parlamentului European.

Președintele, Secretarul General, directorii generali și șefii de serviciu ai Parlamentului European transmit imediat Oficiului orice element de fapt de care au cunoștință, care ar presupune existența neregulilor prevăzute la primul paragraf.

Funcționarii și agenții Parlamentului European nu trebuie în nici un caz să fie tratați inechitabil sau discriminatoriu ca urmare a comunicării prevăzute la primul și al doilea paragraf.

Deputații care ajung să ia la cunoștință faptele prevăzute la primul paragraf informează Președintele Parlamentului European sau, dacă li se pare util, direct Oficiul, cu privire la acestea.

Prezentul articol se aplică fără a aduce atingere cerințelor de confidențialitate prevăzute de legislație sau de Regulamentul de procedură al Parlamentului European.

Articolul 3 Asistența biroului de securitate

La cererea directorului Oficiului, biroul de securitate al Parlamentului European asistă agenții Oficiului la efectuarea concretă a anchetelor.

Articolul 4 Imunitatea și dreptul de a nu depune mărturie

Normele privind imunitatea deputaților în Parlament și dreptul acestor deputați de a refuza depunerea mărturiei rămân neschimbate.

Articolul 5 Informarea persoanei interesate

În cazul în care apare posibilitatea unei implicări personale a unui deputat, a unui funcționar sau a unui agent, persoana interesată trebuie să fie informată imediat, în cazul în care acest lucru nu dăunează mersului anchetei. În orice caz, la sfârșitul anchetei se pot trage concluzii care privesc nominal un deputat, un funcționar sau un agent al Parlamentului European numai după ce acesta a avut posibilitatea să se exprime asupra tuturor faptelor referitoare la persoana lui.

În cazurile în care este necesară menținerea unui secret absolut în scopul anchetei și recurgerea la modalități de investigare care intră în competența unei autorități judiciare naționale, obligația de a

invita deputatul, funcționarul sau agentul Parlamentului European să se exprime poate fi amânată cu acordul Președintelui, în cazul unui deputat, sau al Secretarului General, în cazul unui funcționar sau al unui agent.

Articolul 6 Informarea privind clasarea anchetei fără a se da curs acesteia

În cazul în care, la încheierea unei anchete interne, nu poate fi reținut nici un element împotriva unui deputat, a unui funcționar sau a unui agent al Parlamentului European împotriva căruia s-au formulat acuzații, ancheta internă cu privire la acesta se clasează fără a i se da curs pe baza deciziei directorului Oficiului, care informează, în scris, persoana interesată cu privire la aceasta.

Articolul 7 Ridicarea imunității

Orice cerere provenind de la o autoritate polițienească sau judiciară națională privind ridicarea imunității de jurisdicție a unui funcționar sau agent al Parlamentului European în legătură cu eventuale cazuri de fraudă, corupție sau orice altă activitate ilegală se transmite directorului Oficiului spre avizare. În cazul în care o cerere de ridicare a imunității se referă la un deputat al Parlamentului European, Oficiul este informat cu privire la aceasta.

Articolul 8 Producerea de efecte

Prezenta decizie produce efecte de la data adoptării de către Parlamentul European.

ANEXA XII Exercițarea competențelor de executare conferite Comisiei

A.Extras din Rezoluția Parlamentului European ³⁶privind Acordul dintre Parlamentul European și Comisie referitor la modalitățile de aplicare a Deciziei 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercițarea competențelor de executare conferite Comisiei ³⁷

Parlamentul European,

întrucât articolul 8 din Decizia Consiliului din 28 iunie 1999 recunoaște Parlamentului European dreptul de intervenție în cazul în care acesta consideră că ar fi depășite competențele de executare, ceea ce obligă Comisia să reexamineze proiectul privind măsura de executare prevăzută, ținând seama de rezoluția Parlamentului și, de asemenea, să ofere o informare motivată cu privire la urmările unei astfel de rezoluții;

întrucât articolul 7 alineatul (3) din decizie prevede o informare completă a Parlamentului European cu privire la ordinea de zi, proiectele de măsuri de executare care decurg din actele adoptate în codecizie și prezentate comitetelor, rezultatele voturilor, rapoartele succinte, listele de participanți la comitete și proiectele de măsuri de executare transmise Consiliului;

întrucât noua decizie privind „comitologia” răspunde numai parțial așteptărilor Parlamentului European, dar ar trebui să se sublinieze că aceasta constituie un real progres față de situația precedentă;

întrucât Parlamentul European și Comisia au decis să se pună de acord cu privire la modalitățile de aplicare a Deciziei Consiliului privind comitologia și acest acord cu Comisia se referă în special la aplicarea articolului 7 alineatul (3) privind informarea Parlamentului European și a articolului 8 privind dreptul de intervenție al Parlamentului European,

- (1) aprobă acordul prezentat în cele ce urmează;
- (2) consideră că toate „comitetele” existente înainte de decizia din 28 iunie 1999 trebuie reînnoite în conformitate cu noile proceduri și, în consecință, se asociază Declarației 2 ³⁸a Consiliului și a Comisiei privind decizia menționată;
- (3) declară că prezentul acord nu aduce atingere dreptului Parlamentului European de a adopta orice rezoluție privind orice subiect, mai ales în cazul în care Parlamentul se opune conținutului unui proiect privind o măsură de executare, după cum nu aduce atingere nici dreptului Parlamentului de a se opune unei măsuri de executare trimisă Consiliului în cazul în care procedura comitologiei nu și-a atins scopul (în conformitate cu articolul 88 ³⁹din Regulamentul de procedură al Parlamentului);
- (4) consideră că, prin prezentul acord între Parlament și Comisie, acordurile precedente (acordul Plumb/Delors din 1988 — acordul Samland/Williamson din 1996 — modus vivendi din 1994 ⁴⁰) devin caduce și, în consecință, fără efect.

B.Acordul dintre Parlamentul European și Comisie privind modalitățile de aplicare a Deciziei 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercițarea competențelor de executare conferite Comisiei

- (1) În aplicarea articolului 7 alineatul (3) din Decizia 1999/468/CE ⁴¹, Parlamentul European este informat periodic de către Comisie cu privire la lucrările comitetelor care operează

³⁶Adoptată la 17 februarie 2000.

³⁷JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

³⁸JO C 203, 17.7.1999, p. 1.

³⁹Noul articol 81.

⁴⁰JO C 102, 4.4.1996, p. 1.

⁴¹JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

în conformitate cu procedurile comitologiei. În acest scop, Parlamentul primește, în același timp cu membrii comitetelor și în aceleași condiții, proiectele de ordine de zi ale reuniunilor, proiectele de măsuri de executare prezentate comitetelor în temeiul actelor de bază stabilite în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din Tratatul CE, precum și rezultatul voturilor, rapoartele succinte ale reuniunilor și listele autorităților de care aparțin persoanele desemnate de statele membre pentru a le reprezenta.

(2) De asemenea, Comisia este de acord să trimită Parlamentului European, în scop informativ, la cererea comisiei parlamentare competente, proiecte specifice de măsuri de executare pentru care actele de bază nu au fost adoptate în codecizie, dar care au o importanță deosebită pentru Parlamentul European. În conformitate cu hotărârea Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 19 iulie 1999 (cauza T-188/97 Rothmans împotriva Comisiei)⁴², Parlamentul European poate cere să aibă acces la procesele-verbale ale acestor comitete.

(3) Parlamentul European și Comisia consideră, în ceea ce le privește, caduce și, prin urmare, fără efect, acordurile următoare: acordul Plumb/Delors din 1988, acordul Samland/Williamson din 1996 și *modus vivendi* din 1994⁴³.

(4) De îndată ce vor fi întrunite condițiile tehnice în acest scop, transmiterea documentelor prevăzute la articolul 7 alineatul (3) din Decizia 1999/468/CE se va asigura prin mijloace electronice. Documentele având un caracter confidențial sunt tratate în conformitate cu procedurile administrative interne stabilite de fiecare instituție astfel încât să ofere toate garanțiile necesare.

(5) În aplicarea articolului 8 din Decizia 1999/468/CE, Parlamentul European poate declara, printr-o rezoluție motivată, că un proiect de măsuri de executare a unui act de bază adoptat în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat depășește competențele de executare prevăzute de acest act de bază.

(6) Parlamentul European adoptă această rezoluție motivată în ședință plenară; acesta dispune, în acest scop, de un termen de o lună de la primirea proiectului definitiv de măsuri de executare în versiunile lingvistice prezentate Comisiei.

(7) În caz de urgență, precum și pentru măsuri de gestionare curentă și/sau cu o durată de valabilitate limitată, se recurge la un termen mai scurt. Acest termen poate fi foarte scurt în caz de urgență extremă, în special din motive de sănătate publică. Comisarul competent stabilește termenul adecvat pe care îl motivează. Parlamentul European poate apela la o procedură prin care aplicarea articolului 8 din Decizia 1999/468/CE se poate delega comisiei parlamentare competente în termenul respectiv.

(8) După prezentarea rezoluției motivate a Parlamentului, comisarul competent informează Parlamentul European sau, dacă este necesar, comisia parlamentară competentă despre acțiunile pe care Comisia intenționează să le întreprindă în consecință.

(9) Parlamentul European susține obiectivul și procedurile prevăzute de Declarația nr. 2 a Consiliului și a Comisiei⁴⁴. Această declarație are drept scop simplificarea sistemului de executare comunitară prin alinierea procedurilor comitetelor actualmente în vigoare la cele care rezultă din Decizia 1999/468/CE.

⁴²Culegerea 1999, p. II-2463.

⁴³JO C 102, 4.4.1996, p. 1.

⁴⁴JO C 203, 17.7.1999, p. 1.

ANEXA XIII Acordul-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisie

Parlamentul European ⁴⁵ și Comisia Comunităților Europene, denumite în continuare „cele două instituții”, având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, Tratatul de instituire a Comunității Europene și Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, denumite în continuare „tratatele”, având în vedere acordurile interinstituționale și textele care reglementează relațiile între cele două instituții, având în vedere Regulamentul de procedură al Parlamentului ⁴⁶, în special articolele 98, 99 și 120, precum și anexa VII,

- A. întrucât tratatele consolidează legitimitatea democratică a procesului decizional în cadrul Uniunii Europene,
- B. întrucât cele două instituții acordă cea mai mare importanță transpunerii și aplicării eficiente a dreptului comunitar,
- C. întrucât prezentul acord-cadru nu aduce atingere nici atribuțiilor și competențelor Parlamentului și nici celor ale Comisiei sau ale oricărei alte instituții sau ale oricărui alt organ al Uniunii Europene, ci are drept scop garantarea exercitării cât mai eficiente a acestor atribuții și competențe,
- D. întrucât este necesară actualizarea dispozițiilor acordului-cadru încheiat în iulie 2000 ⁴⁷ și înlocuirea acestuia cu următorul text,

adoaptă următorul acord:

I. DOMENIUL DE APLICARE

(1) Cele două instituții adoptă următoarele măsuri în vederea consolidării responsabilității politice și a legitimității Comisiei, a extinderii dialogului constructiv și a îmbunătățirii circulației informațiilor între cele două instituții, precum și a îmbunătățirii coordonării procedurilor și programării.

De asemenea, ele aprobă, astfel cum se menționează la anexa 1, măsuri specifice de executare cu privire la transmiterea documentelor și informațiilor confidențiale ale Comisiei și, astfel cum se menționează la anexa 2, calendarul aferent programului legislativ și de lucru al Comisiei.

II. RESPONSABILITATEA POLITICĂ

(2) Fiecare membru al Comisiei își asumă responsabilitatea politică pentru acțiunea efectuată în domeniul de care răspunde, fără a aduce atingere principiului colegialității al Comisiei.

Președintele Comisiei are întreaga responsabilitate privind identificarea oricărui conflict de interese care ar putea împiedica membrii Comisiei să se achite de funcțiile care le revin. De asemenea, Președintele Comisiei este responsabil cu privire la orice măsură ulterioară adoptată în astfel de circumstanțe. În cazul reatribuirii unui dosar, Președintele Parlamentului este informat imediat, în scris, cu privire la aceasta de către Președintele Comisiei.

⁴⁵Decizia Parlamentului din 26 mai 2005.

⁴⁶JO L 44, 15.2.2005, p. 1.

⁴⁷JO C 121, 24.4.2001, p. 122.

(3) În cazul în care Parlamentul decide să nu acorde încrederea unui membru al Comisiei, Președintele Comisiei, după examinarea atentă a acestei decizii, fie cere membrului respectiv să demisioneze, fie explică Parlamentului deciziile luate.

(4) În cazul în care este necesar să se prevadă înlocuirea unui membru al Comisiei în cursul exercitării mandatului, în aplicarea articolului 215 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, Președintele Comisiei ia imediat legătura cu Președintele Parlamentului pentru a conveni asupra modului în care Președintele Comisiei va asigura prezentarea viitorului membru în fața Parlamentului, de îndată și cu deplina respectare a competențelor instituțiilor.

Parlamentul asigură desfășurarea cu cea mai mare rapiditate a procedurilor sale, astfel încât Președintele Comisiei să fie informat în timp util cu privire la poziția Parlamentului, înainte ca membrul respectiv să exercite funcții prin care reprezintă Comisia.

(5) Președintele Comisiei notifică imediat Parlamentului orice decizie privind atribuirea de responsabilități unui membru al Comisiei. În caz de modificare substanțială a responsabilităților unui membru al Comisiei, acesta se prezintă, la cererea Parlamentului, în fața comisiei parlamentare competente.

(6) Orice modificare adusă codului de conduită a membrilor Comisiei în materie de conflict de interese sau deontologie se comunică imediat Parlamentului. Comisia ține seama de punctul de vedere exprimat de Parlament cu privire la aceasta.

(7) În conformitate cu articolul 99 din regulament, Parlamentul ia legătura în timp util cu Președintele desemnat al Comisiei înainte de inițierea procedurilor privind aprobarea noii Comisii. Parlamentul ține seama de observațiile formulate de Președintele desemnat.

Procedurile sunt concepute astfel încât întreaga Comisie desemnată să fie evaluată în mod deschis, echitabil și coerent.

Membrii Comisiei desemnate garantează divulgarea, fără rezerve, a tuturor informațiilor pertinente, în conformitate cu obligația de independență enunțată la articolul 213 din Tratatul de instituire a Comunității Europene.

III. DIALOGUL CONSTRUCTIV ȘI CIRCULAȚIA INFORMAȚIILOR

i) Dispoziții generale

(8) Comisia informează Parlamentul pe deplin și în timp util în legătură cu propunerile și inițiativele sale privind domeniul legislativ și cel bugetar.

În toate domeniile în care Parlamentul acționează în calitate de legislator sau ca ramură a autorității bugetare, el este informat, în aceeași manieră ca și Consiliul, în legătură cu fiecare etapă a procesului legislativ și bugetar.

(9) În domeniul politicii externe și de securitate comună, al cooperării polițienești și al cooperării judiciare în materie penală, Comisia ia măsurile necesare în vederea îmbunătățirii participării Parlamentului, ținând seama, în măsura posibilului, punctul de vedere al acestuia.

(10) O dată la trei luni, Președintele Comisiei și/sau Vicepreședintele Comisiei competent în domeniul relațiilor interinstituționale participă la o reuniune a Conferinței președinților pentru a garanta un dialog periodic între cele două instituții la cel mai înalt nivel. Președintele Comisiei asistă la reuniunile Conferinței președinților cel puțin de două ori pe an.

(11) Fiecare membru al Comisiei se asigură că informațiile circulă periodic și direct între membrul Comisiei și președintele comisiei parlamentare competente.

(12) Comisia nu dă publicității nici o inițiativă legislativă și nici o inițiativă sau decizie importantă înainte de a fi informat în scris Parlamentul cu privire la aceasta.

Pe baza programului legislativ și de lucru al Comisiei și pe baza programului multianual, cele două instituții identifică în avans și de comun acord propunerile și inițiativele care au o importanță deosebită, în vederea prezentării acestora în ședință plenară a Parlamentului.

De asemenea, acestea stabilesc propunerile și inițiativele pentru care vor fi furnizate informații în fața Conferinței președinților sau care vor fi comunicate, în conformitate cu modalitățile adecvate, comisiei parlamentare competente sau președintelui acesteia.

Aceste decizii se iau în cadrul dialogului periodic între cele două instituții, prevăzut la punctul 10 și se actualizează periodic, ținând seama în mod corespunzător de orice inițiativă politică.

(13) În cazul în care un document intern al Comisiei – despre care Parlamentul nu a fost informat în temeiul punctelor 8, 9 și 12 – este difuzat în exteriorul instituțiilor comunitare, Președintele Parlamentului poate solicita ca documentul să fie transmis de îndată Parlamentului, în vederea comunicării acestuia deputaților care îl solicită.

(14) Comisia furnizează în scris și periodic, informații cu privire la măsurile luate ca urmare a cererilor specifice care i-au fost adresate prin rezoluțiile Parlamentului, inclusiv în cazul în care nu a urmat punctul de vedere al acestuia.

În ceea ce privește procedura de descărcare de gestiune, se aplică dispozițiile specifice prevăzute la punctul 26.

Comisia ține seama de orice cerere prezentată de către Parlament Comisiei, în conformitate cu articolul 192 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, în vederea formulării de propuneri legislative și oferă un răspuns rapid și detaliat la toate aceste cereri.

De asemenea, informațiile privind urmările cererilor semnificative formulate de Parlament se prezintă, la cererea Parlamentului sau a Comisiei, în fața comisiei parlamentare competente și, dacă este cazul, în cadrul unei ședințe plenare a Parlamentului.

(15) În cazul în care un stat membru prezintă o inițiativă legislativă în temeiul articolului 34 din Tratatul privind Uniunea Europeană, Comisia informează, dacă este invitată, Parlamentul în fața comisiei parlamentare competente cu privire la poziția sa în legătură cu această inițiativă.

(16) Comisia comunică Parlamentului lista grupurilor sale de experți constituite pentru a acorda asistență Comisiei în exercitarea dreptului de inițiativă. Lista se actualizează periodic și se dă publicității.

În acest cadru, Comisia informează în mod corespunzător comisia parlamentară competentă, la cererea specifică și motivată a președintelui acesteia, cu privire la activitățile și componența acestor grupuri.

(17) Prin intermediul unor mecanisme adecvate, cele două instituții poartă un dialog constructiv privind chestiunile importante de ordin administrativ, în special problemele care au o incidență directă asupra administrației Parlamentului.

(18) În cazul invocării principiului confidențialității privind informațiile comunicate în conformitate cu prezentul acord-cadru, se aplică dispozițiile de la anexa 1.

ii) Relații externe, extinderi și acorduri internaționale

(19) În cadrul acordurilor internaționale, inclusiv acorduri comerciale, Comisia informează Parlamentul cu claritate și fără întârziere, atât în faza de pregătire a acordurilor, cât și în timpul derulării și încheierii negocierilor internaționale. Aceste informații se referă la proiectul de directive de negociere, la directivele de negociere adoptate, precum și la desfășurarea și încheierea negocierilor.

(20) Informațiile prevăzute la primul paragraf se transmit Parlamentului în timp util astfel încât acesta să își poată exprima, dacă este cazul, punctul de vedere, iar Comisia să poată ține seama, în măsura posibilului, de opiniile Parlamentului. Aceste informații se furnizează prin intermediul comisiilor parlamentare competente și, dacă este cazul, în ședință plenară.

Parlamentul își asumă obligația, în ceea ce-l privește, de a adopta procedurile și măsurile adecvate pentru păstrarea confidențialității, în conformitate cu dispozițiile de la anexa 1.

Comisia adoptă măsurile necesare pentru a asigura informarea imediată și completă a Parlamentului cu privire la:

- (i) deciziile privind aplicarea provizorie sau suspendarea acordurilor și
- (ii) poziția comunitară în cadrul unui organism creat printr-un acord.

(21) În cazul în care reprezintă Comunitatea, Comisia, la cererea Parlamentului, facilitează includerea deputaților Parlamentului, în calitate de observatori, în delegațiile de negociere ale Comunității pentru acorduri multilaterale. Deputații în Parlament nu pot participa direct la ședințele de negociere.

Comisia își asumă obligația de a asigura informarea sistematică a deputaților în Parlament care fac parte, în calitate de observatori, din delegațiile de negociere ale Comunității pentru acordurile multilaterale.

(22) Înainte de a face, în cadrul conferințelor donatorilor, promisiuni financiare care implică angajamente financiare noi și necesită acordul autorității bugetare, Comisia informează autoritatea bugetară și examinează observațiile acesteia.

(23) Cele două instituții convin să coopereze în domeniul observării alegerilor. Comisia cooperează cu Parlamentul, furnizând asistența necesară delegațiilor Parlamentului care participă la misiuni de observare electorală din partea Comunității.

(24) Comisia furnizează Parlamentului informații complete cu privire la derularea negocierilor de aderare și, în special, cu privire la principalele aspecte și evoluții, astfel încât acesta să își poată formula în timp util punctul de vedere în cadrul procedurilor parlamentare adecvate.

(25) În cazul în care Parlamentul adoptă, în conformitate cu articolul 82 din regulamentul său, o recomandare privind chestiunile menționate la punctul 24 și dacă, din motive importante, Comisia decide că nu poate susține recomandarea respectivă, aceasta își expune motivele în fața Parlamentului în ședință plenară sau cu ocazia următoarei reuniuni a comisiei parlamentare competente.

iii) Execuția bugetară

(26) În cadrul descărcării anuale de gestiune, reglementate de articolul 276 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, Comisia transmite orice informație necesară controlului execuției bugetare pentru anul în cauză, care îi este solicitată de președintele comisiei parlamentare responsabile cu procedura de descărcare de gestiune în conformitate cu dispozițiile anexei VI la Regulamentul de procedură al Parlamentului.

În cazul în care apar elemente noi privind anii precedenți, pentru care descărcarea a fost deja acordată, Comisia transmite toate informațiile necesare cu privire la aceasta astfel încât să se ajungă la o soluție acceptabilă pentru ambele instituții.

IV. COOPERAREA ÎN DOMENIUL PROCEDURILOR ȘI PROGRAMĂRII LEGISLATIVE

i) Programul politic și programul legislativ al Comisiei și programarea multianuală în cadrul Uniunii Europene

(27) Comisia formulează propuneri privind programarea multianuală în cadrul Uniunii Europene în scopul ajungerii la un consens între instituțiile în cauză în materie de programare interinstituțională.

(28) Comisia nou aleasă își prezintă în cel mai scurt termen programul politic și legislativ.

(29) Atunci când Comisia își pregătește programul legislativ și de lucru, cele două instituții colaborează în conformitate cu calendarul de la anexa 2.

Comisia ia în considerare prioritățile formulate de Parlament.

Comisia oferă detalii suficiente cu privire la fiecare punct din programul legislativ și de lucru.

(30) Vicepreședintele Comisiei, competent în materie de relații interinstituționale, își asumă obligația de a evalua trimestrial, în fața Conferinței președinților de comisie, liniile principale privind aplicarea politică a programului legislativ și de lucru pentru anul în curs, precum și eventuala actualizare a acestuia ca urmare a unor evenimente politice importante și de actualitate.

ii) Proceduri legislative generale

(31) Comisia își asumă obligația de a examina cu atenție amendamentele adoptate de Parlament la propunerile sale legislative, cu scopul de a le lua în considerare în cadrul propunerilor revizuite.

Prin formularea avizului privind amendamentele Parlamentului în temeiul articolului 251 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, Comisia își asumă obligația de a ține seama în cea mai mare măsură de amendamentele adoptate în a doua lectură; în cazul în care, din motive importante și după examinarea de către colegiu, Comisia decide să nu reia sau să nu aprobe amendamentele respective, aceasta se justifică în fața Parlamentului și, în orice caz, în avizul pe care îl emite, în temeiul articolului 251 alineatul (2) al treilea paragraf litera (c) cu privire la amendamentele Parlamentului.

(32) Comisia își asumă obligația de a informa Parlamentul și Consiliul înainte de a-și retrage propunerile.

(33) Pentru procedurile legislative care nu implică codecizia, Comisia:

- (i) ia măsuri pentru a reaminti în timp util organelor Consiliului să nu ajungă la un acord politic cu privire la propunerile sale atât timp cât Parlamentul nu își dă avizul. Aceasta solicită ca discuția să aibă loc la nivel de miniștri după acordarea unui termen rezonabil membrilor Consiliului pentru examinarea avizului Parlamentului;
- (ii) veghează la respectarea de către Consiliu a principiilor stabilite de Curtea de Justiție a Comunităților Europene privind reconsultarea Parlamentului în cazul în care Consiliul modifică substanțial o propunere a Comisiei. Comisia informează Parlamentul dacă este necesar să i se reamintească, eventual, Consiliului necesitatea unei reconsultări;
- (iii) își asumă obligația de a retrage, dacă este cazul, propunerile legislative respinse de Parlament. În cazul în care, din motive importante și după examinarea de către colegiu, Comisia decide să își mențină propunerea, aceasta va expune motivele acestei decizii printr-o declarație în fața Parlamentului.

(34) În ceea ce-l privește, în vederea îmbunătățirii programării legislative, Parlamentul își asumă obligația:

- (i) de a programa părțile legislative de pe ordinea de zi, adaptându-le la programul legislativ în vigoare și la rezoluțiile adoptate cu privire la acesta;
- (ii) de a respecta un termen rezonabil, în măsura în care este util procedurii, pentru adoptarea avizului în primă lectură în cadrul procedurilor de cooperare și de codecizie, precum și în cadrul procedurilor de consultare;
- (iii) de a numi, în măsura posibilului, încă din momentul adoptării programului legislativ, raportori cu privire la viitoarele propuneri;
- (iv) de a examina cu prioritate absolută cererile de reconsultare, în cazul în care au fost transmise toate informațiile utile.

iii) Competențe normative și competențe de executare specifice ale Comisiei

(35) Comisia își asumă obligația de a informa Parlamentul, complet și în timp util, cu privire la actele pe care le-a adoptat și pentru care are competențe normative proprii.

Aplicarea Deciziei 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁴⁸ este reglementată prin Acordul dintre Parlamentul European și Comisie ⁴⁹ privind modalitățile de aplicare a acestei decizii.

În ceea ce privește măsurile de executare în sectorul valorilor mobiliare, băncilor și asigurărilor, Comisia confirmă angajamentele asumate în ședință plenară la 5 februarie 2002 și reînnoite la 31 martie 2004. Comisia își asumă în special obligația de a ține seama în cea mai mare măsură de poziția Parlamentului și de orice rezoluție pe care acesta ar putea-o adopta cu privire la măsurile de executare care ar depăși competențele de executare prevăzute de actul de bază; în acest caz, Comisia face eforturi să ajungă la o soluție echilibrată.

iv) Monitorizarea aplicării dreptului comunitar

(36) În afară de rapoartele specifice și de raportul anual privind aplicarea dreptului comunitar, Comisia, la cererea comisiei parlamentare competente, informează verbal Parlamentul cu privire la stadiul procedurii încă de la momentul trimiterii avizului motivat, iar în cazul unor proceduri deschise pentru necomunicarea măsurilor de aplicare a directivelor sau pentru neexecutarea unei hotărâri a Curții de Justiție, încă din stadiul notificării punerii în întârziere.

V. PARTICIPAREA COMISIEI LA LUCRĂRILE PARLAMENTARE

(37) Ca regulă generală, Parlamentul face eforturi să regrupeze punctele de pe ordinea de zi care intră în competența unui membru al Comisiei.

Ca regulă generală, Comisia face eforturi pentru ca membrii competenți ai acesteia să fie prezenți, ori de câte ori Parlamentul solicită acest lucru, în ședință plenară, în vederea examinării punctelor de pe ordinea de zi care intră în competența acestora.

(38) În vederea garantării prezenței membrilor Comisiei, Parlamentul își asumă obligația de a face tot posibilul pentru a-și menține proiectele definitive de ordine de zi.

În cazul în care modifică proiectul definitiv de ordine de zi sau deplasează anumite puncte de pe ordinea de zi a unei perioade de sesiune, Parlamentul informează de îndată Comisia cu privire la aceasta. Comisia face tot posibilul pentru a asigura prezența membrului competent din cadrul Comisiei.

⁴⁸JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

⁴⁹JO L 256, 10.10.2000, p. 19.

(39) Comisia poate propune înscrierea unor puncte pe ordinea de zi, însă nu ulterior reuniunii în cursul căreia Conferința președinților adoptă proiectul definitiv de ordine de zi a unei perioade de sesiune. Parlamentul ține seama în cea mai mare măsură de aceste propuneri.

(40) Ca regulă generală, membrul Comisiei competent în ceea ce privește un punct de pe ordinea de zi supus examinării în cadrul unei comisii parlamentare este prezent la reuniunea respectivă, în cazul în care este invitat să participe.

Membrii Comisiei sunt audiați la cerere.

Comisiile parlamentare fac eforturi pentru menținerea proiectelor de ordine de zi și a ordinii de zi stabilite. În cazul în care o comisie parlamentară își modifică proiectul de ordine de zi sau ordinea de zi, Comisia este de îndată informată cu privire la aceasta.

În cazul în care prezența unui membru al Comisiei la o reuniune a comisiei parlamentare nu este solicitată în mod expres, Comisia ia măsuri pentru a fi reprezentată de un funcționar competent de nivel adecvat.

VI.DISPOZIȚII FINALE

(41) Cele două instituții își asumă obligația de a-și consolida cooperarea în domeniul informării și comunicării.

(42) Cele două instituții procedează periodic la o evaluare a aplicării prezentului acord-cadru, precum și a anexelor, iar revizuirea acestora este luată în considerare, pe baza experienței practice, la cererea uneia dintre ele.

(43) Prezentul acord-cadru va fi revizuit după intrarea în vigoare a Tratatului de instituire a unei Constituții pentru Europa.

Anexa 1 Transmiterea informațiilor confidențiale Parlamentului European

1. Domeniul de aplicare

1.1 Prezenta anexă reglementează transmiterea la Parlament și tratarea informațiilor confidențiale ale Comisiei, în cadrul exercitării competențelor parlamentare privind procesul legislativ și procesul bugetar, procedura de descărcare de gestiune sau exercitarea în general a competențelor de control ale Parlamentului. Cele două instituții acționează respectând îndatoririle reciproce de cooperare loială, în spiritul unei încrederi mutuale depline și respectând cu strictețe dispozițiile pertinente din tratate, în special articolele 6 și 46 din Tratatul privind Uniunea Europeană și articolul 276 din Tratatul de instituire a Comunității Europene.

1.2 Prin „informație” se înțelege orice informație scrisă sau orală, indiferent de suport sau de autor.

1.3 Comisia asigură Parlamentului accesul la informație în conformitate cu dispozițiile prezentei anexe, în cazul în care primește o cerere de această natură de la unul dintre organele parlamentare indicate la punctul 1.4, privind transmiterea informațiilor confidențiale.

1.4 În contextul prezentei anexe, pot solicita Comisiei informații confidențiale Președintele Parlamentului, președinții comisiilor parlamentare interesate, precum și Biroul și Conferința președinților.

1.5 Nu sunt reglementate de prezenta anexă informațiile referitoare la procedurile în caz de încălcare și la procedurile în materie de concurență, în măsura în care acestea nu au fost încă reglementate, în momentul primirii unei cereri din partea unui organ parlamentar, printr-o decizie definitivă a Comisiei.

1.6 Aceste dispoziții se aplică fără a aduce atingere Deciziei 95/167/CE, Euratom, CECO a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei din 19 aprilie 1995 privind modalitățile de exercitare a dreptului de anchetă al Parlamentului European ⁵⁰, precum și dispozițiile pertinente din Decizia 1999/352/CE, CECA, Euratom a Comisiei din 28 aprilie 1999 de instituire a Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) ⁵¹.

2. Reguli generale

2.1 La cererea unuia dintre organele indicate la punctul 1.4, Comisia îi transmite în cel mai scurt timp orice informație confidențială necesară exercitării funcțiilor de control a Parlamentului. Cele două instituții respectă, în cadrul competențelor și responsabilităților care le revin:

- drepturile fundamentale ale persoanei, inclusiv dreptul la apărarea și protecția vieții private;
- dispozițiile care reglementează procedurile judiciare și disciplinare;
- protecția secretului comercial și a relațiilor comerciale;
- protecția intereselor Uniunii, în special a celor referitoare la siguranța publică, relațiile internaționale, stabilitatea monetară și interesele financiare.

În caz de dezacord, Președinții celor două instituții sunt sesizați în vederea găsirii unei soluții. Informațiile confidențiale provenite de la un stat, de la o instituție sau de la o organizație internațională se transmit numai cu acordul acestora.

⁵⁰JO L 113, 19.5.1995, p. 1.

⁵¹JO L 136, 31.5.1999, p. 20.

2.2 În cazul în care există îndoieli cu privire la natura confidențială a unei informații sau dacă este necesar să se stabilească modalități adecvate de transmitere a acesteia în funcție de posibilitățile indicate la punctul 3.2, președintele comisiei parlamentare competente, însoțit, dacă este cazul, de raportor și de membrul Comisiei competent în materie, se pun de acord în cel mai scurt timp. În caz de dezacord, Președinții celor două instituții sunt sesizați în vederea găsirii unei soluții.

2.3 În cazul în care, la încheierea procedurii prevăzute la punctul 2.2, dezacordul persistă, Președintele Parlamentului, la cererea motivată a comisiei parlamentare competente, invită Comisia să transmită, în termenul adecvat indicat în mod corespunzător, informația confidențială în cauză, precizând care dintre modalitățile prevăzute la secțiunea 3 din prezenta anexă se aplică. Înainte de expirarea acestui termen, Comisia informează în scris Parlamentul cu privire la poziția sa finală, asupra căreia Parlamentul își rezervă, dacă este cazul, posibilitatea exercitării dreptului la o cale de atac.

3.Modalități de acces și de tratare a informațiilor confidențiale

3.1 Informațiile confidențiale comunicate în conformitate cu procedurile prevăzute la punctul 2.2 și, dacă este cazul, la punctul 2.3, sunt transmise, sub responsabilitatea președintelui sau a unui membru al Comisiei, organului parlamentar care le-a solicitat.

3.2 Fără a aduce atingere dispozițiilor de la punctul 2.3, accesul și modalitățile de păstrare a confidențialității informației se stabilesc de comun acord între organul parlamentar în cauză, reprezentat de președintele acestuia, și de membrul Comisiei competent în materie, dintre următoarele opțiuni:

- informația destinată președintelui și raportorului comisiei parlamentare competente;
- accesul restrâns la informații pentru toți membrii comisiei parlamentare competente în funcție de modalitățile adecvate, eventual cu preluarea documentelor după consultare și interzicerea copierii acestora;
- discutarea cu ușile închise, în comisia parlamentară competentă, în conformitate cu modalități care pot varia în funcție de gradul de confidențialitate și cu respectarea principiilor enunțate în anexa VII la Regulamentul de procedură al Parlamentului;
- comunicarea documentelor după eliminarea elementelor personale;
- în cazuri justificate de motive cu totul excepționale, informația destinată doar Președintelui Parlamentului.

Este interzis ca informațiile în cauză să fie făcute publice sau să fie transmise unui alt destinatar.

3.3 În cazul nerespectării acestor modalități, se aplică dispozițiile referitoare la sancțiuni prevăzute la anexa VII la Regulamentul de procedură al Parlamentului.

3.4 În vederea punerii în aplicare a dispozițiilor indicate anterior, Parlamentul asigură introducerea efectivă a următoarelor măsuri:

- un sistem de arhivare sigur pentru documentele clasificate confidențiale;
- o sală de lectură securizată (fără copiatoare, telefon, fax, scanner sau orice alt mijloc tehnic de reproducere sau retransmitere de documente etc.);
- dispoziții de securitate privind accesul în sala de lectură pe bază de semnătură într-un registru de acces și de declarație pe propria răspundere de a nu difuza informațiile confidențiale examinate.

3.5 Comisia ia toate măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare a dispozițiilor prezentei anexe.

Anexa 2 Calendarul aferent programului legislativ și de lucru al Comisiei

1. În februarie, Președintele Comisiei și/sau Vicepreședintele Comisiei competent în domeniul relațiilor interinstituționale prezintă Conferinței președinților decizia privind strategia politică anuală (SPA) pentru anul următor.
2. În perioada de sesiune februarie/martie, instituțiile în cauză participă la o dezbatere privind orientările majore ale priorităților politice pe baza deciziei privind SPA pentru anul următor.
3. Ca urmare a acestei dezbateri, comisiile parlamentare competente și membrii competenți ai Comisiei poartă un dialog bilateral periodic pe întreg parcursul anului, pentru a evalua situația aplicării programului legislativ și de lucru al Comisiei în derulare și pentru a discuta despre pregătirea viitorului program în fiecare dintre domeniile specifice. Fiecare comisie parlamentară raportează periodic Conferinței președinților de comisii cu privire la rezultatele acestor reuniuni.
4. Conferința președinților de comisii procedează periodic la schimburi de opinii cu Vicepreședintele Comisiei competent în domeniul relațiilor interinstituționale, pentru a evalua situația aplicării programului legislativ și de lucru al Comisiei și pentru a discuta despre pregătirea viitorului program și întocmirea unui bilanț al dialogului bilateral permanent între comisiile parlamentare în cauză și membrii competenți ai Comisiei.
5. În septembrie, Conferința președinților de comisii prezintă un raport succint Conferinței președinților, care informează Comisia cu privire la aceasta.
6. În perioada de sesiune din noiembrie, Președintele Comisiei prezintă Parlamentului, cu participarea colegiului, programul legislativ și de lucru al Comisiei pentru anul următor. Această prezentare cuprinde și o evaluare a punerii în aplicare a programului în derulare. Prezentarea este urmată de adoptarea, în perioada de sesiune din decembrie, a unei rezoluții a Parlamentului.
7. Programul legislativ și de lucru al Comisiei este însoțit de o listă de propuneri legislative și fără caracter legislativ pentru anul următor, sub o formă care urmează a fi stabilită ⁵². Programul este transmis Parlamentului în timp util, înainte de perioada de sesiune în cadrul căreia trebuie examinat.
8. Prezentul calendar se aplică în cadrul fiecărui ciclu de programare periodic, cu excepția anilor în care alegerea Parlamentului coincide cu sfârșitul mandatului Comisiei.
9. Prezentul calendar nu afectează nici unul din viitoarele acorduri în domeniul programării interinstituționale.

⁵²A se include: calendarul și, dacă este cazul, temeiul juridic și implicațiile bugetare.

ANEXA XIV (eliminată)

ANEXA XV Lista documentelor direct accesibile prin intermediul registrului

1.Documente privind activitatea parlamentară

- 1.1 Regulamentul de procedură al Parlamentului European
- 1.2 Documente privind ședința plenară
 - Proiecte de ordine de zi
 - Proiecte definitive de ordine de zi
 - Ordini de zi
 - Stenograme ale ședințelor
 - Procese-verbale provizorii
 - Procese-verbale definitive
 - Liste de prezență
 - Rezultatele voturilor prin apel nominal
 - Textele adoptate
 - Textele consolidate
 - Deciziile bugetare
 - Amendamentele conținute în rapoarte
 - Alte amendamente destinate ședinței plenare
 - Amendamente la propunerile comune de rezoluție
 - Proiecte de amendament și propuneri de modificare la proiectul de buget
 - Propuneri de rezoluție și propuneri de decizie
 - Propuneri comune de rezoluție
- 1.3 Documente privind activitățile deputaților
 - Declarații privind interesele financiare ale deputaților
 - Declarații scrise
 - Întrebări scrise
 - Întrebări orale depuse de un deputat, un grup politic sau o comisie parlamentară
 - Întrebări pentru timpul afectat întrebărilor
 - Răspunsuri la întrebările scrise
 - Răspunsuri la întrebările pentru timpul afectat întrebărilor
 - Propuneri de rezoluție
 - Propuneri de modificare a regulamentului
 - Lista deputaților
 - Lista asistenților deputaților
- 1.4 Documente ale comisiilor parlamentare
 - Ordini de zi
 - Procese-verbale

- Documente de lucru
- Proiecte de raport
- Amendamente la proiectele de raport
- Rapoarte
- Proiecte de aviz
- Amendamente la proiectele de aviz
- Avize
- Liste de prezență

1.5 Documente ale delegațiilor parlamentare

- Ordini de zi
- Procese-verbale
- Documente de lucru
- Liste de prezență
- Recomandări și declarații

1.6 Documente privind concilierea

- Documente de lucru comune
- Proiecte comune aprobate de Comitetul de conciliere
- Manualul de conciliere
- Liste de prezență

1.7 Documente ale altor organe ale Parlamentului

- Scrisori oficiale ale Președinției pentru a se da curs deciziilor organelor indicate în continuare: Biroul — Conferința președinților — Colegiul chestorilor — Conferința președinților de comisie — Conferința președinților de delegație
- Ordini de zi
- Procese-verbale
- Rezumate ale deciziilor
- Rapoarte de activitate ale Conferinței președinților de comisii

2.Documente informative cu caracter general

2.1 Buletinul Parlamentului

- Activități
- Calendarul reuniunilor
- Buletinul special privind Consiliile Europene
- Monitorizarea lucrărilor Parlamentului — după sesiune

2.2 Documente de presă

- Comunicate de presă
- Direct-info/ News Report
- Direct Agenda/ News Alert

- Dossier/ Background Notes
- Dezbateră zilei
- Avănpremieră
- Sinteza sesiunii

2.3 Studii și publicații ale Parlamentului

- Studii
- Documente de lucru
- Briefinguri
- Note informative
- Fișe tehnice

2.4 Documente de difuzare, birouri externe

3.Documente oficiale transmise de celelalte instituții

Documente oficiale transmise de celelalte instituții în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 și cu procedurile convenite între instituții — în limitele stabilite —, în special în cadrul comisiei interinstituționale prevăzute la articolul 15 alineatul (2) din regulamentul menționat anterior.

3.1 Comisia

- Documente COM
- Documente SEC
- Decizii ale Colegiului comisarilor
- Acte de comitologie (documente privind dreptul de inspecție al Parlamentului, proiecte de act, ordini de zi, procese-verbale, avize și documente informative)

3.2 Consiliul

- Documente și comunicări transmise în cadrul procedurilor legislative și bugetare, al procedurilor de descărcare de gestiune, al numirilor și al încheierilor de acorduri.

3.3 Banca Centrală Europeană

- Comunicări

3.4 Banca Europeană de Investiții

- Comunicări

3.5 Comitetul Regiunilor

- Comunicări

3.6 Comitetul Economic și Social European

- Comunicări

3.7 Curtea de Conturi

- Comunicări

3.8 Relații interinstituționale

- Acorduri interinstituționale

4.Documente ale terților

4.1 Documente provenite de la statele membre

4.2 Petiții (cu acordul petiționarului)

4.3 Corespondența oficială

5.Documente administrative

Scrisori oficiale — notificări ale deciziilor Parlamentului făcute de Secretariatul General

ANEXA XVI Regulamentul (ce) nr. 1049/2001 privind accesul public la documente

Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei⁵³

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,
având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene și, în special articolul 255 alineatul (2) al acestuia,
având în vedere propunerea Comisiei⁵⁴,
hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat⁵⁵,
întrucât:

- (1) Tratatul privind Uniunea Europeană consacră noțiunea de transparență în articolul 1 al doilea paragraf, în conformitate cu care tratatul marchează o nouă etapă în procesul de creare a unei uniuni din ce în ce mai strânse între popoarele Europei, în care deciziile sunt luate în modul cel mai transparent posibil și cât mai aproape posibil de cetățean.
- (2) Transparența permite asigurarea unei mai bune participări a cetățenilor la procesul de decizie, garantând o mai mare legitimitate, eficacitate și responsabilitate a administrației față de cetățeni într-un sistem democratic. Transparența contribuie la consolidarea principiilor democrației și drepturilor fundamentale, astfel cum sunt acestea definite în articolul 6 din Tratatul UE și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- (3) Concluziile reuniunilor Consiliului European de la Birmingham, Edinburgh și Copenhaga au subliniat necesitatea asigurării unei mai mari transparențe în activitatea instituțiilor Uniunii. Prezentul regulament întărește inițiativele deja avute de instituții în vederea îmbunătățirii transparenței procesului decizional.
- (4) Prezentul regulament vizează conferirea celui mai mare efect posibil dreptului de acces public la documente și definirea principiilor generale și a limitelor, în conformitate cu articolul 255 alineatul (2) din Tratatul CE.
- (5) Întrucât problema accesului la documente nu face obiectul dispozițiilor Tratatului de instituire a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului și nici ale Tratatului de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, Parlamentul European, Consiliul și Comisia ar trebui, în conformitate cu Declarația nr. 41 anexată actului final al Tratatului de la Amsterdam, să se inspire din prezentul regulament în cazul documentelor privind activitățile reglementate de cele două tratate.
- (6) Ar trebui autorizat un acces mai larg la documente în cazurile în care instituțiile acționează în calitate de legiuitor, inclusiv în cazul delegării atribuțiilor, păstrându-se totodată eficacitatea procesului decizional la nivelul instituțiilor. Aceste documente ar trebui să fie direct accesibile în cea mai mare măsură posibilă.
- (7) În conformitate cu articolul 28 alineatul (1) și articolul 41 alineatul (1) din Tratatul UE, dreptul de acces se aplică și în cazul documentelor privind politica externă și de securitate comună

⁵³JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

⁵⁴JO C 177 E, 27.6.2000, p. 70.

⁵⁵Avizul Parlamentului European din 3 mai 2001 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 28 mai 2001.

și cooperarea polițienească și judiciară în materie penală. Fiecare instituție ar trebui să respecte regulile proprii de securitate.

(8) În scopul garantării deplinei aplicări a prezentului regulament în toate domeniile de activitate ale Uniunii, toate agențiile create de instituții ar trebui să pună în aplicare principiile definite de prezentul regulament.

(9) Dat fiind conținutul extrem de sensibil, unele documente ar trebui supuse unui regim special. Modalitățile de informare a Parlamentului European privind conținutul acestor documente ar trebui reglementate pe baza acordului interinstituțional.

(10) În scopul îmbunătățirii transparenței activității instituțiilor, Parlamentul European, Consiliul și Comisia ar trebui să autorizeze accesul nu numai la documentele care provin de la instituții, ci și la documentele primite de acestea. În acest context, trebuie amintit că Declarația nr. 35 anexată actului final al Tratatului de la Amsterdam prevede că un stat membru poate solicita Comisiei sau Consiliului să nu comunice unor terți un document furnizat de acest stat fără acordul său.

(11) În principiu, publicul ar trebui să aibă acces la toate documentele instituțiilor. Cu toate acestea, anumite interese publice și private ar trebui protejate printr-un regim de excepții. Ar trebui să li se permită instituțiilor să-și protejeze consultările și deliberările interne, în cazul în care este necesar pentru păstrarea capacității lor de a-și îndeplini misiunile. La evaluarea necesității unei excepții, instituțiile ar trebui să țină seama de principiile consacrate de legislația comunitară în materie de protecție a datelor personale în toate domeniile de activitate ale Uniunii.

(12) Este necesar ca toate dispozițiile care reglementează accesul la documentele instituțiilor să fie în conformitate cu prezentul regulament.

(13) În scopul asigurării unei respectări depline a dreptului de acces, este necesar să se prevadă punerea în aplicare a unei proceduri administrative în două faze, însoțită de posibilitatea de introducere a unei acțiuni în justiție sau de formulare a unei plângeri adresate Ombudsmanului.

(14) Este necesar ca fiecare instituție să ia măsurile adecvate pentru a informa publicul cu privire la noile dispoziții în vigoare și pentru a-și forma personalul în vederea asistării cetățenilor în exercitarea drepturilor care decurg din prezentul regulament. Pentru a facilita exercitarea acestor drepturi, ar trebui ca fiecare instituție să autorizeze accesul la un registru de documente.

(15) Chiar dacă prezentul regulament nu are nici ca obiect, nici ca efect modificarea legislațiilor naționale în materie de acces la documente, cu toate acestea, este evident că, în temeiul principiului de cooperare loială care reglementează relațiile între instituții și statele membre, statele membre ar trebui să ia măsuri astfel încât să nu aducă atingere punerii în aplicare corecte a prezentului regulament și să respecte normele de securitate ale instituțiilor.

(16) Prezentul regulament nu aduce atingere dreptului de acces la documente al statelor membre, al autorităților judiciare sau al organelor de anchetă.

(17) În temeiul articolului 255 alineatul (3) din Tratatul CE, fiecare instituție elaborează, în cadrul propriului regulament de procedură, dispoziții speciale privind accesul la documente. Decizia 93/731/CE a Consiliului din 20 decembrie 1993 privind accesul public la documentele Consiliului ⁵⁶, Decizia 94/90/CECO, CE, Euratom a Comisiei din 8 februarie 1994 privind accesul public la documentele Comisiei ⁵⁷, Decizia 97/632/CE, CECO, Euratom a Parlamentului European

⁵⁶JO L 340, 31.12.1993, p. 43, decizie astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia 2000/527/CE (JO L 212, 23.8.2000, p. 9).

⁵⁷JO L 46, 18.2.1994, p. 58, decizie astfel cum a fost modificată prin Decizia 96/567/CE, CECO, Euratom (JO L 247, 28.9.1996, p. 45).

din 10 iulie 1997 privind accesul public la documentele Parlamentului European⁵⁸, precum și dispozițiile privind caracterul confidențial al documentelor referitoare la sistemul Schengen ar trebui, dacă este necesar, modificate sau abrogate,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1 Obiectul

Prezentul regulament urmărește:

- a) definirea principiilor, a condițiilor și a limitelor, întemeiate pe rațiuni de interes public sau privat, care cârmuiesc dreptul de acces la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (denumite în continuare „instituții”), prevăzut la articolul 255 din Tratatul CE în vederea garantării unui acces cât mai larg la documente;
- b) stabilirea regulilor care să garanteze o exercitare cât mai ușoară a acestui drept;
- c) promovarea bunelor practici administrative privind accesul la documente.

Articolul 2 Beneficiarii și domeniul de aplicare

- (1) Orice cetățean al Uniunii și orice persoană fizică sau juridică având reședința sau sediul social într-un stat membru are drept de acces la documentele instituțiilor, sub rezerva principiilor, condițiilor și limitelor definite de prezentul regulament.
- (2) Instituțiile pot, sub rezerva aceluiași principii, condiții și limite, să permită accesul la documente pentru orice persoană fizică sau juridică care nu are reședința sau sediul social într-un stat membru.
- (3) Prezentul regulament se aplică tuturor documentelor deținute de o instituție, adică întocmite sau primite de către aceasta și aflate în posesia acesteia, în toate domeniile de activitate ale Uniunii Europene.
- (4) Fără a aduce atingere articolelor 4 și 9, documentele devin accesibile publicului fie printr-o cerere scrisă, fie direct, în formă electronică, sau prin intermediul unui registru. În special, documentele întocmite sau primite în cadrul unei proceduri legislative devin direct accesibile în conformitate cu articolul 12.
- (5) Documentele sensibile, astfel cum sunt definite la articolul 9 alineatul (1), sunt supuse unui regim special, în conformitate cu respectivul articol.
- (6) Prezentul regulament nu aduce atingere dreptului de acces al publicului la documentele deținute de instituții, care decurge, eventual, din instrumentele de drept internațional sau din actele adoptate de instituții de punere în aplicare a acestor instrumente.

Articolul 3 Definiții

În sensul prezentului regulament:

- d) prin „document” se înțelege orice conținut, indiferent de suport (scris pe hârtie sau stocat sub formă electronică, înregistrare sonoră, vizuală sau audiovizuală) privind un subiect referitor la politicile, activitățile și deciziile care țin de competența instituției;
- e) prin „terț” se înțelege orice persoană fizică sau juridică ori entitate exterioară instituției în cauză, inclusiv statele membre, celelalte instituții și organe comunitare sau necomunitare și țările terțe.

⁵⁸JO L 263, 25.9.1997, p. 27.

Articolul 4 Excepții

- (1) Instituțiile resping cererile de acces la un document în cazul în care divulgarea conținutului ar putea aduce atingere protecției:
- f) interesului public, în ceea ce privește:
 - siguranța publică;
 - apărarea și chestiunile militare;
 - relațiile internaționale;
 - politica financiară, monetară sau economică a Comunității sau a unui stat membru;
 - g) vieții private și integrității individului, în special în conformitate cu legislația comunitară privind protecția datelor personale.

- (2) Instituțiile resping cererile de acces la un document în cazul în care divulgarea conținutului ar putea aduce atingere protecției:
- intereselor comerciale ale unei anume persoane fizice sau juridice, inclusiv în ceea ce privește proprietatea intelectuală;
 - procedurilor judiciare și consultanței juridice;
 - obiectivelor activităților de inspecție, de anchetă și de audit,

cu excepția cazului în care un interes public superior justifică divulgarea conținutului documentului în cauză.

- (3) Accesul la un document întocmit de o instituție pentru uzul său intern sau primit de o instituție și referitor la o chestiune pentru care instituția nu a luat încă nici o decizie este refuzat în cazul în care divulgarea conținutului acestuia ar aduce gravă atingere procesului decizional al acestei instituții, cu excepția cazului în care un interes public superior justifică divulgarea conținutului documentului în cauză.

Accesul la un document conținând avize destinate uzului intern în cadrul deliberărilor și al consultărilor preliminare în cadrul instituției în cauză este refuzat chiar și după luarea deciziei, în cazul în care divulgarea conținutului acestuia ar aduce gravă atingere procesului decizional al acestei instituții, cu excepția cazului în care un interes public superior justifică divulgarea conținutului documentului în cauză.

- (4) În cazul documentelor terților, instituția consultă terții pentru a stabili dacă se poate aplica o excepție prevăzută la alineatul (1) sau (2), cu excepția cazului în care există certitudinea că documentul trebuie sau nu trebuie divulgat.

- (5) Un stat membru poate solicita unei instituții să nu divulge conținutul unui document emis de acesta fără acordul său prealabil.

- (6) În cazul în care doar o parte a documentului cerut se încadrează într-una sau mai multe din excepțiile menționate anterior, celelalte părți ale documentului se divulgă.

- (7) Excepțiile prevăzute la alineatele (1), (2) și (3) se aplică doar în perioada în care protecția se justifică prin conținutul documentului. Excepțiile se pot pune în aplicare în cursul unui termen de cel mult treizeci de ani. În cazul documentelor care se încadrează la excepțiile privind viața privată sau interesele comerciale și documentele sensibile, excepțiile pot continua să se aplice, dacă este necesar, și după expirarea acestei perioade.

Articolul 5 Documente aflate în posesia statelor membre

În cazul în care un stat membru primește o cerere privind un document aflat în posesia sa, document care emană de la o instituție, cu excepția cazului în care există certitudinea că documentul trebuie sau nu trebuie divulgat, statul membru consultă instituția în cauză cu scopul de a lua o decizie care să nu compromită realizarea obiectivelor prezentului regulament. În loc de aceasta, statul membru poate prezenta cererea instituției în cauză.

Articolul 6 Cereri de acces

- (1) Cererile de acces la documente se formulează în scris, inclusiv în format electronic, într-una din limbile enumerate la articolul 314 din Tratatul CE și într-un mod suficient de precis pentru a permite instituției să identifice documentul. Solicitantul nu este obligat să-și motiveze cererea.
- (2) În cazul în care o cerere nu este suficient de precisă, instituția invită solicitantul să o clarifice și îl asistă în acest scop, de exemplu furnizându-i informațiile privind utilizarea registrelor publice de documente.
- (3) În cazul unei cereri privind un document foarte lung sau un număr foarte mare de documente, instituția în cauză poate discuta informal cu solicitantul în scopul ajungerii la o soluție echitabilă.
- (4) Instituțiile oferă asistență și informează cetățenii cu privire la modalitățile de depunere a cererilor de acces la documente.

Articolul 7 Soluționarea cererilor inițiale

- (1) Cererile de acces la documente se soluționează cu promptitudine. Solicitantului i se trimite o confirmare de primire. În termen de 15 zile lucrătoare de la înregistrarea cererii, instituția fie acordă accesul la documentul solicitat și îl furnizează în același termen, în conformitate cu articolul 10, fie îi comunică solicitantului, în scris, motivele respingerii în tot sau în parte a cererii și îl informează cu privire la dreptul acestuia de a prezenta o cerere de confirmare, în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol.
- (2) În cazul respingerii în tot sau în parte a cererii, solicitantul poate adresa, în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea răspunsului din partea instituției, o cerere de confirmare prin care solicită ca instituția să-și revizuiască poziția.
- (3) În mod excepțional, de exemplu în cazul în care cererea se referă la un document foarte lung sau la un număr foarte mare de documente, termenul prevăzut la alineatul (1) poate fi prelungit cu 15 zile lucrătoare, cu condiția informării prealabile a solicitantului și a motivării amănunțite.
- (4) În lipsa unui răspuns din partea instituției în termenul stabilit, solicitantul poate prezenta o cerere de confirmare.

Articolul 8 Soluționarea cererilor de confirmare

- (1) Cererile de confirmare se soluționează cu promptitudine. În termen de 15 zile lucrătoare de la înregistrarea cererii, instituția fie permite accesul la documentul solicitat și îl furnizează în același termen, în conformitate cu articolul 10, fie comunică, în scris, motivele respingerii în tot sau în parte a cererii. În cazul unei respingeri în tot sau în parte a cererii, instituția informează solicitantul cu privire la căile de atac de care dispune, și anume introducerea unei acțiuni în justiție împotriva instituției și/sau formularea unei plângeri adresate Ombudsmanului, în conformitate cu condițiile prevăzute la articolele 230 și 195 din Tratatul CE.

(2) În mod excepțional, de exemplu în cazul în care cererea se referă la un document foarte lung sau la un număr foarte mare de documente, termenul prevăzut la alineatul (1) poate fi prelungit cu 15 zile lucrătoare, cu condiția informării prealabile a solicitantului și a motivării amănunțite.

(3) Lipsa unui răspuns din partea instituției în termenul stabilit se consideră răspuns negativ și dă dreptul solicitantului să introducă o acțiune în justiție împotriva instituției și/sau să formuleze o plângere adresată Ombudsmanului, în conformitate cu dispozițiile aplicabile din Tratatul CE.

Articolul 9 Regimul aplicabil documentelor sensibile

(1) Documentele sensibile sunt documente emise de instituții sau agențiile create de către acestea, de statele membre, de țările terțe sau de organizațiile internaționale, clasificate „TRÈS SECRET/TOP SECRET” (Strict secret), „SECRET” (Secret) sau „CONFIDENTIEL” (Confidențial) în temeiul normelor în vigoare în cadrul instituției în cauză, care protejează interesele fundamentale ale Uniunii Europene sau ale unuia sau mai multor state membre în domeniile definite la articolul 4 alineatul (1) litera (a) și, în special, în domeniile siguranței publice, apărării și chestiunilor militare.

(2) În cadrul procedurilor prevăzute la articolele 7 și 8, cererile de acces la documente sensibile sunt soluționate exclusiv de persoanele autorizate să ia cunoștință de conținutul acestor documente. Fără a aduce atingere articolului 11 alineatul (2), aceste persoane trebuie să precizeze informațiile care pot apărea în registrul public privind aceste documente sensibile.

(3) Documentele sensibile se înscriu în registru și se furnizează numai cu acordul autorității de origine.

(4) Orice decizie a unei instituții de a refuza accesul la un document sensibil se întemeiază pe motive care nu aduc atingere intereselor protejate în conformitate cu articolul 4.

(5) Statele membre iau măsurile adecvate pentru a asigura, în cadrul soluționării cererilor privind documentele sensibile, respectarea principiilor enunțate de prezentul articol și la articolul 4.

(6) Normele instituțiilor cu privire la documentele sensibile sunt făcute publice.

(7) Comisia și Consiliul informează Parlamentul European cu privire la documentele sensibile în conformitate cu dispozițiile convenite între instituții.

Articolul 10 Accesul pe baza unei cereri

(1) Accesul la documente se exercită fie prin consultare la fața locului, fie prin eliberarea unei copii, inclusiv, dacă este necesar, a unei copii electronice, în funcție de preferința solicitantului. Costurile legate de realizarea și trimiterea copiilor pot fi suportate de către solicitant. Acestea nu pot depăși costurile reale pentru realizarea și trimiterea copiilor. Este gratuită consultarea la fața locului sau în cazul în care numărul de copii nu depășește 20 de pagini A4, precum și în cazul accesului direct sub formă electronică sau prin intermediul registrului.

(2) În cazul în care conținutul unui document a fost deja divulgat de instituția în cauză și acesta este ușor accesibil pentru solicitant, instituția își poate îndeplini obligația de a acorda accesul la documente prin informarea solicitantului cu privire la modalitățile de obținere a documentului solicitat.

(3) Documentele se furnizează într-o versiune și o formă care există deja (inclusiv varianta electronică sau sub altă formă: scriere Braille, caractere mărite sau înregistrare pe bandă magnetică), ținând seama pe deplin de preferința solicitantului.

Articolul 11 Registre

(1) Pentru a permite cetățenilor să își exercite efectiv drepturile care decurg din prezentul regulament, fiecare instituție permite accesul public la un registru de documente. Registrul ar trebui să fie accesibil în format electronic. Referințele documentelor se înscriu de îndată în registru.

(2) Pentru fiecare document, registrul conține un număr de referință (inclusiv, după caz, referința interinstituțională), subiectul abordat și/sau o scurtă descriere a conținutului documentului, precum și data la care acesta a fost primit sau elaborat și înscris în registru. Referințele sunt concepute astfel încât să nu aducă atingere protecției intereselor prevăzute la articolul 4.

(3) Instituțiile iau imediat măsurile necesare pentru crearea unui registru care să fie disponibil până la 3 iunie 2002.

Articolul 12 Accesul direct sub formă electronică sau prin intermediul unui registru

(1) În măsura posibilului, instituțiile pun la dispoziția directă a publicului documentele, în formă electronică sau prin intermediul unui registru, în conformitate cu regulile în vigoare în cadrul instituției în cauză.

(2) În special documentele legislative, adică documentele întocmite sau primite în cadrul procedurilor de adoptare a actelor cu forță juridică obligatorie pe teritoriul statelor membre sau pentru acestea, ar trebui să devină direct accesibile, sub rezerva articolelor 4 și 9.

(3) Celelalte documente, în special documentele privind evoluția politicilor publice sau a strategiilor, sunt, în măsura posibilului, direct accesibile.

(4) În cazul în care accesul direct nu este permis prin intermediul registrului, acesta trebuie să indice, pe cât posibil, unde se află documentul.

Articolul 13 Publicarea în Jurnalul Oficial

(1) Se publică în Jurnalul Oficial, pe lângă actele prevăzute la articolul 254 alineatele (1) și (2) din Tratatul CE și la articolul 163 alineatul (1) din Tratatul Euratom, sub rezerva articolelor 4 și 9 din prezentul regulament, următoarele documente:

- h) propunerile Comisiei;
- i) pozițiile comune adoptate de Consiliu în conformitate cu procedurile prevăzute la articolele 251 și 252 din Tratatul CE, precum și expunerea de motive și pozițiile adoptate de Parlamentul European în cadrul acestor proceduri;
- j) deciziile-cadru și deciziile prevăzute la articolul 34 alineatul (2) din Tratatul UE;
- k) convențiile stabilite de Consiliu în conformitate cu articolul 34 alineatul (2) din Tratatul UE;
- l) convențiile semnate între statele membre în temeiul articolului 293 din Tratatul CE;
- m) acordurile internaționale încheiate de Comunitate sau în conformitate cu articolul 24 din Tratatul UE.

(2) Se publică în Jurnalul Oficial, în măsura posibilului, următoarele documente:

- n) inițiativele prezentate Consiliului de către un stat membru în temeiul articolului 67 alineatul (1) din Tratatul CE sau în conformitate cu articolul 34 alineatul (2) din Tratatul UE;
- o) pozițiile comune prevăzute la articolul 34 alineatul (2) din Tratatul UE;
- p) directivele, altele decât cele prevăzute la articolul 254 alineatele (1) și (2) din Tratatul CE, deciziile, altele decât cele prevăzute la articolul 254 alineatul (1) din Tratatul CE, recomandările și avizele.

(3) Fiecare instituție are libertatea de a-și defini în propriul regulament de procedură celelalte documente eventuale care trebuie publicate în Jurnalul Oficial.

Articolul 14 Informarea

- (1) Fiecare instituție ia măsurile necesare pentru informarea publicului cu privire la drepturile de care beneficiază în conformitate cu prezentul regulament.
- (2) Statele membre cooperează cu instituțiile pentru informarea cetățenilor.

Articolul 15 Practica administrativă în cadrul instituțiilor

- (1) Instituțiile dezvoltă bune practici administrative cu scopul de a facilita exercitarea dreptului de acces garantat de prezentul regulament.
- (2) Instituțiile creează o comisie interinstituțională însărcinată să studieze cele mai bune practici, să abordeze eventualele diferende și să țină seama de evoluțiile în domeniul accesului public la documente.

Articolul 16 Reproducerea documentelor

Prezentul regulament nu aduce atingere reglementărilor în vigoare în domeniul dreptului de autor, care pot limita dreptul terților de a reproduce sau de a utiliza documentele divulgate..

Articolul 17 Rapoarte

- (1) Fiecare instituție publică un raport anual privind anul anterior, în care se menționează numărul de respingeri ale cererilor de acces la documente și motivele acestora, precum și numărul de documente sensibile neînscrise în registru.
- (2) Până la 31 ianuarie 2004, Comisia publică un raport privind punerea în aplicare a principiilor prezentului regulament și formulează recomandări, inclusiv, dacă este necesar, propuneri de revizuire a prezentului regulament și a unui program de acțiune conținând măsurile care trebuie luate de instituții.

Articolul 18 Măsuri de aplicare

- (1) Fiecare instituție își adaptează regulamentul de procedură la dispozițiile din prezentul regulament. Aceste adaptări intră în vigoare la 3 decembrie 2001.
- (2) În termen de șase luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, Comisia examinează conformitatea cu prezentul regulament a Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 354/83 al Consiliului din 1 februarie 1983 privind deschiderea către public a arhivelor istorice ale Comunității Economice Europene și ale Comunității Europene a Energiei Atomice⁵⁹, în vederea asigurării celor mai bune condiții de păstrare și arhivare a documentelor.

⁵⁹JO L 43, 15.2.1983, p. 1.

(3) În termen de șase luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, Comisia examinează conformitatea cu prezentul regulament a normelor în vigoare privind accesul la documente.

Articolul 19 Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene.

Acesta se aplică începând cu 3 decembrie 2001.

ANEXA XVIa Orientări privind interpretarea regulilor de conduită aplicabile deputaților

1. Este necesar să se facă distincție între comportamentele de natură vizuală, care pot fi tolerate în măsura în care nu sunt injurioase și/sau difamatoare, păstrează limite rezonabile și nu generează conflicte și cele care provoacă o perturbare efectivă a oricărei activități parlamentare.

2. Deputații răspund în cazul în care, persoanele pe care le angajează sau cărora le facilitează accesul în Parlament, nu respectă, în interiorul clădirilor Parlamentului, regulile de conduită aplicabile deputaților.

Președintele sau reprezentanții săi exercită competențe disciplinare cu privire la aceste persoane sau la orice altă persoană din exteriorul Parlamentului care se găsește în localurile acestuia.

INDICE ANALITIC

Cifrele arabe se referă la articole; cifrele romane se referă la anexe, iar cifrele arabe sau romane sau literele care le urmează desemnează secțiunile, articolele sau alineatele din aceste anexe.

- A -

Abținerea de a acționa a Consiliului	122
Accesul în sala de ședințe	137, 146
Accesul la documente	5, 28, 96 - 97, 140, XV, XVI
Accesul publicului la	
- decizii.....	28
- dezbateri în plen.....	96
- documente.....	97
- lucrări.....	89, 92, 183
- petiții.....	193
Acordul-cadru PE-Comisie	XIII
Acorduri interinstituționale	120, 204, VII.B, VII.C
Acorduri internaționale	75, 83 - 84, XIII
Acorduri voluntare	79
ACP.....	VI.II
Acte legislative.....	55, 66 - 68, 76, 81
Ațiuni introduse la Curtea de Justiție	121 - 122, 196, V.6
Admisibilitate	
- amendamente	19, 62, 151, 155
- întrebări.....	II
A doua lectură	40, 57 - 62, 67, 152
- buget	IV.5
- concluzii.....	60
- examinarea în comisie	57 - 59
- examinarea în plen	60 - 62, 67, 152
- prelungirea termenelor.....	58
- propunere de respingere în comisie	59
- recomandare pentru	59 - 60
- vot, procedură	152
Adunarea parlamentară a Consiliului Europei	189
Agenții europene	
- consultare	119
Al doilea raport	52 - 53
Alegerea	
- chestorilor	12, 15, 17
- Comisiei.....	99
- Parlamentului	1, 203
- Președintelui	12 - 13, 17
- Președintelui Comisiei	98
- vicepreședinților	12, 14, 17
Amânarea dezbaterii și a votului.....	165, 170
Amânarea votului	53, 99, 170
Amendamente	53, 62, 66, 150 - 151, 155
- admisibilitate.....	19, 46, 62, 151, 155
- adoptare.....	53

- aprobarea de către Consiliu	66
- caducitate	150 - 152
- de compromis	53, 59, 62, 154 - 155
- depunere.....	150, 185
- depunerea a peste 50 de amendamente.....	156
- distribuire.....	150
- în comisie.....	156, 185
- la buget.....	IV.1, IV.3, IV.4, IV.5
- la poziția comună (a doua lectură)	62 - 63
- limbi.....	138, 150
- orale	90, 150, 185
- ordinea de votare.....	155
- poziția Comisiei	50, 53 - 54, 57, 62, 143, XIII
- preluare (de către un alt deputat)	150
- prezentare.....	150
- prima lectură	51, 53
- procedura fără amendamente.....	43, 131
- proiectul comun (a treia lectură)	65
- retragere	150
- termene	150, 155
- tipărire.....	150
- vot în bloc	154
- vot prioritar	154
Anexe	202, 204
Aplicarea dreptului comunitar	176, VIII, XIII
Aprobarea poziției comune	67
Arhive.....	172, 193
Asistenți	IX.2
A treia lectură.....	40, 63 - 65
- conciliere.....	63 - 64
- în plen	65, 68
- proiect comun	65
- vot, procedură	65
Atribuțiile comisiilor.....	24, 179, VI
Audieri	22, 176, 183, 192
Aviz conform	75, 82 - 83, 95
Avize	
- ale comisiilor	35 - 36, 43, 46 - 47, 113 - 114, 179, 192 - 193, IV.1, V.1, VI
- ale Parlamentului	51, 83, 89, 92, 98, 101 - 102, 134, 185
- cerere de aviz	40 - 41
- recomandări ale Consiliului (articolul 122 din Tratatul CE).....	77
- urmărire.....	54 - 56, 190

- B -

Banca Centrală Europeană	
- declarații	106
- întrebări.....	111
- numirea Comitetului Director	102
Biroul	
- comisiilor	176, 182, VII.A
- delegațiilor	188

- funcții.....	IV.8
- Parlamentului	
. accesul publicului la decizii	28
. componență	16, 21
. funcții	8, 22, 24 - 28, 31, 73, 97, 128, 138 - 139, 148, 161, 190, 197, 199, I, IV.8, VII.A
. întrebări	28
Buget.....	69 - 72, IV, V, VI.V
- adoptarea definitivă	IV
- cheltuieli	74
- comisii competente	VI.III, VI.IV
- controlul execuției	72, 105
- descărcare	70 - 71, V, VI.V
- estimarea bugetului	73, IV
- fixarea unei noi rate maxime	IV
- general	69, 72, IV, VI.III, VI.IV
- suplimentar	69, IV
Buletinul Parlamentului	28, XV

- C -

Caducitatea	
- amendamentelor.....	150 - 152
- textelor (la sfârșit de legislatură)	203
Candidaturi	
- Banca Centrală Europeană.....	102
- chestori.....	12, 15
- comisii.....	177
- Ombudsman	194
- președinte.....	12 - 13
- vicepreședinți.....	12, 14
Carta drepturilor fundamentale	34, 96
Căi de atac interne.....	148
Călătorii de studiu și de informare	22, 179
Cerere de aviz.....	40
Cheltuieli	
- angajare.....	74
- lichidare	74
Chestiunea preliminară	165, 167
Chestiuni de ordin personal.....	145
Chestiuni pendinte.....	203
Chestori	
- accesul publicului la decizii.....	28
- alegere.....	12, 15, 17
- funcții.....	9, 21 - 22, 25, I
- interese financiare	I
- întrebări.....	28
- legitimații	9
Cod de conduită	9, IX, XIII
Codecizie, procedură de.....	35, 37, 49 - 60, 62 - 68
Codificare, legislația comunitară	80
Combaterea fraudei	10, XI
Comisia	

- alegerea Comisiei.....	99
- alegerea Președintelui	98
- amendamente la o propunere	53
- cereri de aviz, consultații	40
- competențe de executare	XII
- declarații	103
- demisia unui membru	XIII
- descărcarea de gestiune.....	70
- dispoziții de executare	81
- explicarea deciziilor	104
- informarea Parlamentului	XIII
- invitare	89
- întrebări (timpul afectat întrebărilor)	109, II
- întrebări cu solicitare de răspuns scris si întrebări cu solicitare de răspuns oral	108, 110
- mandat de negociere	83
- măsuri de executare	XIII.I
- membrii.....	XIII
. demisia	XIII
- modificarea unei propuneri.....	49
- moțiuni de cenzură	100
- poziție asupra amendamentelor	50, 53 - 54, 57, 62, 143, XIII
- prerogative de executare	81, XIII.I
- program.....	99
- program legislativ anual	33
- respingerea unei propuneri	52
- retragerea unei propuneri	37, 52, 54, 61
- timpul afectat luărilor de cuvânt	142
- urmărire.....	54 - 56
Comisii parlamentare	42 - 48, 174 - 187, VI
- a doua lectură	57 - 59
- atribuții, competențe	24, 47, 174, 179, 190, VI
- aviz.....	43, 46
- birou	176, 182, VII.A
- comitetul de conciliere.....	63 - 64
- competente în fond	39 - 40, 59, 81
- competențe, responsabilități	174
- componența	24, 177
- conflict de competențe	179
- constituire	174 - 176, VIII
- convocare.....	183
- de anchetă	24, 176 - 177, 179, VIII
- dialog cu Consiliul.....	59
- drepturi.....	177 - 178
- examinare în comun.....	179
- întrunirea de urgență	90, 94
- membri	177, 182
- mixte	190
- permanente.....	174
- președinte	26, 48, 81, 176, 182
- prima lectură	35 - 37, 49 - 50
- procedură	59, 183 - 187
- procedură de concertare	56, 64
- proces-verbal.....	96, 184

- raport.....	42, 44 - 45, 47 - 48, 52 - 53
- retrimiteră la.....	168
- reuniuni.....	22, 43, 59, 89, 96, 128, 156, 178, 181 - 184, VII.A
- sesizare.....	40, 46, 179
- sesizare pentru avizare.....	46 - 47, 179, 185
- subcomisii.....	179, 181
- supleanți.....	178
- temporare.....	175, 179, 181
- timpul afectat întrebărilor.....	187
- verificarea prerogativelor.....	3, 180, VI.XVI
- votul.....	185 - 186
Comitet compus din personalități independente.....	200
Comitetul de concertare.....	56
Comitetul de conciliere	
- convocare.....	63
- delegare.....	64 - 65
Comitetul Economic și Social European.....	117
Comitetul Regiunilor.....	118
Comitologie.....	XII
Compatibilitatea financiară a unui act.....	36, 42, 44
Competență de control.....	80 - 81, 121 - 122
Competențe de executare în cadrul Comisiei.....	XII
Competențele comisiilor.....	24, 47, 190, 200
- conflict de competențe.....	179
- cooperare consolidată.....	47
Componenta Parlamentului.....	3 - 4
Compromisuri, amendamente.....	53, 59, 62, 154 - 155
Comunicare, poziția comună.....	57 - 59, 122
Concertare	
- comitetul de.....	56
- procedură de.....	56
Conciliere	
- a treia lectură.....	63 - 65
- comitetul de.....	63 - 64
Conduită (cod, reguli).....	9, IX
Conferința organelor specializate în afaceri comunitare (COSAC).....	124
Conferința parlamentelor.....	125
Conferința președinților	
- accesul publicului la decizii.....	28
- componentă.....	23
- funcții.....	24, 45, 47, 64, 90, 94, 106 - 109, 113, 115, 127, 130, 142, 153, 176 - 177, 179, 181, 188 - 189, 200, 203, VII.A
- întrebări.....	28
Conferința președinților de comisie.....	26
Conferința președinților de delegație.....	27
Confidențialitate.....	5, 28, 176, 193, 195, VII.A, VII.B, VII.C, VIII
Consiliu	
- abținerea de a acționa.....	122
- acțiune în caz de abținere de a acționa.....	122
- consultare.....	40, 42
- declarații.....	103
- dialogul unei comisii competente cu.....	54, 59
- invitație.....	89

- întrebări (întrebări cu solicitare de răspuns oral și întrebări cu solicitare de răspuns scris) .	108, 110
- întrebări (timpul afectat întrebărilor)	109, II
- poziție comună	57, 60 - 62, 67
- procedură de concertare	56
- proiect comun	65
- recomandări pentru	90, 94, 114
- respingerea poziției comune	61
- reuniuni	38
- timpul afectat luărilor de cuvânt	142
Consiliul European	103, 107
Consiliul Europei	189
Consultare	40 - 41
- agenții europene	119
- Comitetul Economic și Social European	117
- Comitetul Regiunilor	118
- cooperare polițienească și judiciară în materie penală	93
- inițiative prezentate de un stat membru	41
- PESC	89
- procedură de	35, 37, 49 - 56, 152 - 153
- rapoarte	42
- recomandări ale Consiliului (articolul 122 CE)	77
- repetată	55
Contabilitate	73 - 74, VI.III, VI.IV, VI.V
Convenția ACP-CE	VI.II
Convocarea	
- comisiilor	90, 94, 183
- Parlamentului	127
Cooperare	
- consolidată	47
. între comisii	47
. între statele membre	75 - 76
- polițienească și judiciară în materie penală	92 - 94
- procedură de	35, 37, 49 - 62, 66 - 67, 152 - 153
COSAC	124
Curtea de Conturi	V.1, VI.V
- declarații	105
- numirea membrilor	101
Curtea de Justiție	122
- introducerea unei acțiuni	121 - 122, 196, V.6
- Ombudsmanul	194, 196
Cvorum	149, 185

- D -

Decanul de vârstă	11, 13
Declarația comună din 1975	56
Declarații	
- Banca Centrală Europeană	102, 106
- Comisia	49, 103 - 104
- Consiliul	103
- Consiliul European	103

- Curtea de Conturi.....	101, 105
- de interes financiar.....	I
- Înaltul Reprezentant pentru PESC.....	87
- Președintele propus al Comisiei.....	98
Declarații scrise	
- anexate stenogramei.....	142
- înscrise în registru.....	116
Delegațiile.....	22, 138, 190
- ad hoc.....	24
- Conferința parlamentelor.....	125
- Conferința președinților de delegație.....	27
- interparlamentare.....	188, VI.II
- la comisiile parlamentare mixte.....	190
- permanente.....	24, 188
Demisia	
- unui deputat.....	4
- unui membru al Comisiei.....	XIII
Democrație.....	34, 75, 95, 115, 199 - 200, III
Deputați.....	1 - 9, 129
- asistenți.....	IX
- foști deputați.....	9
- neafiliați.....	31
Descărcarea de gestiune.....	V
- a Comisiei.....	70 - 71
- a Parlamentului.....	74
- a Președintelui Parlamentului.....	71
- decizie.....	V
- declarația Curții de Conturi.....	105
Desfășurarea ședințelor.....	137 - 148
Destituirea Ombudsmanului.....	196
Dezbateri	
- amânare.....	165, 170
- ca urmare a unei declarații.....	103
- dezbateri asupra cazurilor de încălcare a drepturilor omului.....	115, 130, III
- dialogul comisiei competente cu Consiliul.....	59
- discuție comună.....	135
- extraordinară.....	133
- încheiere.....	165, 169
- procedură fără dezbateri.....	43, 131, 142, 147
- raportul unei comisii temporare de anchetă.....	176
Dezbaterea în regim de urgență.....	134
Dezbateri în comun.....	135
Dialog cu Consiliul.....	54, 59
Dialog social.....	78
Discurs inaugural.....	13
Dispoziții de executare.....	81
Distribuire.....	136, 140, 172, III
Documente	
- acces.....	96 - 97, 140, XV
- caduce.....	203
- chestiuni pendinte.....	203
- confidențiale.....	VII.A, VII.B
- distribuire.....	136, 140

- legislative.....	40
Documente legislative.....	40
Drept comunitar, aplicare.....	121, 176, VI.XVI, VIII, XIII
Dreptul de anchetă.....	176, VIII
Dreptul de consultare a dosarelor.....	5
Dreptul de petiționare.....	191
Dreptul de vot.....	158
Drepturi fundamentale.....	34, 75, 95, VI.XVII
Drepturile omului.....	75, 91, 95, 115, 199 - 200, III
Durata mandatelor.....	4, 16

- E -

Egalitate de voturi.....	13 - 14, 21, 153, 182
Estimarea bugetului.....	73, IV.3, IV.8
Eurogrup.....	II
Europol.....	93, VI.XVII
Examinarea	
- bugetului.....	IV
- deciziilor de descărcare de gestiune.....	V
- documentelor confidențiale.....	VII.A
- documentelor legislative.....	33 - 34, 37, 40, 49
Execuția bugetară.....	70, 72, V
Explicații privind votul.....	103, 163
Expunerea de motive a unui raport.....	42, 44, 48

- F -

Fișa financiară.....	42, 44
Foaia de prezență.....	129
Fraudă.....	10, XI
Funcțiile	
- Biroului.....	22
- chestorilor.....	25
- Conferinței președinților.....	24
- încetarea funcțiilor înainte de termen.....	18
- președintelui.....	19
- vicepreședinților.....	20

- G -

Grupuri de interese.....	9, IX
Grupuri politice.....	29 - 32
- activități.....	30
- constituire.....	29
- modificări.....	177 - 178
- neafiliați.....	31
- președinți.....	115, 143
- situația juridică.....	30

- I -

Implicații financiare	34, 36, 89
Imunitate	5 - 7, 197, VI.VII, VI.XVI
Incompatibilități	4
Indemnizații	8
Informarea Parlamentului	
- cooperare polițienească și judiciară în materie penală	92
- încălcarea principiilor comune	95
- PESC	89
Informații sensibile	VII.B, VII.C
Inițiativă	
- legislativă	33, 39
- prevăzută la articolul 192 CE	39
- prezentată de către un stat membru	41
- raport	45, 47
Instituții	33, 98 - 112, 176, 203, II, III, V.6, VI.XV, VIII
Interese financiare	3, I, XI
Interimar, raport	75
Interpretare	138
Intervenții	141 - 143
- asupra procedurii	143, 165 - 171
- asupra unei chestiuni politice importante	144
- cu durata de un minut	144, 165 - 166
- în momentul votului	152
- pentru chestiuni de ordin personal	145

- Î -

Înaltul Reprezentant pentru PESC	85, 87, 89, II
Încălcarea drepturilor omului	91, 95, 115, 130, III
Încălcarea principiilor Tratatului UE (articolul 7,1)	75, 95
Închiderea dezbaterii	165, 169
Întrebări	
- Banca Centrală Europeană	111
- Biroul, Conferința președinților, chestorii	28
- Consiliu, Comisie	19, 108 - 110
- cu solicitare de răspuns oral	108
- cu solicitare de răspuns scris	110
- prioritare	110
- scurte și precise, timp de 30 minute	103
- timpul afectat întrebărilor	109, II

- J -

Jurnalul Oficial	29, 68, 110, 172 - 173, 176, 194, IV.4, IV.5, VIII
Justiție	92, 94

- L -

Lecturi (texte legislative)	35 - 68
- a doua	57 - 62, 67
- a treia	63 - 65, 68

- prima	35 - 37, 49 - 56
Legislatură.....	126
Legislația comunitară, codificare.....	80
Legitimație	5, 9, IX
Libertate	13, VI.X, VI.XVIII
Limbi.....	22, 138 - 139, 143, 176, 191, X
Lista vorbitorilor	143, 169
Locul reuniunii.....	128
Loc vacant	4, 16 - 17
Luarea de cuvânt	
- acordare.....	141 - 143
- autorizare	165 - 171
- timpul afectat luărilor de cuvânt.....	142 - 143, III

- M -

Majoritate calificată/număr minim necesar de membri

- amendamente și modificări	
. buget (a doua lectură).....	IV.5
. buget (prima lectură).....	IV.3
. depunerea amendamentelor.....	150
. examinarea în comisie.....	156
. opoziție față de votul asupra unui amendament nedistribuit în toate limbile	138 - 139, 150
. proiectul de ordine de zi definitiv	132
. regulament.....	202
- anexe la regulament	204
- cereri privind	
. amânarea dezbaterii.....	170
. amânarea votului	170
. constatarea cvorumului	149
. constituirea unei comisii de anchetă	176, VIII.2
. convocarea Parlamentului	127
. dezbateri extraordinară	133
. dezbaterile privind cazurile de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept.....	115
. închiderea dezbaterii	169
. ordinea de zi	
- autorizarea depunerii de amendamente	131
- dezbateri extraordinară.....	133
- dezbateri fără amendamente.....	131
. procedura de urgență.....	134
. retrimiteri la comisie.....	168
. sesizarea repetată.....	55
. suspendarea sau ridicarea ședinței	171
. ședință plenară în alt loc decât sediul.....	128
. vot prin apel nominal	160
- constituirea comisiilor și a grupurilor politice	
. comisii.....	176 - 177
. grupuri politice.....	29
- decizii ale Parlamentului	
. acord internațional sau propunere legislativă (aviz conform).....	75
. acord internațional sau protocol financiar (aviz sau aviz conform).....	83

. aderare (recomandare și aviz conform).....	82
. a doua lectură (poziția comună)	
. asentiment pentru supunerea la vot a amendamentelor de compromis.....	155
- amendamente	62
- propunere de respingere.....	61
. a treia lectură (proiect comun)	65
. inițiativă legislativă (propunere de rezoluție)	39
. încălcarea principiilor comune.....	95
. menținerea unei acțiuni înaintea Curții de Justiție	121
. moțiuni de cenzură (adoptare).....	100
- drepturile omului	75, 95, III
- mandate	
. candidaturi.....	12
. chestori	15
. durata.....	16
. încetarea exercitării funcției înainte de termen	18
. președintele	13
. vicepreședinți	14
- numiri	
. Banca Centrală (cerere de amânare a votului)	102
. Curtea de Conturi (cerere de amânare a votului)	101
. Ombudsmanul (candidaturi)	194
. Ombudsmanul (demisie).....	196
. Ombudsmanul (vot)	194
- opoziție la	
. interpretarea regulamentului	201
. procedura fără amendamente și dezbateri.....	131
. recomandări în cadrul cooperării polițienești și judiciare	94
. recomandări în cadrul PESC	90
. votul asupra unui amendament care nu a fost distribuit în toate limbile	150
- partide politice la nivel european.....	200
- proiect definitiv de ordine de zi.....	131 - 132
- propuneri și moțiuni	
. moțiuni de cenzură	100
. noua rată maximă (propunere de decizie)	IV.2
. propunere de respingere globală a bugetului	IV.6
. propuneri de rezoluție	
- ca urmare a declarațiilor Comisiei, ale Consiliului și ale Consiliului European	103
- ca urmare a întrebărilor cu solicitare de răspuns oral.....	108
- dezbateri asupra cazurilor de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept.....	115
- încălcarea principiilor Tratatului UE (articolul 7,1).....	95
- refuzarea descărcării de gestiune	V.4
- recomandări ale Consiliului (PESC, cooperare polițienească și judiciară în materie penală)	
	114
Mandat de negociere	83
Mandate.....	11 - 17, 19 - 20, I, VI.XVI
- încetare înainte de termen	18
Mandatul deputaților	2, VI.VII
- durată	4
- verificarea prerogativelor.....	3, 11, 180
Măsură de executare.....	121, XIII.I
Membri	

- Banca Centrală Europeană.....	102
- Comisia	99, XIII
- comisii.....	176 - 177, VIII
- comisii de anchetă.....	176
- comitetul de conciliere.....	64
- Curtea de Conturi.....	101
- interes financiar	I
- neafiliați	31
- subcomisii	181
- supleanți.....	3, 42, 44, 59, 64, 150, 176, 178, 181, II
Misiuni de studiu și de informare	22, 179
Modificare	
- ordinea de votare a amendamentelor	155
- propunerea Comisiei.....	49
- regulament	201 - 202
Moțiunea de cenzură (Comisie).....	100
Moțiuni de procedură	165, 185

- N -

Neafiliați.....	31
Negocieri de aderare	82, 190, XIII.II
Numiri (vezi și „Alegeri”).....	98 - 102
- Banca Centrală Europeană.....	102
- Curtea de Conturi.....	101
- Înalțul Reprezentant pentru PESC.....	85
- Ombudsmanul	
- procedura de vot	
- reprezentanți speciali (PESC).....	86
- șeful delegației	88

- O -

OLAF	10, XI
Ombudsmanul	194 - 196, X.A
- activitate.....	195, X
- destituire	196
- numire	194
Opinia minorității	48, 127, 176
Opoziția	
- amendamente nedistribuite în toate limbile.....	150
- contestarea unui vot.....	164
- interpretarea regulamentului.....	201
Ordinea de zi	
- adoptare.....	132 - 133
- comisie.....	4, 59, 110, 133, 183, VII.A
- modificare	132, 168, 170
- proiect	24, 130 - 131
- proiect definitiv.....	115, 131 - 132, XIII
- ridicarea imunității.....	7
- stabilire	6, 28, 48, 53 - 54, 60, 65, 90, 94, 108, 115, 130 - 131, 133 - 134, 168, 179, 194, II, III, V.4

Ordinea în hemiciclu.....	137, 141, 146 - 148
Ordinea lucrărilor.....	130, 136
Organe	
- ale Parlamentului.....	21 - 28, VI.XV, VIII
- alte organe.....	71
Organigramă (Secretariatul General).....	22, 197, IV.8, VI.III
Orientări generale ale politicilor economice (recomandarea Comisiei).....	107

- P -

Parlamente naționale.....	24, 33, 123 - 125
Partide politice la nivel european.....	198, 200
- asistență tehnică.....	199
- comitet compus din personalități independente.....	200
- competențele Biroului.....	199
- competențele comisiei competente.....	200
- competențele Președintelui.....	198
- excluderea de la finanțare.....	199
- modalități de aplicare.....	22
- program.....	199 - 200
- recuperarea sumelor acordate necorespunzător.....	199
Perioade de sesiune.....	126, 128, 179
Petiții.....	191 - 193, 203, VI.XX
- dreptul de petiționare	
Politica economică.....	107, VI.VI
Politica externă și de securitate comună (PESC).....	85 - 90, VII, VII.B
Politica monetară.....	106
Poziția	
- Comisiei.....	41, 50, 53 - 54, 57, 62, 143, XIII
- Consiliului.....	50, 54
Poziția comună.....	57, 59 - 62, 67
- abținerea de a acționa a Consiliului.....	122
- amendamente.....	62
- aprobare fără amendamente.....	67, 122
- comunicare.....	57 - 59
- respingere.....	61
- retrimiteră la comisie.....	40
- trimiterea la comisie.....	40
- vot, procedură.....	152
Prerogative (verificare).....	3, 11, 180
Președintele Comisiei, alegere.....	98
Președintele Parlamentului.....	68
- alegere.....	12 - 13, 17
- funcții..	19, 21 - 22, 68, 104, 115, 119, 121, 128, 141 - 144, 150 - 151, 164, 166, 198, 200, III, V.4, XVI
Prezentarea de amendamente.....	150
Prima lectură.....	35, 37, 40, 49 - 56
- buget.....	IV.3, IV.4
- concluzie.....	51
- estimarea bugetului.....	73
- examinare în comisie.....	35, 37, 42 - 50
- examinare în plen.....	51 - 53

- urmărirea.....	54 - 56
- vot, procedură.....	51
Principii fundamentale.....	VI.XVIII
Principiul subsidiarității.....	34, 41
Privilegii.....	5 - 7, 9, 197, VI.VII, VI.XVI
Procedură	
- acțiune (Curtea de Justiție).....	121 - 122
- bugetară.....	69 - 70, 72, III, VI.III, VI.IV
- de aviz (recomandări ale Consiliului).....	77
- de aviz conform.....	75, 82 - 83
- de codecizie.....	35, 37, 49 - 60, 62 - 68
- de concertare.....	56
- de conciliere.....	63 - 65
- de consultare.....	35, 37, 49 - 56
- de cooperare.....	35, 37, 49 - 62, 66 - 67, 75, 122
- de cooperare consolidată.....	75
- de descărcare de gestiune.....	70 - 71, 74, V
- de examinare a acordurilor voluntare.....	79
- de urgență.....	134
- de urmărirea.....	54 - 56, 176
- de vot.....	131, 152 - 153, 162, 185
- dialog social.....	78
- fără amendamente și dezbateri.....	43, 131
- intervenții asupra.....	165 - 171
- în comisie.....	42 - 48, 59, 63 - 64, 156, 182 - 185, 187, VII.A
- legislativă.....	33 - 68, 75, 77 - 81, 121 - 122, 172, XIII.I
- moțiuni de.....	51, 132, 134, 147, 149, 164 - 165, 167 - 171
- simplificată (fără raport).....	43, 80, 131, 134
Proces-verbal	
- Birou.....	28
- comisii.....	184, VII.A
- Conferința președinților.....	28
- plen.....	140, 153, 172
Programul legislativ al Comisiei.....	33, 39 - 40
Proiect	
- comun.....	65
- de ordine de zi.....	24, 53 - 54, 130 - 131
- de ordine de zi definitivă.....	131 - 132
- de rezoluție legislativă.....	42, 51 - 53, 152
Proportionalitate.....	34, 41
Propunerea Comisiei	
- adoptarea de amendamente.....	50 - 51, 53 - 54
- modificare.....	42, 49, 53, 75
- neacceptarea amendamentelor de către Comisie.....	50
- respingere.....	75, 172
- retragere.....	37, 52, 54
Propuneri de modificare.....	46, IV.1, IV.3, IV.4, IV.5
Propuneri de rezoluție.....	44 - 46, 54, 72, 79, 91, 95, 103, 108, 113, 115, 192, 203, III
- comune.....	103, 108, 115
- depunere	
. ca urmare a declarațiilor.....	103
. ca urmare a întrebărilor cu solicitare de răspuns oral.....	108
. în cazuri de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept.....	91

. înlocuirea unei propuneri de rezoluție fără caracter legislativ	151
. refuzarea descărcării de gestiune	V.4
Protocol financiar	83
Protocolul privind aplicarea principiilor de subsidiaritate și proporționalitate	41
Publicare	29, 68, 172 - 173, IV.4, IV.5, V.6

- R -

Rambursări	8
Rapoarte	
- al doilea raport	52 - 53
- al unei comisii de anchetă	176, VIII.2, VIII.4
- anuale și alte rapoarte ale altor instituții	112
- asupra unei inițiative prezentate de un stat membru	41
- asupra verificării prerogativelor	3
- aviz conform	75
- din proprie inițiativă	24, 39, 45, 47, 95, 112 - 113
- fără caracter legislativ	44 - 45
- interimare	75
- legislative	42, 51
- opinii minoritare	48, 176
- orale	48, 52 - 53, 134
- pe baza unei propuneri de rezoluție	113
- procedură simplificată (fără raport)	43, 80, 134
- proiect	43, 48
Raportor și raportor pentru aviz	4, 22, 40, 42 - 44, 46, 48, 53 - 54, 57, 59, 61 - 64, 80, 134, 143, 152
- 155, 165, 176, 185	
Recomandări	
- ale comisiei de anchetă	176
- aviz conform	75
- cooperare polițienească și judiciară în materie penală	92, 94
- formulate de Consiliu	77
- inițiativă prevăzută la articolul 192 CE	39
- la adresa Consiliului	90, 94, 114
- mandat de negociere	83
- orientări generale ale politicilor economice	107
- pentru a doua lectură	59 - 60
- PESC	88 - 90
- tratat de aderare	75, 82, 190
Registre	
- declarații scrise	116
- de documente ale Parlamentului	97, XV
- grupuri de interese	9, IX
- interese financiare ale deputaților	I
- petiții	191 - 192
Regulamentul financiar	74
Regulamentul Parlamentului	
- acorduri interinstituționale	120
- aplicare, interpretare	201, VI.XVIII
- modificare	120, 201 - 202, VI.XV, VI.XVIII
- solicitarea de respectare	166
Reguli de conduită	9, I

Relații cu	
- alte instituții	24, 56, 98 - 110, 112, 114, 117 - 118, 120, 204
- parlamentele naționale	24, 123 - 125
- țări terțe	24
Repartizarea locurilor	24, 32
Reprezentanți speciali (PESC)	86 - 87
Reprezentarea Parlamentului	19, 38
- la reuniunile Consiliului	38
- Președintele	19
Respingere	
- poziția comună	61
- propunerea Comisiei	52
- propunere de respingere în comisie	59
Resurse financiare	34
Reuniuni de urgență	
- ale Parlamentului	127
- ale unei comisii	90, 94
Reuniunile Consiliului	38
Rezoluții	39, 45
- legislative	41 - 42, 51 - 53, 152
Ridicarea ședinței	165, 171

- S -

Sala de ședințe	
- acces	137
- perturbări în afara sălii de ședințe	147
- repartizarea locurilor	32
Sanțiuni	147, VII.A
Schengen, acquis	76
Secretariat	
- deputați neafiliați	31
- grupuri politice	30
Secretariatul General	22, 139, 172, 197, 199
Secretarul General	4, 22, 68, 73, 137, 139, 146, 172, 197, 199
Secretul	5, 28, 176, VII.A, VII.B, VII.C, VIII
Semnarea	
- actelor adoptate	68
- procesului-verbal	172
Sesiune	4, 126
Sesizarea	
- cerere de aviz	35 - 37, 40 - 41, 49 - 50
- consultare	35 - 37, 40 - 41, 49 - 50
- repetată	55
- unei comisii	40, 46, 107, 179
Sistem electronic de votare	159 - 161
Solicitare de respectare a regulamentului	164, 166
State asociate	190
Statul de drept	34, 75, 95, 115, 199 - 200, III
Stenograma	106, 173
Subcomisii	179, 181
Subsidiaritate	34, 41

Suspendarea ședinței	165, 171

- Ș -

Ședință cu ușile închise	89, 92, 96
Ședințe plenare	3 - 4, 19, 126, 129
- a doua lectură	40, 57 - 62, 67
- amendamente	46 - 47, 150
- a treia lectură	40, 65, 68
- buget	IV
- prezența	129
- prima lectură	40, 51 - 53
- procesul-verbal	172
- stenograma	173
Ședințe și reuniuni	
- accesul public la dezbateri	89, 92, 183 - 184, VII.A
- comisii	22, 43, 59, 89, 92, 99, 101 - 102, 128, 178, 181 - 184, VII.A
- desfășurare	19, 137 - 138, 140 - 148, 172 - 173
- locul reuniunii	63, 128
- suspendare sau ridicare	132, 148, 165, 171

- T -

Temeiul juridic	35, 55, 83, VI.VII
- acorduri internaționale	83
- comisie competentă	VI.VII, VI.XVI
- inițiativa legislativă prevăzută la articolul 192 CE	39
- propunerea Comisiei (modificare)	55
- verificare	35
Termene	
- amendamente	150, 155
- comitetul de conciliere	63
- declarații scrise	116
- dezbaterile și votarea	136
- prelungirea	58, 65
- raport	48
- registru	I
- vot pe părți	157
- vot separat/prin apel nominal	160
Texte adoptate	172
Timpul afectat întrebărilor	109, II
- comisii	187
- plen	109
Timpul afectat luărilor de cuvânt	103, 108, 132 - 134, 143, 145, 147, 165 - 166
- repartizare	115, 133, 142, III
Transmiterea informațiilor sensibile	VII.B
Transparență	XV
- activitățile Parlamentului	28, 96 - 97
- interesele financiare ale deputaților	I
- procesul legislativ	37
Tratate	75, 82, VI.XV, VI.XVIII
Tratate de aderare	75, 82, 190

Tribune	137
Trimiterea/Retrimiteria la comisie	59, 168
- buget	IV.3, IV.6
- descărcarea de gestiune.....	V.4
- egalitatea voturilor	153
- moțiuni de procedură	165
- poziții comune ale Consiliului (a doua lectură).....	40, 59
- proiect comun (a treia lectură).....	40
- propuneri ale Comisiei (prima lectură).....	40, 51 - 53
. amânarea votului (amendamente neaprobrate de către Comisie).....	53
. respingere	52
Tulburarea ședinței.....	147, 158

- T -

Țări terțe	33, 75, 188, 190
- ACP.....	VI.II
- delegații.....	27, 188, 190
- negocieri de aderare	82, 190, XIII.II
- relații cu	24, 33, 190
- tratate de aderare.....	75, 82
- țări asociate	190

- U -

Urgență	
- dezbateri și votare	136
- procedură de urgență.....	134
- reuniune de urgență	
. în comisie	90, 94
. în plen.....	127
Urmărire, procedură de	54, 56
Urmărirea avizului Parlamentului	54 - 56, 176

- V -

Verificare	
- prerogative	3, 11, 180, VI.XVI
- teme juridic	35
Vicepreședinți	
- alegere.....	12, 14, 16 - 17
- funcții.....	20 - 21, 24, 64, 97
Votul.....	149, 151, 169
- a doua lectură	60 - 62, 67
- amânarea	35, 52, 99
- amendamente	150, 154 - 156
- a treia lectură.....	65
- baza de votare	154
- contestarea votului	164
- dreptul de vot	158
- egalitatea de voturi.....	13 - 14, 21, 153, 182

- electronic.....	159 - 161
- explicații privind votul.....	163
- în bloc	77, 154 - 155
- în comisie.....	185
- ordinea de votare.....	19, 152, 155
- pe părți	154, 157
- prima lectură	51 - 53
- prin apel nominal	154, 160 - 162, 185
- prin ridicarea mâinii.....	159
- prin vot secret	12, 14, 101, 162, 182
- prin „ridicare în picioare”	159
- procedura de vot	152 - 153, 185
- procedura fără votare	52, 67
- raport cu peste 50 de amendamente.....	156
- separat	154
- validitate	149, 164

INDICAȚII UTILE

„În cadrul Regulamentului de procedură al Parlamentului European, orice trimitere la o persoană de sex masculin se înțelege ca fiind făcută și la o persoană de sex feminin și invers, cu excepția cazului în care contextul indică în mod clar altceva.

Regulamentul de procedură al Parlamentului European se publică periodic sub formă de broșură și în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene. Regulamentul poate fi obținut la punctele de vânzare ale Oficiului pentru Publicații Oficiale al Comunităților Europene. Periodic, Parlamentul European aduce modificări regulamentului. Versiunea în vigoare este disponibilă pe site-ul Parlamentului European (<http://www.europarl.eu.int>).

Textele cu caractere cursive corespund unor interpretări (în sensul articolului 201) ale dispozițiilor din prezentul regulament.”